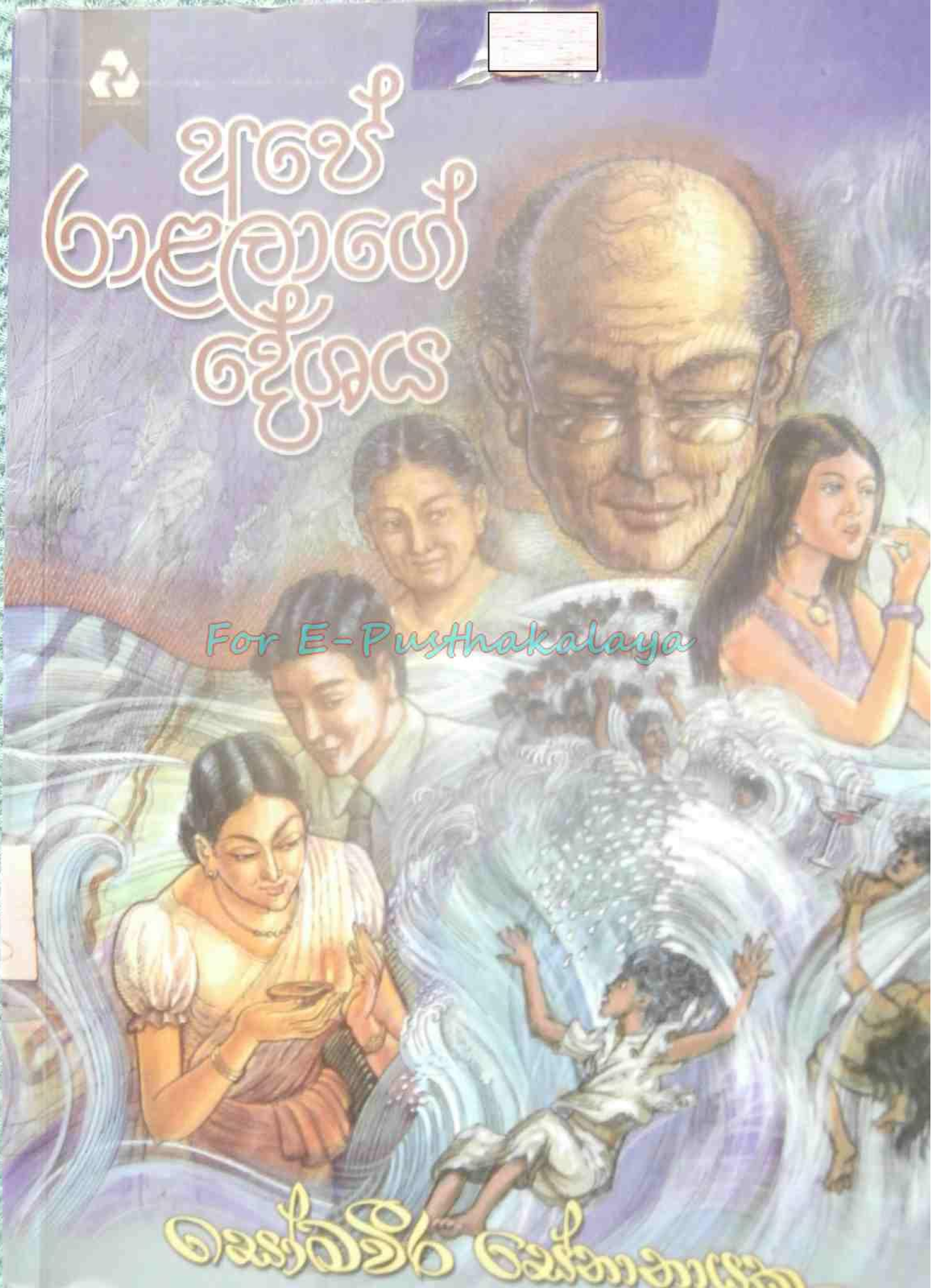

අපේ රාළලාගේ දෛවය

සෝමවීර සේනානායක

For E-Pusthakalaya

1

"අද වැනි ය එදත්. බොහෝ දෙනා නොයෙක් අතින් ඒ යුගය වර්ණනා කළහ.

කෙනෙකුට එය හොඳ ම හොඳ යුගය යි. කෙනෙකුට එය නරක ම නරක යුගය යි.

කෙනෙකුට එය බුද්ධිමතුන්ගේ යුගය යි. කෙනෙකුට එය මෝඩයන්ගේ යුගය යි.

For E-Pusthakalaya

කෙනෙකුට එය බැතිමතුන්ගේ යුගය යි. කෙනෙකුට එය පව්කාරයන්ගේ යුගය යි.

කෙනෙකුට එය ආලෝකයේ යුගය යි. කෙනෙකුට එය අන්ධකාරයේ යුගය යි.

කෙනෙකුට එය අංගසම්පූර්ණ යුගය යි. කෙනෙකුට එය හිස් ම හිස් යුගය යි.

කෙනෙකුට එය ප්‍රාර්ථනා හිස් වසන්තය යි. කෙනෙකුට එය කනස්සල්ලේ හිම පතනය යි.

අපි ස්වර්ගයට යමින් සිටිමුයි අයෙක් කීහ. අපි අපායට යමින් සිටිමුයි අයෙක් කීහ."

තම පුත් සචිත්තගේ මේසය මත තිබී අතට ගත් චාල්ස් ඩිකන්ස්ගේ 'අ ටේල් ඔෆ් ටූ සිටීස්' නවකතාව කියැවීම ආරම්භ කළ සකලසූරිය පොත අත ඇති ව තනියම සිනාසුණේ ය. බිරිඳ

මුළුතැන්ගෙයි ආහාර පිසින නිසාත් පුතා රැකියාවට ගොස් නව ම පැමිණ නැති නිසාත් දියණිය අද ගෙදර නොඑන නිසාත් සාලයෙහි සිටියේ සකලසූරිය පමණි. එම නිසා ම රූපවාහිනී යන්ත්‍රය ද කලකට පසු ලත් අවසරයෙන් කරබාගෙන පසෙකට වී සිටියි.

සකලසූරිය යළිත් පොත කෙරෙහි අවධානය යොමු කළේ ය. චාල්ස් ඩිකන්ස්ගේ නවකතාව පෙර දිනයක කියැවූ විට නොලද ආස්වාදයක් දැන් ලැබෙන බව ඔහුට සිතිණ. සකලසූරිය පොතෙහි සඳහන් චාල්ස් ඩිකන්ස්ගේ තොරතුරු කියවන්නට විය. උපන් රට එංගලන්තය. උපන් වසර 1812. නවකතාව ලියූ වසර 1850. සකලසූරිය නළල රැළිකොට ගත්තේ ය. වසර 150ක් පමණ අතීතයේ එංගලන්තයේ රචිත පොතක අද අපේ රට ගැනත් අපේ ඇත්තන් ගැනත් සඳහන් වනුයේ කෙසේද? සකලසූරිය යළිත් ආරම්භක ඡේදය කියවන්නට විය. 'කෙ[illegible] ම හොඳ යුගය යි. කෙනෙකුට එය නරක ම [illegible] යුගය යි. එය බුද්ධිමතුන්ගේ යුගය යි. එය මෝඩයන්ගේ යුගය යි. කෙනෙක් ස්වර්ග රාජ්‍යයට, කෙනෙක් අපායට.' මෙය නම් කොතැනකවත් ඇති රටක් නොව තමන්ගේ ම රට යයි සකලසූරිය සිතමින් සිටින කල්හි ඝන අන්ධකාරයක් පැතිර ගියේ ය.

විදුලිය ඇණහිටීම පිළිබඳ ව බිරිඳ වක් හඬින් අප්‍රසාදය පළ කරනු මුළුතැන්ගෙය දෙසින් ඇසිණ. අන්ධකාරය තුළ මඳ වේලාවක් සිටි සකලසූරිය පසෙක තිබූ විදුලි පන්දම අතට ගත් නමුදු එයින් නිකුත් වූයේ සෝමාරි එළියකි. විදුලි පන්දමට අතින් තට්ටු කළ ද එළිය පණ අදින්නට විය. මෙවර විශ්‍රාම වැටුප ලත් විට බැටරි කැලි දෙකක් මිලදී ගැනීමට සකලසූරිය තීරණය කළේ ය. එහෙත් එම බලාපොරොත්තුව ඉෂ්ඨවීම පිළිබඳ සැකයක් ද හට ගැනිණ. නිවසේ මූලික අත්‍යවශ්‍ය වියදම් හැරුණු විට ඇරීමට

For E-Pusthakalaya

අපේක්ෂා කරන වැය කීපයක පොරොත්තු ලේඛනයක් සකලසූරියගේ මනසෙහි තැන්පත් ව පවතී. හිල් වූ මේස් කුට්ටම වෙනුවට අලුත් මේස් කුට්ටමක්, විලුඹ බිම ඇනෙන සෙරෙප්පු දෙක වෙනුවට අලුත් සෙරෙප්පු කුට්ටමක්, මල්ලිකා නෝනාට කිමෝනාවක් ආදිය එහි ඇතුළත් වෙයි. මාස ගණනක් පරණ මෙම ලේඛනයට සකලසූරිය විදුලි පන්දම් බැටරි කැලි දෙකක් ද ඇතුළත් කළේ ය.

අඳුරේ වාඩි වී අයවැය ලේඛනය සකස් කරමින් සිටි සකලසූරිය එහා මෙහා ඇඹරෙන්නට වූයේ මදුරු දෂ්ටය බලවත් වූ බැවිනි. විදුලි එළිය පවතින තෙක් මුහුණ වසං කොට ගෙන සිටි මදුරුවෝ ප්‍රාදේශීය සභාවටත් සෞඛ්‍ය බලධාරීන්ටත් තුති ගී ගයමින් කන වටා රවිකිඤ්ඤ වයන්නට වූහ. සකලසූරිය අත් පා වනමින් [illegible] ය. මල්ලිකා නෝනා මුළුතැන්ගෙයි සිට කිසිවක් කියනු ඇසිණි. අඳුරත් සමඟ ගෙට පනින හොරුන් වළක්වනු සඳහා ඉදිරි දොරට අගුලු ඇමූ සකලසූරිය බිරිඳට පාළු කපන අදහසින් මුළුතැන් ගෙය දෙසට යන්නට විය. ගෘහෝපකරණ බහුල ව නැති බැවින් අඳුරේ වුව ද කිසිවක නොහැපී ගමන යා හැකි වෙයි. පළමුව ඔහුට දැනුණේ ඉතා සුපුරුදු පරිප්පු ව්‍යංජන සුවඳයි. සතියට දින හතරක් පරිප්පු ව්‍යංජන සුවඳ ද, දින දෙකක් අර්තාපල් ව්‍යංජන සුවඳ ද, එක් දිනක් මාළු ව්‍යංජන සුවඳ ද මුළුතැන්ගෙයින් විහිදෙයි.

සකලසූරිය දොර අසල නැවතී අඳුරු මුළුතැන්ගෙය දෙස බැලුවේ ය. කළු පැහැ සහ රත් පැහැ ගත් වෙස් මුහුණක් දැකීමෙන් ඔහු තිගැස්සිණ. වෙස් මුහුණ ගෑස් ළිප මත ඇති පරිප්පු ව්‍යංජනයට එබී සිටී යි. ඒ මල්ලිකා නෝනා බව සකලසූරියට වහා වැටහිණ. ගෑස් ළිප අසල ඉටිපන්දම් කොටයක් දැල්වෙයි. හලතුනා

මල්ලිකාගේ රත් පැහැ රවුම් මුහුණ ඉටිපන්දම් එළියටත් අඳුරටත් හසුව වෙස් මුහුණක් ලෙස දිස් වෙයි. සකලසූරිය මුළුතැන්ගෙට ඇතුළු වී කබල් පුටුව මත හිඳ ගත්තේ ය. පුටුව කෙඳිරි ගෑමක යෙදිණ. ඇණ බුරුල් වී පැද්දෙන පුටුව සව්මත් ඇයි සකලසූරිය පැද්දී බැලුවේ ය. අදත් සුපුරුදු පරිදි රාත්‍රී භෝජනය පාන් සහ පරිප්පු බව සකලසූරිය සිතා ගත්තේ ය.

මල්ලිකා නිහඬ ව තම කාරියේ යෙදෙනුයේ තමා සමඟ අමනාපයක් නිසා නොවන බව සකලසූරිය දනියි. දෙදෙනාට ම කතා කිරීමට තරම් තොරතුරක් මාතෘකාවක් ඇහැට නැත. සකලසූරිය මෙම කබල් පුටුව මතට වී බොහෝ ප්‍රශ්න සාකච්ඡා කර හෙම්බත් ව සිටියි. දේශපාලකයන්ගේ පිල් [illegible] අල්ලස් දූෂණ වංචා හොරමැර, බෝම්බ, බඩු මිල සහ තවත් [illegible] ඇත් කතා කිරීම තිත්ත ව පවතී. ඒ නිසා ම ඊයේ කතා කළේ අලුත් මාතෘකාවකි. ඒ බල්ලකු බයිසිකලයක හැපීම ගැන ය.

කතා කිරීමට මාතෘකාවක් සොයමින් සිටි සකලසූරිය මුළුතැන්ගෙයි දොරෙන් පිටතට එබී බැලුවේ අහසේ තරු හෝ බලන අටියෙනි. අවට හතර වට ම තිරු තිරු කැපිය හැකි ඝණ අඳුරක ගිලී පවතී. විදුලිය නැති විට මුළු පලාත ම අමු සොහොන් පිටියක් බඳු යැයි සකලසූරියට සිතිණ. අහසේ ඈත අඩ සඳක් පායා තිබිණ. වලාකුළු ගහණ බැවින් තරු කීපයක් පමණක් දිස් විය. රූපවාහිනී යන්ත්‍ර සහ ගුවන් විදුලි යන්ත්‍ර ඇණහිට ඇති නිසා දරුවකුගේ සුරතල් සිනා හඬක් නුදුරු නිවසකින් අඳුරට කාන්දු විය. දරුවා සිනාවනුයේ අහසේ සඳ සහ තරු දැකීමෙන් විය යුතු යයි සකලසූරියට සිතිණ. අනෙක් දිනවල පාරේත් ගේතුවලත් විදුලි එළි නිසා තරු එළිය බිමට නොඑයි. සවස සිට මැදියම් රාත්‍රී වනතෙක් රූපවාහිනී යන්ත්‍ර ඉදිරිපස වාඩි වී සිටින

For E-Pusthakalaya

බැවින් දරුවන් කබා වැඩිහිටියකුවත් තරු නොදකිති. සඳත් තරුත් නොදුටු දරුවන් කෙතෙක් සිටිය හැකි දැයි සකලසූරිය සිතුවේ ය.

හිටි හැටියේ පිපිරීම් හඬක් ඇසිණ. තිගැස්සුණු සකලසූරිය ආපසු මුළුතැන්ගෙට රිංගුවේ ය. පිපිරීම් හඬ යළි යළිත් ඇසෙන්නට විය. මල්ලිකා නෝනා තිගැස්සී සැමියා ළඟට පැමිණියා ය. දෙදෙනා ම බියත් කැලඹීමත් කුතුහලයත් මිශ්‍ර හැඟීමෙන් යුතු ව එකිනෙකා දෙස බලා සිටියහ. පිපිරීම් හඬත් සමඟ ඔල්වරසන් හඬ ද ප්‍රීති ඝෝෂා ද නැගෙන්නට විය.

"අපේ ගේ ඉස්සරහ හන්දියේ" මල්ලිකා බියපත්ව කෙඳිරුවා ය.

[illegible] තහඩුවකට තලන හඬ ද ඇසෙන්නට විය.

"ඡන්දයකුත් නැතුව?" සකලසූරිය විමතියට පත්ව බලා සිටියේය.

මල්ලිකා ඉටිපන්දම් කොටය අතට ගෙන ගෑස් ළිප නිවා දැමුවා ය. ඉක්බිතිව දෙදෙනා ම නිවසේ ඉදිරිපස මිදුල දෙසට ගියහ.

නිවස ඉදිරිපස මංසන්ධියේ ත්‍රිරෝද රථ කීපයක් නවත්වා ගත් තරුණයෝ පිරිසක් කෑකෝ ගසති. ඔල්වරසන් දෙති. ප්‍රීති ඝෝෂා කරති. රතිඤ්ඤා පත්තු කරති. එක් රියක ඇති ගුවන් විදුලි යන්ත්‍රය උස් හඬින් ක්‍රියාත්මක වෙයි. ගේට්ටුව අසලට වූ සකලසූරිය සහ මල්ලිකා මේ කවර ගෝට්ටියක් දැයි වික්ෂිප්ත ව බලා සිටියහ.

අඳුර දෙබෑ කරමින් රියක ආලෝක ධාරා පාරට පතිත විය. තරුණ පිරිස පාර පුරා නටන අයුරු එම එළියෙන් දක්නට ලැබිණ. දුර සිට හෝන් ගසමින් පැමිණි වෑන් රිය නටන පිරිසට නුදුරේ නැවතී එක දිගට හෝන් ගසන්නට විය. එම හඬ හෝ එළි හෝ නොතැකූ තරුණයෝ තහඩුවකට තලමින් උද්යෝගයෙන් යුතු ව

පාර පුරා නටති. වෑන් රියේ සිටි දෙදෙනෙකු තරුණයන් වෙත පැමිණියේ ඔවුන් සන්සුන් කිරීමේ උත්සාහයක යෙදෙමිනි.

"කරුණාකරල පාර ඉඩ දෙන්න"

"ටිකක් ඉන්නවල හලෝ. ලංකාව ක්‍රිකට් මැච් එක මේ දැන් දිනුවා."

තරුණයෙක් පිළිතුරු දී අත්පුඩි ගසමින් යළිත් නැටුම පටන් ගත්තේය. සෙසු තරුණයෝ ද විවිධ අඝෝර දඝෝර පාන්නට වූහ.

"අපි අමාරු ලෙඩෙක් ඉස්පිරිතාලෙ ගෙනියනවා. හාට් ඇටැක් එකක්" වෑන් රියෙන් පැමිණි තැනැත්තෙක් බැගෑපත් විය.

"අපේ උන් හයේ ඒවා හයයි, හතරෙ දහයයි" තරුණයෙක් පිළිතුරු දී විසිල් හඬ නැංවී ය.

"කරුණාකරල ඉඩ දෙන්න. ලෙඩාට අමාරුයි."

එම කියුම් තරුණයන්ට නොඇසිණ. ඔවු[illegible] නාඩ නැළීමත් අඛණ්ඩ ව කර ගෙන ගියහ. අසරණ ව බලා සිටි දෙදෙනා වෑන් රියට නැග පසුපසට ධාවනය කර හරවා වෙනත් පාරක් සොයා ගියහ.

මල්ලිකා කම්මුලේ අත තබාගෙන තුෂ්ණිම්භූත ව බලා සිටියා ය. සකලසූරිය කෝපයෙන් ගැහෙන්නට විය. ඔහුගේ හද ගැස්ම ඔහුට ම ඇසිණ.

"කාලකණ්ණි" සකලසූරිය ආයාසයෙන් කතා කළේ ය. මල්ලිකා ඔහුගේ කට තම අතින් වැසුවා ය. තරුණයන් උදහස් වෙතැයි ඇය තුළ බියක් ඇති විය. මල්ලිකා සැමියා කැටුව නිවසට ඇතුළු වූවා ය.

"කොටසකට හෘදයාබාධ පපු තියෙන හිත්දා. අනික් උන්ට හෘදයාබාධ නෑ, පපු නැති හින්දා" සකලසූරිය තරහෙන් මිමිනුවේ ය.

"ඔවා ගැන කතා කරන්න එපා. උන් රණ්ඩුවට එයි. දැන් කාලෙ ඉන්නෙ අණක් ගුණක් නැති එකාලා" මල්ලිකා හෙමින් කොඳුරා ගෙතුළට ගියා ය.

සකලසූරිය ඉස්තෝප්පුවේ වාඩි වී අන්ධකාරය දෙස බලා සිටින්නට විය. අඳුරු වලාකුළු නිසා අහසේ එක තරුවක් වත් නැත. ඉඳහිට විදුලි කොටයි. පාරේ නැටූ තරුණයෝ හූ කියමින් කෑ ගසමින් ත්‍රිරෝද රථවල නැගී පිටත්ව ගියහ. මූසල පාළුවක් අඩව පැතිර ගියේ ය. පාරේ යන එන වාහනවල රතු එළි යකුන්ගේ ඇස් මෙන් දිලිසී අතුරුදහන් වන්නට විය.

රත් පැහැ රකුසු ඇස් අන්ධකාරයේ ගිලෙන විට සකලසූරියට තම දියණියත් පුතාත් සිහි වෙයි. දියණිය මනෝහරී නගරයේ රූපලාවන්‍ය මධ්‍යස්ථානයක් පවත්වාගෙන යයි. රූ රැජිණ තරඟයක තරඟකාරියන් හැඩ ගැන්වීමට අද රාත්‍රියේ හෝටලයකට [illegible] පැමිණෙනුයේ හෙට බව ඈ මල්ලිකාට පවසා ඇත. එම නිසා අද ඇය නිවසෙහි නැත. පුතා සචිත්ත මනෝහරීට වයසින් බාල ය. ඔහු පෞද්ගලික සමාගමක කනිෂ්ඨ විධායකයකු ලෙස සේවය කරයි. උදේ සේවයට යන ඔහු සවස බාහිර උපාධි පන්තියකට ගොස් තව ස්වල්ප වේලාවකින් ආපසු පැමිණෙනු ඇත. ඔහු පැමිණි පසු රාත්‍රී භෝජනය වශයෙන් පරිප්පු සමඟ පාන් භුක්ති විඳීමට සකලසූරිය බලාපොරොත්තු වෙයි.

තරමක කුසගින්නක් දැනුණ ද සචිත්ත පැමිණෙන තෙක් බලා සිටීම සකලසූරියගේ පුරුද්දයි. සචිත්ත කෙරෙහි සකලසූරිය තුළ පවතිනුයේ පුත්‍ර ස්නේහය මිශ්‍ර ගෞරවයකි. ඔහු තම උත්සාහයෙන් ම රැකියාවක් සොයා ගත්තේ ය. වෘත්තීය පළපුරුද්ද සමඟ අධ්‍යාපන සුදුසුකම් ද ඇති කරගනු සඳහා කළමනාකරණය පිළිබඳ උපාධි පරීක්ෂණයකට සූදානම් වන්නේ ය. තමා කළ

For E-Pusthakalaya

ලිපිකාර වෘත්තිය ඉක්මවන තානාන්තරයක් සචිත්ත දරනු ඇතැයි සකලසූරිය විශ්වාස කරයි. මෙලෙස කල්පනා කරමින් සිටි සකලසූරිය අඩ නින්දකට පිවිසියේ ය.

හිටිහැටියේ පිපුරුම් හඬක් ඇසිණ. තිගැස්සී අවදි වූ සකලසූරිය විස්මිත ව වටපිට බැලුවේ ය. පාරේ යන වාහනයක රතු එළි හැර අන් කිසිවක් ඔහුට නොපෙනිණ. මල්ලිකා ඉටිපන්දම් එළිය ද රැගෙන ගෙතුළ සිට දුව ආවා ය. ඇගේ බියපත් මුහුණ වෙස් මුහුණකටත් වඩා අද්භූත බවක් ඉසිලී ය.

"බෝම්බයක් නේද?" මල්ලිකා වෙවුලන හඬින් ඇසුවා ය.

"ඔව් ඒ වගේ. වට පාර පැත්තෙ"

"බස් එකක බෝම්බයක් පිපිරුව වෙන්න ඇති. [illegible] පුතා ගෙදර එන වෙලාව" මල්ලිකාට ඉකි ගැසුණි.

"අම්මප හැබෑව"

සකලසූරිය මිදුලට දිව්වේ ය. යළි ඉස්තෝප්පුවට දුව ආවේ ය.

"යං යං හන්දිය පැත්තට යං" සකලසූරිය මිදුලට පැන්නේ ය.

"අනේ දෙයියනේ අපේ පුතා එන බස් එකද දන්නෙ නෑ" මල්ලිකා කඩිනමින් දොර වසා යතුර අතට ගත්තා ය.

දෙදෙනා ම මහරගම දෙහිවල පාර දෙසට ඉක්මන් ගමනින් යන්නට වූහ. සුළඟට ඉටිපන්දම නිවී ගියේ ය. අන්ධකාරය අසහ පැතිර තිබිණ. කරුවලේ ඇවිද එන ගැහැනු මිනිස්සු සකලසූරියගේත් මල්ලිකාගේත් ඇගේ හැපෙති. මල්ලිකා දණහිස් අමාරුවක් පැවතිය ද ගමන ඉක්මන් කළේ හුල්ලමිනි. බස් රියක බෝම්බයක් පුපුරන්නට ඇතැයි ද තම දරුවා එහි සිටින්නට ඇතැයි ද දෙදෙනා ම අනුමාන කළහ. උදේ තමාට වැඳ කොළඹ ගිය පුතා දැන් දකිනුයේ තුවාල සහිත ව ද නො එසේ නම් අළු

බවට පත්ව ද යන්න සකලසූරිය තුළ බුබුළු දමන්නට විය. ඔහුගේ හද ගැස්ම අධික විය. එහෙත් ඔහු ගමන තවත් ඉක්මන් කළේ ය.

සචිත්ත ඇඹිල්ලවත්ත පාර දිගේ කඩිනම් ගමනින් ඇවිද එමින් සිටියේ ය. දෙමාපියන් පසු කර යන තෙක් ම ඔහු ඔවුන් හැඳින ගත්තේ නැත.

"තාත්තෙ"

සචිත්ත පුදුමයට පත් ව කතා කළේ ය. සකලසූරිය සහ මල්ලිකා විස්මයට පත් ව නැවතුණහ.

"පුතා" සකලසූරිය ආයාසයෙන් කතා කළේ ය.

"මේ කරුවලේ අම්මයි තාත්තයි කොහෙද යන්නෙ?"

දෙදෙනා ම කතා කර ගත නොහැකි ව බලා සිටියහ. තම [illegible]කාට හැඬුම් එන්නට විය.

"පුතේ, මගේ පුතේ" ඈ සචිත්ත අතගා බැලුවා ය.

"කොහෙ යනවද?"

"නෑ අපි මේ නිකං ඇඹිල්ලවත්ත හන්දිය දිහාට යන්ට කියලා" සකලසූරිය ආයාසයෙන් යුතුව කතා කළේ ය.

"මොකක්ද පුතේ සද්දෙ?" මල්ලිකා ඇසුවා ය.

"පුයිවෙට් බස් එකක් වෑන් එකක හැප්පිලා. වෑන් එකේ තිබ්බ්ච බෝම්බයක් පුපුරලා. ඒකෙ ඉඳල තියෙන්නෙ පාතාලයො වගයක්"

"හැබෑද?" සකලසූරිය සැහැල්ලු සුසුමක් පිට කළේ ය.

තිදෙනා ම ආපසු නිවස දෙසට ගමන් කරන්නට වූහ. සචිත්ත කාරණය අවබෝධ කර ගත්තේ ය. මවත් පියාත් පිළිබඳ බලවත් අනුකම්පාවක් ඔහු තුළ ඇති විය. උදේ රැකියාවට ගිය කෙනෙකු නැවත ගෙදර එන තෙක් ජීවිත විශ්වාසයක් නැති ලෝකයක අප ජීවත් වන්නේ යයි සචිත්තට සිතිණ.

For E-Pusthakalaya

2

උදා හිරු ගොඩනැගිලිවලට මුවා වී එළිය පමණක් පා[illegible] එවයි. වාහන දුමාරය පාරෙන් මතු වී අවට පැතිර යයි. පාසැල් ළමයින් කැටුව යාමට පැමිණි වෑන් රථ නිවෙස්වල ගේට්ටු අස[illegible] හෝන් හඬ නංවයි. ප්‍රමාද බවත් කඩිනම් විය යුතු බවත් [illegible] හෝන් හඬ පවසනුයේ නොරිස්සුම නොඉවසිල්ලව යා [illegible] හන්දියේ ශබ්ද විකාශන යන්ත්‍රය[illegible] වාහනවල ගුවන් විදුලි ඝෝෂාව [illegible] අවට පැතිර යයි.

මිදුල අතුගාමින් සිටි සකලසූරිය වරින්වර පාර දෙස අවධානය යොමු කරන්ඩ වූයේ පුරුදු ඇක්ම සහ හඬට හුරු වූවෙකු ලෙසිනි. තුදුරු නිවසක වසන කටුගහපිටිය පාර දිගේ ඇවිද එනු දුටු සකලසූරිය ඔහු මගහැර ගෙතුළට යාමට අදහස් කළ ද ඊට පෙර කටුගහපිටිය අත ඔසවා ආචාර කළේ ය. අකැමැත්තෙන් වුව ද නැවතීමට සකලසූරියට සිදු විය. මැදිවියේ වූවෙකු වන කටුගහපිටිය සුදු කොට කලිසමක් සහ සුදු ටී ෂර්ට් එකක් හැඳ සුදු සපත්තු මේස් පයලා තොප්පියක් හිස පැළඳ කඩිසර ගමනින් ඇවිද එයි. ඔහු රක්ෂණ නියෝජිතයෙකි. කවුරු වුව ද කුමක් වුව ද රක්ෂණය කොට කොමිස් මුදල් ලබා ගන්නකි. ඒ නිසා ම සකලසූරියට වධයකි.

"ගුඩ් මෝනිං මිස්ට සකලසූරිය"

කටුගහපිටිය කට දෙකන දක්වා පළල් කර සිනාවක් පෑවේ ය.

"මෝනිං මිස්ට කටුගහපිටිය" සකලසූරිය සුහදත්වය මුහුණට නගා ගනිමින් මතුපිටින් සිනාසුණේ ය.

"නව් හව් ඉස් යුව හෙල්ත්? හයි බ්ලඩ් ප්‍රෙෂර්? බ්ලඩ් ෂුගර්?"

"වරදක් නැහැ."

සකලසූරිය හිත යට ලජ්ජාවෙන් පැවසුවේ ය. කටුගහපිටිය කතා කරනුයේ යටි අරමුණු ඇතිව බව සකලසූරිය දනියි. පළමුවැන්න සෞඛ්‍ය ගැන කතා කර සෞඛ්‍ය සම්බන්ධ රක්ෂණයක් විකුණා ගැනීමයි. දෙවැන්න ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් කතා කර ස්වකීය සමාජ තලය ඉහළ නංවා ගැනීමයි. සකලසූරිය ඉංග්‍රීසි කතා කළ ද එතරම් ව්‍යක්ත නැත. ඔහු හිත හිතා වචන ඇහිලිය යුතු වෙයි. ඔහු එක්තරා අවදියක සිදු වූ දේශපාලන පෙරළියක අහිතකර ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් සිංහල මාධ්‍ය අධ්‍යාපනයට හසුව ඉංග්‍රීසි භාෂා දැනුම අහිමි කරගත් ගැමි පරපුරට අයත් වූවෙකි. තම වයසේ එකෙකු වුව ද කටුගහපිටිය නාගරික පාසලක ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනය ලැබූවෙකි. අන්තිමේ දී තමා වැනි ගැමි පරපුරේ උදවිය භාෂාව විෂයෙහි ළිං මැඩියන් බවට පත්වූ අයුරුත් දේශපාලනඥයන් තම දූ දරුවන්ට විදේශ අධ්‍යාපනය ලබා දී ඊළඟ අධිපති පරපුර බිහි කර ගත් අයුරුත් සකලසූරියට දැන් වැටහෙයි.

සකලසූරිය මෙම සිතිවිලිවල ගිලී සිටින අතර කටුගහපිටිය අවඥාවෙන් යුතු ව බලා සිටියේ ඉංග්‍රීසියෙන් නැගූ ප්‍රශ්නයට සිංහල පිළිතුරු ලද හෙයිනි. කටුගහපිටිය සිංහල භාෂාවෙන් කතා කරන්නට විය.

For E-Pusthakalaya

"මම යනවා බොරලැස්ගමු වැව රවුමෙ ඇවිදලා එන්න. ඒක හොඳ ව්‍යායාමයක්. මං හිතන්නෙ මිස්ට සකලසූරියත් ව්‍යායාම් කරනව නං හොඳයි."

"මම මිදුල අතුගානවා. ගේ අතුගානවා. කඩේ දුවනවා. කෙටී ගමන් යන්නෙත් පයින්මයි."

"අපිට එහෙම බැහැනෙ. මගෙයි නන්දිකාගෙයි බෙඩ් රූම් එක ඒ. සී. අපේ කාර් එක ඒ. සී. අපේ ඔෆිස් ඒ. සී. අපිට දාඩිය නෑ. අපි දාඩිය දාගන්න ඕන ඒ හන්දා. අපි එක්සයිස් නොකර කොහොමද?"

කටුගහපිටිය සිනාසුණේ ව්‍යායාම සඳහා හේතු ඉදිරිපත් කළ නිසා නොව වත්කම් පිළිබඳ පුරසාරම නිසා යයි සකලසූරිය සිතුවේ ය. 'අපි උඹලට වඩා හුඟක් ඉහළයි' යන්න ස[illegible] තුළ ගැබ් වූ හරය යයි සකලසූරියට ඇනිණ. කටුගහපිටිය යන්නේ ව්‍යායාම කිරීමට නොව වැව රවුමේ ඇවිදීමට පැමිණෙන වැදගතුන ධනවතුන් සමඟ කුළුපග ව ඔවුන්ට රක්ෂණ අලෙවි කිරීමට බව සකලසූරිය වටහා ගෙන සිටියි.

මව දුන් බත් පාර්සලය බෑගයේ දමා ගත් සචිත්ත කාර්යාලයට යාමට සූදානම් ව මිදුලට බැස්සේ ය. ඔහු ගෙතුළ දී මවට වැඳ සමුගෙන සිටි බැවින් පාර අසල සිටි පියාට ද වැඳ සමුගත්තේ ය.

"තෙරුවන් සරණයි" සකලසූරි ඉත සිතින් ආශිර්වාද කළේ ය.

"ඕ මයි ගෝඩ් වෙරි ගුඩ්" කටුගහපිටියට කියැවිණ. සචිත්ත මඳ සිනාවක් පෑවේ ය.

"කොහොමද පුතා? ඇයි ඔයා හැමදා ම බස්වල යන්නෙ? ගන්න එපායැ බ්‍රෑන්ඩ් නිව් නැත්තං රිකන්ඩිෂන් කාර් එකක්."

For E-Pusthakalaya

කටුගහපිටිය උපහාසාත්මක සිනාවක් පෑවේ තම පුතා නව මාදිලියේ වෑන් රියක් පාවිච්චි කරන හෙයිනි. කටුගහපිටියගේ පුතා කරන රැකියාව අන් අය නොදනිති.

"වාහනයක් ගන්න දැන් ම බැහැ අංකල්" සචිත්ත සිනාසුණේ ය.

"ඇයි පුතා ෆිනෑන්ස් ෆැසිලිටීස් තියෙනවා. ලීසිං ෆැසිලිටීස් තියෙනවා. මම ලැහැස්ති කරන්නම්. අද ගියා හෙට ගත්තා. ටක් ටක් ටක්"

"ෆිනෑන්ස් හරි ලීස් එක හරි ගෙවන්නත් ඕනනෙ" සචිත්ත පැවසුවේ ය.

"ඔය හැටි දුරට හිතන්න එපා. දැන් කාලෙ හිත හිත ඉඳලා බෑ. පට් පට් ගාල වැඩ කරන්න ඕන. සල්ලි ද ප්‍රශ්නෙ? ගත්ත ගෙවන්න, [illegible]ලාවට ගැහුව ලෝං එකක්. වාහනේ තමන් ළඟනෙ. රෙස්[illegible]ක්ටබල් විදිහට පාරෙ යන්න පුළුවන්නෙ."

"දැනට බස් එක හොඳයි අන්කල්" සචිත්ත පැවසුවේ ය.

"බලන්න අපේ පුතා නිර්මාල්. එයා යන්නෙ ඩබල් කැබ් එකෙන්. දුව ගීති. එයා දැන් පාවිච්චි කරන්නෙ කාර් එකක්. ඕ යේස්" කටුගහපිටිය තම දියණිය ආදර්ශයක් ලෙස ඉදිරිපත් කළේ ය.

මඳ සිනාවක් පෑ සචිත්ත පයින් ම වැව පාර දෙසට ගියේ මහරගමට ගොස් කොළඹ බසයට නැග ගැනීමට ය.

"දැන් කාලෙ හිත හිත හිටියොත් පරාදයි. හිතන්න ඕන පස්සෙ. කියන්න මිස්ට සකලසූරිය පුතාට අලුත් වාහනයක් ගන්න කියන්න. මං උදව් කරන්නම්. ලීසිං හදල දෙන්නම්. ෆුල් ඉන්ෂුවර් එක දාල දෙන්නම්. කෙල්ලොත් කාර් ඩ්‍රයිව් කරගෙන යද්දි කොල්ලො පයින් යන එක හරි නෑ. ඕ යේස්."

වැව රවුමේ මිනිසුන් බානු සඳහා කටුගහපිටිය පිටත්ව ගියේ ය. සකලසූරිය තුෂ්ණිම්භූත ව බලා සිටියේ ය. නිවැරදි කටුගහපිටිය ද නොඑසේ නම් තම පුතාදැයි ඔහුට සිතා ගත නොහැකි විය.

සචිත්ත බස් නැවතුම්පොළේ රැඳී බසයක් එන තෙක් බලා සිටියේ ය. හඳුනන නොහඳුනන කීප දෙනෙකු ම නව මාදිලියේ රථ පදවාගෙන මහරගම දෙසටත් බොරලැස්ගමුව දෙසටත් යන අයුරු ඔහු උපේක්ෂාවෙන් යුතු ව බලා සිටියේ ය. තමන්ට රියක් නැතිකම ගැන කිසිදු කනස්සල්ලක් ඔහු තුළ හටගත්තේ නැත. ඇතියවුන් කෙරෙහි ඉරිසියාවක් හෝ ද්වේශයක් ඔහු තුළ නොවී ය. ඔහු ඉඩ ඇති බසයක් පැමිණෙන තෙක් බලා සිටියේ ය.

ඉස්තෝප්පුවේ පුටුවක වාඩිගෙන පත්තරය බලමින් සිටි සකලසූරිය ගේට්ටුව විවෘත වන හඬට [illegible] කැබ් රියකින් පැමිණි මනෝහරී බෑග් මල්ලකුත් උරේ එල්ලා ගෙන නිවස දෙසට පැමිණියා ය. ඇය බෙහෙවින් වෙහෙසට පත්ව ඇති බව මුහුණෙන් පළ විය. රාත්‍රිය මුළුල්ලේ කරන රැකියා ගැන සකලසූරිය තුළ තරහක් ඇති විය. ඔහු දියණිය දෙස තරහෙන් රවා බැලුවේ ය. පියාගේ නොරිස්සුම ඇස් කොනෙන් දුටු මනෝහරී බෑගය දොරේ හප්පාගෙන ගෙතුළට ගියා ය. ඇගේ ස්වභාවය සකලසූරිය තවත් කෝප ගැන්වී ය. ඔහු පුවත්පත පසෙකට දමා ඉස්තෝප්පුවේ එහා මෙහා ඇවිදින්නට විය.

මනෝහරී ගැන කනස්සල්ලක් සකලසූරියගේ සිතෙහි මෝදු වෙයි. ඇය පාසල් අධ්‍යාපනය සාර්ථක ව නිම කළේ නැත. ඉක්බිති ව ඈ සංගීතය හැදෑරුවා ය. සංගීතයෙන් පසු නැටුම්. නැටුම් සමඟ කොම්පියුටර්. ඉක්බිති ව කේක් පංති. සූප ශාස්ත්‍ර පංති. ජනෙල් තිර, දොර රෙදි කලාව. සතිය බැගින් ජපන්, ප්‍රංශ,

For E-Pusthakalaya

හින්දි භාෂා පංති. අන්තිමට රූපලාවන්‍ය පාඨමාලාවකි. දැන් ඈ රූපලාවන්‍ය ශිල්පිනියක ලෙස කටයුතු කරයි. සකලසූරිය දියණිය ගැන කල්පනා කරමින් එහා මෙහා ඇවිද්දේ ය.

ඉස්තෝප්පුවේ තැන තැන තබා ඇති මල් පෝච්චිවල එක ගසකවත් මල් නොවී ය. එම ගස් ද පොහොරක් නොලබා කේඩෑරි ව මලානිකව පවතී. ඇතැම් පෝච්චි බිඳී කැබලි වෙන්ව ගොසිණි. එම පෝච්චිවල පස් ද බිම වැටී ඇත. මල්ලිකා කම්බියකින් ගැට ගසා ආයාසයෙන් රඳවා ගත් පෝච්චි කැබලි ද තැනෙක වෙයි. කේඩෑරි මල් ගස් අසල ඇවිදිමින් සිටි සකලසූරිය ඉක්මන් අඩි තබා මුළුතැන්ගෙය දෙසට ගියේ ය. මල්ලිකා කබල් පුටුවේ වාඩිවී කම්මුලේ අත තබාගෙන කල්පනා කරමින් සිටියා ය. සකලසූරිය [illegible] ඉරියව් වෙනස් කළා ය.

"මනෝහරී තිස්සෙ ම රෑ වැඩ. මොනවද එයාට ඔය හැටි කරන්න තියෙන්නෙ?"

මල්ලිකා ටික වේලාවක් කල්පනා කර නැගිට කේතලය ළිප තබමින් පිළිතුරු දුන්නා ය.

"කොළඹ රෑ තිස්සෙ පාටි. රූප රාජිණියො තේරීම්. රූප රාජිණී තරඟෙට යන අය විතරක් නෙවෙයි ඒවා බලන්න යන අයත් යන්නෙ හැඩවැඩ වෙලා."

මල්ලිකා ගෑස් ළිප දැල්වූවා ය. සකලසූරියගේ සිත තුළ පවතින ගිනි පුපුරු ගිනි දැල් බවට පත්වන්නා සේ නිල් සහ කහ පැහැ ගිනි දැල් ගෑස් ළිපෙන් මතුව ආවේ ය. මල්ලිකාගේ මුහුණ මත ද ගිනි දැල් එළිය වැටිණි.

"අපිට ඒ ළමය විශ්වාසයි. ඒත් අහල පහළ එකාලා මොනවත්

ගිනයි ද දන්නෙ නෑ. අර කටුගහපිටිය හොයන්නෙ නැති දෙයක් නෑ." සකලසූරිය කැලඹීමෙන් යුතු ව පැවසුවේ කුස්සි දොරෙන් පිටතට එමිනි.

"බියුටි කල්චර් කියන්නෙ දැන් කාලෙ හොඳ බිස්නස් එකක්" මල්ලිකා සැමියා අස්වසාලන ලෙසින් කිවා ය. "දැන් මළගෙවල්වල යන්නෙත් මේකප් දාගෙන."

"ඉස්සර ගෑනු තමන්ගෙ කොණ්ඩෙ තමන් බැඳ ගත්තා. දැන් උන්ට ඒකත් බෑ. නාකි ගෑනු තිරිහන් වෙන්ට මූණු හදාගන්ටත් මනාපයි."

සකලසූරිය තම කෝපය වචනවලින් පිට කර සාලය දෙසට යාමට හැරෙත් ම මනෝහරී මුළුතැන්ගෙට ඇතුළු වූවා ය. ඇයට පියාගෙ අවලාද ඇසී තිබිණ. කිසියම් ආරෝව [illegible] තැති ගත්තා ය. සචිත්ත මෙන් නොව මනෝහරී රණ්ඩුවට බිය තැනැත්තියකි.

"තාත්ත ඉන්නෙ තව ම පරණ කාලෙ. ඔය කෝපි කාලෙ ඉවර වෙලා දැන් හුඟක් කල්" මනෝහරී අවඥා ස්වරයෙන් කීවා ය.

සකලසූරිය නොසන්සුන් ව ජනේලයෙන් පිටත බලා ගත්තේ ය. තම මුහුණට ම අවලාද නගන දියණියගේ කන හරහා ඔහු සිතෙන් පහරක් ගැසුවේ ය. ඇත්තට ම පහර දුන්නේ නම් තාත්තාට අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය කිරීමේ වරදට නීතිමය දඬුවම් ලැබෙන්නට ඉඩ ඇත. එම සවිය බලය කොට ගත් මනෝහරී පියාට තදින් දොස් පවරන්නට වූවා ය.

"තාත්තෙ, නර්ස්ලට මිඩ්වයිෆ්ලට ඊ වැඩ හොඳ නම්

ගාමන්ට්ස්වල ගෑනු ළමයින්ට ඊ වැඩ හොඳ නම් අපි අපේ ප්‍රයිවෙට් වැඩක් ඊ තිස්සෙ කළා ම කාටවත් මොකද? අපි ගැන හොයන්න එනවුන් එකෙක්වත් අපිට කන්න අඳින්න දෙනවද?" මනෝහරී වතුර පානය කරමින් ඇසුවා ය.

මල්ලිකා බියපත් ව කතාව අන් අතකට යොමු කිරීමට උත්සාහ කළා ය.

"වතුර බොන්න එපා ළමයො. මම තේ හදනවා. තේ බීලා දවල්ට කනකං ටිකක් නිදාගන්න."

"සල්ලි හොයන්න ජීවත් වෙන්න විනෝද වෙන්න දැන් මිනිස්සුන්ට ඊ දවල් නැහැ. තාත්තලාට වැරදුණේ පැය අටේ ජොබ් කරලා. පැය ආසයක් නිකං ඉඳලා. පැය අටේ පඩියෙන් [illegible]රක් ජීවත් වෙන්න."

දැන් කාලේ ළමයින් සමඟ කතා කිරීම ලේසි නැතැයි සකලසූරියට සිතිණ. කතාව දුරදිග ගියහොත් පහර දීමට සිදු වෙයි. එවිට පෙරලා පහර වදියි. නීතිමය ක්‍රියා මාර්ගවලට ගියහොත් කාන්තා අයිතිවාසිකම්, ළමා අයිතිවාසිකම් කාරයෝ ද කාරියෝ ද පෙරට එති. පුවත්පත්වල තමා කියවූ වාර්තා සකලසූරියට සිහිවිය. තම දියණියට තවත් කන හරහා පහරක් සිතෙන් දුන් සකලසූරිය තරහෙන් ඉවතට ගියේ ය. සැමියා පත් අසරණ ස්වභාවය ගැන මල්ලිකාට දුක සිතිණ. ඈ දැඩි සිත් වේදනාවෙන් යුතුව කතා කළා ය.

"තාත්තට දොස් කියන්න එපා. පැය අටේ පඩියෙන් තාත්තා උඹලට කරලා තියෙන හරිය හොඳට ම ඇති. උඹලව ලොකු මහත් කරන්න උඹලට උගන්වන්න තාත්තා හුඟක් දුක් වින්දා.

For E-Pusthakalaya

තාත්තා ලෙඩ වුණොත් ඒ හන්දා."

"ඒවා අම්මල තාත්තලගෙ යුතුකම්"

මල්ලිකා කෝපය දරා ගත නොහැකිව ඉදිරියට පැන්නා ය.

"වහගනිං කට. සමහරු වගේ උඹල ව උපන් හැටියෙ කාණුවකට වීසි කරපු නැති හින්දද?"

මනෝහරීගේ කට වැසිණි. මව පහර දෙතැයි බිය වූ ඇය පසුපසට වූවා ය. මල්ලිකාට හැඬිණි. ඈ ඇතින් මුහුණ වසාගෙන කබල් පුටුව මත හිඳ ගත්තා ය. ඇගේ දෙඋර ගැස්සෙන්නට විය. මඳ වේලාවක් තුෂ්ණිම්භූත ව බලා සිටි මනෝහරී ගස්සාගෙන ගෙතුළට ගියා ය.

මනෝහරී නිසා තමා පමණක් නොව සැමියා [illegible] පත්ව ඇතැයි මල්ලිකා සිතුවා ය. දරුවන් කෙරෙහි සකලසූරිය තුළ පවත්නේ ඇඩි සෙනෙහසකි. දියණිය උපන් දවසේ සකලසූරිය රෝහලේ ඇඳ විට්ටමට ඇත් තබාගෙන ඇස් දෙක ලොකු කොට ගෙන පුදුමයත් සතුටත් මිශ්‍ර හැඟීමෙන් යුතු ව බලා සිටි අයුරු ඔහුගේ ඇසින් කඳුළු ගලා ආ අයුරු රටක් රාජ්‍යයක් ලද්දකු ලෙස හැසිරුණු අයුරු මල්ලිකාට සිහිවෙයි. රජයෙන් ලැබුණු වැටුප සකසුරුවම් ව වියදම් කරමින් දරුවන් දෙදෙනා ලොකු මහත් කළ අයුරුත් ශිල්ප ශාස්ත්‍ර ලබා දුන් අයුරුත් ඔවුන් වෙනුවෙන් තමාත් සැමියාත් අදත් දුක් විඳින අයුරුත් සිහි වූ මල්ලිකාට ඉකි ගැසිණි.

3

මල්ලිකා හැම ඉරිදාවක ම උදේට කොළ කැඳ පිළියෙල කරයි. සෙනසුරාදා මහරගම පොළෙන් මිල දී ගන්නා හාතාවාරිය හෝ වැල්පෙනෙල හෝ ගොටුකොළ හෝ ඉරිදා පාන්දර කැඳ බවට පත්වෙයි. සතියේ අනෙක් දින පහේ ම පාන්දර මල්ලිකා කරනුයේ යුද්ධයකි. උදේ හය හමාර වන විට කාර්යාලය බලා පිට ව යන සචිත්තට උදේ ආහාරය ද දහවල් ආහාරය ද මුල් බැඳ දීම ඇගේ අතින් නොවැරදී ම ඉටුවෙයි. මල්ලිකා එක ම බතත් ව්‍යංජන වෙනත් මුල් දෙකකට බැඳ සචිත්ත අතට දෙයි. කාර්යාලයට යන ඔහු උදේට [illegible] මුලකුත් දහවලට එක බත් මුලකුත් අනුභව කරයි. සචිත්ත ආහාර ගැන කිසි දිනෙක මැසිවිලි නොනගයි. එම නිසා ම මල්ලිකා තුළ සචිත්ත කෙරෙහි බලවත් අනුකම්පාවක් පවතියි.

මනෝහරී බියුටි සැලූන් ආරම්භ කළ පසු නිවෙසින් ආහාර ගැනීමට උනන්දුවක් නොදක්වයි. උදේ අට පමණ වන තෙක් නිදන ඈ තමා විසින් ම පිළියෙල කරගනු ලබන පැපොල් හෝ දොඩම් හෝ වෙනත් පලතුරු යුෂ වීදුරුවක් පානය කර නිවසින් පිටත්ව යයි. උදේටත් දවාලටත් පේස්ට්‍රි හලකින් කෙටි කෑමක් ගිලියි. රාත්‍රියට පීසා රොටියක් හෝ පරාටාවක් හෝ කොත්තුවක් හෝ රැගෙන විත් අනුභව කරයි. නොඑසේ නම් තමා ළඟ ඇති සූප් කැටයකට උණුවතුර වත්කොට පානය කරයි. මුල දී මෙම ආහාර රටාවට මල්ලිකා විරුද්ධ වූවා ය. තමා වෙසෙනුයේ විශ්ව

For E-Pusthakalaya

ගම්මානයක බවත් භුක්ති විඳිනුයේ විශ්ව ගම්මානයක ආහාරපාන බවත් මනෝහරී කියයි.

මල්ලිකා නෝනා දන්නා විශ්ව ගම්මානයක් නැත. මල්ලිකා නෝනා දන්නා විශ්ව ගම්මාන ගැනත් දනියි. විශ්ව බොරලැස්ගමුවත් ඒ වගා ඇති ගම්මාන ගැනත් දනියි. විශ්ව ගම්මානයේ බත්, මාළු, ආප්ප, පිට්ටු, අල බතල නැති බව නම් දනියි. ඒ ඇනුම ඇය ලැබුවේ මනෝහරී සමඟ එකට එක කීමට යාමෙනි.

මල්ලිකා ලොකු තඹම් දෙකකට කොළ කැඳ බෙදා කබල් මේසය මත තැබුවා ය. මේසය මත වූ අනංමනං ද ලව්ට ලොව්ට ද පසෙකට තල්ලු කළා ය.

"දූව" සකලසූරිය කෑගැසුවේ පුරුද්දට විනා උවමනාවකට නොවේ.

"අනේ එයා බොන කොළ කැඳ" මල්ලිකා [illegible] සළ කළා ය.

සකලසූරිය කොළ කැඳ පානයට ඉතා කැමැති ය. ඔහු කබල් පුටුව මත වාඩි වී හැන්ද ගෙන දුම් දමන කොළ කැඳ පානය කිරීමට උත්සාහ කළේ ය. සවිස්න නව පමා බව දන්නා මල්ලිකා රහසක් කියන්නට ගෙතුළට එබී බලා සකලසූරිය වෙත නැඹුරු විය.

"දන්නවද කාරණාවක්?"

සකලසූරිය කුතුහලයට පත්ව බැලුවේ ය.

"දෝණියන්දැ බලන්න කෙනෙක් ලබන සුමානෙ ඉරිදා එනව කියන්නෙ"

සකලසූරිය කට බාගෙට ඇරගෙන ඇස් ලොකු කොට ගෙන බලා සිටියේ ය. මල්ලිකා කැළඹීමත් සතුටත් මුසුව බලා සිටියා ය.

දෙදෙනා ම ටික වේලාවක් එම ඉරියව්වෙන් ම සිටියහ. බිත්ති ඔරලෝසුවේ රතු කටුව ගැස්සී ගැස්සී ගමනේ යයි. ටික් ටික් හඬ ද ඇසෙයි. තිහැඬියාව ඉතා බලවත් ය. සතුටු විය යුතුද? දුක් විය යුතුද? යන්න සකලසූරියට ම සිතාගත නොහේ. ඔහු දුම් දමන කැඳ බඳුන දෙස බලා සිටියේ ය.

"ඉලන්දාරියෙක්" සකලසූරිය ආයාසයෙන් යුතුව කතා කළේ ය.

මල්ලිකා යළිත් ගෙතුළට එබී බැලුවා ය. සැමියා නැගූ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු නැතැයි ඇය සිතුවා ය.

"කොහේ කෙනෙක් ද?" සකලසූරිය ඇසුවේ ය.

"අපේ එකා කිසි දෙයක් හරියට කියන්නෙ නැහැනෙ. ආව ම අහගන්ට වෙයි. ඉරිදා දවල්ට මෙහෙ එනවලු."

"[illegible] ට සංග්‍රහ කරන්ටත් වෙයි. පෙන්ෂන් එකට තව සුමානයක් තියෙනවා."

දෙදෙනා ම කටවල් බාගෙට ඇරගෙන බලා සිටියහ.

"මක් කොරන්නද? ඔය ළමයා එක්ක කතා කරලා බේරෙන්න බැහැනෙ. සමහරවිට වියදම්වලට එයා සල්ලි දෙයි."

"කොහොම මුණ ගැහිලද?"

"හරියට කියන්නෙ නෑ."

"පොච්චියේ" සකලසූරිය කම්පා විය.

"හොඳ මිනිහෙක් නම් එච්චරයි." මල්ලිකා හිත හදා ගැනීමට උත්සාහ කළා ය.

ටික වේලාවක් කල්පනා කරමින් සිටි මල්ලිකා උදේට පාන්

For E-Pusthakalaya

කෑමට පොල් සම්බලයක් පිළියෙල කරන්නට වූවා ය. සකලසූරිය පසෙකට වී කල්පනා කරන්නට විය. දියණිය ඉදිරියේ තමා කොතරම් අසරණදැයි ඔහුට සිතිණ. දරුවෙකුගේ ජීවිතයේ සකලවිධ අවස්ථාවල මැදිහත් විය යුත්තේ තීරණ ගත යුත්තේ දෙමාපියන් නොවෙද? නමුත් සැබැවින් ම සිදුවනුයේ දරුවන්ගේ මතයට අනුව දෙමව්පියන් කටයුතු කිරීම නොවෙද? දරුවෝ බෙර ගසති. දෙමාපියෝ නටති. මනෝහරී සොයාගත් තැනැත්තාට එරෙහි වීමට තමාට ශක්තියක් තිබේද? 'නැහැ මම විරුද්ධ වෙනවා' තමාට ම තදින් කියාගත් සකලසූරිය අතින් මේසයට ගැසුවේ ය. කැඳ බඳුන අත් පහර කා ඉවතට විසි විය. මල්ලිකා තිගැස්සී බැලුවා ය. සකලසූරිය අසරණ ව බලා සිටියේ ය. සැමියාගේ අසරණත්වය වටහාගත් මල්ලිකා මේසය මත විසිරී ගිය කැඳ පිස දමන්නට වූවා ය. සකලසූරියගේ පපුවත් බ[illegible] විසිරී තිබිණි. මල්ලිකා නවත් කැඳ බඳුනක් සැමියාට පිළිගැන්වූවා ය. සකලසූරිය කැඳ බඳුන දෝතින් ම අල්ලාගෙන සාලය දෙසට ගියේ ය. බිරිඳ බැණවැදුණේ නම් මැනවැයි ඔහුට සිතිණ.

සචිත්ත මුත්තැන්ගෙට පැමිණියේ ය. පීටව ගිය පියාගේත් රැඳී සිටින මවගේත් මුහුණුවල කැළඹුණු ස්වභාවය ඔහුට වැටහිණ. එහෙත් ඔහු කිසිවක් නොඇසුවේ ය. මල්ලිකා සචිත්තට කැඳ බඳුනක් දුන්නා ය.

"අක්ක බලන්න ලබන ඉරිදා කෙනෙක් එනවලු"

මවගේ කියුමට සචිත්ත තුළ සිනාවක් ඇති විය. සිනාවෙහි වූයේ සතුටට වඩා උපහාසයකි.

"අක්කව දැකල නැති කෙනෙක් ද?"

"අක්කමයි හොයාගෙන තියෙන්නෙ"

"කලින් දැකල තියෙනව නං අක්කගෙ මොනව බලන්නද?"

මල්ලිකා සචිත්තගේ කියුමට පිළිතුරු නැතිව බලා සිටියා ය.

"සමහරවිට අම්ම තාත්ත බලල යන්න වෙන්න ඇති" සචිත්ත මඳ සිනාවක් පෑවේ ය.

"චාරිත්තරේට වෙන්න ඇති. ඔය දිනේට කොහොම ලෑස්ති වෙන්නද? අනේ මන්දා" මල්ලිකා පැවසුවා ය.

මවගේ කියුමෙහි යටි අරුත සචිත්තට වැටහිණ. සචිත්ත මුදල් ටිකක් මවට දීමට සිතා ගත්තේ ය.

මනෝහරීගේ මනමාලයා නිවසට පැමිණීම නිමිත්තෙන් බොහෝ දේ කළ යුතු විය. මනෝහරී මුළු නිවසෙහි ම ආධිපත්‍යය තමනට ගෙන අණ නියම කරන්නියක බවට පත් වූවා ය. නිවසෙහි [illegible] ඇගේ උදහසට හේතු විය. බිම ටයිල් අල්ලා නොතිබීම මදිකමක් වුව ද දැන් කරන්නට දෙයක් නැත. ඈ කුලියට මිනිසුන් යොදවා බිම ඔප කළා ය. රතු සිමෙන්තිය කණ්ණාඩියක් මෙන් දිලිසෙන්නට වූයේ ය. එහෙත් දිලිසෙන බිම ආරක්ෂා කර ගැනීම පිළිබඳ ගැටලු උග්‍ර විය.

"පාගන්න එපා. පැල්ලම් හිටියි. කකුල් පිහගෙන පරිස්සමට ඇවිදිනවලා"

මනෝහරී ගෙදර සියලු දෙනට නියම කළා ය.

"පොළොව තියෙන්නෙ පය තියලා ඇවිදින්න. පොළොව පරෙස්සම් කරනව කියන්නෙ පොළොවෙ පය තැබිල්ලක් නෙවෙයි. පොළොව ඔළුව උඩ තියාගැනීමක්." සචිත්ත හිතෙන් පිළිතුරු දුන්නේ ය.

මල්ලිකාත් සකලසූරියත් සාලයේ බිම නොපාගා වටින් හෙමින් ඇවිදින්නට වූහ. විලුඹ හෝ ඇඟිලි පමණක් දුරින් දුරින් තබන

For E-Pusthakalaya

ඔවුන් ලිස්සා වැටේදැයි සවිත්ත නොසන්සුන් විය. බිම කිළිටි වුවහොත් මනෝහරී කඩා පනියි. බිම රැකීමට උඩින් උඩින් ගියහොත් අතපය කැඩෙයි.

"දැන් මොනවද එදාට ලන්ච්වලට?"

මනෝහරී මවගෙන් ඇසුවා ය. කුමක් අවශ්‍යදැයි මල්ලිකා නොඇසුවේ නවීන සියලු ආහාර පිළියෙල කිරීමේ දැනුම තමාට නැති බැවිනි. රූපවාහිනියේ නම් සූපවේදියෝ ද සූපවේදිනියෝ ද විවිධාකාර ආහාර පාන පිළියෙල කොට පෙන්වති. මල්ලිකාගේ ඇතැම් මිතුරියෝ පැන් සහ පොත් රැගෙන එම උපදෙස් ලියා ගනිති. සමහරුන් පැවසුවේ එලෙස පිළියෙල කළ ආහාර නිවසෙස් කිසිවකු අනුභව නොකළ බවයි. මෙම කාරණා අරබයා බහින්බස් වී සැමියන්ගෙන් ගුටිකෑ ගැහැනු ද ගැහැනුන්ගෙන් ගුටිකෑ සැමියෝ ද වූහ. මල්ලිකා ආහාර අත්හදා නොබලන නිසා එවැනි ගැටලුවලට මුහුණ දී නැත. කෙසේ වෙතත් [illegible] සිටි[illegible] ආහාර පිළියෙල කිරීම නම් පහසු නොවන බව ඈ දනියි.

"බතුයි මාළුයි හදමු," මල්ලිකා මනෝහරී දෙස බැලුවා' ය.

"එයා හිතයි අපි මහ ගොඩයො කියලා. අපි චයිනිස් රෙස්ටොරන්ට් එකකින් ටේක අවේ ගෙනෙමු," මනෝහරී පැවසුවා ය.

මල්ලිකා කෝප වූවා ය.

"උඹට පිස්සුද? කඩෙන් ගෙනැත් කන්න දෙන්න. ඒ මනුස්සයො හිතයි අපි ලුණු ඇඹුල් ඇතුව හොද්දක්වත් උයාගන්න බැරි තෙම්පරාදුවො කියලා."

මව කෝපයට පත් ව සිටින බව වටහාගත් මනෝහරී නිහඬ වූවාය. ඈ තවත් කෝප වුවහොත් හිස කැක්කුම හෝ කොන්ද

කැක්කුම හදා ගන්නා සැටිත් දින ගණනක් නිදා ගන්නා සැටිත් මනෝහරීට සිහි විය. මෙම අවස්ථාවේ දී මවගේ නිරෝගීකම ඉතා වටිනා බව මනෝහරී දනියි. මල්ලිකා ද කෝපය යටපත් කර ගැනීමට උත්සාහ කළා ය. මෙම මංගල්‍යයවත් දියණියට සරිලන්නේ නම් මැනවැයි ඈ සිතුවා ය. කාලය තව ඉක්ම ගියහොත් දියණිය විවාහ කර දීම අසීරු වනු ඇත.

නිවසට ගෙන ඒමට අවශ්‍ය බඩු ලැයිස්තුව මනෝහරී ලියා දුන්නා ය. බඩු සුපිරි වෙළෙඳ සැලකින් ගතයුතු බව ද නියම කළා ය. සියලු ද්‍රව්‍ය එක තැන තිබීමත් අනර්ඝත්වයත් ඒයට හේතු වන බව ද ඇත්වීම උපුටා දක්වමින් පැවසුවා ය. දියණිය දුන් මුදල් ද රැගෙන මල්ලිකා සුපිරි වෙළෙඳ සැලට ගියේ සකලසූරිය ද කැටුව ය. සකලසූරිය සහ මල්ලිකා සුපිරි වෙළෙඳසැල් වලින් භාණ්ඩ මිලදී ගැනීමට හුරු වූවෝ නොවෙති. මහරගම සති [illegible]ර වෙළෙඳසැල් කිපයකුත් ඔවුනට හුරු පුරුදු තැන් ය.

සුපිරි වෙළෙඳසැලට ඇතුළු වූ සකලසූරිය මල්ලිකා බඩු රැස් කරන තෙක් පසෙක ඇවිදිමින් බලා සිටියේ ය. වෙළෙඳසැල අතිශයින් අලංකාර ය. රාක්ක පුරවා අනෙක් බඩු බාහිරාදිය ඇත්තේ අනේ අපි ව මිලට ගන්නැයි පවසන්නා පරිද්දෙනි. සංස්කෘතිය රැකීමට රෙදි හැට්ට හැඳි තරුණ සේවිකාවන් අඟර දඟර පාමින් රාක්ක අතර පියාසර කරති. තරුණ මෙන් ම තලතුනා කාන්තාවෝ කලිසම් කමිසයෙන් සැරසී කණ්ණාඩි තළලේ රඳවාගෙන කරත්ත තල්ලු කරගෙන තැනින් තැනට යමින් විවිධ භාණ්ඩ පුරවා ගනිති. අයෙක් අතින් ගත් කැන්වල ඇති බීම බටවලින් උරමින් භාණ්ඩ තෝරති. ඔවුනගේ ඉසුරුමත් දරුවෝ ද අභිමත භාණ්ඩ මවගේ කරත්තයට පටවති. ස්වාමිපුරුෂයෝ

For E-Pusthakalaya

බිල්පත් ගැන සිතමින් මුහුණ ඇඹුල් කොට ගෙන බිරියන් පසුපස ගාටති. බිරියන්ට එරෙහිවීමට ඔවුනට ශක්තිය නැති බවත් සිත යටින් පුපුරා හැලෙන බවත් දක්නට ලැබේ.

මල්ලිකා කුමක් කරන්නේදැයි බැලීමට සකලසූරිය ඇවැන්ත රාක්ක අතරින් ඇවිද ගියේ ය. දැන් මිනිසුන්ට මොන තරම් සුඛෝපභෝගී ජීවිතයක් ගත කළ හැකිදැයි ඔහුට සිතිණ. ඔවුනගේ මාසික ආදායම නම් විශ්‍රාම වැටුප මෙන් දස ගුණයක් වත් විය යුතු ය. එකල නම් පමණක් නොව මල්ලිකා ද යමක් මිලදී ගත්තේ කේවල් කිරීමෙන් පසුව ය. එම භාණ්ඩය අත්‍යවශ්‍යදැයි හිප වරක් සිතෙන් තර්ක කොට ය. ළමයින්ට ලොකු කෑලි කටු රහිත මාළු රාත්තල් බාගයක් ද තමාටත් මල්ලිකාටත් කටු සහිත සාලයන් කාරල්ලන් කටුවල්ලන් වැනි ලාබ මාළු රාත්තල් බාගයක් ද මිලදී ගත් අයුරු සකලසූරියට මතක් විය.

මල්ලිකා බඩු රාක්කයක් අසලට වී කල්ප[illegible] ය. මනෝහරීගේ බඩු ලැයිස්තුවත් ඈ දුන් මුදලත් ඇය ගළපමින් සිටියි. සකලසූරිය ඇය අසලට පැමිණියේ ය.

For E-Pusthakalaya

"ඉවරද?"

"අනේ මන්දා. අපේ මාසෙක වියදම එක වේලකට ඉවර වෙයි."

මල්ලිකා බඩු කරත්තය තල්ලු කරගෙන ඉදිරියට ගියා ය. සකලසූරිය ඇය පසුපස ඇදී ගියේ ය.

කරත්ත පුරවා භාණ්ඩ මිල දී ගත් අය ගෙවීම් කවුන්ටර අසල පෙළ ගැසෙති. භාණ්ඩ වැඩියෙන් ගත් අය තුළ අභිමානයක් පවතී. තමන් කන බොන මිනිසුන් බව හඟින ඔවුන් අනෙකුන් දෙස බලනුයේ කන බොන වෙනුවට අත ලෙවකන මිනිසුන්

දෙස බලන අයුරිනි. බිල්පත් මුදලින් ගෙවන්නෝ ද කාඩ්පතින් ගෙවන්නෝ ද එහි වෙති. කවුන්ටර සේවිකාවන් වර්තමාන මිනිසුන් පිළිබඳ සංකේතයක් වැනි යැයි සකලසූරියට සිතිණ. ඔවුන් ද යන්ත්‍ර වැනි ය. මිල ගණන් සටහන් කරති. මිල අය කරති. සියල්ල ව්‍යාජ යැයි ද කෘත්‍රිම යැයි ද සකලසූරියට සිතිණ. සාමාන්‍ය සිල්ලර කඩවලින් භාණ්ඩ මිලදී ගන්නා විට කෘත්‍රිම බව වෙනුවට මනුස්සකම ද එක්වෙයි. කඩේ මුදලාලි ඉස් මුදුනින් ම ගනුදෙනුකරු පිළිගනියි.

"ආයුබෝවන් සර්. කෝ අද නෝනා? කොහොමද පුතාට? මොනවද ඕනෑ?" වෙළෙන්දා සුවදුක් විමසයි.

ඉක්බිති ව රටේ ලෝකේ ප්‍රශ්න ගැන කතා කරයි. බඩු මිල යුද්ධය අච්ච වැස්ස දේශපාලනය ඔහුගේ සුහද පිළිසඳරෙහි මාතෘකා බවට පත්වෙයි. අල ඈනූ ඔහු ම තෝරයි. ඇතැම් එළවළු [illegible] නිරතුරුව සිනාසෙයි. වෙළෙන්දා කඩදාසි කැබැල්ලක මිල ගණන් ලියා දෙවරක් එකතු කර සුළු මුදලක් අඩු කරයි. නැවත එන්න කියයි. මෙලෙස ඉතා සුහද පිළිසඳරක් ද මනුස්සකමක් ද සිල්ලර කඩය තුළ පවතියි. අලුත් වෙළෙඳසැල් වත්මන් සමාජය මෙන් ම ව්‍යාජ යයි ද කෘත්‍රිම යයි ද සකලසූරියට සිතිණ. මල්ලිකා නෝනා ගැහෙන හදවතින් යුතු ව බලා සිට මිල ගෙවීම කළා ය. යන්ත්‍රයෙන් නිකුත් බිල්පත කණපාට බැවින් ඉලක්කම් නොපෙනෙයි. යන්ත්‍රයේ මුද්‍රිත නිසා එය නිවැරැදි විය යුතුයැයි අනුමාන කරනු හැර අන් පිළිසරණක් නැත.

සකලසූරිය කලකිරුණු සිතින් යුතු ව වෙළෙඳසැලෙන් පිටතට පැමිණියේ ය. අති නවීන රථ රැසක් වෙළෙඳසැල ඉදිරිපිට නවතා ඇත. ඇතැම් රථ තුළ බල්ලෝ ද වූහ. සකලසූරියට දෙල්කඳ හන්දියේ පොළ මතක් වෙයි. බල්ලන් දම්වැල්වලින් බැඳගත්

නෝනලා ද මහත්වරු ද බඩු මිලදී ගැනීමට පොළ තුළ ඇවිදිති. බල්ලෝ බිම අතුරා ඇති පලතුරු එළවළු ආදියට ඉව කරමින් ද කකුලක් ඔසවා මුත්‍රා කරමින් ද වට්ටි අම්මලාගෙන් කුණුහරුප අසා ගනිමින් ද හැල්මේ යති.

●

නවීන මාදිලියේ පැජරෝ රථයක් ගේට්ටුවෙන් ඇතුළු වී මිදුලේ නැවතිණ. රිය මතට පතිත හිරු රැස් නිවස දෙසට පරාවර්තනය වීමෙන් ඇස් නිලංකාර විය. මිදුල පමණක් නොව නිවස ද අවට පරිසරය ද නව ආලෝකයකින් බැබළෙන්නට විය. සකලසූරිය ඉස්තෝප්පුවේ වාඩි වී සිටි පුටුවෙන් නැගී සිට මුව අයා බලා සිටියේ මේ කවර පුදුමයක් ඇයි නිච්චියක් තිනාච්චක් නැති ලෙසිනි. කළු කලිසමක් සහ ඉරි වැටුණු අත් දිග කමිසයක් හැඳ ටයි බැඳ සපත්තු මේස් පැලඳි පුද්ගලයෙක් රියෙන් බැස ජංගම දුරකතන කතාබහක යෙදෙන්නට විය. අවුරුදු හතළිහක් පමණ වයසැති ඔහු හිස මුළුමනින් ම මුඩු කොට උඩු රැවුලත් යටි රැවුලත් වවා තිබිණ. ඔහු දුරකතන කතා බහේ යෙදුණේ කෙටි ඉංග්‍රීසි වැකිවලිනි. ඔහු යේස් කීවේ ය. නෝ කීවේ ය. ඕ කේ කීවේ ය.

සකලසූරිය ගෙතුළ දෙස හැරී බැලුවේ පැමිණ ඇත්තේ මනෝහරීගේ මනමාලයා ද අනෙකෙකුදැයි වටහාගත නොහැකිව ය. සචිත්ත ගෙතුළ සිට පැමිණ නොරිස්සුම් බැල්මක් හෙළා ආපසු ගියේ ය. මනෝහරී ගෙතුළ සිට පැමිණ හායි කියාගෙන මිදුලට පැන්නා ය. පුද්ගලයා තවමත් දුරකතන සංවාදයේ යෙදී සිටියි. මොහු මනමාලයා විය යුතු යයි සකලසූරිය අනුමාන කළේ ය. දුරකතන සංවාදය නැවතිණ.

For E-Pusthakalaya

"තාත්තෙ මේ තමයි ආකාශ"

මනෝහරී ආකාශ සමඟ ඉස්තෝප්පුවට පැමිණියා ය. ආකාශ හලෝ කියමින් අත දිගු කරත් ම සකලසූරිය දෑත් එක් කොට වැඳ ආචාර කළේ ය. ආකාශ ද වැඳ ආචාර කළේ ය. මනෝහරී ආකාශ සමඟ සාලයට ගියා ය. සකලසූරිය ද සාලයට ඇතුළු විය.

"මහත්තයා විතර ද ආවෙ?" සකලසූරිය දෙගිඩියාවෙන් යුතු ව ඇසුවේ ය.

"ඔව් මම විතරයි."

මනෝහරී ගෙතුළට ගියේ පියාට සහ ආකාශට කතා කිරීමට අවස්ථාව සලසමිනි. සචිත්ත තම කාමරයේ දොර රෙද්ද අතරින් ආකාශ දෙස බලා යළි ඇතුළට ගොස් සාලයේ කතා බහට සවන් දෙන්නට විය.

"මහත්තයා ගැන දුව ටිකක් තොරතුරු කිව්වා. මහත්තයල?"

සකලසූරියගේ මුහුණෙහි කුතුහලයක් ද බයාදු බවක් ද ගරුසරුවක් ද මිශ්‍ර වී ඇත.

"අපි ගම්පහ"

"ගම්පහ හොඳ පළාත නේද?"

"පැසිලිටීස් ඕන තරම්"

"මේ දවස්වල එහෙ වැස්ස ද?"

"ම් ම්.... ආ..... වෙන්න පුළුවන්. මං ළඟදි ගමේ ගියෙ නෑ. මම හරි බිසී."

"අපි හිතුවා අද නෑයොත් එයි කියලා"

ආකාශ ප්‍රශ්නය මග හරින ලෙසකින් ජංගම දුරකතනය දෙස බලා බොත්තම් ඔබන්නට විය.

"මහත්තයා වැඩ කරන්නෙ?"

"මං අපේ ගරු ඇමතිතුමාගෙ සම්බන්ධීකරණ ලේකම්වරයෙක්. මගේ ම ප්‍රයිවෙට් බිස්නස් වෙන ම තියෙනවා. ඒ කම්පැනීස්වල මම මැනේජින් ඩිරෙක්ටර්."

ඇමතිතුමෙකු ගැන කියත් ම සකලසූරිය නොදැනුවත්ව ම පුටුවෙන් නැගිට්ටේ ය. ඔහු එය රජයේ සේවයේ දී ලත් ඇබ්බැහිකමකි. ඔහු යළිත් පුටුවේ ගැට්ටේ වාඩි වී ඉදිරියට නැමුණේ ය. මේ අතර ආකාශගේ ජංගම දුරකතනය නාද විය. ඔහු එහි අංක පරීක්ෂා කළේ ය.

"ගරු ඇමතිතුමා" සකලසූරියට පැවසූ ආකාශ නැගිට ඉස්තෝප්පුව දෙසට ගියේ ය. "ඔව් ඇමතිතුමා. නෑ ඇමතිතුමා. හොඳමයි ඇමතිතුමා." ඔහු පිළිතුරු දෙනු ඇසිණ. සචිත්ත කාමරයට වී සියල්ල අසා සිටියේ ය. ඔහුගේ මුහුණෙහි නොරිස්සුම් ස්වභාවයක් ඇති විය. ඔහු පියා දෙස බැලුවේ ය. පියා කුතුහලයට පත් ව බලා සිටිනු දුටු සචිත්ත තුළ ඇති වූයේ අනුකම්පාවකි. මෙම මංගල්‍යය නොකෙරෙන්නේ නම් හොඳ යයි සචිත්තට සිතිණ. ආකාශ කෙරෙහි නොරිස්සුමක් ඔහු සිත තුළ පැළපදියම් වුව ද එය වාද කොට තර්ක කොට සනාථ කළ නොහැකි බව ඇතිණ. සචිත්ත කාමරයෙන් පිටතට ගියේ ය.

සචිත්ත ඇකීමෙන් සකලසූරිය තුළ අස්වැසිල්ලක් ඇති විය. ආකාශ තමා සමඟ ඉංග්‍රීසි දොඩන්නට වුවහොත් සචිත්ත මනා සවියක් වෙයි. සචිත්ත ඉතා හොඳින් ඉංග්‍රීසි භාෂාව දනියි. ඒ ගැන සකලසූරිය බෙහෙවින් ආඩම්බර වෙයි. තමාට අංගසම්පූර්ණ ව උගත නොහැකි වූ ඉංග්‍රීසිය තම පුතා දැන සිටීම කොතරම් අභිමානයක්ද?

"ආකාශ මහත්තයා මේ අපේ පුතා"

සකලසූරිය ආකාශට සචිත්ත හඳුන්වා දුන්නේ ය.

"හලෝ" ආකාශ අතට අත දුන්නේ ය.

"මොනවද කරන්නෙ?"

"මම කම්පැනි එකක ජූනියර් එක්සෙකටිව්"

"ජූනියර්? සීනියර් වෙන්න මං ඇමැතිතුමාට කියල සපෝට් එකක් අරන් දෙන්නම්. එන්න වෙලාවක ඇමතිතුමාට කියල කෝල් කරවන්න."

"බොහොම ස්තුතියි. කාගෙවත් උදව් ඕන නෑ. සීනියර් වෙන්න [illegible] ගන්න ඕන. බිස්නස් ඇඩ්මිනිස්ට්‍රේෂන් ඩිග්‍රි එක කරන්න ඕන. එම්. බී. ඒ."

"පිස්සුද මල්ලි. ඒ හැටි මහන්සි වෙන්න ඕන නෑ. අපි දන්න කෙනෙක් ඉන්නවා. එයාට ගාන දුන්න ම ඕන කෙනෙකුට නමේ මුලට ඩොක්ටර් කියල දාගන්ට සෙට්ෆිකේට් එකක් දෙනවා. මල්ලිගෙ නම?"

"සචිත්ත"

"ඊට පස්සෙ ඔයා ඩොක්ට සචිත්ත. සිංහලෙන් ආචාර්ය සචිත්ත. අපේ ගරු ඇමතිතුමත් ළඟ දි ඩොක්ටර් වෙන්න යන්නෙ. ඡන්ද දායකයො බේත් ගන්න පෝලිමේ එයි ද කියල ගරු ඇමතිතුමා හිත හිතා ඉන්නෙ."

"බොහොම ස්තුතියි. මට නම් එපා. පිළිගත් විශ්වවිද්‍යාලෙක පර්යේෂණයක් කරලා ගන්න ඩොක්ටරේට් එකක් ඇර අයිති නැති පට්ටම් මට එපා."

For E-Pusthakalaya

සචිත්ත මිදුලට බැස්සේ ය. ආකාශ කැළඹීමට පත්ව බලා සිටින්නට විය. මනෝහරී මවත් සමග සාලයට පැමිණියා ය. මල්ලිකා පමා වූයේ මනෝහරීගේ නියමය පරිදි සාරි අඳින්නට යාමෙනැයි සකලසූරිය අවබෝධ කර ගත්තේ ය. මල්ලිකා ආකාශට වැඳ ආචාර කළා ය. සචිත්තගේ කතාවෙන් ආකාශගේ සිත රිදුණේ ඇයි සකලසූරියගේ සිත තාන්තුවා විය.

"විශ්වවිද්‍යාල ගැන කතා කළ හින්ද මතක් වුණේ. අපේ නෑයෙක් ඉන්නවා. එයා විශ්වවිද්‍යාලෙ ඩීන්."

සකලසූරිය තම පරපුරේ අභිමාන මතු කර අදහසින් කිවේ ය.

"ඩීන්? ඩීන්ලා මුස්ලිම්නෙ? අපේ ගරු ඇමතිතුමා හුගක් කැමති වෙයි මුස්ලිම් අය අපේ නෑයො වෙනවට. මනාපවලට සිංහල ඡන්ද විතරක් මදිනෙ. ඩීන්, මං අඳුනගන්න [illegible] ඩීන් ව."

සචිත්ත සිනාසෙමින් හැරී බැලුවේ ය.

"ඩීන් කියන්නෙ තනතුරක්. ඩීන් ඔෆ් ද ෆැකල්ටි. අංශාධිපති" සචිත්ත සිනාසෙමින් කිවේ ය.

"ඒකත් එහෙමද?" ආකාශ තිහඬ විය.

මනෝහරී සචිත්ත දෙස බැලුවේ ආකාශට මදිපුංචිකමක් කළ කලක පරිද්දෙනි. ඈ කිසිවක් නොපැවසුවේ සහෝදරයා සෘජු ව කතා කරතැයි බියෙනි. ඈ ආකාශ කැටුව සාලයේ සැටිය මත වාඩි වී සුහද කතා බහ ආරම්භ කළා ය. මල්ලිකා සත්කාර පිළියෙල කරන අටියෙන් ගෙතුළට ගියා ය. සචිත්ත ආකාශ පැමිණි රිය දෙස සුපරීක්ෂාකාරී ව බැලුවේ ය. එය කුලී පදනමට ගත් රියක් බව ඔහු වටහා ගත්තේ ය.

සකලසූරිය ඉස්තෝප්පුවේ මුල්ලක වාඩි විය. සියල්ල සිදු වනුයේ සිත් නොගන්නා ලෙස යයි ඔහුට සිතිණ. මනාලයකු පළමු දිනයේ මනාලියක බැලීමට පැමිණෙනුයේ මෙලෙස ද? ආකාශ හුදකලාව පැමිණියේ ය. වැඩිහිටි ඥාති හිත මිත්‍ර කිසිවෙකු නැත. රියෙන් බැස ජංගම දුරකතනයේ එල්ලී විනාඩි ගණන් කාලය ගත කළේ ය. චාරිත්‍රානුකූලව නම් මනාලිය මනාලයා ඉදිරියට පැමිණිය යුත්තේ බුලත් හෙප්පුවක් ඇතින් ගෙන තම මව සමඟ ය. ඇය වැදගත් ලෙස හැඳ පැලඳ සිටිය යුතු ය. මනෝහරී ඒ සියල්ල ප්‍රතික්ෂේප කළා ය. ඈ සාරිය ඔසරිය වෙනුවට කලිසමක් කමිසයක් හැඳ සිටියා ය. සියල්ලන්ට පෙර මිදුලට පැන මනාලයාට හායි කිවා ය. තමා කළේ තුෂ්ණීම්භූත ව බලා සිටීම ය. පියෙකු ලෙස තමා කොතරම් අසරණදැයි කොතරම් [illegible]වේ ය. ඔහුගේ දෑසට කඳුළු නැගිණි. ඔහු නැගිට මිදුලට බැස්සේ ය.

[redacted]

For E-Pusthakalaya

4

පවුලට එකතු වීමට උත්සාහ කරන අලුත් පුද්ගලයා වන ආකාශ පිළිබඳ ව සකලසූරිය තුළ පවතිනුයේ දෙගිඩියාවකි. ආකාශ පිළිබඳ ව නිශ්චිත තොරතුරු ඇන ගැනීමට සකලසූරිය ගත් උත්සාහ සාර්ථක නොවී ය. ආකාශ වත්පොහොසත්කම් ඇත්තෙකැයි සකලසූරිය අනුමාන කළේ ය. ආකාශගේ රිය, කතාබහ, ඇමති සම්බන්ධීකරණ ලේකම් ධුරය සකලසූරියට ප්‍රමාණවත් වෙයි. එහෙත් කුලය කුමක්දැයි සොයා ගත නොහැකි ය. විවාහයක දී කුලය ද වැදගත් යයි සකලසූරිය සිතයි. ඔහු ඉරිදා පුවත්පත්වල මංගල යෝජනා තිරු කියවයි. සිංහල මංගල යෝ[illegible] නොව ඉංග්‍රීසි මංගල යෝජනාවල ද කුලය ගැන අනිවාර්යයෙන් ම සඳහන් වෙයි.

For E-Pusthakalaya

කුලය සහ වෙනත් තොරතුරු සෙවීම සකලසූරිය මල්ලිකාට භාර කළේ ය. මල්ලිකා කොතැනකට ගියත් බොහෝ පෞද්ගලික වංහුං සොයා ගැනීමේ දක්ෂතාව ඇත්තියකි. මල්ලිකා අදාළ ගැටලු නිරීක්ෂණය කරගැනීම සඳහා සුදුසු වේලාව ලෙස උදෑසන තෝරා ගත්තා ය. මනෝහරී උදේ අට නමය වන තෙක් නිදයි. ඉක්බිති ව වහා සූදානම් වී තම සාප්පුවට දුව යි. යළි පැමිණෙනුයේ රාත්‍රියේ ය.

මල්ලිකා උදේ අටට පමණ මනෝහරී අවදි කර ගැනීමේ උත්සාහයක යෙදුණා ය. ඒ වනවිට සචිත්‍ර කාර්යාලයට ගොසිණි. සකලසූරිය මිදුල අතුගාමින් සිටියේ ය. මනෝහරී ඇඳ ඇතිරිල්ලත් පොරෝනයත් කොට්ටාත් එකට ඔතාගෙන ගුලියක් වී නිදා

සිටියා ය. වක් වුක් ගාමින් නින්දෙන් අවදි වූ මනෝහරී ටික වේලාවක් අලස ව බලා සිටියා ය.

"දැන් උඹ පිළිවෙළක් උණාට පස්සෙත් ඔහොම නිදාගත්ත ම උදේට කුස්සියේ වැඩ කරන්නෙ අර මනුස්සය ද?" මල්ලිකා සිනාසුණා ය.

මනෝහරී නිහඬ ව නැගිට ඇඳ මත හිඳ ගත්තා ය.

"කසාදයක් බැඳල විතරක් මදි. ගෙදර වැඩත් කරන්න ලැහැස්ති වෙයන්."

"අපි සර්වන්ට්ල ගන්නවා." මනෝහරී පැවසුවා ය.

"ඊට ඉස්සර තව හුඟක් දේවල් තීරණය වෙන්න ඕනැ. තාත්තා අහනවා ආකාශලගෙ කුල එහෙම"

"[illegible] ඕව පරණ කතන්දර. ලැජ්ජ නැද්ද ඕව හොයන්න. මම නං දන්නෙ නෑ අපි මොන කුලේ ද වත් කියල. සමයං. විකාර."

මනෝහරී තරහෙන් නැගිට රාත්‍රී ඇඳුමට උඩින් අඳින ගවුම හැඳ ගත්තා ය. මල්ලිකා ලජ්ජාවටත් අසරණත්වයටත් පත් ව බලා සිටියා ය.

"එයාට වාහන තියෙනවා. ඇමතිතුමාගෙ කෝඩිනේටිං සෙකට්‍රිකම තියෙනවා. තව බිස්නස් තියෙනවා. නිතර රට යනවා. මම දන්නෙ එච්චරයි." මනෝහරී පැවසුවා ය.

මල්ලිකා අසරණ ව බලා සිටියා ය.

"ඔය විකාර නෙමෙයි. වෙඩිං එක ගන්න විදිහ හිතන්න කියල තාත්තට කියන්න." මනෝහරී පිටව ගියා ය.

මල්ලිකා කාමරයට වී තුෂ්ණීම්භූත ව බලා සිටියා ය.

එදින රාත්‍රියෙහි මල්ලිකා සචිත්තගේ කාමරයට ගියේ ආකාශ පිළිබඳ ගැටළු සාකච්ඡා කිරීමේ අදහසිනි. සචිත්ත පොතක් කියවමින් සිටියේ ය. මල්ලිකා කාමරයට ඇතුළු වූවා ය. උස් තැනෙක තබා ඇති සුදු පැහැති බුදු පිළිමය ඉදිරියේ පහනක් දැල්වෙයි. කාමරය පුරා සඳුන් කූරු සුවඳ දුම පැතිර යයි. පොත් රාක්ක ද ඇඳුම් වැට ද ඉතා පිළිවෙළකට පවතී. මෙතෙක් මවට පිටුපා වාඩිගෙන පොත කියවමින් සිටි සචිත්ත හැරී බැලුවේ ය. මව දකිත් ම ඔහු නැගිට සිටියේ ය. මඳ සිනාවකින් මුව සරසා ගත් මල්ලිකා ඇඳ මත වාඩි වූවා ය.

"අක්කගෙ කටයුත්ත ගැන පුතා මොකද හිතන්නෙ?"

මව කළ විමසුමට සචිත්ත මඳ සිනා පෑවේය. මනෝහරීට කිසිවකු සිතන දේ අදාළ නොවන බව ඔහු ද[illegible]

For E-Pusthakalaya

"තාත්තා කියනවා කුලමල ටිකක් හොයන්න ඕනෑ කියලා." මල්ලිකා කීවා ය.

"කෙනෙක්ගෙ වටිනාකම තීරණය වෙන්නෙ උපන් කුලේ අනුව නෙමෙයි කරන වැඩ අනුව."

මල්ලිකා තුෂ්ණිම්භූත ව බලා සිටියේ සෘජු පිළිතුරක් නොලත් හෙයිනි.

"නාජච්ඡා වසලො හොති
නාජච්ඡා හොති බ්‍රහ්මණො
කම්මනා වසලො හොති
කම්මනා හොති බ්‍රහ්මණො"

සචිත්ත ගාථාව කියත් ම මල්ලිකා බුදු පිළිමය දෙස බැලුවා ය.

"ආකාශ හොඳ ද නරක ද කියල එයා කරන වැඩ අනුව තීරණය වෙයි." සචිත්ත පැවසුවේ ය.

"ආකාශ කරන දේ අක්ක තමයි දන්නෙ."

"අක්කවත් දන්නව නං හොඳයි."

ටික වෙලාවක් කල්පනා කරමින් සිටි මල්ලිකා කාමරයෙන් පිටව ගියා ය. සචිත්ත තුළ මව කෙරෙහි අනුකම්පාවක් ඇති විය. ආකාශ දේශපාලන සේවකයකු වීම ගැන සචිත්ත තුළ සතුටක් නැත. ගුරු සේවය, ලිපිකරු සේවය, මාණ්ඩලික සේවය, වෛද්‍ය සේවය, පරිපාලන සේවය ආදියට වඩා දේශපාලන සේවය ආනුභාව සම්පන්න නිවට සේවයකැයි සචිත්ත සිතුවේ ය.

දරුවන් දෙදෙනා කුල ප්‍රශ්නය පිළිබඳ දැක් වූ ආකල්ප මල්ලිකා සකලසූරියට පැවසුවේ පසු දින උදෑසන ය. පාන්දර පහට අවදි වූ මල්ලිකා කුස්සියට වී ආහාර පිළියෙල කරමින් සිටියා ය. උදේ [illegible]ත් පිළියෙල වනුයේ එකවර ය. බත් සහ ව්‍යංජන තුනක් පිළියෙල කළ විට සචිත්ත මුල් දෙකක් බැඳගෙන ගොස් එකක් උදේටත් අනෙක දවාලටත් අනුභව කරයි. සකලසූරිය ඉඳ හිට දිනෙක කඩයට ගොස් පාන් බාගයක් ගෙනැවිත් හොදිත් සමඟ අනුභව කරයි. මල්ලිකා ද යමක් ගිල දමයි. මනෝහරී පලතුරු අනුභවයේ හෝ පානයේ යෙදෙයි. මල්ලිකා ආහාර පිසින තැනට පැමිණි සකලසූරිය කබල් පුටුව මත හිඳ ගත්තේ ය. මල්ලිකා වතුර කේතලය ළිප මත තැබුවා ය.

"මනෝහරීගෙන් ආකාශ ගැන දැන ගන්නවාට වඩා ලේසියි ඇගෙන් ඇටයක් ගන්න එක."

මල්ලිකා කැරට් අලයක් කපමින් කීවා ය.

"පුතා?" සකලසූරිය බලාපොරොත්තු සහගත ව බැලුවේ ය.

"මිනිස්සු වැදගත් වෙන්නෙ උත්පත්තියෙන් නෙමෙයිලු. කරන වැඩ අනුවලු."

මල්ලිකා සිනා තදකර ගත්තා ය.

"අප්පට සිරි ගජ" සකලසූරියට කියැවිණ.

"ඒකත් හැබෑව"

දෙදෙනා ම ටික වේලාවක් නිහඬව සිටියහ.

"අලුත් ළමයි කුලමල ගැන ගණන් ගන්නෙ නැහැ." මල්ලිකා පැවසුවා ය.

"කරන වැඩ ගැනවත් ගණන් ගන්නෙත් නෑ. හැබැයි දැන් කාලෙ එකාල කරන කියන දේවල් කොයි අප්ප ද දන්නෙ." සකලසූරිය කල්පනාවෙහි නිරත විය.

අනාගත බෑනා දේශපාලකයන් ඇසුරු කරන්නෙකු වීම පිළිබඳ සතුටක් සකලසූරියගේ සිතට කාන්දු වන්නට [illegible] අයෙකු සිටීම මහත් සවියක් යයි ඔහුට සිතිණ. සකලසූරියට දේශපාලන සබඳතා නැත. සචිත්ත දේශපාලකයන් ගණනකට නොගනී. මැතිවරණවල දී ඔහු ඡන්දය කවු ගා දමයි. සචිත්ත පිළිබඳ ආඩම්බරයක් ද ආකාශ පිළිබඳ ගෞරව සම්ප්‍රයුක්ත සතුටක් ද සකලසූරියගේ සිත තුළ සටන් වදියි. තේ කෝප්පය රැගෙන ඔහු ඉස්තෝප්පුව දෙසට ගියේ හාන්සි පුටුවේ වැතිර දේශපාලන රසයක් ආස්වාදය කිරීමේ අභිප්‍රායෙනි.

තව ම හිරු පායා නැත. මිදුලේ කොට්ටන් ගසේ ඉදුණු ගෙඩි වලට ඔට්ටු වූ වවුලන් නගන හඬ අඩු වෙමින් පවතී. වවුලෝ එකා දෙන්නා අඳුරු කැබලි ලෙසින් ඉගිළී යන්ඩ වූහ. දෙපැත්තට ම නැති සතුන් වන වවුලන් ඉගිළ යන විට නැගෙන ගඳ සකලසූරියට දැනිණ. ඔහු එම ගඳ නොසලකා අතීතය මෙනෙහි කරන්නට විය.

1960 ගණන් වලදී තමා රැකියාවක් ලබා ගැනීමට දේශපාලකයන් සොයා ගිය අයුරු සකලසූරියට සිහි වෙයි. එකල ද දේශපාලකයෝත් ඔවුනගේ සහායකයෝත් සමාජයට අරක් ගත් භූතියම් දේවතාවෝ වූහ. භූතියම් දේවතාවෝ පුදන තෙක් සලකති. සුළු ප්‍රමාද දෝෂයක් ඇති වූ විට පළිගනිති. එකල තරුණ වියේ සිටි සකලසූරිය ප්‍රදේශයේ එක් දේශපාලන සහායකයකු හමුවූයේ රැකියාවක් සඳහා උපකාරයක් ලබා ගැනීමට ය. ඔහු සකලසූරියගෙන් රසමසවුළු කමින් බොමින් ද මුදල් ලබා ගනිමින් ද කල්ගත කළේ ය. පසුව ඔහු සකලසූරිය මන්ත්‍රීවරයකු වෙත කැටුව ගියේ ය.

මන්ත්‍රීවරයාගේ සුවිසල් නිවස අසල ඉදි කළ මඩුව තුළ [illegible] එහි තිබූ ලෑලි බංකුවල ඉඩ නොතිබුණු බැවින් තවත් පිරිසක් මිදුලේ සිටගෙන සිටියහ. සකලසූරිය ද මිදුලට වී ලොකු ගසකට අත ගසාගෙන බලා සිටියේ ය. කාලයක් තිස්සේ එසේ අත ගසා සිටියවුන් නිය පොත්තෙන් ගස කොනහ කොනහ සිටි බැවින් ගසෙහි අත ගැසෙන හරියේ පොතු ගැලවී කඳ ඉතිරිව තිබිණ. රැකියා ලබා ගැනීමට අයෙක් පැමිණ සිටියහ. විරුද්ධවාදීන්ගේ රැකියා අහිමි කිරීමට තවත් අයෙක් පැමිණ සිටියහ. තනතුරු ඉහළ නංවා ගැනීමටත් මාරුවීම් හදා ගැනීමටත් අයෙක් පැමිණ සිටියහ. අනෙකාගේ තනතුර පහළ දැමීමටත් ස්ථාන මාරු කිරීමටත් තවත් අය පැමිණ සිටියහ. විවාහයට මන්ත්‍රීවරයා ලවා සාක්ෂිය අත්සන් කරවා ගැනීමට අයෙක් පැමිණ සිටියහ. දික්කසාදය ඉක්මන් කර ගැනීමට උපකාර ලබා ගැනීමට තවත් අයෙක් පැමිණ සිටියහ. "මෙය හොඳ ම හොඳ රජයකැ" යි අයෙක් කීහ. "අනේ මන්දා" යයි තවත් අයෙක් කීහ. කිසිවකු

For E-Pusthakalaya

මන්ත්‍රීට මෙතැන දී දොස් කිවේ නැත. දුරට ගොස් දොස් කීමට බැරි නැත.

දින ගණනක් රස්තියාදු වූ සකලසූරිය රජයේ රැකීරක්ෂා කාර්යාලයේ පෝලිමේ සිට රැකියා කාඩ් පතෙහි මුද්‍රා ගණන සම්පූර්ණ කර ගත්තේ ය. එතැන පෝලිමේ සිටියවුනට අන්තාසි සහ රටකජු විකුණන දෙමළ මිනිසුන්ට එක් වී එම කාරිය කළේ නම් වැටුපකට වැඩි ආදායමක් ලැබිය හැකි යයි සකලසූරියට සිතිණ. අවසානයේ ඔහු රජයේ ලිපිකරු සේවා විභාගය සමත් ව ලිපිකරුවකු බවට පත්විය. ඉන්පසු උසස්වීම් මාරුවීම් ආදියට දේශපාලන සබඳතා බලපෑවේ ය.

තම අතීතය සිහි කළ සකලසූරියට සිතුණේ ආකාශට නම් දේශපාලකයන් සමඟ සළු සම්බන්ධතා ඇති [illegible] [illegible] මනෝහරීට ද තම පවුලට ද ශක්තියක් වෙතැයි සකලසූරිය අනුමාන කළේ ය.

"අපිට ආකාශ හයියක් වෙයි නේද පුතේ?"

සකලසූරිය සචිත්තගේ කාමරයට ගොස් විමසුවේ අලුත් ඥාතිවරයා සහ සචිත්ත අතර සබැඳියාවක් ගොඩනගන අදහසිනි. සචිත්තගේ මද සිනාවෙහි වූයේ අවඥා ස්වරූපයකි.

"සමහර විට අක්කට" සචිත්ත පැවසුවේ ය.

එහි අර්ථ ගණනාවක් ඇතැයි සකලසූරියට සිතිණ. මනෝහරීට වුව ද ආකාශ ශක්තියක් වනුයේ සමහරවිට ද,

"පුතාට වුණත් එහෙම කෙනෙක් ඉන්න එක ඉස්සරහට හොඳයි."

"හොඳ ඥාතියෙක් ඉන්නව නම් හොඳයි."

හොඳ යන්නෙහි විවිධ අරුත් ඇතැයි සකලසූරියට සිතිණ. ආකාශ හොඳ ද නරක ද?

"නෑ ඉතින් කොයි දේටත් ඇමති කෙනෙක්ගෙ.........." සකලසූරියගේ කතාව අතරමග නැවතිණ.

"මට නම් අදාල නැහැ." සචිත්ත අකැමැත්තෙන් ඉවත බැලුවේ ය.

ටික වෙලාවක් කල්පනා කරමින් සිටි සකලසූරිය ලජ්ජාවෙන් යුතු ව ඉවතට ගියේ ය.

•

"[illegible] තියා හෝටලයක් බුක් කරන්න ඕනෑ."

මනෝහරීගේ කියුමෙන් මල්ලිකා තිගැස්සුණා ය. මනෝහරී තනියම මංගල්‍යය තීන්දු කර ඇත. චාරිත්‍රානුකූලව සිදුවිය යුතු ඥාති කතාබහ කිසිවක් සිදු නොවී ය. මනෝහරී සහ ආකාශ නිදහසේ ගමන් බිමන් යන නිසාත් කිසිවක් තමනට නොකියන නිසාත් මංගල්‍යය ඉක්මන් වන්නේ නම් මැනවැයි මල්ලිකා ද සිතුවා ය.

"හොඳ හෝටල් අවුරුද්දකට කලින් බුක් වෙනවා. දැනට ම බුක් වෙලාද දන්නෙත් නෑ." මනෝහරී කනස්සලු වූවා ය.

"හෝටල් බුක් කරන්න කලින් නැකැත් බලන්න ඕනෑ. නැකැත් බලන්න කේන්දර ඕනෑ."

"ආකාශල කේන්දර බලන්නෙ නැහැ."

"ඇයි?" මල්ලිකා කැළඹුණා ය.

For E-Pusthakalaya

"ඒගොල්ලන්ට ශුක්‍රන්දර නැහැ. ඒගොල්ල බුද්ධාගමේ නෙමෙයි."

"දෙයි හාමුදුරුවනේ" මල්ලිකා නළලේ අත ගසා ගත්තා ය.

මවගේ රවුම් මුහුණ හතරැස් හැඩ ගන්නා සැටිත් සුදු පැහැ සම රත් පැහැ වන සැටිත් ඇස් ලොකු වී කට බාගෙට ඇරෙන සැටිත් දුටු මනෝහරී බියපත් ව ඉවත බලා ගත්තා ය. මල්ලිකාගේ පපුව ගැහෙන්නට විය. ඇගේ පිටකොන්ද දිගේ වේදනාවක් හටගෙන ශරීරය අඹරන ලෙසක් ඇනිණ. ඈ පසෙක වාඩි වූවා ය. මනෝහරී හොරෙන් මව දෙස බැලුවා ය. වේගයෙන් හුස්මක් ගත් මල්ලිකා මඳ වේලාවක් ඔහේ බලා සිටියා ය.

"අපි කොහොමද ලොකු හෝටල්වල වෙඩිං ගන්නෙ? ඒවා හුඟක් ගණන් නේද?" මල්ලිකා සංවේගී ව කතා කළා ය.

"ආකාශ හෝම් කමිං ගනීවි. වෙඩිං [illegible] අ[illegible] කොහොමද සෙකන්ඩ් වෙන්නෙ? අපිත් ෆයිව් ස්ටාර් හොටෙල් එකක් බුක් කරන්න ඕනෑ."

මල්ලිකා අසරණ ව කල්පනා කළා ය.

"පොඩි තැන්වලට මගෙ යාළුවො ගෙන්නන්නත් බෑ. ආකාශගෙ ඇමතිවරු හුඟක් ඒවි."

"අනේ මන්දා" මල්ලිකා අසරණ ව නැගිට ගියා ය.

සාකච්ඡාව යළිත් ආරම්භ වූයේ රාත්‍රී භෝජන සංග්‍රහ අවස්ථාවේ ය. ඒ වනවිටත් සකලසූරිය හෝ සචිත්ත හෝ දෙපාර්ශවයේ ආගම් වෙනස දැන සිටියේ නැත. මල්ලිකා එපුවත් හෙළි කිරීම කල් තැබුවා ය. රාත්‍රී භෝජනය ලෙස පිළියෙල වී තිබුණේ තක්කාලි හොද්ද සමඟ ඉඳි ආප්ප ය. මල්ලිකා තක්කාලි හොද්දට හාල්මැස්සන් කිප දෙනෙකු එකතු කළේ සකලසූරියගේ සහ සචිත්තගේ

පෝෂණය සලකා ය. ඇය කුස්සියේ ඉතිරි කර තිබූ හොද්දෙහි එක දු හාල්මැස්සෙකුවත් නොවී ය.

සකලසූරිය සහ සචිත්ත තක්කාලි හොදි සමඟ ඉඳිආප්ප අනුභව කරමින් සිටියහ. මල්ලිකා පසෙකට වී බලා සිටියා ය. වෙනදා පිටතින් ආහාර ගෙනැවිත් තනියම අනුභව කරන මනෝහරී ද කෑම මේසය අසලට පැමිණියේ අද තමා පිළිබඳ ව රහස් සාකච්ඡා සිදුවෙතැයි අනුමාන කළ හෙයිනි. ඈ ශීතකරණය විවෘත කර තමා පෙර දිනෙක ගෙනැවිත් තැබූ ඇපල් ගෙඩියක් රැගෙන හපන්නට වූවා ය.

"මම ගිහින් ගෝල්ෆේස්, මවුන්ට් ලැවිනියා, ටාජ් සමුද්‍රා බලන්නද?" මනෝහරී පියා දෙස බැලුවා ය.

සකලසූරියත් සචිත්තත් කුතුහලයට පත් ව බැලූහ. සකලසූරිය [illegible] ඉඳිආප්ප අත ඇතිව ම බලා සිටියේ ය. මල්ලිකා විමතියට පත් ව බලා සිටියා ය.

"ඒවට තව කල් තියෙනවා නොවැ." සකලසූරිය ටික වේලාවකට පසු කීවේ ය.

"ෆයිව් ස්ටාර්ස් හොටේල්ස් කල් තියා බුක් වෙනවා." මනෝහරී පැවසුවා ය.

"ඔය තැන් බර ගණන් නේද?" සකලසූරිය පැවසුවේ ය.

සචිත්ත නිහඬ ව ආහාර අනුභව කරන්නට විය.

"ආකාශ හෝම් කමිං ගන්නෙත් ඒ වගේ තැනක. අපි වෙඩිං එක ගන්න ඕන සෙකන්ඩ් නොවෙන්න."

මනෝහරී ඇපල් හපමින් කීවා ය.

"කී දෙනෙකුටද?" සකලසූරිය ඇසුවේ ය.

For E-Pusthakalaya

"මගෙ යාළුවොයි ආකාශගෙ පැත්තෙ අයයි එකසිය පනහක් විතර වෙයි."

"අපේ නෑයන්ට කියන්ට ම ඕනැ." මල්ලිකා නොසන්සුන් ව පැවසුවා ය.

"අපේ දෙපාර්ශවයෙන් නෑයො ටිකට"

"ඔක්කොම දෙසීයක් විතර" මනෝහරී කීවා ය.

"නෑයො පනහකට වැඩියි. අපි ඒ මිනිස්සුන්ගෙ මඟුල් ගෙවල්වල ගියා. අපිත් ඒ අයට කියන්න ඕනැ." මල්ලිකා පැවසුවා ය.

"සමහරු නම් මහ ගොරක"

මනෝහරීගේ කියුමට සියලු දෙනා හිනැස්සුණාහ.

"හොටෙල් එකකට ගෙන්නන්න පුළුවන [illegible] ම ඇති. සරම් කමිස රෙදි කෝට් අය කොණ්ඩ බැඳපු අය ආව ම කිසි ගතියක් නෑ."

මනෝහරීගේ කියුමට සකලසූරිය කෝප විය. ඔහු ආහාර අනුභවය නවත්වා අත සෝදාගෙන ඉවතට ගියේ පුටුව වේගයෙන් පසුපසට තල්ලු කරමිනි.

"ඔය හෝටල්වල සුද්දො ඉන්නවා. උන් ව අඩ ගහ ගන්නවා."

සචිත්ත අවඥාවෙන් යුතු ව සිනාසී අත සෝදා ගත්තේ ය. මනෝහරී කැළඹීමට පත් ව බැලුවා ය. කම්පනය දරාගත නොහැකි ලෙසින් මල්ලිකා පසෙක පුටුවක හිඳ ගත්තා ය.

5

සකලසූරිය ඉස්තෝප්පුවේ හාන්සි පුටුවේ වැතිර කල්පනා කරමින් සිටියේ ය. සාමාන්‍ය පරිදි ගෙවී ගිය ජීවිතය මනෝහරීගේ මංගල කාරණාව නිසා සසල වී ගියේ යයි ඔහුට සිතෙයි. හිතුවක්කාර විවාහයක් වුව ද අභිමත පරිදි උත්සවශ්‍රීයෙන් යුතු ව පැවැත්වීමට මනෝහරීට අවශ්‍යව පවතී. එය තමනට කෙසේ [illegible] ද? මාසිකව ලැබෙන විශ්‍රාම වැටුප හැර අන් ආදායමක් සකලසූරියට නැත. වත්කමට ඇත්තේ මෙම කුඩා බිම් කඩත් නිවසත් පමණි. ඉහළ හෝටලයක පවත්වන මංගල සාදයක දී එක් ආරාධිතයෙකු වෙනුවෙන් රුපියල් දෙදහසක වත් අවම වැයක් දැරිය යුතු වෙයි. දෙසිය දෙනෙකුට රුපියල් ලක්ෂ හතරකි. මංගල්‍යය සඳහා ඇඳුම් පැළඳුම් රන් ආභරණ තමා සූදානම් කරගන්නා බව මනෝහරී කියයි. එහෙත් තව කොතෙක් නම් වියදම් අවශ්‍ය වේද?

මනෝහරී කළ යුත්තේ නිවසේ පැවැත්වෙන අති සරල උත්සවයකට කැමැති වීම ය. එහි මැති ඇමැතිවරුන් නැත. විශේෂ අමුත්තන් නැත. හිත මිතුරන් නැත. සිටිනුයේ සමීප ම ඥාතීන් කීප දෙනෙකු පමණි. සාක්ෂි අත්සන් කිරීම සඳහා තම හිතවත් වැදගතෙකුට ආරාධනා කිරීමට සකලසූරිය සිතා සිටියේ ය.

"ගතියක් නෑ" මනෝහරී ප්‍රතික්ෂේප කළා ය.

For E-Pusthakalaya

"ආකාශගෙ පැත්තෙන් අත්සන් කරන්නෙ ඇමතිතුමා තම් අපින් කොහොම හරි ඇමති කෙනෙකුට කියන්න ඕනෑ." මනෝහරී බල කළා ය.

ඇමතිවරුන් අති විශාල සංඛ්‍යාවක් සිටින නිසා අත්සන් කිරීමට කෙනෙකු සොයා ගැනීම මිතුරෙකුගේ මාර්ගයෙන් කළ හැකි වනු ඇතැයි සකලසූරිය සිතුවේ ය. දේශපාලකයන් හඳුනන පරණ මිතුරකු සකලසූරියට සිහි වෙයි. එහෙත් විශාල වියදමක් දරා ඉහළ හෝටලයක මංගල උත්සවය පවත්වනුයේ කෙසේ ද? විකිණීමට උකසට තැබීමට කිසි දූ දේපොළක් තමනට නැත. පදිංචි නිවස උකස් කළ හැකි ය. එහෙත් එය උකසට සින්න වනු ඇත. එවිට උන් හිටි තැන් අහිමිව පාරට බැසීමට සිදුවෙයි. සචිත්තට බිම් අඟලක් නැති වෙයි. සචි[illegible] සිහි[illegible]ත් සකලසූරියගේ ඇසට කඳුළු නැඟිණි. ඒ කඳුළු කම්මුල් දිගේ ගලා ගොස් පපුවේ සුදු රෝම කූප අතර සැඟවී ගියේ ය.

එක ම දියණියගේ ආශාව ඉටු කිරීම තම යුතුකම නොවේදැයි සකලසූරියට සිතිණ. ඉහළ පෙළේ හෝටලයක සරුසාර මංගල සාදයක් මැද නව දිවියට පා තැබීමට අකමැති කවර නම් දියණියක ඇයි සකලසූරිය කල්පනා කළේ ය. ඒ ගැන සිතත් ම දියණිය කෙරෙහි මහත් අනුකම්පාවක් ද ආදරයක් ද මෝදු වන්නට විය. ඇගේ ආශාව ඉටු කළ නොහැකි පියෙකු වීම අවාසනාවකැයි ඔහු සිතන්නට විය. ඒ පිළිබඳ හැඟීම් බලවත් වෙත් ම ඔහුට ඉකි ගැසිණ. "අනේ මට සමාවෙයන් මගෙ දූවේ" යයි ඔහු ඉකි ගසමින් තමාට ම කියා ගත්තේ ය.

තම පිට කොන්ද දිගේ වේදනාවක් හට ගන්නා බවක් සකලසූරියට දැනිණ. තුනටියෙන් පටන් ගැනෙන වේදනාව කොඳු නාරටිය දිගේ ඉහළට දුවයි. සකලසූරිය ආයාසයෙන් යුතු ව කොන්ද

කෙළින් කර ගත්තේ ය. ඔහුගේ සිරුර ගැහෙන්නට විය. තවත් වේදනාවක් වම් උරහිස දෙසින් පටන් ගෙන පපුව දෙසට ඇදී ආවේ ය. තමා මියයාදැයි සැක සිතුණෙන් සකලසූරිය කෑගැසුවේ ය.

"නෝනා.........." සකලසූරියගේ හඬ යම්තමට පිට විය.

"පුතා.........." සකලසූරිය වෙර ගෙන කෑ ගැසුවේ ය.

මල්ලිකා ද සචිත්ත ද වහා දුව ආහ. සැමියා වේදනාවෙන් ඇඹරෙනු දැකීමෙන් මල්ලිකා හැති ගත්තා ය. පියාගේ විලාසය සචිත්ත තුළ තිගැස්මක් ඇති කළේ ය.

"තාත්තෙ" සචිත්ත කෑ ගැසුවේ ය.

සකලසූරිය පපුව අල්ලාගෙන ඉදිරියට නැමී සිටියේ ය. ඔහුගේ කෙස් නැති හිස් මුදුනෙන් ගලන දහඩිය හිස වටා ඇති සුදු කෙස් අතරින් ගලා ගියේ ය.

"තාත්තෙ"

සචිත්ත දණ ගසා පියාගේ හිස තමාට තුරුලු කර ගත්තේ ය. මල්ලිකා වහා ගෙතුළට දුව ගොස් දිව යට තබන පෙත්ත රැගෙන විත් සැමියාගේ දිව යට තැබුවා ය.

"අපි තාත්ත ව හොස්පිටල් අරන් යමු" සචිත්ත හැති ගෙන පැවසුවේ ය.

"ඔව්. ඉක්මන් කරමු."

"ත්‍රී වීලර් එකක ගෙනියන එක හොඳ මදි. මේ වෙලාවට වෑන් ඇත්තෙ මහරගම. මම ඉක්මණට අරන් එන්නම්."

සචිත්ත ඉවතට දුව ගියේ ය. මල්ලිකා සැමියා වත්තන් කරගෙන හැඳුම ආයාසයෙන් නවතා ගත්තා ය.

For E-Pusthakalaya

සකලසූරිය කොළඹ මහ රෝහලේ හෘද චිකිත්සක අංශයේ දැඩි සත්කාර ඒකකයට ඇතුළු කෙරිණ. රෝහලේ බංකුවක් මත වාඩි වී ඇතින් මුහුණ වසාගෙන හඬන මව දුටු සචිත්තගේ ඇසට ද කඳුළු නැංගේ ය. ඔහු මවට නුදුරේ තැනෙක වාඩි විය. සුදු හැඳගත් වෛද්‍යවරුන් සහ හෙදියන් දුටු ඔහුගේ සිහියට නැගුණේ අවමංගල්‍යයකි.

"මල් ශාලාවෙන් ආවා. මෝචරියට යන්න."

රෝහල් සේවකයෙක් තවත් තැනැත්තෙකුට කියනු ඇසිණ. ඒ තැනැත්තා ඉක්මන් ගමනින් පිටව ගියේ ය. සචිත්ත තුළ මරණය පිළිබඳ හැඟීම් බලවත් විය. කැළඹීම යටපත් කරගනු සඳහා ඔහු නැගිට එහා මෙහා ඇවිදින්නට විය. බොහෝ දෙනා ඔහු අසලින් එහා මෙහා ගියහ. කිසිවකු තුළවත් සතුටක් සංහිඳියාවක් නැතැයි සචිත්තට සිතිණ.

For E-Pusthakalaya

මනෝහරී රෝහල දෙසට දුවගෙන ආවා ය. ඈ බලවත් කැළඹීමට පත්ව සිටියි. පියා ගැන ඇයට දන්වන්නැයි මව සචිත්තට පැවසුවේ පැයකට පමණ පෙර ය. මනෝහරී සියලු කටයුතු නවත්වා රෝහලට පැමිණ ඇත.

"තාත්තට කොහොමද?"

"අයි. සී. යූ. එකේ. බලන්න දෙන්නෙ වෙලාවට විතරයි." සචිත්ත පැවසුවේ ය.

මනෝහරීගේ ඇසට කඳුළු නැගිණ. ඈ වහා මව වෙත දුව ගියා ය. මනෝහරී දකිත් ම මල්ලිකාට යළි හැඬුම් ආවේ ය.

"තාත්තට?"

"හාට් ඇටෑක් එකක්."

දෙදෙනා ම ටික වෙලාවක් තුෂ්ණිම්භූත ව සිටියහ. සචිත්ත ඔවුන් අසලට පැමිණියේ ය.

"ඇයි මෙහෙ ගෙනාවෙ?"

ටික වෙලාවකට පසු මනෝහරී දෝෂාරෝපණයක යෙදෙන ලෙසින් ඇසුවා ය. සචිත්තට ඇගේ යටි සිත වහා වැටහිණ.

"ආණ්ඩුවේ ඉස්පිරිතාලෙකට ඇර වෙන කොහෙ ගෙනි යන්නද?"

සචිත්ත නොසන්සුන්ව කීවේ ය.

"මිනිස්සු හිතයි අපි කුණු ලෝබයෝ කියලා"

"ලෝභකම් කරන්න තියෙන්න එපායැ. අපිට මොනවද තියෙන්නෙ? යමක් තියෙන මිනිස්සු පුද්ගලික ඉස්පිරිතාලවලට ගියාවෙ. නැති බැරි අපිට පිහිට වෙන්නෙ ආණ්ඩුවෙ ඉස්පිරිතාලෙ."

[illegible]ත් මනෝහරී මඳක් නිහඬ වූවා ය. මල්ලිකා කිසිවක් නොකියා ඇතින් මුහුණ වසාගෙන ඔහේ සිටියා ය. ඈ නිතර සිතින් කීවේ සැමියා සුවපත් වේවා යන්නයි. පියා ප්‍රධාන පෙළේ පුද්ගලික රෝහලකට ඇතුළත් කළේ නම් තම තත්ත්වය ඉහළ යතැයි මනෝහරීට සිතෙයි.

"තාත්තා කොහෙද?" යමෙකු ඇසූ විට ප්‍රසිද්ධ පුද්ගලික රෝහලක නම කීමට ලැබෙන්නේ නම් ආඩම්බරයකි.

"ඩොක්ටර් කවුද?"

වැනල් සේවයේ ප්‍රකටයකුගේ නම කීමට ලැබෙන්නේ නම් තවත් ආඩම්බරයකි.

පියා බැලීමට ආකාශ පැමිණෙනු ඇත. ඔහුට සම්බන්ධ මැති ඇමතිවරුන් එනු ඇත. එවිට තමාටත් ආකාශටත් මදිපුංචිකමක් සිදුවෙතැයි මනෝහරී කනස්සලු වූවා ය.

රාත්‍රිය බොහෝවින් මූසල බව මල්ලිකාට දැනිණ. වෙනදා නිවස පුරා සැරිසරන මුළුතැන්ගෙට එන යන සැමියා අද හුදකලාව රෝහලේ සයනයක් මත සිටියි. දරුවන් ද කිසි හැලහොල්මනක් නැත. සචින්ත සාලයේ පුටුවක වාඩිවී කල්පනා කරයි. ඔහු කාමරයට නොයන්නේ තමා තනියම නිසා විය යුතු යයි මල්ලිකා සිතුවා ය. මනෝහරී කාමරයට වී හුදකලාව සිටියි.

බොරලැස්ගමුව දෙස සිට මහරගම දෙසට යන ගිලන් රියක බියකරු සංඥා හඬ ප්‍රධාන පාර දෙසින් ඇසෙයි. ඒ හඬ මල්ලිකා තුළ පවතින කැළඹිල්ල තවත් අධික කරයි. කුරුමිණියෙක් මලානික විදුලි බුබුල වටා කැරකී උඩුකුරුව වැටී දඟලයි.

දොර සීනුව නාද විය. සචින්තත් මල්ලිකාත් වහා අවධානය යොමු කර බැලූහ. සචින්ත ඉස්තොප්පුවට පැමිණියා. මල්ලිකා ද ඔහු අසලට වූවා ය.

"මිසිස් සකලසූරිය අපි"

මල්ලිකා දොර විවෘත කළා ය. කටුගහපිටිය තම බිරිඳ නන්දිතා සමඟ නිවසට ඇතුළු වූයේ මුහුණ බැරෑරුම් කොට ගනිමිනි. දෙදෙනා ම කොට කලිසම් සහ ටීෂර්ට් හැඳ සිටියහ.

"අපිට ආරංචි වුණා මිස්ට සකලසූරිය හොස්පිට්ල් ගෙන ගියා කියලා." කටුගහපිටිය මල්ලිකා දෙස බැලුවේ ය.

"හදිසියේ අසනීප වුණා."

"අංකල් වාඩිවෙන්න" සචින්ත ඔවුන් සාලයට කැඳවාගෙන ගියේ ය.

"මොකක්ද හොස්පිට්ල් එක" නන්දිතා ප්‍රධාන පෙළේ පුද්ගලික රෝහල් ගණනාවක නම් කියාගෙන ගියා ය.

"නැහැ. කාඩියොලොජ් එකේ"

මනෝහාරී සාලයට පැමිණියේ දෝෂයෙන් මිදීමට අදහස් කරන්නියක ලෙසිනි.

"ඒක තමයි කටුගහපිටිය අංකල්. මම දැනගන්න කොට තාත්ත ව ආණ්ඩුවේ හොස්පිට්ල් එකට ඇතුළු කරලා."

"හොඳ ම හොස්පිට්ල් එක........" කටුගහපිටිය පුද්ගලික රෝහලක නමක් කීවේ ය.

"හොඳ ම ඩොක්ටර්....."

නන්දිතා වෛද්‍යවරයෙකුගේ නමක් කීවා ය.

"ඒක තමයි අපරාදෙ" මනෝහරී බැලුවේ සචින්තට සහ මල්ලිකාට දොස් තබන ලෙසිනි.

'ලෙඩෙක් බලන්න එන හැම කෙනාට ම තියෙනවා කතාවක්. ඒ හොඳ ම ඉස්පිරිතාලෙයි හොඳ ම දොස්තරයි ගැන. හැමෝට ම තියෙනවා හොඳ ම තැනක්. හොඳ ම වෙදෙක්. අන්තිමට සිද්ධ වෙන්නෙ බූරුවා උස්සගෙන ගිය මිනිස්සුන්ට වෙච්ච දේ.'

සචින්ත සිතට ආ කියුම නොකියා යටපත් කර ගත්තේ ය.

"කොහොමද මිස්ට සකලසූරිය ව අරන් ගියේ?"

"වෑන් එකක් හයර් එකට ගත්තා" සචින්ත පිළිතුරු දුන්නේ අසතුටෙනි.

"ඇයි අපිට කෝල් නොකළෙ? අපරාදෙ මං ගෙදර හිටියා. මගෙ කාර් එකත් තිබුණා." නන්දිතා පැවසුවා ය.

"ඕ යේස්. අපේ ගෙදර අපි හතරදෙනාට ම කාර් තියෙනවා. අපේ දුව ගිහින් බ්‍රෑන්ඩ් නිව් කාර් එකක් ගත්තා. ඒකනෙ සචින්ත

For E-Pusthakalaya

පුතා මම කියන්නෙ ෆිනෑන්ස් කරල වාහනයක් ගන්න කියලා. අපි දෙනවනෙ ඉන්ෂුවරන්ස් එක" කටුගහපිටිය කට උල්කර හිස වැනුවේ ය.

සචිත්ත බිම බලා ගත්තේ ය.

"මම කොච්චර කිව්ව ද මිස්ට සකලසූරියට ඉන්ෂුවරන්ස් එකක් ගන්න කියලා. මම කොච්චර ෆෝම්ස් දුන්නද? දැන් තේරෙනවද ඒකෙ වටිනාකම. කෙළින්ම යන්න තිබුණා ප්‍රයිවෙට් හොස්පිටල් එකකට. සතයක්වත් අතින් යන්නෙ නෑ. ඔක්කොම අපි ගෙවනවා."

කටුගහපිටිය රක්ෂණය අලෙවි කිරීමට ගන්නා උත්සාහය සචිත්තගේ අප්‍රසාදයට හේතු විය. ඔවුන් පැමිණ ඇත්තේ [illegible] සුව දුක් විමසීමට නොව මේ ව්‍යාපාරික කටයුතු සඳහා බව ඔහු සිතුවේ ය.

"ඉන්ෂුවරන්ස් එකක් අරන් තිබුණ නං හොස්පිටල් ගාස්තු ඩොක්ටර්ස් ගාස්තු සර්ජන්ලගෙ ගාස්තු ටෙස්ට් රිපෝට් ගාස්තු සර්ජරි ගාස්තු ඔක්කොම නිකං." නන්දිනා කටුගහපිටියගේ කතාව සම්පූර්ණ කළේ වෙළෙඳ දැන්වීමක් කියවන නිවේදක යුවළක් ලෙසිනි.

"නිකං නෙමෙයිනෙ මුදල් ගෙවලනෙ." සචිත්ත සිනාසුණේ ය.

"ගෙවීම කළාට මොකද පුතා? පාරෙ යන්න ගෙදර ඉන්න ලෙඩ වෙන්න බයක් නැහැනෙ. කොටින් ම මැරෙන්න වුණත් බයක් නැහැනෙ."

"ඉන්ෂුවර් වෙලා හිටිය ම මළාට පණ එනව ද අංකල්" සචිත්ත සිනාසුණේ ය.

"ඉන්න අයට පණ එනවා." කටුගහපිටිය ද සිනාසුණේ ය.

"කොහොම හරි සචිත්තයි මනෝහරීයි දෙන්න ම ඉන්ෂුවර් වෙන්න. එතකොට කිසි බයක් නෑ. මම හෙට ෆෝම්ස් දෙන්නම්."

කතාව නිම කළ කටුගහපිටිය යුවළ ගියහ.

"ඇත්ත තමයි" කියමින් මනෝහරී කාමරය තුළට ගියා ය. මල්ලිකා කම්මුලේ අත තබාගෙන කල්පනා කරමින් සිටියා ය.

"ඇවිත් තියෙන්නෙ තාත්තා ගැන දුක සැප අහන්න නෙමෙයි. බිස්නස් එකකට."

සචිත්ත හිමිනුවේ ය. කටුගහපිටිය යුවළ සැමියා ගැන විමසීමක් හෝ කළ හැකි උපකාර ගැන සඳහන් කිරීමක් නැති බව මල්ලිකාට [illegible] ගේට්ටුවට අගුල් දමනු සඳහා මිදුලට බැස්සේ ය. රක්ෂණ සමාගම්වල නියෝජිතවරුන් කලිසම් කමිස හැඳ ටයි බැඳ බ්‍රීෆ්කේස් අත ඇති ව ගේට්ටුව ළඟ කැරකෙන අයුරු ඔහුට සිහි විය. ඔහු පාර දෙස බලා සිටියේ ය. පාරේ යන එන වාහන තිරිංග තද කරන විට දැල්වෙන රතු එළි ඔහුට පෙනිණ.

For E-Pusthakalaya

6

සකලසූරිය තරමක් සුව වී ගෙදර පැමිණියේ ය. ඔහු බෙහෙවින් ප්‍රවේශම් කර ගත යුතු රෝගියෙකු බවට පත්ව සිටියි. ඔහුට හදවත් සැත්කමක් නියමව ඇත. රජයේ රෝහලෙන් එම සැත්කම කර ගන්නේ නම් වසර කීපයක් පොරොත්තු ලේඛනයේ සිටිය යුතු වෙයි. ඒ අතරතුර ද සැත්කම් ඒකකයේ යන්ත්‍ර [illegible] ඖෂධ හිඟය හෙද හෙදි වෛද්‍ය වර්ජන අතුරට වැඩ ආදියට මුහුණ දීමට නියමිත ය. එවිට සැත්කම තවත් වසර කීපයකින් පමා වෙයි.

"දැන් ඉතින් මොකද කරන්නෙ?" මල්ලිකා කම්පා වූවා ය.

"ප්‍රයිවට් හොස්පිට්ල් එකේ බයිපාස් එක කරනව නම් ලබන සතියෙ වුණත් පුළුවන් කියලයි කියන්නෙ."

සචිත්ත කලකිරීමෙන් යුතු ව පැවසුවේ ය. බයිපාස් සැත්කම සඳහා රුපියල් ලක්ෂ පහක් පමණ අවශ්‍ය වෙයි. එතරම් මුදලක් කවදා සෙවිය හැකි දැයි ඔහුට සිතාගත නොහැකි ය.

"අල්ලල දාල නිකං ඉඳිමු." සකලසූරිය තීරණාත්මක ස්වරයෙන් පැවසුවේ ය.

"අනේ එහෙම කියල කොහොමද?" මල්ලිකා තැති ගත්තා ය.

"එහෙනං මොනව කියන්නද? එක්කො දුප්පත් මිනිස්සු ලෙඩ නොවී ඉන්න ඕනෑ. නැත්නං මැරෙන්න ඕනෑ." සකලසූරියගේ ස්වරයෙහි තරහක් පැවතිණ.

පියා පෙර කිසි දිනකට වඩා මුරණ්ඩු වී ඇතැයි සචිත්තට සිතිණ. පියා කෙරෙහි අනුකම්පාවක් ද තමා පිළිබඳ ව අපහසුවක් ද සචිත්ත තුළ ඇති විය. පියා සුවපත් කර ගැනීමට තරම් ආර්ථික ශක්තියක් තමාට නොවීම ඔහුගේ සිත රිදවන්නක් විය. උගත්කමට සරිලන තරම් තනතුරක් සහ වැටුපක් හිමි නොවීම තමාගේ වරදක් නොවේ. සමාජ ක්‍රමයේ වරදකි. සාමාන්‍ය පෙළවත් සමත් නොවූ ඇතැම් පුද්ගලයෝ දේශපාලන බලයෙන් බොහෝ ඉහළ තනතුරු ද වැටුප් ද යාන වාහන ද නිවාස ද අල්ලස් ද ලබති. ඔවුහු හිතේ [illegible] රට ද කති. සුඛය වළඳිති. තමන් වැන්නෝ [illegible] ලද [illegible] කල් ගෙවති.

පියාගේ හදවත් සැත්කමට කුමක් කළ යුතු දැයි සචිත්ත යළිත් කල්පනා කළේ ය. රජයේ රෝහල් පිළිබඳ ව ඔහු තුළ දෙගිඩියාවක් හට ගනියි. පියා රෝහලේ සිටි කාලය තුළ සචිත්ත තුළ පැවතියේ කවර මොහොතක කුමක් සිදුවේදැයි සැකයකි. එම කාලය තුළ වෙනත් රෝහල් වල බොහෝ දේ සිදු විය. නිල ඇඳුමේ ඉරි ප්‍රශ්නයක් මත හෙදියෝ පහළ ශ්‍රේණිවල සේවිකාවන් සමඟ කලහ කොට වැඩ වර්ජනය කළහ. එක ම කාමරයක් සඳහා වෛද්‍යවරු හෙදියන් සමඟ කලහ කර වැඩ වර්ජන කළහ. ඒ අතර දේශපාලකයකු සුළු සේවකයකුට තර්ජනය කිරීම නිසා වැඩ වර්ජනයක් ඇති විය. වෛද්‍යවරයකු හෙදියකට එන්නතක් විදීම තවත් වර්ජනයකට හේතු විය. පුද්ගලික බස් රියකට නැගී පණ බේරා ගෙන ගමනක් යාමත් රෝහලකට ගොස් සුවපත් වී ගෙදර ඒමත් සමාන යයි සචිත්තට සිතිණ.

පියාගේ සෞඛ්‍ය තත්ත්වයත් ආර්ථික තත්ත්වයත් අතර මිරිකෙන්නට වූ මනෝහරී උත්සවයකින් තොර ව විවාහ වීමට හිත හදා ගත්තා ය. සාමාන්‍ය හෝටලයක හෝ ශාලාවක හෝ මංගල උළෙල පවත්වනවාට වඩා උත්සවයක් නොගෙන සිටීම මැනවැයි ඇයට සිතිණ. තරුපහේ හෝටලය එහි විවිධ තලයේ ආහාර වට්ටෝරු, මල් සැරසිලි, සංගීතය, මංගල කේක් වෙනත් කරුණු සමග තම ඇඳුම් පැලඳුම් ඡායාරූප උපෙස් හැටියට අනුපිළිවෙළට සිටවන මල් ඇරියන් සහ දරුවෝ, යහළු යෙහෙළියෝ රුපියල් ලක්ෂ දහයක පහළොවක වැයක් බවට පත් වෙති. ශල්‍යකර්මයට මුදල් නැති පියා මෙම වැය දරන්නේ කෙසේ ද? මනෝහරී හිත හදා ගත්තා ය.

උත්සවයකින් තොර ව විවාහ වීමට ආ[illegible] කැමැත්තකි. ඔහු එක් වරක් උත්සව පවත්වා ඇත. ඒ පළමු විවාහය වෙනුවෙනි. විශාල වියදමක් දරා ඉහළ පෙළේ හෝටලයක විවාහ උළෙල පැවැත්වූව ද වසරකින් දික්කසාදය සිදු විය. ඔහු ඇයට මාස්පතා වන්දි ගෙවයි. මෙම කාරණය මනෝහරී නොදනියි.

ආකාශ මනෝහරී හඳුනා ගත්තේ රාජකාරියක් හේතුකොට ගෙන ය. ඇමති බිරිඳට උත්සව සම්භාෂණ බහුලයි. ඈ ඒ සඳහා යන්නේ මනා ලෙස හැඩ වැඩව ය. තරමක් වියපත් ඈ තරුණ මුහුණක් ඇතිව බැහැර යාමට ලොල් ය. එහෙයින් නිරතුරු ව රූපලාවන්‍ය ශිල්පිනියකගේ සහාය පතයි. ඇමති නිවසේ පෞද්ගලික මෙහෙවරෙහි යෙදීම ආකාශගේ එක් සම්බන්ධීකරණ කාර්යකි. ඔහු ඒ සඳහා අඩු මිල ශිල්පිනියක සෙව්වේ අතර තුර මුදලක් තමාට ද ඉතිරි කර ගැනීමට ය. මනෝහරී හමුවූයේ ඒ අවස්ථාවේ ය. එම හමුව කල් ගත වන විට ප්‍රේම සම්බන්ධයක් බවට පත් විය. ඇමති බිරිඳ ඇසුරත් තම මෝටර් රථක

මනෝහරීගේ සිත් ගත් බව ආකාශ වටහා ගත්තේ ය. කෙසේ හෝ අඩු මුදලට විවාහ මංගල්‍යයක් කර ගැනීමට ලැබීම ඔහුගේ ද සතුටට හේතු වෙයි.

දියණිය වෙනුවෙන් සරුසාර මංගල උළෙලක් පැවැත්වීමට නොලැබීම පිළිබඳ සකලසූරිය තුළ පවත්නේ කනගාටුවකි. යෝජනාව පැමිණි අවස්ථාවෙහි විරෝධය පළ කළ ද එක ම දියණිය උත්කර්ෂවත් උළෙලක දී අතිනත ගැන්වීමට ඔහු කැමති ය. එහෙත් තම අසරණභාවය ඊට හරස් වෙයි. මෙම කාරණාව ගැන කතා කරන විට ඔහුට හැඬුම් ආවේ ය.

"අනේ..... මේ" කැළඹීමට පත් මල්ලිකා සැමියා ඒ පිළිබඳ සිතනවාට ද විරෝධය පළ කළා ය. ඔහු යළිත් රෝගාතුර වෙතැයි [illegible]

"ඔය ගැන කතා කරනවා තියා හිතන්නවත් එපා. දැන් ඒ කතා ඉවරයි. හැමෝ ම කැමතියි උත්සව නැති මංගල්ලෙකට." මල්ලිකා තරවටු ස්වරයෙන් පැවසුවා ය. එහෙත් දියණිය පිළිබඳ සකලසූරිය තුළ ඇත්තේ දුකකි.

"අපි රෙජිස්ට්‍රාර් ළඟට ගිහින් කසාදෙ ලියමු. ඒ දෙන්නා නිදහසේ එහෙ මෙහෙ යනවත් වැඩියි. අන්තිමට කතා හැදෙයි." මල්ලිකා තීරණාත්මක ව පැවසුවා ය.

"නෑයො?"

"නෑයො නං අරව මේවා කියයි. රහසෙ බන්දලා දුන්නෙ මොකක් හරි හොරයක් හින්ද කියයි. නෑයො කියන්නෙ ඕනැ ම දේකට මොනව හරි කියන ජාතියක්නෙ."

මල්ලිකා මෙතරම් ඇඩි ලෙස කතා කරනුයේ කවර හෙයින්දැයි සකලසූරිය කල්පනා කළේය. පිරිමින්ට වඩා ඉවක් ගැහැනුන්ට

For E-Pusthakalaya

ඇති නිසාද? බොහෝ විට තම බිරිඳ නිවැරැදි යයි සකලසූරිය සිතයි. වැරදි වුවත් ඇගේ අදහසට ඉඩදීම නුවණට හුරු ය. විරුද්ධ වී රණ්ඩු සරුවල් වී පිරිමියා අන්තිමට ඉදු කරනුයේ ගැහැනු මතය බැවිනි.

මනෝහරී ආකාශ අතර විවාහය කිසි ලෙසකින් සිදු නොවන්නේ නම් මැනවැයි සචිත්ත සිතයි. සචිත්ත තුළ ආකාශ කෙරෙහි ඇත්තේ අකැමැත්තකි. එයට හේතුව ඔහුට වචනයෙන් විස්තර කළ නොහේ. ආකාශ ආකාශයට නැගෙන මල් වෙඩිල්ලක් වැනි යැයි සචිත්ත සිතයි. එම මල් වෙඩිල්ල සමකාලීන දේශපාලන සහ සමාජ රටාව තුළ එළි විහිදුවයි. එළිය නිසා බොහෝ දෙනාගේ ඇස් ගිනිකන වැටෙයි. පසුව අන්ධකාරය පැතිර යයි.

●

උදෑසන අවදි වූ මල්ලිකා මුළුතැන්ගෙට වී තේ පිළියෙල කළා ය. ඈ සතර දෙනාගේ කෝප්ප පෙළට තබා එකිනෙකාට සුදුසු කිරි පිටි වර්ග මිශ්‍ර කළා ය. තමාටත් සකලසූරියටත් මේදය රහිත කිරි පිටි. මනෝහරීට සචිත්තට මේදය සහිත කිරි පිටි වශයෙනි. ඉක්බිති ව ඇයට හොස් හා හැඩිණ. පපුව හිරවන ලෙසක් ද දැනිණ. ඈ පුටුවක හිඳ ගත්තා ය.

සකලසූරිය අසනීප වූ දින සිට ම ඈ උදේ තේ පිළියෙල කළේ සතර දෙනාට ම එකවර ය. පවුලේ සමගි සමාධානය උදෙසා ය.

මල්ලිකාට හැඬුම් ආවේ අද සිට ගෙදර සිටිනුයේ තිදෙනෙකු පමණක් බැවිණි. දියණිය ආකාශ සමඟ විවාහ වී නිවසින් පිටව ගිය බව ඇයට වඩාත් තියුණු ලෙස හැඟුණේ අද උදෑසන ය. උත්සවශ්‍රීයෙන් පතිනියක වීමට උත්සාහ කළ මනෝහරී විවාහ ලේකම් ඉදිරියේ අත්සන් තැබීමෙන් පමණක් යුග දිවි එළැඹුණා ය.

7

නිවස ඉදිරිපිට පාරට පිවිසි සචිත්ත අහස දෙස බැලුවේ ය. සිහින් සිහින් වැහි පොද තැනින් තැනට වැටෙන්නට විය. මඳ සුළඟක් ද හමා ආවේ ය. මහ වැස්සකට පෙර බස් නැවතුම්පොළට යන අටියෙන් ඔහු ගමන ඉක්මන් කළේ ය. අද සෙනසුරාදා බැවින් කාර්යාලයේ නිවාඩු දිනයකි. ඔහු කොළඹ බ්‍රිතාන්‍ය මණ්ඩලීය පුස්තකාලයට ගොස් පොත් හුවමාරු කර ගැනීමට [illegible] දුරක් යත්ම අහසෙහි කළු වලාකුළක් නැගිණ. සුළඟ තද විය. සචිත්ත ගමන තවත් ඉක්මන් කළේ ය. වැස්සට පෙර මහරගමට යන බසයකට නැග ගැනීමට ඔහුට අවශ්‍ය විය. පිටුපසින් පැමිණි කුඩා කාරයක් සචිත්ත අසල නැවතිණ. සචිත්ත රිය දෙස බැලුවේ ය. රියදුරු අසුන අසල කවුළු වීදුරුව සෙමින් පාත් විය. හිස පිටතට ඇමූ පියකරු තරුණියක් පුළුල් සිනාවක් පෑවා ය.

"සචිත්ත අයියා"

සචිත්ත කුතුහලයට පත් ව බැලුවේ ය. කටුගහපිටියගේ දියණිය ගීති ආරාධනාත්මක පුළුල් සිනාවක් ඇතිව බලා සිටියි.

"අයියා තෙමෙන්නෙ නැති ව නගින්න කාර් එකට"

වැස්ස තදින් වසින්නට විය. විදුලි කෙටිණ. අහස ගුගුරන හඬ නැගිණ. ගීති තමා අසල අසුනේ දොර විවෘත කළා ය. සචිත්ත වහා රියට නැංගේ ය.

For E-Pusthakalaya

"සචිත්ත අයියා තෙමිලා"

ගීති තම ලේන්සුවෙන් සචිත්තගේ අත් පිස දමන්නට සූදානම් වූවා ය.

"මං ළඟ තියෙනවා." සචිත්ත තම ලේන්සුව අතට ගෙන හිසත් මුහුණත් පිස දමන්නට විය.

ගීති රිය පදවන්නට වූවා ය. සචිත්ත සතුටක් පැකිළීමක් ඇතිව ගීති දෙස බැලුවේ ය. සිහින් උස ගීතිගේ දිගටී තියුණු ඇස් පාරට යොමු වී ඇත. ඈ ලා පැහැ කලිසමක් සහ සුදු කලු රෙදි කමිසයක් හැඳ සිටියා ය. ඇගේ සිහින් මුවෙහි මඳ සිනාවක් රැඳී තිබිණ.

"සචිත්ත අයියා මේ වැස්සෙ කොහෙද යන්නෙ?"

"ගෙදරින් පිටවෙන කොට වැස්ස තිබුණෙ නැහැ. තිබුණ නම් කුඩය අරන් එනවා."

"කුඩයක් තිබුණ නම් කාර් එකට නගින්නෙ නැද්ද?" ගීති සිනාසුණා ය. එය පිළිතුරු දිය නොහැකි ප්‍රශ්නයකැයි සචිත්තට සිතිණ.

"පාර දෙපැත්තෙ මූණට මූණ ගෙවල් තිබුණට කතා කරන්න ලැබුණෙ හුඟ කාලෙකින්" ගීති පැවසුවා ය.

"මම උදේ ම ඔෆිස් යනවා. හවසට ක්ලාස් යනවා. එනකොට රෑ වෙනවා."

"මමත් එහෙමයි. ලෝ කොලේජ්. මම එල්. එල්. බී. කරන්න නීති පංතිවලට යනවා. අනික් වෙලාවට නැන් කීපයක ට්‍රාන්ස්ලේෂන් වැඩ කරනවා. සිංහලෙන් ඉංග්‍රීසියට. ඉංග්‍රීසියෙන් සිංහලට."

"ලියුම් ද?"

"හුඟක් දේවල්. ලියුම්, ඩොකියුමන්ට්ස්, රිපෝට්ස්, ස්ටෝරි බෝඩ්ස්, ආටිකල්ස්."

"ගීති ඒ තරම් වැඩ කරන බවක් මම දන්නෙ නැහැ."

"සමහර රේඩියෝ ටී වී දැන්වීම්වලට ඉංග්‍රීසි වොයිස් එකත් දෙනවා."

ගීති කොතරම් ක්‍රියාශීලී දක්ෂ තැනැත්තියක දැයි සචිත්තට සිතිණ.

"සචිත්ත අයියා ඔෆිස් ගිහින් හවසට යන්නෙ මොන ක්ලාසස්වලටද?"

"එම්. බී. ඒ. මාස්ටර් ඔෆ් බිස්නස් ඇඩ්මිනිස්ට්‍රේෂන්"

"ව්‍යාපාර පරිපාලනය පිළිබඳ ශාස්ත්‍රපති." ගීති වහා භාෂා පරිවර්තනයේ යෙදුණා ය.

For E-Pusthakalaya

[illegible] දෙදෙනා ම සිනාසුණහ.

දෙදෙනාම ටික වේලාවක් නිහඬ ව ගමන් කළහ. ගීති ප්‍රවේශමින් රිය පදවයි. නුදුරු නිවසක සිටියත් ඇය සමඟ සමීප ව කතා කිරීමට ලැබුණේ අද බව සචිත්තට කල්පනා වෙයි. එයට හේතුව අවශ්‍යතාවක් පැන නොනැගීම පමණක් නොවේ. කටුගහපිටිය කෙරෙහි පවත්නා අකැමැත්ත යයි සචිත්ත කල්පනා කළේ ය. කටුගහපිටිය දුටු තැන රක්ෂණ අලෙවි කරයි. එමගින් තම කොමිස් මුදල තර කර ගනියි.

වැස්ස තවත් තදින් ඇද හැලෙයි. කාරය ඉදිරියට ගමන් කරයි. වැස්ස නිසා අවට පරිසරය සුදු පැහැ සේලයකින් වැසී පවතී. මල් දමා ගසන්නා සේ ලොකු වැහි බිඳු වින්ඩ්ස්ක්‍රීනය මත පතිත වෙයි. වේගයෙන් ක්‍රියාකාරී වන වයිපරයට හසුව වැහි බිඳු විසි වෙයි. වැස්ස නිසා රිය තුළ ද සීතල වැඩි වෙයි. අවට කිසිවක්

නොපෙනෙන මාවතක තමාත් ගීතිත් හුදකලාව ගමන් කරතැයි සචිත්තට සිතිණ.

ඉදිරියේ පැමිණෙන වාහන ප්‍රධාන ලාම්පු දල්වාගෙන එයි. ගීතිගේ රිය පසුකර යන වාහනවල පිටුපස රතු එළි පමණක් පෙනෙයි.

"සචිත්ත අයියට ඒ.සී. එක වැඩිද? වැස්ස හන්දා සීතල වැඩියි."

"නැහැ, ගණනක් නැහැ."

"ඒ. සී. නැවැත්තුවොත් ඇතුළෙ දුමාරෙ බැඳෙනවා. එතකොට අපිට පෙනෙන්නෙ නැතුව වගේ ම අපිවත් කාටවත් නොපෙනී යයි." ගීති සිනාසුණා ය.

ගීතිගේ කතාව සචිත්ත තුළ සියුම් භීතියක් ඇති කරයි. වර්ණ, මීදුම, සීතල, තරුණිය ළඳ බොළඳ මනෝ ලෝකයක සුන්දර දර්ශන වැන්න. සචිත්ත සිනාසෙමින් පිටත බැලුවේ ය. ඔහු අසල වීදුරුවේ ඇතුළතින් දුමාරයක් බැඳී තිබිණ. ඔහු අතින් පිස දමා අවට ලෝකය පැහැදිලි කර ගත්තේ ය. මංසන්ධියක සතර දෙසින් එන සුදු එළි සහ පිටව යන රතු එළි ඔහුට පෙනිණ.

●

ගෙතුළ රාත්‍රිය නිශ්චල ය. කිසි හැලහොල්මනක් නැත. සාලයේ පමණක් විදුලි බුබුළක් ඇල්වෙයි. එහි එළිය සෝමාරි තීරුවක් ලෙස ඉස්තෝප්පුවේ රැඳෙයි. සකලසූරිය ඉස්තෝප්පුවේ හාන්සි පුටුවේ වැතිර ඔහේ සිටියි. මදුරුවන්ගේ කුං කුං හඬ කන් කරච්චලයක් බවට පත් ව පවතී. ඔහු ඉඳහිට මදුරුවන් තලයි.

For E-Pusthakalaya

මල්ලිකා නෝනා පුටුවක වාඩි වී කම්මුලේ අත තබාගෙන ඔහේ බලා සිටියි. අහස අඳුරු ය. හවස වට වැස්ස නිසා ගහකොළ තෙත බරිත ව ඇත.

මනෝහරි විවාහ වී පිටව ගිය පසු නිවස පාළු වී යයි සකලසූරියට සිතෙයි. ඈ වැඩිපුර නිවසේ රැඳී නොසිටියත් වෙන්ව සිටියේ ද නැත. නිවසේ සිටින දිනවල ඇගේ හඬත් ක්‍රියාකාරකමත් නිවස පුරා පැතිර පැවතිණ. උස් හඬින් නැගෙන සංගීතය නොඑසේ නම් ඇගේ ගායනය එසේ නැති නම් රණ්ඩු එකල ඇසිය හැකි ය. ඇගේ මුරණ්ඩු අදහස් සහ ගති පැවතුම්වලට මල්ලිකා නම් සෘජුව ම බැණ වැදුණා ය. කළහ කළාය. සකලසූරිය හිතෙන් බැන්නේ ය. ගැසුවේ ය. කෙසේ හෝ ඈ අනුන්ට දැනෙන පරිදි නිවස තුළ සිටියා ය. දැන් ඈ ගොසිණි.

සකලසූරියගේ දෙනෙතට කඳුළු නැගිණ. තමාගේ දුර්වල ආර්ථික තත්ත්වයන් නිසා දියණිය කුල කුමරියක ලෙස සරසා පති කුලයට එක් කිරීමට නොහැකි වීම ගැන සකලසූරිය යළිත් වරක් කම්පා විය.

පුතණුවන්ට යහපත් සරණ බන්ධනයක් කරදීමේ ආශාව මල්ලිකාගේ සිත තුළ මෝදු වෙයි. ඉක්බිති ව ඇයට හැඟුණේ සරණ බන්ධනය හේතු කොට ගෙන තම පුතණුවන් ද පවුලෙන් ඈත් විය හැකි බවයි. ඒ ගැන සිතත් ම ඇය තුළ බලවත් දුකක් ඇති විය. එහෙත් දරුවන් වෙනුවෙන් යුතුකම් ඉටුකළ යුතු යයි ඈ තීරණය කළා ය.

"මහත්තයා"

මල්ලිකා කතා කළේ අන්ධකාරයේ ගුලි වූ සැමියා නින්දේ දැයි දැන ගැනීමට ය. පිළිතුරු දෙනු වෙනුවට සකලසූරිය

මදුරුවෙකු තැළුවේ ය. ඔහු නිදි නැති බව මල්ලිකා වටහා ගත්තා ය.

"බඩගිනි නැද්ද?" මල්ලිකා ඇසුවා ය.

"පුතා ආවා ම" සකලසූරිය කිවේ ය.

මල්ලිකා රාත්‍රී ආහාරය සඳහා ඉඳිආප්ප තම්බා දිය කිරි අල හොද්දක් පිසුවා ය. දහවල් ඉතිරි කරගත් මාළු කෑලි දෙක ද සැමියා සහ පුතා වෙනුවෙන් වෙන් කර තැබුවා ය. සකලසූරිය නිසා දැන් ගෙදර පිසෙන්නේ හෘද රෝගියකුට සරිලන ආහාරයි. දිය කිරි හොද්ද ද එකකි. තෙලෙන් බැදෙන්නේ සචිත්ත සඳහා පිසෙන්නක් පමණි. වතුර සමඟ බත් දුන්නත් ඔහු කිසි දිනෙක දොසක් නොකියා අනුභව කරයි. ඒ නිසා ම සචිත්ත ගැන දුකක් ද මල්ලිකා තුළ හට ගනියි. ඇ ඔහුට පමණක් කිසිවක් තෙලෙන් පිසියි. වෛද්‍යවරයා සකලසූරියට නියම කොට ඇත්තේ සූරියකාන්ත තෙල් පමණි. එහෙත් මිල දී ගැනීමට විශ්‍රාම වැටුප ප්‍රමාණවත් නොවේ.

බැහැර ගිය සචිත්ත හිරි පොද වැස්සේ ගෙදර පැමිණියේ ය. ඔහු දකිත් ම දෙමහල්ලන් තුළ සැනසිල්ලක් ඇති විය.

"තෙමුණාද?" මල්ලිකා ඇසුවා ය.

"නැහැ"

"හවස එළියට බහින කොට ම මහ හයියෙන් වැස්ස නේද?"

තමා ගීතිගේ කාරයේ නැගී ගිය බව නොපැවසූ සචිත්ත කිසිත් නොකියා කාමරයට ගියේ ය. ඔහුට ගීති යළිත් සිහි විය. ඔහු ඇඳේ වාඩි වී සොම්නස් සිතිවිලි සිතට ගලා ඒමේ ප්‍රීතිය භුක්ති විඳින්න විය. හදිසියේ හමු වූ තරුණියක මෙතරමට සිත තුළ

For E-Pusthakalaya

නින්නාද වනුයේ ඇයි දැයි ඔහු කල්පනා කළේ ය. ඔහුට රුසියානු කෙටි කතාවක් සිහි විය. ඇන්ටන් චෙකොෆ්ගේ හාද්ද කෙටිකතාවේ තරුණයකුට හදිසියේ තරුණියක සිප ගැනීමට ලැබෙයි. එය වැරදීමකින් සිදු වූවකි. එහෙත් එම හදිසි සිදුවීම ඔහුගේ සිතට තදින් බලපායි. ප්‍රංශයේ ගුස්ටාව් ප්ලොබෙයාගේ මැඩම් බෝවරී නවකතාවේ බෝවරී දොස්තර හදිසියේ එමා දකියි. පසුව ඔහු ඇය විවාහ කර ගනියි. පන්සිය පනස් ජාතක පොතේ චුල්ල නාරද ජාතකයේ තරුණයෙක් තරුණියක දුටු පමණින් සිත් බැඳ ගනියි. තමා කියවූ පොත්වල චරිත සචිත්තගේ සිතට ගලා එයි. දන්නා හඳුනන අසල්වැසි තරුණියක සමඟ හුදකලාව ගමනක යෙදීමෙන් ඇය පිළිබඳ සොම්නස් සිතිවිලි අවදිවීම මනුෂ්‍යත්වය නොවේ දැයි සචිත්ත සිත සංසුන් කර ගත්තේ ය.

8

නිවස ඉදිරිපිට ගේට්ටුව විවෘත වන හඬ ඇසිණ. කුඩා වෑන් රියක් මිදුලට පැමිණ නැවතිණ. ගේට්ටුව විවෘත කළ මනෝහරී යළි ගේට්ටුව වසා ඇවිදුවා ය. රිය පදවාගෙන පැමිණි ආකාශ රියෙන් බැස්සේ ය. සචිත්ත ඉස්තෝප්පුවට පැමිණ බැලුවේ කුතුහලය ඇතිව ය.

"හලෝ ගුඩ්ඊව්නින්" ආකාශ සචිත්තට අතක් ඔසවා ආචාර කළේ ය.

"ගුඩ්ඊව්නින්" සචිත්ත සෙමින් කෙඳිරුවේ ය.

මනෝහරී සැහැල්ලු ගමනින් පැමිණ ඉස්තෝප්පුවට ඇතුළු වූවා ය. ඈ බොහෝ සිර කළ කලිසමක් ද කළු පැහැ බ්ලවුසයක් ද හැඳ සිටියා ය.

"හෙලෝ අම්මයි තාත්තයි" පිළිතුරක් අපේක්ෂා නොකළ මනෝහරී අඩි උස සපත්තු හඬ නගා ඔහු අභිබවමින් ගෙතුළට ගියා ය. ආකාශ රිය තුළින් ලොකු ඇඳුම් බෑග කීපයක් පිටතට ගත්තේ ය. ගුවන් තොටුපළවල දී අලවන ලේබල් එම බෑග්වල අලවා තිබිණ.

"මේ ඉඳල ද?" සචිත්ත ඇසුවේ ය.

"නැහැ, ගෙදර ඉඳලා" ගණනක් නැති ව පැවසූ ආකාශ බෑග ගෙතුළට ගෙන ආවේ ය.

"වාහනය මාරු කළාද?"

"මේ දවස්වල මේක තොත්තටබල්" ආකාශ අයිතිකරු ලෙසින් කතා කළ ද ඔහු කුලී පදනම මත වාහන ලබා ගන්නා බව සචිත්ත දනියි.

සකලසූරිය සහ මල්ලිකා සාලයට පැමිණියේ මනෝහරීගේ කටහඬ ඇසීම නිසා හට ගත් සතුට ඇතිව ය. දියණිය ඉඳහිට හෝ තමන් බැලීමට පැමිණීම ඔවුන්ගේ සොම්නසට හේතු වෙයි.

"අපිත් මෙහෙට ආවා." මනෝහරී පැවසුවා ය.

එම කියුමෙහි අරුත කුමක්දැයි දෙමහල්ලෝ කුතුහලයට පත්වූහ. සචිත්ත ද සාලයට පැමිණියේ ය.

"ආකාශයි මමයි මං හිටිය කාමරේට ආවා." මනෝහරී තමා සිටි කාමරයට එබී බැලුවා ය.

"[illegible]" මල්ලිකා විමසුවා ය.

"නැහැ, පදිංචියට" මනෝහරී තමා සිටි කාමරයට ගියා ය.

සකලසූරියත් මල්ලිකාත් තුෂ්ණීම්භූත ව බලා සිටියහ. විමතියට පත් සචිත්තගේ මුවගට මඳ සිනාවක් නැගිණ.

"ඇයි උඹලා හිටිය ගේ?" මල්ලිකා කාමරයට එබෙමින් ඇසුවා ය.

"අයිතිකාරයො ඒ ගෙදර පදිංචියට ආවා."

සකලසූරිය ඉස්තෝප්පුවට ගොස් එබී බැලුවේ ය. ආකාශ මිදුලේ කෙළවරට වී ජංගම දුරකතන සංවාදයක යෙදී සිටියේ ය. "ඔව් සර්. නෑ සර්. ඕ. කේ. සර්" වදන් සකලසූරියට ඇසිණ. සංවාදය නිම කළ ආකාශ සකලසූරිය දෙස බැලුවේ ය.

"ගරු ඇමතිතුමා" ආකාශ පැවසී ය.

සකලසූරිය කැළඹීමෙන් යුතු ව යළි සාලයට ගියේ ය.

For E-Pusthakalaya

"බඩු ලොරිය මඟ එනව ද?" සකලසූරිය ඇසුවේ නිවසක් ඇත්තැර එනවිට ලී බඩු ඇතුළු විවිධ ගෘහෝපකරණ රැගත් ලොරියක් ද පැමිණෙන බැවිනි.

"අපේ බඩු ආකාශ බාල ඇති" මනෝහරී පැවසුවා ය.

"මං කියන්නෙ උඹලගෙ ඇඳුම් බෑග් නෙමෙයි. ගෙදර ඇඳ පුටු මේස පිඟාන් කෝප්ප?"

"ඒවා අපේ නෙමෙයි. ගේ කුලියට ගන්නකොට ගේත් එක්ක ම ලැබුණු ඒවා. අපේ බඩු අපි ගෙනාවා."

මනෝහරී ඉස්තෝප්පුවට ගොස් ආකාශට අණ කරන ලෙසින් මෙසේ පැවසුවා ය.

"ආකාශ අපේ බෑග් ටික මගෙ කාමරේට ගේන්න"

ආකාශ දැනට බෑග් දෙක බැගින් ගෙන උරේ [illegible] ගෙන දෙවරක් කාමරයට ගියේ ය. ඔහු යළි ආපසු පැමිණියේ නැත. සියල්ල වටහාගත් මල්ලිකා කෝපයෙන් යුතු ව මුළුතැන්ගෙය දෙසට ගියා ය. සකලසූරිය ඉස්තෝප්පුවට ගියේ ය. සචිත්ත කැළඹීමෙන් යුතු ව තම කාමරයට ගියේ ය. මව හමුවන අදහසින් මනෝහරී මුළුතැන්ගෙය දෙසට ගියා ය.

මල්ලිකා මුළුතැන්ගෙයි කබල් පුටුව මත වාඩිවී මේසයට හිස ගසාගෙන සිටියා ය. මනෝහරී පැමිණ මව දෙස බැලුවේ ගණනකට නොගෙන ය.

"අපිට මගෙ කාමරේ තිබුණ ම ඇති."

මල්ලිකා ගස්සා ඉවත බැලුවා ය.

"අයිතිකාරයො හදිසියෙ ම ගේ ඉල්ලුවා. තමන්ගෙ ගෙදර එන්නෙ නැතුව අපි කොහෙ යන්න ද?"

මල්ලිකා නිහඬ ව ඉවත බලා සිටියා ය.

"තමන්ගෙ ගෙදරට එන්න කල්තියා දන්වන්න ඕනයැ" මනෝහරී පැමිණීම සාධාරණ කිරීමේ උත්සාහයක යෙදුණා ය. මව නිහඬ ව සිටිනු දුටු ඇය ඉවතට ගියා ය. මල්ලිකා බිම බලා ගත් අත බලාගෙන ඔහේ සිටියා ය. සකලසූරිය මුළුතැන්ගෙට පැමිණියේ ය. ඔහු තුළ පවතින කැළඹීම මල්ලිකා සමඟ කතාබහ කර තුනී කරගැනීමට ඔහුට අවශ්‍ය විය. මල්ලිකා ද වික්ෂිප්ත ව සිටින බව ඔහුට දැනිණ.

"මනෝහරී ගෙදර ආපු එක හොඳයි. ඒකා අපේ එකා." සකලසූරිය පැවසුවේ ය.

"ඒකා නං අපේ එකා. අර ඇවිත් ඉන්නෙ අනිත් එකා." මල්ලිකා කෝපයෙන් යුතු ව ඉවත බැලුවා ය.

"[illegible] පිට එකෙක්යැ. කසාද මිනිහ නොවැ."

"ඔය හැටි පම්පෝරි ගැහුව මිනිහට වැටිල ඉන්න පැල් කොටයක් වත් නැද්ද? ඇමතිවරුන් එක්ක වැඩ කරන්නෙ බස් හෝල්ට්වල ඉඳන් ද?"

"ඒකත් ඇත්ත. උන්ගෙ සබ්බ සයුර ම සූට්කේස් දෙකක අහුරන්න පුළුවන්."

පැවසූ සකලසූරිය පසෙක වාඩි විය. ඔහුගේ තුනටියෙන් ආරම්භ වන වේදනාව පිට දිගේ ඉහළට නගින්නට විය. සිතෙහි තදබල කැළඹීමක් ඇතිවූ විට ඔහුගේ මෙම වේදනාව උත්සන්න වෙයි. එවිට ඔහු කෙළින් වෙයි. නැමෙයි. ඇඹරෙයි. මල්ලිකා සැමියාගේ අපහසුතාව වටහා ගත්තා ය.

"මොකද?" මල්ලිකා කැළඹීමෙන් යුතු ව ඇසුවා ය.

කිසිත් නැති බව සකලසූරිය අතින් කීවේ ය. එහෙත් සැමියාට යළි හෘද රෝගය වැළඳේදැයි මල්ලිකා තැති ගත්තා ය. ඈ වහා

For E-Pusthakalaya

ගෙතුළට ගියා ය. සකලසූරිය අපහසුවෙන් යුතු ව එහා මෙහා ඇඹරුණේ ය. දිව යට තබන පෙත්ත රැගෙන මල්ලිකා ආපසු දුව ආවේ සවිත්ත ද සමඟ ය.

"තාත්ත මොකද?"

කිසිත් නැතැයි කියමින් සකලසූරිය සංසුන් වන්නට උත්සාහ කළේ ය. මල්ලිකා ඔහුගේ දිව යටින් පෙත්ත තැබුවා ය. ඇඩි කැළඹීමටත් සිත් වේදනාවටත් පත් සවිත්ත පියා වත්තම් කොට ගෙන කාමරයට ගෙන ගියේ ය. මල්ලිකා කඳුළු පිසිමින් ඔවුන් පසුපස ගියා ය.

පියා රෝගාතුර වූයේ තමාත් සැමියාත් පදිංචියට පැමිණි නිසාය යන්න නොසිතා සිටින්නට මනෝහරී උත්සාහ කළා ය. මෙම නිවසෙහි තමාට ද අයිතියක් ඇතැයි ඈ සිතුවා ය. දෑවැද්දක් ලෙස තමාට ලැබුණු දෙයක් නැත. තිබෙන [illegible] දේපළ සවිත්තට පමණක් අයත් විය යුතු නොවේ. උපන් නිවස අයත් වනුයේ බාල පිරිමියාට ය යන්න වෙනස් විය යුතු අදහසක් යැයි ඇයට සිතෙයි.

ආකාශ ගම්පහ පළාතේ ප්‍රභූ පවුලක කෙනෙකු යයි හැඟවුව ද ඔහු කිසි දිනෙක තමා සමඟ ගමේ නොගියේ ඇයි? කොළඹ ඔහු නැවතී සිටියේ කාමරයක ය. එහි දෙදෙනෙකුට විසිය නොහේ. මාස කීපයකට විදේශ ගත වූ යුවළකගෙන් නිවසක් ඔහු ඉල්ලා ගෙන ඇත. ඔවුන් එතෙර යනු ලැබුවේ ද ආකාශ ද හවුල් ඒජන්සියක් මගිනි. ඔවුහු පෙරළා පැමිණියහ. නිවස භාරදී පිටවන්නට දෙදෙනාට සිදු විය. පසුව නිවසක් සොයා ගන්නා තෙක් තම නිවසේ පදිංචි වනු හැර අන් කුමක් කරන්නදැයි මනෝහරී සිතුවා ය.

අක්කාගේත් ආකාශගේත් පැමිණීම සවිත්ත තුළ බලවත්

For E-Pusthakalaya

කැළඹීමක් ඇති කරන්නක් විය. මවත් පියාත් තමාත් ගත කරන සංසුන් ජීවිතය කුණාටුවකට හසුවූ යාත්‍රාවක් වැනි වී යයි ඔහුට සිතිණ. ආකාශත් අක්කාත් ක්‍රියා කරනුයේ අහම්බෙන් වන සිදුවීම් මත නොව සැලසුම් සහගත වැඩපිළිවෙළකට අනුව යයි ඔහු අනුමාන කළේ ය. අක්කා නොදැන සිටිය ද ආකාශ සූක්ෂම ක්‍රියාකරුවෙකැයි සවිත්තට සිතෙයි. ඔහු අක්කා විවාහ කර ගන්න ඇත්තේ මෙම නිවසේ පදිංචි වන අදහසින් විය යුතු ය. අකමැති මිනිසකු සමඟ එක වහල යට වෙසෙන්නට ලැබීම පෙර කළ පවකැයි සවිත්තට සිතෙයි. දේශපාලන ඇට්ටරකම හැර ආකාශ සතු අනෙක් බලයක් ශක්තියක් තිබිය හැකි ද?

සවිත්ත පියා සිටින කාමරයට ගියේ ය. පියා ඇඳේ වැතිර ඇස් පියාගෙන සිටියේ ය. හෙට ඔහු රෝහල් සායනයට ගෙන යා [illegible] තීරණය කළේ ය. හදවත් සැත්කම කෙරෙන තෙක් සායනයට යා යුතු ය. මුදල් ශක්තිය තිබුණේ නම් මේ වන විට පෞද්ගලික රෝහලකදී පියාගේ හෘද සැත්කම සිදුකොට හමාර ය. එසේ වූයේ නම් ඔහු මෙලෙස රෝගීව සිටින්නකු නොවේ.

පියාට අවශ්‍ය බෙහෙත් පෙති රැගෙන ඒම සඳහා සවිත්ත මහරගම යාමට පිටත් විය. පියාගේ අසනීපයත් මනෝහරී සහ ආකාශගේ කඩා වැදීමත් ඔහු තුළ ඇති කළේ කැළඹීමකි. ඔහු බිම බලාගෙන පාර දිගේ වැව පාර දෙසට ඇවිද ගියේ ය. ගේට්ටුව අසල සිටි ගීති සවිත්ත බිම බලාගෙන එනු දැක කතා කළා ය.

"සවිත්ත අයියා"

සවිත්ත තිගැස්සී බලා මඳ සිනාවක් පෑවේ ය.

"කොහෙද බිම බලාගෙන?"

"මහරගමට යනවා. ෆාමසියට. තාත්තගෙ බෙහෙත් ටික ගේන්න."

"සකලසූරිය අංකල්ගෙ ඔපරේෂන් එකට තව කල් තියෙනව ද?"

"හ්ම්"

සචිත්ත ශෝකයෙන් ඉවත බැලුවේ ය.

"මම ගිහින් එන්නම්"

දෙදෙනා අත් වනා ගත්හ. සචිත්ත පිටත්ව ගියේ ය. ගීතී පිළිබඳ ව සොම්නස් සිනිඳිලි සිතට කාන්දු කර ගැනීමේ උනන්දුවක් සචිත්ත තුළ නොවී ය.

ගීතී සචිත්ත යන දෙස අනුකම්පාවෙන් යුතුව බලා සිටියා ය. ඔහු දිනපතා පයින් ම බස් නැවතුමට යයි. බසයෙන් බැස මහ රෑ පයින් ම එයි. තවත් දිනෙක සමාජ සේවා කටයුතු වලට යයි. නිහඬ ව කල් ගෙවයි. කුඩා කල සිට ම ඔහු [illegible] බව ගීතීට සිහි වෙයි.

තමා සමඟ ප්‍රේම සබඳතා ඇතිකර ගැනීමට උත්සාහ කළ තරුණයන් පිළිබඳව ගීතී තුළ ඇත්තේ අකැමැත්තකි. ඇතැමෙක් නාස්තිකාරයෝ වූහ. ඇතැමෙක් වංචනිකයෝ වූහ. ඇතැමෙකුගේ රසඥතාව ඉතා බොළඳ යැයි ඇයට සිතිණ. එබැවින් ඇය තුළ ඔවුන් කෙරෙහි හට ගත්තේ කලකිරීමකි. සචිත්ත තමා පිළිබඳ ව උනන්දුවක් නොදක්වතැයි ගීතී සිතුවා ය. සාමාන්‍ය කලිසම් කමිසයෙන් සැරසී සපත්තු මේස් පැළඳ මව දෙන බත් මුල බෑගයක දමා ගෙන කාර්යාලයට යන ඉක්බිති ව ව්‍යාපාර පරිපාලනය පිළිබඳ උපාධියක් සඳහා අධ්‍යයනයේ යෙදෙන මවට පියාට සලකන ඔහු පිළිබඳ ඇල්මක් තම සිතෙහි මෝදු වන බවක් ගීතීට දැනිණ. ඈ බොහෝ වේලාවක් ගේට්ටුව අසලට වී පාර දෙස බලා සිටියා ය.

මල්ලිකා මුළුතැන්ගෙට වී කල්පනා කරමින් සිටියේ සචිත්තගේ විවාහ මංගලයක් පිළිබඳව තම සිත තුළ හටගත් බීජය මහ

ගසක් බවට පත් ව මල්පල හට ගැනීමට පෙර ම කේඩෑරි වී යා දැයි සැකය ඇතිව ය. මනෝහරී ආකාශ සමඟ බලහත්කාරකමින් නිවසේ පදිංචි වේද? ආකාශ දේශපාලන බලය යොදා නිවස අත්පත් කොට ගනීද? එසේ වුවහොත් සචිත්තටත් තමාටත් සැඟියාටත් යන කලදසාව කුමක් ද? දියණිය එසේ නොකරතැයි සිතීමට මල්ලිකා උත්සාහ කළා ය. ඇය කියන බස් ආකාශ පිළිගනු ඇත. සචිත්ත සරණ පාවා ගන්නා තැනැත්තිය කෙබඳු වේද? සචිත්ත ඇගේ බසට අවනත වී තමාට නොසලකා සිටීද ? මල්ලිකා ජනේලයෙන් පිටත අඳුර දෙස බලා සිටියේ තම ජීවිතය ද අඳුරේ ගිලී යාමට ඉඩ ඇති ලෙසිනි. උස් අඩි සපත්තු හඬක් සාලය දෙස සිට මුළුතැන්ගෙය දෙසට එනු ඇසිණ. විවිධ විචිත්‍ර පංජාබ් [illegible] මනෝහරී මුළුතැන්ගෙට පැමිණියා ය.

"අපි යනවා."

මල්ලිකා කුතුහලයට පත්ව බැලුවා ය.

"උඹලටත් එක්ක කෑම හදනවා."

"එපා. අපි ඩිනර් පාටී එකකට යනවා. එනකොට රෑ වෙයි."

"මිනිස්ටර්ගෙ බිල්ඩින් කොන්ත්‍රාත් එක ගත්තු ටෙන්ඩර්කාරයෙක් ඩිනර් එකක් දෙනවා."

මනෝහරී පිටව ගියා ය. ඈ ගැල්වූ විලවුන් සුවඳ මුළුතැන්ගෙයි පිසෙන කට්ට කරවල හොද්දේ සුවඳට එක් විය.

මල්ලිකා කම්මුලේ අත තබා ගත්තා ය. අඩි ශබ්දය ඈතට යනු ඇයට ඇසිණ.

"අද දවල් හිටිය ගෙදරින් යන්න වුණා. රෑට කාල බීලා නටන්න යනවා." මල්ලිකා තමාට ම කියා ගත්තා ය.

පසු දින උදේ සචිත්ත තම පියා රැගෙන රෝහල් සායනයට යාමට සූදානම් විය. ඉතා සුළු කම්පනයකදී වුව ද පියාගේ රුධිර

For E-Pusthakalaya

පීඩනය වැඩි වෙයි. එවිට ඔහුගේ හිස රුදාවත් ක්ලාන්ත ගතියත් වැඩි වෙයි. සැමියා පුතා සමඟ පමණක් යැවීමට මල්ලිකාට සිත් නොදෙයි. ඇය ද වහා සූදානම් වූවා ය.

ආකාශගේ රිය මිදුලේ නවතා තිබිණ. ගත වූ රාත්‍රියේ සාද පවත්වා පැමිණි ඔවුන් තවමත් නිදා සිටිති.

"මම ත්‍රීවීලරයක් කතා කර ගන්නම්"

සචින්ත ආකාශගේ රිය අසලින් ඉතා අපහසුවෙන් රිංගා පාර දෙසට ගියේ ය. සැමියා වත්තන් කරගත් මල්ලිකා ද ඉතා අපහසුවෙන් හරහට ඇවිද වැන් රිය අසලින් පාරට පිවිසියහ.

"දොරකඩ වාහනයක් තියෙද්දි පාරෙ යන ත්‍රීවීලර් හොයන්න වෙලා."

මල්ලිකා තරහෙන් කෙඳිරුවා ය. සචින්ත මවගේ කියුම නොඇසුණු ලෙසින් සිටියේ ය. ත්‍රීරෝද රි[illegible] ඔහු පාර දෙපැත්ත ම බැලුවේ ය. ඉදිරි නිවසේ ගේට්ටුව විවෘත කොට ගෙන කටුගහපිටිය පාරට බසිනු දුටු සචින්ත කැළඹීමට පත් විය. සුදු කොට කලිසම සුදු ටීෂර්ටය සුදු සපත්තු මේස් සහ සුදු තොප්පිය පැලඳි කටුගහපිටිය ව්‍යායාම පිණිස ඇවිදීමට යාමට සූදානම් ව සිටියේ ය.

"ගුඩ් මෝනිං" කටුගහපිටිය අතක් ඔසවා ආචාර කළේ ය.

තිදෙනා ම ආයාසයෙන් මඳ සිනා පෑහ.

"ඇයි මේ සකලසූරිය ෆැමිලි එක ම පාරෙ?"

"කටුගහපිටිය අංකල් තාත්ත ව ක්ලිනික් එකට එක්ක යන්න කියලා" සචින්ත කීවේ ය.

"ඕ මයි ගෝඩ්. ක්ලිනික්. ගවමන්ට් හොස්පිටල්? ඉන්ෂුවරන්ස් එකක් ගත්ත නං පුතා බිල් ක්ලේම් කරන්න තිබුණා. දැන් කොහොමද ක්ලිනික් යන්නෙ?"

"ත්‍රීවීලර් එකකින්"

"ඕ මයි ගෝඩ්. ඩේන්ජරස්. වෙරි ඩේන්ජරස්. ගැස්සෙනවා. කෙයාර්ලස් ඩ්‍රයිවිං. ඇයි පුතා හාට් පේෂන්ට් කෙනෙක් ගැස්සි ගැස්සි ගෙනියන්නෙ."

මල්ලිකා හා සකලසූරිය ලජ්ජාවටත් බියටත් පත් ව බලා සිටියහ. පියා රියකින් රෝහලට ගෙන යාමට තරම් ආර්ථික ශක්තියක් නැතිවීම සචින්තගේ කනස්සල්ලට හේතු විය. ඔහු කටුගහපිටියගේ නිවස දෙස බැලුවේ ය.

කටුගහපිටිය තම සාක්කුවෙන් ජංගම දුරකතනය ගෙන අංකයක් ඔබා කතා කරන්නට විය.

"[illegible] එපා මිස්ට කටුගහපිටිය" සකලසූරිය කීවේ ය.

කටුගහපිටිය තම නිවසේ සාමාජිකයන් සමඟ ඉංග්‍රීසි බසින් කතා කරන්නට විය. ඉක්බිති ව ඔහු සචින්ත දෙස බැලුවේ ය.

"නිර්මාල් අද පාන්දර ම අවුට්ස්ටේෂන් ගිහින්. ගීති දැන් කලම්බු යනවා. එයා උදව් කරයි. මමයි නන්දිතායි තව පරක්කුයි. මම වෝක් එකට යනවා. නන්දිතා ෆිට්නස් සෙන්ටර් ගිහින්."

"අනේ කරදර වෙනවා" මල්ලිකා කීවා ය.

"උදව්වක් කරන්න ලැබුණු එක සංතෝෂයක්. මිස්ට සකලසූරියට තිබුණේ එක්සයිස් කරන්න. මිසිස් සකලසූරිය දැන් වුණත් ෆිට්නස් සෙන්ටර් යනව නං ගුඩ් හෙල්ත්. බලන්න අපේ නන්දිතා. බොඩි එක හරි ෆිට්."

කටුගහපිටිය හදිසියේ යමක් දුටු ලෙසින් සකලසූරියගේ ගේට්ටුව දෙස බැලුවේ ය.

"ෂා... අර තියෙන්නෙ වැන් එකක්. කවුද ආවෙ? ඇයි ඒකෙ යන්නෙ නැත්තෙ?" කටුගහපිටිය ප්‍රශ්න කළේ උගුරෙන් හඬක් ද නංවමිනි.

"මනෝහරීලා පාන්දර ඇවිත්" මල්ලිකා ආයාසයෙන් යුතු ව පැවසුවා ය.

ගීති කාරය ගේට්ටුවෙන් පිටතට ගත්තා ය. සචිත්තගේ සිතට සතුටක් ගලා එන්නට විය.

"අනේ කටුගහපිටිය මහත්තයට පින්" මල්ලිකා කීවා ය.

කටුගහපිටිය රිගේ දොර විවෘත කර සකලසූරිය ද මල්ලිකා ද එහි නැංවූවේ ය.

"ස්තුතියි අංකල්"

සචිත්ත ඉදිරි වම් අසුන මත වාඩි විය.

"ඇයි අංකල්" ගීති සකලසූරිය දෙස කරුණාවන්ත බැල්මක් හෙළුවා ය.

"ක්ලිනික් යන්න"

"බයවෙන්න එපා අංකල්. මම පරිස්සමින් එක්ක යන්නම්."

ගීති රිය පදවන්නට වූවා ය. ඇගේ සිනින් දිගැටි ඇස තියුණු බැල්මෙන් යුතුව පාරට යොමුව ඇති අයුරුත් දකුණත රිය හසුරුවන අයුරුත් වම් අත ගියරය මාරු කරන අයුරුත් සුදු පැහැ දෙපා ක්ලච් බ්‍රේක් ඇක්සෙල්ටර් මත කඩිනමින් සැරිසරන අයුරුත් සචිත්ත බලා සිටියේ ය.

ගමන අතරතුර මල්ලිකාත් ගීතිත් බොහෝ දේ කතා කළහ. ගීති අනුන්ගේ තොරතුරු සොයන්නියක හෝ අසා සිටින්නියක

නොවේ යයි සචිත්තට සිතිණ. ඇ විවිධ ලෙඩ රෝග ගැන අලුත් ම තොරතුරු සචිත්ත සමග කතා කළා ය. ඉන්ටනෙට් ඔස්සේ ලබා ගන්නා දැනුම එම කතා බහේ දී දෙදෙනාට ම ප්‍රයෝජනවත් විය. ගීති ලෝකයේ අලුත් තොරතුරු පිළිබඳ අවබෝධයක් ඇති තරුණියකැයි සචිත්ත ද සකලසූරිය ද වටහා ගත්හ.

ගීති රෝහල අසල රිය නවතා යළි කැටුව යාමට නොහැකි වීම ගැන බලවත් කනගාටුව පළ කළා ය. ඇය භාෂා පරිවර්තන කාර්යයක් ඉටු කර දීම සඳහා සමාගම් කාර්යාලයට යා යුතු විය. සචිත්ත ද සකලසූරිය ද මල්ලිකා ද ඇයට බොහෝ ස්තුති කළහ.

සචිත්ත සහ මල්ලිකා සකලසූරිය ද සමග රෝහලේ සායනයට ඇතුළු වූහ. රෝහලත් සායනයත් නොසන්සුන්තාවෙන් පිරී පැවතිණ. අයෙක් හැඬූහ. අයෙක් සුසුම් ලෑහ. අයෙක් අහසට ඇස ඔසවමින් දෙවියන්ට කීහ. අයෙක් පොළොවේ හැපුණහ. ශාප කළහ. අයෙක් තුෂ්ණිම්භූත ව බලා සිටියහ. දේශපාලකයකු වෛද්‍යවරයකුට බැණ වැදීම පිළිබඳ ව උදහස් වූ වෛද්‍යවරු වැඩ වර්ජනයක යෙදී සිටියහ. තම නිල ඇඳුමේ වර්ණයට සමීප වර්ණයක ඇඳුමක් තවත් සේවක පිරිසකට ලබා දීම පිළිබඳ ව හෙදියෝ වැඩ වර්ජනය කර සිටියහ.

මල්ලිකා ද හඬන වැලපෙන සුසුම්ලන පිරිසට එක්වූවා ය. සකලසූරිය පපුව අතගාමින් අසරණ ව බලා සිටියේ ය. සචිත්ත රියැදුරකුට අධික ගාස්තුවක් ගෙවා පියා ආපසු ගෙදර ගෙන ආවේ ය.

9

එක වහලෙ යට පවුල් දෙකක් ජීවත්වන සමයක් උදා වී ඇත. එක පිරිසක් සකලසූරිය පවුල නම් වෙයි. පියසේන සකලසූරියත්, මල්ලිකා සකලසූරියත්, සචිත්ත සකලසූරියත් එක් පවුලකි. ආකාශ අල්පොන්සො සහ මනෝහරී අල්පොන්සො තවත් පවුලකි. එක වහල යට වුව ද දෙපවුලෙහි ඇත්තෝ එකිනෙකා එතරම් ම නොපැහුණෙකි. අල්පොන්සො ඇත්තෝ දහවල් වන තෙක් නිදා කඩිමුඩියේ සැරසී තමන්ගේ කාර්යයට පිටත් [illegible] නිවෙසට පැමිණ කුටියට රිංගා අගුලු ලා ගනියි. සකලසූරිය පවුලේ ඇත්තෝ පෙර පරිදි ම කල දවස ගෙවා ගනිති.

නිවසේ පිරිස වැඩිවීම නිසා විදුලි බිල සහ ජල බිල ඉහළ යාමත් පියාගේ බෙහෙත් මිල මාසයෙන් මාසය වැඩි වීමත් සචිත්තට ද දැනෙන්නට වෙයි. ඔහු වැටුප ප්‍රවේශමෙන් වියදම් කරන්නෙකි. ඔහුගේ වැඩිදුර අධ්‍යාපනය සඳහා ද ලොකු මුදලක් වැය කිරීමට සිදුව ඇත. එම නිසා අමතර මුදලක් උපයා ගත හැකි මගක් ගැන ඔහු විමසිල්ලෙන් පසුවෙයි.

නිර්මාල් ද සම්බන්ධ සංවිධානයේ විවිධ ව්‍යාපෘති ඇති බව ගීති සචිත්තට පැවසුවා ය. ගීති ද එක් ව්‍යාපෘතියකට සම්බන්ධ වී ආදායමක් උපයයි. ඇගේ ඉල්ලීම පරිදි සචිත්ත කටුගහපිටියගේ නිවසට ගියේ නිර්මාල් සමඟ සාකච්ඡා කරන අදහසිනි. ගීතිගේ ඉල්ලීමට ගරු කිරීමට ද ඔහු ආශා කළේ ය.

For E-Pusthakalaya

තම නිවසට ඉදිරිපසින් පිහිටිය ද සචිත්ත කටුගහපිටිය නිවසට එදා ගියේ බොහෝ කලකට පසුව ය. උස තාප්පයක් ඇවැන්ත ගේට්ටුවත් නිසා එම නිවස බාහිර ලෝකයෙන් වෙන්ව තිබිණ. දෙමහල් නිවස ඉදිරිපිට ගෙඋයන බෙහෙවින් අලංකාර ය. එය උද්‍යාන කලාව දන්නා කෙනෙකුගේ නිර්මාණයකැයි සචිත්ත සිතුවේ ය. තද කොළ පැහැති කුඩා තණ කොළ ගෙඋයන පුරා පලසක් ඇතිරූ ලෙසින් විහිද ඇත. සිමෙන්ති සහ ටෙරාසො කොට ගල් ඇතිරූ මංපෙත් ඒ අතරින් දිවෙයි. දුර්ලභ අගනා ගස් වර්ග නිසි තැන වවා ඇත. ඒවායේ බොහෝ මල් පිපී පවතී. ජල ධාරා රූරා ගලා යයි. වතු සුද්ද ගසක් ද අඹ ගසක් ද ඉඟුරු සහ කෝමාරිකා පඳුරු කීපයක් ද ඇති තම ගෙවත්ත දෙස සචිත්ත හැරී බැලුවේ ය.

කටුගහපිටියගේ දෙමහල් නිවස ඉතා අලංකාර බව සචිත්තට සිතුණි. [illegible] මාලේ සඳලුතලයට පැමිණ පිටත බැලූ ගීති මහත් සතුටින් පුළුල් සිනාවක් පෑවා ය.

"සචිත්ත අයියා" ඇයට කෑගැසිණ. ඈ වහා ඉවතට ගියේ පහතට බසිනු සඳහා ය. තමා පොත්වලින් කියවා ඇති පැරණි බරණැස් පුරය සචිත්තට සිහි විය. චන්ද්‍රකාන්ත මාණික්‍යයෙන් සුසැදි සඳලුතල මත සිට සුරූපී සිටු කුමාරියන් පාර දෙස බලා සිටි අයුරු පැරණි පොත්වල සඳහන් වෙයි. සැබැවින් ම කටුගහපිටියලා වර්තමාන සිටුවරුන් නොවේ ද? ඔවුහු මන්දිරවල වෙසෙති. දහසක් ගැල් යොදා වෙළෙඳාම් නොකළ ද දහසක් මාර්ගවලින් මොවුහු මුදල් උපයති. අස් රිය වෙනුවට සුඛෝපභෝගී වාහන පරිහරණය කරති. දාස දාසියන් වෙනුවට මෙහෙකරුවෝ සිටිති.

ගීති පුළුල් සිනාවක් ඇතිව පිටතට දුව ආවා ය.

"සචිත්ත අයියා එන්න"

ගීති සචිත්තගේ අත අල්ලාගෙන ගෙතුළට ගියා ය. මුහුණ පෙනෙන තරමට ඔපවත් ටයිල් මත පා තබමින් ගිය සචිත්ත සුවපහසු අසුනක හිඳ ගත්තේ ය. තම නිවසට පැමිණ සහෝදරයා මුණගැසෙන ලෙස ආරාධනය කළත් සචිත්ත පැමිණේදැයි ගීති තුළ පැවැතියේ සැකයකි. සචිත්ත වැනි යහපත් තරුණයකුට ආර්ථික වශයෙන් උපකාරයක් කිරීමට මගක් වශයෙනි ඈ සහෝදරයා වෙත ඔහු ව යොමු කිරීමට තීරණය කළේ. නිර්මාල් එක්තරා සංවිධානයක ව්‍යාපෘති නිලධාරියකු ලෙස කටයුතු කරයි. එහි විවිධ ව්‍යාපෘති පවතී. එම ව්‍යාපෘතියකට සචිත්ත සම්බන්ධ වුවහොත් අමතර ආදායමක් ලැබෙතැයි ගීති සිතුවා ය.

"මං හිතුවෙ නෑ සචිත්ත අයියා එයි කියලා"

සචිත්ත මඳක් ලජ්ජා සහගතව සිනාසුණේ ය.

"ඔයා පුංචි කාලෙ ඉඳල හරි ආඩම්බරකාරයෙක්නෙ. අපේ අම්මි දවසක් මහරගමට ලිෆ්ට් එකක් දෙන්න හැදුව ම එපා කියල බස් එකකට නැග්ගලු."

ගීති අත්පුඩි ගසා සිනාසුණා ය. සචිත්ත ආයාසයෙන් සිනාව තද කර ගත්තේ ය.

"ඒ වුණාට මම අඬ ගැහුව ම කාර් එකට නැග්ගා" ගීති ඇස් කොණකින් බලා සිනාසුණා ය.

"හලෝ සචිත්ත" නිර්මාල් යට මහලේ කාමරයක සිට සාලයට පැමිණියේ ය.

"හලෝ නිර්මාල්"

නිර්මාල් සචිත්ත අසල අසුනක හිඳ ගත්තේ ය. ඔහු ඩෙනිම්

සහ රෙදි කලිසමක් සහ කපු රෙදි කමිසයක් හැඳ සිටියි. දෙපයෙහි සැහැල්ලු හම් සෙරෙප්පු යුවලකි. ඔහු ඉතා සුහදශීලී සිනාවකින් මුව සරසා ගත්තේ ය.

"නංගා කෝ අම්මි තාත්ති?" ඔහු ගීති දෙස බැලුවේ ය.

"අද......... ක්ලබ් එකේ මීටිං එකක්"

"අද තමා මටත් ටිකක් විවේක. ඒකයි සචිත්තට එපොයිමන්ට් එකක් දුන්නෙ. ඔෆිස් එකට වඩා කතා කරන්න ගෙදර ලේසිනෙ."

කතාබහට ඉඩ දෙන අටියෙන් ගීති ඉවතට ගියා ය.

නිර්මාල් වැදගත් කතාවකට මුල පුරන ලෙසින් තම ජංගම දුරකතනය විසන්ධි කළේ ය.

"නංගා ඇහුවා සචිත්තට අපේ ඕගනයිශේෂන් එකේ ප්‍රොජෙක්ට් එකක් බාර දෙන්න පුළුවන්ද කියලා"

"ගීති ඒ ගැන දවසක් මාත් එක්ක කතා කළා. මම කිව්වා තොරතුරු දැනගන්න කැමතියි කියලා."

"නංගාට ඕනෑ සචිත්තලට උදව්වක් කරන්න වෙන්න ඇති. සකලසූරිය අංකලුත් අසනීපයෙන්නෙ."

"සති අන්තවල තමයි මටත් විවේක තියෙන්නෙ."

"රස්සාව කරනවා. ඉගෙන ගන්නවා. කාලෙ යනවා. නාකි වෙනවා."

නිර්මාල් සිනාසුණේ ය.

නිර්මාල් කියන කතාවේ ඇත්තක් ඇතැයි සචිත්තට ද සිතිණ. නිර්මාල් සහ තමා එකම වියේ පසුවන බව ඔහු දනියි. කටුගහපිටිය තම නිවස ඉදිරිපිට පර්චස් හතළිහක ඉඩම මිලදීගෙන තම පියා

For E-Pusthakalaya

සමඟ සුහද කතා බහක යෙදුණ සැටිත් ගීති සහ නිර්මාල් තමා මෙන් ම කුඩා දරුවන් ලෙස ඔවුන් දෙස බලා සිටි සැටිත් කටුගහපිටිය කුඩා නිවසක් තනා පදිංචි වූ සැටිත් සචිත්තට සිහි විය. දැන් නිර්මාල් ද ආර්ථික වශයෙන් තමා ඉක්මවා බොහෝ දුර ගොස් ඇතැයි ද සචිත්ත කල්පනා කළේ ය.

"මොකක්ද නිර්මාල්ලගෙ ඕගනයිශේෂන් එක?" සචිත්ත ඇසුවේ ය.

"රජයේ එකක් නෙවෙයි. අපේ හෙඩ් ඔෆිස් එක කොළඹ. මෙහෙයුම් කාර්යාල එක එක පළාත්වල තියෙනවා. අපි ජාත්‍යන්තරයත් එක්ක වැඩ කරනවා. මම ප්‍රොජෙක්ට් ඉන්චාජ්"

"මොනවද එහෙ කෙරෙන්නෙ?"

"සැබවින් ම බොහොමයක් දේවල්. අපි දුප්පත්කම, කාන්තා හිංසනය පිටු දකිනවා."

සචිත්ත කුතුහලයට පත් ව බලා සිටියේ ය.

"අපි මේ ඉලක්ක කරා යන්න නොයෙකුත් ව්‍යාපෘති ඇති කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා. අපි ගම් මට්ටමේ ලිංගික සූරාකෑමට ප්‍රචණ්ඩත්වයට විරුද්ධයි. අපේ එක ඉලක්ක කණ්ඩායමක් ගම් මට්ටමේ ලිංගික ශ්‍රමිකයා. අපි ගම්වල කාන්තාවන්ගෙ පෞරුෂ වර්ධනයට සහජීවනයට විවිධ ක්‍රමවේද උපයෝගී කර ගන්නවා."

සචිත්ත විමතියට පත් ව බලා සිටියේ ය. උසස් පෙළ විභාගය ද අසමත් නිර්මාල් මෙතරම් බර වචන පරිහරණය කරන්නේ කෙසේද? ඔහු බ්‍රිතාන්‍ය කවුන්සලයේ ඉංග්‍රීසි පන්ති වල නම් උගත්තේ ය. එහෙත් ඒ සිංහල නොවේ. නිර්මාල් කටපාඩම් කර වූ වචන ගිරවකු මෙන් දොඩන්නේ දැයි සචිත්තට සැක සිතිණ.

"අපේ ආයතනික ශක්තිය හොඳයි. ජාත්‍යන්තර සම්බන්ධතා හොඳයි. අපේ ප්‍රොජෙක්ට් ප්‍රොපෝසල්ස් එහෙම ප්‍රොජෙක්ට් ඩිරෙක්ටර්ගෙන් ඉල්ලලා දෙන්නම්. සමහරවිට සචිත්ත ව අපේ සම්පත් දායකයෙක් කර ගන්න ඩිරෙක්ටර් කැමති වෙයි."

සචිත්ත කැළඹිලි සහගතව බලා සිටියේ ය.

නිර්මාල් තම ජංගම දුරකතනය යළි ක්‍රියා කරවී ය. ඉක්බිති ව එහි පතිත ව ඇති අංක පිරික්සා බැලූ ඔහු 'සොරි' යනුවෙන් සචිත්තගෙන් සමාව ඉල්ලා බැහැරට ගියේ ය.

ගීති දොඩම් යුෂ වීදුරු තුනක් බන්දේසියක තබා ගෙන පුළුල් සිනාවක් ඇතිව පැමිණියා ය.

"බොමු" ඈ සචිත්තට දොඩම් යුෂ පිළිගැන්වූවා ය.

For E-Pusthakalaya

සචිත්ත ඇයට ස්තුති කොට දොඩම් යුෂ වීදුරුව අතට ගත්තේ ය. ගීති ද එක් වීදුරුවක් රැගෙන පසෙක වාඩි වූවා ය.

"කතා කර ගත්තද?"

"තව ටිකක් හිතන්න ඕනැ." සචිත්ත පැවසුවේ ය.

"පනින්න පෙර සිතා බලනු" ගීති සැහැල්ලුවෙන් සිනාසුණා ය.

"නොසිතා වැඩ කරනවට වඩා හොඳයිනෙ." සචිත්ත පැවසුවේ ය.

"ඇත්තටම මමත් ආස එහෙමයි. නැතිනං පස්සෙ කනගාටු වෙන්න වෙනවා."

දෙදෙනා ම කල්පනා සහගත ඉරියව් ඇති ව දොඩම් යුෂ පානය කළහ.

"මොන තීරණය ගත්තත් සචිත්ත අයියා මෙහෙ එනව නං මම කැමතියි."

මඳ සිනා ඇති ව සචිත්තත් ගීතිත් එකිනෙකා දෙස බලා සිටියහ.

●

නිර්මාල් සේවය කරන සංවිධානය පිළිබඳ ව වැඩි තොරතුරක් ගීති ද නොදන්නා බව සචිත්තට හැඟී ගියේ ය. මෙබඳු සංවිධාන පිළිබඳ තොරතුරු දන්නා වැඩිහිටි මිතුරෙක් සචිත්තගේ කාර්යාලයේ සිටියි. උගතුන් වියතුන් ඇසුරු කරන ඔහු පුවත්පත් ආදියට ලිපි ලිවීමේ ද යෙදෙයි. රණසූරිය [illegible] සචිත්ත විවේක වෙලාවක කතාවට වැටුණේ ය.

"හපොයි" රණසූරිය නළලෙ අත ගසා ගත්තේ ය. ඔහු නළල ඇඟිලිවලින් තද කොට ගෙන ටික වේලාවක් සචිත්ත දෙස බලා සිටියේ ය.

"පිටරටවල් එක්ක එකතුවෙලා වැඩ කරන නොයෙකුත් සංවිධාන තියෙනවා. රට කන සංවිධානත් ඒ අතරෙ තියෙනවා."

රණසූරිය තෙපලී ය.

සචිත්ත කල්පනා කරන්නට විය. ගීති තම සහෝදරයා කරන කියන දේ නොදැන සිටියා විය යුතු ය.

"මම හිතන්නෙ ඔය කියන සංවිධානයත් මහ භයානකයි. ගම්වලට රිංගලා අහිංසක ගෑනු රවට්ටනවා. මිනිස්සු වැඩට ගියාට පස්සෙ ගෙවල්වලට රිංගලා ටොපි ලොසිංජර බ්‍රේසියර් කුඩ ජංගි

දීලා ගෑනු අල්ල ගන්නවා. අයිතිවාසිකම් ගැන කියලා ගෑනු උසිගන්නලා පවුල් කඩනවා."

රණසූරිය දෙබැම ඉහළට නගා ගෙන බලා සිටියේ ය. සචිත්ත තුළ කුතුහලයක් හට ගැනිණ.

"දෙයියනේ කියල පවුල් කාල ළමයි හදාගෙන ඉන්න ගෑනු අයිතියටයි විමුක්තියටයි ගිහින් මිනිස්සුන්ගෙන් ගුටි කනවා. මිනිස්සු හිතේ අමාරුවට බේබද්දො වෙනවා. සහන සලසන්නම් කියල ඒ ගෑනුන්වයි මිනිස්සුන්වයි යාඥාවලට අඬ ගසා ගන්නවා. ඔන්න ඕක තමයි ඉලක්ක අරමුණ."

රණසූරිය මුහුණ බැරෑරුම් කර ගත්තේ ය. සචිත්ත කුතුහලයට පත්ව බලා සිටියේ ය.

"[illegible] වල වැදගත් පල්ලිවල වැදගත් යාඥා ගැන නෙමෙයි මම මේ කියන්නෙ. හතු පිපෙනව වගේ තැන් තැන්වල ගෙවල්වල ටකරන් මඩුවල ගරාජ්වල හොරෙන් පටන් අරන් එළිපිට කරන යාඥා ගැන. මේ යාඥාවලට පිරිස වැඩිවුණ තරමට රටින් එන ඩොලර් කුට්ටිත් වැඩි වෙනවා. මුදලක් අතට ගන්න රට ජාතිය ආගමට විනා කරන බලවේග වලින් සචිත්ත පරිස්සම් වෙන්න." රණසූරිය සචිත්තගේ ඇත් තරයේ අල්ලා ගත්තේ ය.

●

සචිත්ත දින කීපයක් ම කල්පනා කළේ නිර්මාල් ද සේවය කරන සංවිධානයට එක්වීම පිළිබඳ ව ය. එය අතට මුදල් ලැබෙන්නක් බව නම් ඉඳුරා පැහැදිලි ය. එහෙත් යටි උගුලකට හවුල් වීමට ඔහුට සිත් නොදෙයි. විවිධාකාරයෙන් මුදල් ඉපයීම

For E-Pusthakalaya

වර්තමානයෙහි සුලබ බව සචිත්ත දනියි. උසස් අධ්‍යාපනයක් ලබා වැදගත් රැකියාවක් කරන්නෙකු වසරක් තුළ උපයන මුදල හොරෙන් විදේශ ගතවන තරුණයකු මාසයකින් උපයන බව මොහුට පැහැදිලි ය. හොර සුරා පෙරන්නකු කුඩු ජාවාරම්කරුවකු සුඛෝපභෝගී රියකින් ගමන් කරන මෙරටෙහි වැදගත් මිනිසා පා ගමනින් යන බව ද සචිත්ත දනියි. නිර්මාල් ද සම්බන්ධ සංවිධානය එම ගණයේ නම්බුකාර ව්‍යාපාරයක් විය නොහැකි ද?

"අයිය එක්ක කතා කර ගත් කාරණයට මොකද වෙන්නේ?" දිනක් ගීති සචිත්තගෙන් විමසුවේ දුරකථනයෙනි.

සචිත්ත තරමක කැළඹීමට පත් විය. ඇගේ සිත රිදවන්නේ කෙලෙස ද? ඇය කළේ ඇයට කළ හැකි [illegible] සචිත්ත කතා කළහොත් නිර්මාල් උදහස් වනු ඇත. එවිට එම නිවසට යාම ඒම ද ප්‍රශ්නයකි. නිර්මාල්ට එක් වූවහොත් එම පවුල සමඟ සබැඳියාව තිව්‍ර වෙයි. පෙම්වතිය සහ ආදායම එක පක්ෂයකටත් සමාජ ද්‍රෝහීත්වයට පිටුපෑම සහ සිතට එකඟ ව ක්‍රියා කිරීම නව පක්ෂකටත් බෙදී තමා දෙපසට අදින බවක් ඔහුට හැඟිණ.

"ඇයි සචිත්ත අයියා?" ගීති ඇසුවේ සචිත්තගේ නිහැඬියාව හේතු කොට ගෙන ය.

"මට විවේක මදි වෙයි. මට නිවාඩු දවස්වලත් විභාගයට පාඩම් කරන්න ඕනෑ."

ගීති මඳ සිනාවක් පානු ඇසිණ.

"ඇත්තට ම හේතුව ඒක ද?" ඈ ඇසුවා ය.

සචිත්ත ගොළු විය. ගැහැනුන්ට ඉව ඇතැයි ඔහු අසා ඇත.

"මට හිතෙනවා මම ඒ වැඩේට ගැළපෙන්නෙ නැහැ කියල." සචිත්ත කීවේ ය.

"ප්‍රශ්නය ඔයා නොගැළපීමද ඔයාට නොගැළපීමද?"

ගීති ප්‍රශ්න කළේ නීතිවේදිනියක ලෙසිනි. සචිත්ත ද ඍජු ව පිළිතුරු දුන්නේ ය.

"යුෂ්මතා කියල මුලට යෙදුව නං හොඳයි. ගීති ඇත්ම ම නඩු අහනවද? ඇත්තට ම මට ඒ වැඩ ගැළපෙන්නෙ නැහැ."

"සත්‍යය කතා කිරීම නිසා යුෂ්මතා නිර්දෝෂියි" ගීති මහ හඬින් සිනාසුණා ය.

සචිත්ත ද [illegible] හඬින් සිනාසුණේ ය.

"ඒ සිද්ධිය එතනින් ඉවරයි. අපි හම්බවෙලා කතා කරමු." ගීති කීවා ය.

ගීති බුද්ධිමත් ලෙස ගැටලුව විසඳුවේ යයි සචිත්තට සිතිණ. ඈ කිසිදු බලපෑමක් හෝ ඉල්ලීමක් හෝ කළේ නැත. සුලබ බොළඳ වදන් තෙපලුවේ ද නැත. ඇය පිළිබඳ තමා තුළ පවත්නා පැහැදීම අධික වූ ලෙසක් සචිත්තට දැනිණ.

එදින රාත්‍රියේ ආහාර මේසයේ දී නිර්මාල් සචිත්තගේ තීරණය ගැන ගීතිගෙන් විමසුවේ ය. කටුගහපිටියත් නන්දිතාත් එහි වූහ. බැහැරින් ගෙන ආ පීසා ද ගෙදර පිළියෙල කළ සුප් ද ඔවුනගේ රාත්‍රී ආහාරයට අයත් ය.

"සචිත්තට විවේක මදි කිව්වා. එයා එම්. බී. ඒ.වලට ලැහැස්ති වෙනවා." ගීති කීවා ය.

For E-Pusthakalaya

[illegible] පුස්තකාලය
3,
1504

"සල්ලි ටිකක් අතට ගන්න ණය නැති නං මොනව කරන්නද?" කටුගහපිටිය අවඥා ස්වරයෙන් කතා කළේ ය.

"හම්බ කරන්න පුළුවන් කාලෙ බල්ලො මරල හරි හම්බ කරන්න ඕනෑ. කල් ගියා ම මිනිස්සුන්ට මතක නෑ අනික් මිනිහා හම්බ කරපු විදිහ. මිනිස්සු බලන්නෙ සල්ලි තියෙන මිනිහෙක් ද නැති මිනිහෙක් ද කියන එක විතරයි."

කටුගහපිටිය සුප් හැන්දක් පානය කළේ ය.

"සකලසූරිය අපි මෙහාට එනකොට හිටිය තැනමයි." නන්දිතා කීවා ය.

"සකලසූරියල ගතානුගතික මිනිස්සු. ආණ්ඩුවෙ රස්සාව කළා. හරියට කෑවෙ නෑ. ඇන්දෙ නෑ. ගෙවල් [illegible] ගිය ගෑනුත් ලංකාවට ආව ම කාර් ගන්නවා. මේ මිනිස්සුන්ට බයිසිකලයක්වත් නෑ."

පියාගේ අවලාද අසනු අකමැත්තෙන් ගීතී බිම බලා සිටියා ය. ඇයට සචිත්ත ගැනත් සකලසූරිය පවුල ගැනත් අනුකම්පා සිතිණ.

"ලෙඩ වුණාම යන්නෙත් ආණ්ඩුවේ ඉස්පිරිතාලවලට. මම නම් ලෙඩෙක් බලන්නවත් ආණ්ඩුවෙ ඉස්පිරිතාලයකට ගිය දවසක් මතක නෑ."

නන්දිතා පීසා කැබැල්ලක් අනුභව කළා ය.

"මං හිතන්නෙ සකලසූරියගෙ බෑණයි දුවයි ඊට වෙනස්. ඒ මිනිස්සු ලෙවල් එකක ඉන්නවා. මිනිහ ඇමති කෙනෙක් ළඟනෙ වැඩ. වෙලාවක අපි ඩිනර් එකකට එන්න කියමු."

කටුගහපිටිය පැවසුවේ ආකාශ සමීප කර ගැනීමේ අභිලාෂය ඇතිව ය. ආකාශ සමාජයේ ප්‍රධාන පෙළේ පුද්ගලයන් ඇසුරු

කරනු ඇතැයි ඔහු සිතුවේ ය. ආකාශ ඔස්සේ ඔවුනට සමීප වීමේ උවමනාව කටුගහපිටිය තුළ බලවත් විය. එවිට ප්‍රභූ සමාජය තව නවත් ඇසුරු කිරීමට ලැබෙයි. එමගින් තම සමාජ තත්ත්වය ඉහළ යයි. ඔවුන් රක්ෂණය කර ගත් විට තම ආදායම ද ඉහළ යයි.

"අපි ආකාශටයි මනෝහරීටයි ඩිනර් එකකට එන්න කියමු." නන්දිතා පැවසුවා ය.

"ඇයි අම්මි සකලසූරිය අංකල්ලා. සචිත්ත අයියා?" ගීතී කැළඹීමට පත්ව ඇසුවා ය.

"ඒ මිනිස්සුන්ගෙන් වැඩක් නැහැ ගීතී. නිකං කන්න දීල [illegible] අපිට කවුරුවත් අලුතෙන් එකතු වෙන්නෙ නැහැ."

කටුගහපිටිය අවඥා සහගත ව බැලුවේ ය. ගීතී නොරිස්සුම් ව ඉවත බලනු දුටු නිර්මාල් යම්තමට සිනාසුණේ ය.

"ගහකට නගින්න ඕනෑ ගෙඩියක් වත් කඩාගන්න කියල අපේ ගමේ කතාවක් තිබුණා." කටුගහපිටිය පීසා අනුභව කරන්නට විය.

"සකලසූරිය අංකල්ටත් ආරාධනා නොකරන එක අසාධාරණයි. මනෝහරී අක්කලට කලින් මහ දෙන්න ව අඳුන ගත්තෙ." ගීතී නොරිස්සුම පළ කළා ය.

"ඒ වුණාට අලුත් ජෝඩුව මනෝහරීලා" නන්දිතා කීවා ය.

"අපි ඩිනර් එකක් දෙන්නෙ අලුත් ජෝඩුවට."

"දැන් ඒ දෙන්නත් පරණයි."

ගීතී උපහාසාත්මක ව සිනාසී අත සෝදා ගත්තා ය. ආහාර වේලේ අරමුණ සුහදත්වය නොව පෞද්ගලික වාසි ලැබීම යයි ඈ හිතා ගත්තා ය.

කටුගහපිටිය නිවසේ රාත්‍රී භෝජන සංග්‍රහයට ආකාශ මනෝහරී පමණක් නොව සකලසූරිය පවුලට ද ආරාධනය ලැබිණ. කටුගහපිටියගේ නිවසේ නිතර සාද පැවැත්වෙයි. ඒ සඳහා බොහෝ ප්‍රභූවරු සහභාගි වෙති. මෙවර ද එසේ විය හැකි යයි සකලසූරිය සිතුවේ ය. එම නිසා තරමක් හොඳට හැඳ පැලඳ යා යුතු යයි මල්ලිකා පැවසුවා ය. ආකාශත් මනෝහරීත් වෙනුවෙන් සාදයක් පැවැත්වීම තමාගේ ද ගෞරවයට හේතු වන බව සකලසූරිය සිතුවේ ය.

සාදය ඉතා අලංකාර විය. කටුගහපිටිය නිවසේ උද්‍යානයෙහි අමුත්තෝ කිප දෙනෙක් ම වූහ. විවිධ [illegible] සභාපතිවරු, ආදායම් බදු නිලධාරීහු, තානාපති සේවාවල සුළු සේවකයෝ, භජන් ස්තෝත්‍ර ගයන්නෝ ආදීහු එහි වූහ. උද්‍යානයේ පොල් අත්තක් සෙවිලි කළ තැනෙක මත්පැන් තබා තිබිණි. තව තැනෙක කෝකියන් ගෑස් ලිපක ආධාරයෙන් ආප්ප පුළුස්සන්නට විය. ගින්නෙහිලා මස් පුළුස්සන තැනෙක නැගෙන පුළුටු ගඳ හාප්පයට උඩින් ඈතට පැතිර ගියේ ය.

සමහරු මත්පැන් පානය කළහ. සමහරු කතාබහේ යෙදුණහ. සමහරු නැටූහ. මනෝහරී සහ ආකාශ ද කටුගහපිටිය සහ නන්දිතා ද තවත් ගැහැනු මිනිස්සු ද විවිධ නැටුම් විලාසිතා පෑහ.

සකලසූරිය සහ මල්ලිකා තැනෙක පුටු දෙකක වාඩි වී සියල්ල දෙස බලා සිටියහ. ගීතී සචින්ත සමඟ බොහෝ වේලා පිළිසඳරේ යෙදී සිටිනු මල්ලිකා වරින්වර බලා සිටියා ය. නන්දිතා කොට

For E-Pusthakalaya

කලිසමකින් සැරසී සිටිය ද ගීතී දිග සායක් සහ බ්ලවුසයක් හැඳ තැන්පත් ලෙස වාඩි වී සිටියා ය. නිර්මාල් මිතුරන් සමඟ ද සචින්ත සමඟ ද සුහද කතා බහේ යෙදුණේ ය.

කටුගහපිටිය තම අමුත්තන්ට ආකාශ හඳුන්වා දුන්නේ ය. නව දිනෙක සාදයකට ගරු ඇමතිතුමා ද කැඳවා එන බවට ආකාශ පොරොන්දු විය. මනෝහරී ප්‍රභූ කාන්තාවන් සමඟ සුහදතාව වර්ධනය කර ගැනීමේ උත්සාහයක යෙදුණා ය. ඇමති බිරියක හැඩ වැඩ ගන්වනුයේ තමා යයි ඇය අවධාරණය කළා ය. ප්‍රභූ කාන්තාවෝ මනෝහරීගේ ලිපිනය ඉල්ලා ගත්හ.

"මහත්තය මෙතන හුශක් කෑම ජාති ඇති. ඩිනර් එකක්නෙ. තෙල් වලින් බැදුම් වලින් මස් මාංශවලින් පරිස්සම් වෙන්න. [illegible] මහත්තයා කිවුවා."

මල්ලිකා සැමියාට කෙඳිරුවා ය.

රාත්‍රී භෝජනය සංග්‍රහය වශයෙන් තිබුණේ ආප්පත් ලුණු මිරිසත් පුළුටු මාංශත් ය. එවැනි භෝජනයක වටිනාකම පිළිබඳ ව සියලු දෙනාට කරුණු විස්තර කළ කටුගහපිටිය ආහාර පිළියෙල කළේ ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රධාන ම පෙළේ සමාගමක් බව කියා සිටියේ ය.

ලුණු මිරිස් සමඟ ආප්ප දෙක තුනක් භුක්ති විඳි සකලසූරිය මල්ලිකා හා සචින්ත ද පිටත් වූහ. ආකාශත් මනෝහරීත් එහි රැඳී සිටියහ. මධ්‍යම රාත්‍රිය පසුවන තෙක් ද සාදයේ හඬ ඇසිණ.

10

සකලසූරිය විශ්‍රාම වැටුප ලබා ගැනීම සඳහා බැංකුවට යනු පිණිස උදේ ම පිටත් විය. එතරම් උදේ ම යා යුතු ගමනක් නොවුණ ද ඔහු උදේ ම බැංකුව අසලට යයි. විශ්‍රාමික හිත මිතුරන් සමඟ සතුටු සාමිචියේ යෙදීමට ඔහු බෙහෙවින් කැමති ය.

සැමියා ඇඹිල්ලවත්ත පාරේ නොපෙනී යන තෙක් බලා සිටි මල්ලිකා ආපසු නිවසට ඇතුළ් වී සචිත්තගේ කාමරයට එබී බැලුවා ය. සචිත්ත කාර්යාලයට යාමට සූදානම් වෙමින් සිටියේ ය.

"තාත්තා එළිවෙනකොට පැන්ෂන් පෝළිමට ගියා." මල්ලිකා වටපිට සෝදිසි කරන ලෙසින් බැලුවා ය. ඇය [illegible] වෙනත් කතාවක් ආරම්භ කිරීමට ය.

"ඊයෙ කටුගහපිටියලගෙ පාටි එක නිකං වාං පාටි නේද?" මල්ලිකා සිනාසුණා ය.

"දැන් පාටි එහෙම තමා"

"හැමදම පාටි ඔහොම වෙන්න ඇති."

"කොහොම වුණාම අපිට මොකද අම්මෙ"

"ඔහොම පාටි නං අපිටත් බැරියැ දවස ගානෙ දාන්න. අර ඇඹිල්ලවත්ත හන්දියට ගියා ආප්ප ටිකක් ගෙනාවා කන්න දුන්නා."

"අම්ම ගිහින් තියෙන්නෙ හොඳට කන්න බලාගෙන වගේ. මගෙ නං බඩ පිරුණා. මට ඒ ඇති."

"මංවත් තාත්තවත් කන්න බලාන ගියෙ නෑ. මොකක්ද අපි තිබුණත් කන අයයැ. මාත් කන්නෙ තාත්තට හරියන විදියට හදන දිය කිරි හොදි. උඹට විතරයි කටට දැනෙන්න උයන්නෙ."

සචිත්ත තුළ මව සහ පියා කෙරෙහි අනුකම්පාවක් ඇති විය.

"කටුගහපිටිය තාත්ත ව නෙමෙයි ඉස් මුදුනෙ තියා ගත්තෙ" මල්ලිකා එහා කාමරයට අත දිගු කළා ය. ආකාශත් අක්කාත් උදේ පිටත් ව ගිය බව සචිත්ත දනියි.

"තාත්තට සලකලා මොකටද? කුරුල්ලෙක් වුණත් වහන්නෙ ගෙඩි තියෙන ගස්වල."

මල්ලිකා ටික වෙලාවක් කල්පනා කළා ය. ඉක්බිති ව ඈ තම වැදගත් ම ප්‍රශ්නය විමසුවා ය.

"මොනවද ගීති ඔය හැටි කතා කළේ?"

සචිත්ත තුළ ද ගැස්මක් ඇති විය. මව සෝදිසියක නිරත ව සිටි බව ඔහුට දැනිණ. ඔහු ආයාසයෙන් සිනාසුණේ ය.

"විභාග ගැන. ක්ලාස් ගැන. තාත්තගෙ අසනීපය ගැන"

"ඔය හැටි. ඔය තරම් වෙලා. මං දැක්කෙ නෑ ඒ ළමයා වෙන කා එක්කවත් කතා කර කර ඉන්නවා."

"එයාට පාටි අල්ලන්නෙ නැතිලු."

"ආප්ප හින්ද ද?"

"ආප්පවලට අකමැති හින්දා නෙවෙයි. පාටිවලට අකමැති හින්දා. එයාගෙ අදහස් කටුගහපිටිය අංකල්ගෙ නන්දිනා ආන්ටිගෙ අදහස් වලට වෙනස්."

"ඔය කොච්චර අකමැති වුණත් කටුගහපිටිය කෝටිපති කොල්ලෙක් හොයල ක්සාද බැඳපත් කිව්ව ම අගේට බඳියි.

For E-Pusthakalaya

කටුගහපිටිය සල්ලි කඳු ගහගෙන හිටියට කෙල්ල ව දෙන එකක් නෑ සුද්දෙකුට හරි කෝටිපතියෙකුට හරි මිසක්."

මල්ලිකා කාමරයෙන් පිට ව ගියේ සචිත්තගේ බත් මුල බඳිනු සඳහා ය. මවගේ කියුම සචිත්තගේ සිත කළඹන්නක් විය. මව තමාත් ගීතිත් අතර ඇති සම්බන්ධය ඉවෙන් මෙන් දැන ගත්තේද? ඈ කළේ අනතුරු ඇඟවීමක්ද? සචිත්ත ඇඳ මත වාඩිවී කල්පනා කළේ ය.

●

මහරගම බැංකුවේ ප්‍රධාන දොරටුව විවෘත කරන තෙක් සකලසූරියගේ යහළු විශ්‍රාමිකයෝ කීප දෙනෙකුත් සුහද කතාබහේ යෙදී සිටියහ. හැම මාසයකට ම වරක් හමුවන ඔවුනට කතා කිරීමට බොහෝ දේ තිබිණ. දොරටුව [illegible] කවුන්ටරය අසල පෙළ ගැසුණහ.

For E-Pusthakalaya

ඉක්බිති ව යළිත් සතුටු සාමීචිය ආරම්භ විය. පරණ රාජකාරි සිද්ධි පිළිබඳ මාතෘකාව යට ගොස් ලෙඩ රෝග පිළිබඳ මාතෘකාව සාකච්ඡාවට ගැනිණ.

"කොහොමද මිස්ට සකලසූරියගෙ දැන් ප්‍රෙෂර්?" මිතුරෙක් ඇසුවේ සමීප ඥාතියෙකු ගැන විමසන ලෙසිනි.

"හිටි හැටියේ නගිනවා"

"හාට්?"

"ඒක තේන්නං. බයිපාස් එකට තව අවුරුදු දෙකක් විතර තියෙනවා. බෙහෙත් බිබී ඉන්නවා."

"පිස්සුද? ඔහොම ඉඳල ඇටෑක් එකක් ආව ම මොකද වෙන්නෙ? එක සැරේ මලොත් හොඳයි. අංශබාගෙ හැදුණොත්

නිකං ඇඳේ බුදියගෙන වහලෙ පරාල රීප්ප දිහා බලා ඉන්න වෙන්නෙ." මිතුරා මුහුණ බැරෑරුම් කර ගත්තේ ය.

සකලසූරිය තුළ තැතිගැන්මක් ඇති විය. කලත්තය හැදීම වැළැක්වීමට ඔහු ඉරියව් වෙනස් කර දෙතොල් දියෙන් තෙමා ගත්තේ ය.

"ඕවට වෙදකම් කරන තැන් තියෙනවා. ඇයි ළමයි හොයල බලල කරන්නෙ නැද්ද?" මිතුරා ප්‍රශ්න කළේ ය.

"කරනවා" සකලසූරිය මිමිනුවේ ය.

"හොඳ සිංහල වෙදකම් තියෙනවා. යන්ත්‍ර මන්ත්‍ර වැඩත් තියෙනවා. මොනවා හරි කළොත් හොඳයි. නැත්නම්....." මිතුරා මරණය රඟපා පෙන්නුවේ ය.

[illegible]මට පත් සකලසූරිය විශ්‍රාම වැටුප රැගෙන ගෙදර බලා පිටත් විය. ඔහු විශ්‍රාම වැටුප් දිනයේ දී මිල දී ගන්නා ද්‍රව්‍ය තුනක් ඇත. හඳුන්කූරු පෙට්ටියක්, ලොතරැයි පතක් සහ පත්තරයක් ඒ ද්‍රව්‍ය තුන යි. හඳුන්කූරු දිනපතා බුදුන් වඳින විට දැල්වීමට ය. ලොතරැයි පත දිනුමක් ලදොත් බයිපාස් ශල්‍යකර්මය කර ගැනීමට ය. පුවත්පත ඊළඟ විශ්‍රාම වැටුප තෙක් කියවීමට ය.

සැමියා නිවසට පැමිණෙන තෙක් මල්ලිකා පාර බලා සිටියා ය. ඔහු කොතැනක රෝගී ව ඇද වැටේදැයි ඇය තුළ පවතිනුයේ බියකි. සකලසූරිය ඇඹිල්ලවත්ත පාර දිගේ හෙමින් හෙමින් ඇවිද එනු දුටු මල්ලිකා සැනසීමට පත් වූවා ය. ඇය ආපසු නිවස දෙසට ගියා ය. සකලසූරිය හෙමින් හෙමින් පැමිණ ඉස්තෝප්පුවේ හාන්සි පුටුවේ වැතිර ගත්තේ පපුවේ මහන්සිය අධික බැවිනි. මල්ලිකා ඔහු දෙස අනුකම්පා සහගත ව බලා සිට ගෙතුළට ගියේ තේ කෝප්පයක් පිළියෙල කරනු සඳහා ය. මල්ලිකා සමග කීමට

ඔහුට බොහෝ කරුණු ඇත. මිතුරා කළ අනතුරු හැඟවීම ඒ අතරින් මුල් තැන ගනියි. එය විස්තර කිරීම විවේකී ව කළ යුතු යයි ඔහු තීරණය කළේ ය. එනෙක් ඔහු පුවත්පත දිග හැර ගත්තේ ය.

පුවත්පතේ බොහෝ තොරතුරු පිරී තිබිණ. දේශපාලන අලකලංචි, ගෑස් මිල, එළවලු මිල, කිරි පිටි මිල, අල්ලස් දූෂණ වංචා, මත්පැන් මත් ද්‍රව්‍ය, පැහැරගෙන යෑම්, අතවර, බාලාපරාධ කොතෙකුත් පවතී. රටකට ගිය කලක් යයි ඔහුට සිතිණ. සකලසූරිය පිටු පෙරළා බැලුවේ මිතුරා පැවසූ හාස්කම් දේවාලය ගැන තොරතුරු ද තිබේදැයි දැන ගැනීමට ය. විවිධ දැන්වීම්වලින් පත්තර පිටු පිරී ඇත. චීවරධාරියෝත් සාමිවරුත් ගිහියෝත් තරඟයට මෙන් දැන්වීම් වල පෙළ ගැසී සිටිති. ඔවුන්ගෙන් වැඩි දෙනෙක් සියලු රෝග සුව කරන්නෝ ද වෙති. මහා මන්ත්‍රාචාර්යවරු, ගුප්ත විශේෂඥ චීවරධාරියෝ, ගුරු සාමිවරු [illegible]නි. [illegible] නොගොස් ළඟ තැනකින් තම රෝගය සුව කර ගත හැකි තැන් ගැන සකලසූරිය විමසිලිමත් විය.

'දුකට පත් ජනතාවට දේව බලයෙන් පිහිට. වරු තුනෙන් සියලු රෝග සුවය. අති ප්‍රබල මහා හාස්කම්. පවුල් අවුල් විසඳුම්. අනියම් සම්බන්ධතා කඩාකප්පල් කර දෙමි. නඩු දිනීමට, හැරගිය සැමියා හෝ බිරිඳ ගෙන්වා ගැනීමට, සතුරා නැසීමට, දරුඵල ලබා ගැනීමට, විභාග සමත්වීමට, ශල්‍යකර්ම නවතා රෝග සුවකර ගැනීමට, කොඩිවින හදිහූනියම් කැපීමට, සතුරන් පරසක්වල ගැසීමට අද ම පැමිණෙන්න.'

සකලසූරිය එබඳු තවත් දැන්වීම් කියවා බැලුවේ ය. මිතුරා විසින් ඇති කරන ලද මරණය පිළිබඳ හැඟීම ඔහු තුළ වඩාත් බලවත් විය.

මල්ලිකා සාලයේ පුටුවක හිඳ සිටින සකලසූරියගේ පපුවෙහි සිද්ධාර්ථ තෙල් ස්වල්පයක් ගා අතුල්වන්නට වූවා ය. ශරීරයේ තැනෙක වේදනාවක් ඇති වූ විට සකලසූරිය සිද්ධාර්ථ තෙල්වල පිහිට පතයි. අද හවස සිට ඔහුගේ වම් උරහිස දෙස සිට වේදනාවක් මතුව එයි. සචිත්ත තව ම පැමිණ නැත. ස්වල්ප වෙලාවකට පෙර පැමිණි මනෝහරී නවම කාමරය තුළ සිටියි. ආකාශ නාන කාමරය තුළ සිට කාමරයට යාමට සාලය හරහා පැමිණියේ ය.

"ඇයි මොකෝ?" නාන කාමරයට යාමට කාමරයේ සිට සාලයට පැමිණි මනෝහරී ඇසුවා ය.

"පොඩි කැක්කුමක්" සකලසූරිය කීවේ ය.

"තාත්තට හරි හමන් වෙදකමක් කරන්ට වෙයි. පැත්තෙන් ගන්න [illegible] ම හම්බවුණු අයත් දොස් කිව්වලු හරි වෙදකමක් කර ගන්න [illegible]. [illegible] ප්‍රසාදනාත්මකව කීවා ය.

ආකාශ ඒ වනවිට නිහඬව කාමරයට ගොස් සිටියේ ය. සචිත්ත ද රාත්‍රී පංති නිමවී නිවසට ඇතුළු විය. ඔහු සාලයට එබී බැලුවේ ය.

"ආකාශ, ඔයා කිව්ව නේද කොහෙද හොඳ වෙදකමක් ගැන. ඔයා කවුද එක්ක එහෙ ගියා කිව්වෙ." මනෝහරී උස් හඬින් ඇසුවා ය.

ආකාශ සාලයට පැමිණියේ ය.

"ගරු ඇමතිකුමාගෙ තාත්ත ව"

"කොහෙද පුතා?" සකලසූරිය ඇසුවේ ය.

"උඩහ පැත්තෙ දේවාලයක්. නියම යි. ඕන එකකට ෂුවර් ඇන්ඩ් ෂොට්. ලෙඩවලට මෙහෙම අහසෙන් බේත් අරන් දෙනවා. අත් දෙක මෙහෙම උඩට කළා ම බේත් ටික අතට එනවා. මාර යි. නියම යි."

For E-Pusthakalaya

පිරිස කුතුහලයට පත් ව බලා සිටියහ.

"ඉතින් ඇයි මෙච්චර දවසක් නොකිව්වෙ?" මල්ලිකා චෝදනා ස්වරයෙන් ඇසුවා ය.

"අපේ ගරු ඇමතිතුමත් නිතර ම ඒ දේවාලෙට යනවා." ආකාශ කීවේ ය.

ඇමතිතුමාට කවර ආබාධයක් තිබේදැයි සචිත්තට අසන්නට සිතිණ. බොහෝ ආබාධ තිබිය හැකි යයි ඔහු තමාට ම කියා ගත්තේ ය.

"ගරු ඇමතිතුමාට දැන් සනීප ද?" සකලසූරිය ඇසුවේ ය.

"ලෙඩවලට විතරක් නෙමෙයි, අපල දැන ගන්න. අපල වලට රටින් පිටවෙලා යන්න ඕන කාලෙ දැන ගන්න. ඡන්ද [illegible] අහ ගන්න." ආකාශ විස්තර කළේ ය.

"ඉතින් තාත්තවත් එක්ක යන්න බැරි ද?" මල්ලිකා ඇසුවා ය.

"සලකල බලමු." ආකාශ කාමරය තුළට ගියේ ය.

සචිත්ත පියා කෙරෙහි අනුකම්පාවෙන් යුතු ව බිම බලා ගත්තේ ය. පියා දේව පිහිට සෙවීම පුදුම නැතැයි ඔහුට සිතිණ. රජයේ රෝහලේ පොරොත්තු ලේඛනය දින දින කල් යයි. අකුරට වැඩ සහ වැඩ වර්ජන සායනවලට හරස් වෙයි. පෞද්ගලික රෝහලකට යාමට මුදල් හරස් වෙයි. පියා දෙවියන් වෙත හැර අන් කොතැනකට යන්නද? දේවාල කෝවිල්වලත් ගුප්ත වෙදුන් අසලත් ජනයා රොක්වීම පුදුමයක්ද?

"අනේ ඉතින් යමුකො. නොකිය හිටියට මටත් තියෙනවා දණිස් අමාරුව." මල්ලිකා කීවා ය.

සචිත්ත කිසිත් නොකියා නිහඬ ව සිටියේ ය. පොලිසියෙන් උසාවියෙන් සාධාරණය ඉටු නොවන කල මිනිසුන් පස් පංගුව

අඹරන සැටි පොල් ගසන සැටි වස්කවි කියන සැටි වෙදා පිහිට ලබාගත නොහැකි විට දේව පිහිට පතන සැටි ඔහුට සිහි විය.

"ඔය කියන විදියට හුගක් දුර" සකලසූරිය කීවේ ය.

"වාහනයක් කුලියට ගත්තොත් රුපියල් දහ දොළොස් දාහක් යයි."

එම කතාව යළි මතුව නොආවේ ය. එහෙත් සකලසූරිය හාස්කම් බෙහෙත් පිළිබඳ ව නිතර කියන්නට වූයේ ය. විවිධ හාස්කම් ගැන නන් දෙසින් සැල වෙයි. පිටසක්වල සිට පැමිණ අතින් පහර දී ලෙඩ සුව කරන්නන් ගැන තොරතුරු ද ඒ අතර වෙයි. විදේශ රටවල රජවරුන් පවා සුවපත් කර ඇතුන් බරට [illegible] පැමිණ ඇත්තේ මෙරට සත්ත්වයා කෙරෙහි අනුකම්පාවෙනි. ඔහුට බෝසත් නාමය ද පට බැඳෙයි. තවත් තැනෙක ආරූඪයෙන් වමාරන බිත්තර ලෙඩුන්ට ගිල්වා ලෙඩ සුව කරයි. මේ අතර කොරුන් ඇවිදවන ගොළුවන් ලවා සින්දු කියවන පිරිසක් ද වෙති. කොතෙක් හාස්කම් තිබුණ ද ලෙඩුන්ගෙන් ද අඩුවක් නැතැයි සචිත්ත සිතුවේ ය.

මල්ලිකා මනෝහරීට පියාගේ අවශ්‍යතා ව යළිත් කීවාය. ඔවුන් උපකාර කරනැයි මල්ලිකා තුළ විශ්වාසයක් ඇත. මනෝහරී එපුවත ආකාශට යළිත් කීවා ය. තමා වෙසෙන නිවසේ ඇත්තන්ට කිසියම් උපකාරයක් කිරීම මැනවැයි ආකාශ තීරණය කළේ ය.

"මම ගරු ඇමතිතුමාගෙ කන්ත්‍රාක්ටර් කෙනෙකුට කියන්නම් තෙල් ගහලා ඩ්‍රයිවර් කෙනෙක් එක්ක වාහනයක් එවන්න කියලා." ආකාශ කීවේ ය.

මවත් පියාත් සමඟ සචිත්ත ද පිටත්ව ගියේ ය. ඔහු තුළ පැවතියේ කලකිරීමකි. පියා සහ මව තනි කරනු නොහැකි බැවින්

For E-Pusthakalaya

එහි යා යුතු ය. ඇඩි විශ්වාසයක් නැති බැවින් නොයා යුතු ය. මෙලෙස සිතත් ම ඔහු තුළ ලජ්ජාව මිශ්‍ර කෝපයක් හට ගත්තේ ය. දේශපාලන කොන්ත්‍රාත්කරුවකුගේ වාහනයක නැඟී දෙවියකු සොයා යන්නට වීම එම කෝපය අධික කරවන්නක් විය. රෝගයකට ප්‍රතිකාරයක් ලද හැකි නම් යුක්තිය සාධාරණය. ඉෂ්ට වේ නම් රැවටීමට හසු නොවී සිටිය හැකි නොවේද? සචිත්ත කල්පනා කළේ ය.

දේවාලය ජනී ජනයාගෙන් පිරී තිබිණ. සංඛ්‍යා හඬ කන් පතුලෙහි වැදිණ. දෙවියන් වඩින්නේ යයි කසුකුසු ව පැතිරී ගියේ ය. බැතිමත්තු දෑත් උඩට ඔසවා සාදුකාර දුන්හ. සකලසූරිය සහ මල්ලිකා ද සාදුකාර දෙන්නට වූහ. කහ මුතු කුඩයක් යටින් වැඩිය දේවතාවියක ලෙස සැරසුණු පිරිමියෙකි. සිවුරක් ද නොවන සාරියක් ද නොවන රෙද්දක් ද දිලිසෙන හ[illegible] කර කණ රන් පැහැ අබරණ පුරවා හිසෙහි ඔටුන්නක් ද පැලඳ අතකින් වේවැලක් රැගෙන සිටි දේවතාවියගේ මුහුණ පුරා රැවුල ද වැවී තිබිණ. ආවතේවකරුවෝ ඔහුගේ දෙපා දෝවනය කර පිස දැමූහ. ඔහු ඇතුළත කුටියට ගියේ ය. ඉදිරියේ ම සිටි බැතිමත්තු කිප දෙනෙක් කෑ ගසමින් බිම වැතිර පෙරළී පෙරළී වැන්දාහ. සංඛ්‍යා ඒකනින්නාද විය. බෙර හඬ නැඟිණ.

දේවතාවිය කුටිය තුළ කාන්තා හඬින් කරන කතා දොර ළඟ සිටියෙක් පිරිසට ඇසෙන සේ හඬ නගා කෑ ගසා පිරිමි හඬින් කීවේ ය. තැන තැන සිටියෝ "ඔව් අම්මා. බලන්න අම්මා. ඒක නේන්නං අම්මා. දඬුවම් කරන්න අම්මා" ආදී බස් පැවසූහ. කතා නොකර නිදි කිරමින් සිටි එකෙකුට තවකෙක් වැලමිටෙන් අනිනු දුටුවේ ය.

"එහෙම යි ගුණේ අයියා. නෑ මේ එහෙම යි මැණියෝ" කියමින්

නිදා සිටි මිනිසා වැන්දේ ය.

රෝගීහු දොරටුව ළඟ පොදි කන්නට වූහ.

"විදේශයට යන්න උත්සාහ කරල තව ම බැරි වෙච්ච ගැන්තෝ මේ පිරිසේ ඉන්නවා."

එකෙකු ගෙට පිවිසෙත් ම "මම මම" කියමින් ඉදිරියට ආහ.

"පවුලේ හේද තියෙන ගැන්තෝ" කාන්තාවෝ පොරකෑහ.

"දොස්තර මහත්තුරු වෙද මහත්තුරු සනීප කරන්න බෑ කියූ ගැන්තෝ"

පැමිණ සිටි කවුරුන් වුව ද එම පෙළකට අයත් වෙයි. සකලසූරිය සහ මල්ලිකා ද රෝගී පෙළේ සිට ගත්හ. එකිනෙකාගේ [illegible] විය.

"කාරණය ඉෂ්ට වුණා ම ගැත්තා මට දෙන්නෙ මොනවද?" දේවතාවිය කොඳුරා ඇසුවා ය.

දොරටුවේ හඬ නගන පුද්ගලයා මෙසේ කෑගැසුවේ ය.

"මැණියන් වහන්සේ අහන්නෙ දෙන්නෙ මොනවද කියල"

පිරිස අතරින් පිළිතුරු ඇසිණ.

"පවුම් පහක රන් මාලයක්"

"රන් පවුම් හතක්"

"පිත්තල පහන් දෙකක්"

"බ්‍රෑන්ඩ් නිව් කාර් එකක්"

සකලසූරියගේ පපුව ගැහෙන්නට විය. තමා කුමක් පොරොන්දු වෙන්නද? මල්ලිකා සැමියාගේ අත අල්ලා ගත්තා ය. පොරොන්දු වුවත් පළමුව කැඳවනු ලැබුවෙන් තල්ලුවක් විසිවීමක් ද හට

ගත්තේ ය. පියාත් මවත් කැටුව ආපසු යාමට සචිත්තට අවශ්‍ය විය. එහෙත් ඔවුහු පිරිස අතර විසිවෙමින් ද නැගිටිමින් ද පොර කති.

"ගැත්තට නඩුවෙන් ජය ගන්ටයි උවමනා" සකලසූරියගේ වාරයේ දී දේවතාවිය ප්‍රශ්න කළා ය.

"අනේ නැහැ නඩුවක් නෙමෙයි." සකලසූරිය කෙඳිරුවේ ය.

"දැන් නැතුවට ළඟ දි නඩුවක් පැටලෙන්න නියමයි. අසල්වැසියන්ගෙන් අපල යි. මොනවද ශරීරෙ තියෙන දෝෂ?"

"පපුව"

"බරපතළ හූනියමක් කරල තියෙනවා. හූනියම කපනතාක් ගැලවිල්ල බොරු. මළගිය ප්‍රාණකාරයෙක් නෑයෙක් වෙලා ගෙදර උතුරු කොණේ හැංගිල ඉන්නවා."

සකලසූරියගේ ශරීරයේ හිරිගඩු පිපිණ. ඔහුගේ තොල් වේලිණ. දේවතාවිය අපහැදිලි ස්වරයෙන් කිසිවක් කීවා ය.

"මෑණියො අහනවා භූතයා අල්ලා දෙන්න ද කියලා" සහායකයා ඇසුවේ ය.

සකලසූරියත් මල්ලිකාත් හිස වැනූහ.

දැත් ඉහළ පහළ කළ දේවතාවිය අසලට පියන සහිත ටින් එකක් ළං කරනු ලැබී ය. අත මිට මොලවා භූතයා ඇල්лූ දේවතාවිය ටින් එකට භූතයා දමා පියන වැසුවේ ය. භූතයා ටින් එක තුළ දඟලන්නට විය. පිරිස ඔල්වරසන් දුන්හ. මල්ලිකා සහ සකලසූරිය මවිත වී සිටියහ. සචිත්ත කැළඹී සිටියේ සිදුවනුයේ කුමක්දැයි සිතා ගත නොහැකිව ය.

භූතයා විනාශ කිරීමට රුපියල් පනස් දහසක් වැය වන බව පැවසූ දොරටුපාලයා භූතයා අත හැරියොත් පවුල ම වැනසීමට

ඉඩ ඇතැයි පැවසුවේ ය. සකලසූරියත් මල්ලිකාත් වෙවුලා ගියහ. සචිත්ත විමතියට පත් ව බලා සිටියේ ය. දින හතක කාලයක් දෙන බව ද පැවසිණ. සත් දින ඇවෑමෙන් භූතයා නිදහස් කෙරෙන බවටත් භූතයා නිවසට පැමිණෙන බවටත් අනතුරු හඟවන ලදී.

මවත් පියාත් වත්තම් කොටගෙන සචිත්ත ආපසු ආවේ ය.

"දැන් ඉතින් අපි මොකද කරන්නෙ?" නිවසට ඇතුළු වූ මල්ලිකා සුසුම් ලමින් ඇසුවා ය.

කතා කිරීමට අපහසු ලෙසින් සකලසූරිය හාන්සි පුටුවේ වැතිර ගත්තේ ය.

"මහන්සි වෙලා වියදම් කරල භූතයෙකුත් ගැට ගහ ගත්තා. දැන් කියෙන්නෙ පූළුවන් හැටියට වෙදකමක් කරගෙන ඉන්න [illegible] ස්වරයෙන් පැවසුවේ ය.

"භූතයා" මල්ලිකා බියපත් ව ඇසුවා ය.

"උං එහෙ ඉඳියි. තව කවුරුහරි ආවම උංට විකුණයි." සචිත්ත කීවේ ය.

"ඒකා මෙහෙ ආවොත්?"

"කකුල් කඩනවා." සචිත්ත තරහෙන් කාමරයට ගියේ ය.

සකලසූරියත් මල්ලිකාත් බලවත් කැළඹීමෙන් යුතු ව බලා සිටියහ.

●

භූත දෝෂය සකලසූරියගේත් මල්ලිකාගේත් ඇඟ කිළිපොලන්නක් විය. ක්ෂණයකින් භූතයා ඇල්ලූ සැටිත් ටින් එකකට දැමූ සැටිත් නොදුටුව ද ටින් එක තුළ සට සට ගා ගැහෙන හඬ ඔවුනට ඇසිණ. ටින් එකෙහි බර කිලෝ පනහක් පමණ

For E-Pusthakalaya

වෙතැයි සහායකයා පැවසුවේ ඇතින් ම ඔසවා සකලසූරිය අත තබමිනි. සකලසූරිය විත් එකට අත තැබීමට පවා බිය විය.

"සෑහෙන බර එකෙක්. කවුද උස මහතට ඉඳලා මැරිච්ච කෙනා." සහායකයා ප්‍රශ්න කළේ ය.

"මිනිහා ගෙයි මූල්ලකට වෙලා කරන්නෙ හතුරො කියන දේ" සහායකගේ කියුම සකලසූරිය තුළ දෝංකාර දෙයි. හතුරා කවුරුන් ද? වටපිටාවේ ඉඩම් සහ ගෙවල් මිලදී ගැනීමේ යෙදී සිටින කටුගහපිටියදැයි සකලසූරියට සිතිණ. කටුගහපිටිය හිස් ඉඩම් පමණක් නොව පරණ නිවාස සහිත ඉඩම් ද මිල දී ගනියි. පරණ නිවාස කඩා විකුණයි. ඔහු තම ඉඩම අල්ලා ගැනීමට තමාට හූනියම් කළේ ද? තමා සමඟ අමනාප ඥාතීන් සිටීදැයි සකලසූරිය ඊළඟට කල්පනා කළේ ය. ටික දිනකට පසු කටුගහපිටිය සහ ඥාතීන් පිළිබඳ සැකය සකලසූරියගේ [illegible] කළේ ය.

මුදල සොයා දේවාලයට භාරදුනහොත් භූතයා බහා ලූ වින් එක වළ දමා සිමෙන්ති බදාම ඇමෙයි. නැතිනම් පියන විවෘත වෙයි. භූතයා යළි මෙම නිවසට රිංගා ගනියි. තමාගේ අපල කාලය දිගු වෙයි. තමන් මිය යතැයි හැඟීම සකලසූරිය තුළ බලවත් විය. ඔහුගේ ඇසට කඳුළු නැංගේ ය.

අඩු මුදලකින් භූත දෝෂයෙන් මිදෙන අයුරු මල්ලිකා කල්පනා කළා ය. විමසීම් කළ සියලු තැන්වලින් දැන ගැනීමට ලැබුණේ භූතයා පලවා හැරීමට සැලකිය යුතු වියදමක් දැරිය යුතු බව ය. කෙසේ නම් එතරම් මුදලක් වැය කරන්න ද? සර්ව රාත්‍රික පිරිතක් කිව යුතු යයි අයෙක් කීහ. ඒ සඳහා ද විශාල මුදලක් වැය වෙයි.

මල්ලිකා පිරිත් තුන් සූත්‍රය පොත සචිත්තගේ පොත් රාක්කයෙන් ගෙන රාත්‍රියට හඬ නගා පිරිත් කියන්නට වූවා ය.

11

නිහි විද්‍යාලයේ එදා දිනයේ පංති නිම වූ පසු ගීති එහි ම පුස්තකාලයට ගියා ය. රාත්‍රී අට පමණ වන තෙක් සචිත්තගේ පංති කළමනාකරණ ආයතනයෙහි පැවැත්වෙන බව ගීති දනියි. පංති නිම වූ පසු කාරයේ ම සචිත්ත කැටුව යෑමට ඇය තීරණය කළා ය. නොඑසේ නම් ඔහු ඇවිද ගොස් බස් නැවතුම්පළවල [illegible] ද යළි පා ගමනින් ද ගෙදර යා යුතු වෙයි. ගීති තමා එන තෙක් රිය නවතාගෙන බලා සිටින අයුරු ඇකීමෙන් සචිත්ත තුළ පුදුමයක් ද සතුටක් ද ඇති විය. ඔහු වහා මිතුරන් මගහැරියේ ඔවුන් ද රියට නගිනු වැළැක්වීමට ය.

ගීති රිය තුළට වී ගුවන් විදුලියේ ඉංග්‍රීසි සේවයට සවන් දෙමින් සිටියා ය. සචිත්ත දකිත් ම ඇ ප්‍රමෝදයට පත්ව ඉදිරි වම්පස දොර විවෘත කළා ය.

"හුඟක් වෙලාද?" සචිත්ත ඇසුවේ ය.

"විනාඩි පහයි" ගීති සිනාසී රිය පණ ගැන්වූවා ය.

අඳුර කපා එළිය විහිදුවමින් කාරය ඉදිරියට ගමන් කරන්නට විය.

"කොහොමද සචිත්ත තාත්තට?" ගීති ඇන් සචිත්ත අයියා නොකියයි.

For E-Pusthakalaya

"හිටියටත් වඩා අසනීප ගතිය වැඩියි. මානසික පීඩාවකුත් එකතු වුණා."

ගීති කුතුහලයෙන් යුතු ව හැරී බැලූ බව ඉදිරිපසින් විහිදුණු වාහන ආලෝකයෙන් සචිත්ත දුටුවේ ය. එළිය මාරු වූයෙන් ඇගේ මුහුණ යළි අඳුරු විය.

"කොහෙද එක්ක ගියා නේද?"

"එක්ක නොගිය නං හොඳයි. නැති ප්‍රශ්න ඇති කරන තැන් ඇන් රටේ හැම තැන ම. ගුප්ත ලෝකය මනුෂ්‍ය ලෝකයට මේ තරමට බලපෑම් කරන බව මම දැනගත්තෙ එදා."

"මට හිතාගන්න අමාරුයි." ගීති කීවාය.

"සිංහල පත්තර අරන් බලන්න. භූතයන්ගෙ දැන්වීම් පිරිලා."

"ඒවායේ ඇත්තක් තියෙනවද?"

"මම දන්නෙ නැහැ. නොදන්න දේවල් ගැන කතා කරන්න බැහැ. සමහරු දෙවිවරුන්ට කිරි පොවනවා. සමහරු දෙවිවරුන්ගෙන් නොයෙකුත් දේ ලබාගන්නවා. භූතයන්ගෙන් වැඩ ගන්නවා. පිටසක්වල ඉඳල ඇවිත් ලෙඩ සුව කරනවා. කොරු ඇවිද්දවනවා. ගොළුවො ලවා සිංදු කියවනවා. මේක මහ අරුම පුදුම ලෝකයක්." සචිත්ත සිනාසුණේ ය.

"හොඳ වෙලාවට අපේ ලෝකයේ භූත හොල්මන් අවතාර භූතියම් නැහැ." ගීති සිනාසුණා ය.

"කොහොම හරි තාත්ත ව සනීප කරගන්න."

ගීති රිය පදවයි. වායු සමීකරණය නිසා පිටත උණුසුම ඇතුළතට නොදැනෙ යි. කාරය තුළ ඇති සුවඳට ගීති ගැල් වූ විලවුන් සුවඳ එක්වෙ යි. තමාගෙන් නැගෙන දහඩිය සුවඳ ගීතිට දැනෙනු ඇතැයි සචිත්තට සිතිණ.

බෞද්ධාලෝක මාවතට පිවිසි රිය කනත්ත වට රවුම දෙසට ධාවනය විය. පාර දෙපස විදුලි කණුවල එළි පහන් වැටක් ලෙස ඈතට විහිද තිබිණ. වාහන එළි ද එහා මෙහා යයි. දෙදෙනා ම හැඟීම්බර නිහැඬියාවක ගමන් කළහ. එක් තැනෙක දකුණත වාහන රැසක් නවතා ඇත. ඒ අතර පියාගේ රිය ද ඇතැයි ගීති අනුමාන කළා ය. මවත් පියාත් ඇතැම් දිනවල රාත්‍රියේ එහි යනුයේ ස්තෝත්‍ර ගායනයෙහි යෙදීමට ය. ජීවමාන දෙවියෙකැයි විශ්වාස කරන්නෙකුට ඔවුහු ස්තෝත්‍ර ගායනා කරති. තම යසඉසුරුවලට හේතුව එම ආශිර්වාදය යයි විශ්වාස කරති.

"ඇයි හැරී හැරී බැලුවෙ?" ගීති රථ දෙස හැරී බලනු දුටු සචිත්ත ඇසුවේ ය.

"ඇහැ, එතනට හුඟක් සෙනඟ එනවා."

"තම තමන්ගෙ විශ්වාසනෙ. නරක දෙයක් කරන්නෙ කියන්නෙ නැහැනෙ. ලෝකයේ හැමෝම එක ආගමක් අදහන්න ඕනත් නැහැනෙ."

සචිත්තගේ කියුමෙහි ගැඹුරක් ඇතැයි ගීතිට සිතිණ. ඔහු තමන් පමණක් හරි යයි විශ්වාස කරන්නෙකු නොවේ.

"අපේ අම්මියි තාත්තියි ගොඩක් කැපවෙලා ඉන්නෙ."

"නානත්ත කායා. නානත්ත සංඥා. එක එක්කෙනාට එක එක සංඥා."

"සචිත්ත බණත් දන්නවා." ගීති සිනාසුණා ය.

"බොහොම ටිකක්"

කටුගහපිටියලා මෙවැනි ස්ථානවල වඩාත් ගැවසෙනුයේ ආගමත් ධර්මයත් කෙරෙහි ලැදියාවෙන් ම නොව ප්‍රභූ සමාජය ඇසුරු කිරීමේ ආසාවෙන් විය යුතුයි සචිත්ත අනුමාන කළේ ය.

For E-Pusthakalaya

ප්‍රභූ සමාජයේ ඇත්තෝ එවන් ස්ථානවල රැස් වෙති. සාමාන්‍ය ජනයා යන එන පන්සල් ආරාම ආදී ස්ථාන මඩකරි පන්සල් ලෙස අවඥා කරති. පූජනීය ස්ථානයක වටිනාකම ඒ අසල නවතා තැබෙන වාහනවලින් තීරණය කරන සමාජයක් ද ඇතැයි සචිත්ත සිතුවේ ය.

"ගීතිගෙ අම්මට තාත්තට සරු වෙන්න ඔය වගේ තැන් උදව් වෙන්න ඇති. බිස්නස් ලෝකය අඳුනගන්න ලැබෙන හින්ද ද?"

දෙදෙනා ම සිනාසෙමින් එකිනෙකා දෙස බැලූහ.

"නිර්මාල් මේ වගෙ තැන්වලට එන්නෙ නැද්ද?" සචිත්ත ඇසුවේ ය.

"අයියට ඕනැ මේ රටින් යා ගන්න."

ගීති කල්පනා කරමින් රිය පැදවූවා [illegible] පිටුපස සිට නොනවත්වා හෝන් හඬ නංවන්නට විය. වාහන පෙළින් එකක් පසු පස එකක් ගමන් කරයි. බස් රියැදුරා හෝන් හඬ නගයි.

For E-Pusthakalaya

"ඒ හෝන් එකෙන් පිටවෙන්නෙ මොකක් කියලද ගීති හිතන්නෙ?"

"සද්දෙ" ගීති සිනාසුණා ය.

"සද්දෙ අරුත?"

ගීති සචිත්ත දෙස බැලුවා ය.

"ඔය ශබ්ද වෙන්කර ගත්තොත් තියෙන්නෙ මිනිහගෙ නොසන්සුන්කම, ද්වේශය, වෛරය, ක්‍රෝධය දක්මිටිකන ශබ්දය."

බස් රියැදුරා හිටි හැටියේ පාර මැද දකුණු පස ගැටියට උඩින්

රිය පදවා විදුලි පහන් කණුවක හැපී නතර විය. ගීති තිගැස්සුණා ය. පිරිසක් එදෙසට දුව ගියහ.

"අපි යමු." සචිත්ත කීවේ ය.

ගීතිකා බියපත් ව රිය පදවන්නට වූවා ය.

තම නිවසේ ගේට්ටුව අසලට පැමිණ රිය නැවැත්වූ ගීති සචිත්ත දෙස බැලුවේ ගමන නිමාවීම පිළිබඳ ව හටගත් කනස්සල්ල ඇතිව ය.

"ස්තුතියි" සචිත්ත සිනාසුණේ ය.

"ස්තුතියි, මාත් එක්ක කාර් එකේ ආවට" ගීති සිනාසුණා ය.

ඉක්බිති ව දෙදෙනා හැඟීම්බර ව බලා දෙපසට වෙන්ව ගියහ.

●

උදෑසන කටුගහපිටිය ව්‍යායාම් පිණිස ඇවිදීමට පිටත් විය. නන්දිතා තම රියෙහි නැගී කායික ව්‍යායාම් මධ්‍යස්ථානය වෙත ගියා ය. දින කීපයක් ව්‍යායාම් නොකළ හෙයින් ද නිරතුරුව සාද පැවති හෙයින් ද ඇගේ සිරුරේ බර කිලෝවකින් වැඩි වී තිබිණ. ශරීරයෙහි මේදය වර්ධනය වෙතැයි ඈ කැලඹුණා ය.

"නන්දිතා ඔයා ෆිට්නස් සෙන්ටර් එකේදි හම්බවෙයි කියලමයි මම හිටියෙ." ව්‍යායාම් සඳහා පැමිණි මිතුරියක් නන්දිතාගේ අත අල්ලා ගත්තා ය.

"ඔයාගෙ දුව කවද ද එන්ගේජ් වුණේ?"

නන්දිතා තිගැස්සුණා ය. මිතුරිය ඇස් ලොකු කොට මුව අයාගෙන සිටියා ය.

"ගීති එන්ගේජ් වෙලා නැහැ."

"එන්ගේජ්මන්ට් එක ළඟ ද?"

"නැහැ" නන්දිතා විමතියට පත්ව බලා සිටියා ය.

"යං කෙනෙක් කාර් එකේ තියාගෙන නිතර ගමනෙ යන කොට අපි හිතුවා එන්ගේජ් වෙලා ද කියලා. බැන්ද නං ඔහොම කතාව දාගෙන යන්නෙ නැහැනෙ. අපි හිතුවා එන්ගේජ් වෙලා කියලා." මිතුරිය උපහාසාත්මක ව සිනාසුණා ය.

"කවුරු හරි අඳුනන කෙනෙක් කාර් එකේ දාගෙන යන්න ඇති." නන්දිතා ප්‍රශ්නය සැහැල්ලු කරන අදහසින් කීවා ය. මිතුරියගේ මුවගට අවඥා සිනා නැගිණ. ලජ්ජාවට පත් නන්දිතා බිම බලා ගත්තා ය.

"හැමදා ම වගේ"

නන්දිතා කුතුහලයට පත්ව බැලුවා ය.

"මමයි අපේ ජයෙයි වෑන් එකේ ශොප් එකට යන කොට නිතර දකිනවා. අපි දවසක් කාර් එක පස්සෙ ගියා. බැඳපු දෙන්නෙක් වගේ නෙවෙයි. බඳින්න ඉන්න දෙන්නෙක් වගෙයි කතාව. බැඳල නං කතා නැහැනෙ." මිතුරිය සිනාසුණා ය.

නන්දිතා ආපසු පැමිණියේ බලවත් කැළඹීමෙන් යුතුව ය. ගීතිගේ පෙම්වතා කවුරුන්ද? ඔහු තම පවුලට සරිලන්නේද? සැමියාට ද නොකියා ගීති ගැන විමසිලිමත් වීමට නන්දිතා තීරණය කළා ය.

ගීති විවාහ කර දිය යුතු වියට එළැඹ සිටින බව නන්දිතාට වඩාත් දැනෙන්නට වූයේ මිතුරිය සැල කළ කරුණුවලින් පසුව ය. තමාත් සැමියාත් දරුවනුත් අතර පවත්නා සබැඳියාව පිළිබඳ ව අලුතෙන් සිතන්නට ඈ පෙලඹුණා ය. උදේ සතර දෙනා සතර අතට විසිද යති. සතර දෙනා තැන තැනින් උදේ ආහාරය ගනිති.

For E-Pusthakalaya

දහවල ද තැන තැනින් ආහාර ගනිති. සතර වේලාවක සතර දෙනා ගෙදර එති. ව්‍යාපාර, සමාජසේවා, සමාජ සබඳතා, ස්තෝත්‍ර ගායනා ආදියට ද කාලය වෙන් වෙයි. ඉඳහිට දිනෙක සතර දෙනා රාත්‍රී ආහාර මේසයට වාඩිවෙති. බැහැරින් ගෙන ආ විශේෂ ආහාර වර්ගයක් භුක්ති විඳිති.

ගීති තමාට කිසිවක් නොකීවේ සාකච්ඡාවට අවස්ථාවක් නැති හෙයින්ද? නන්දිතා වරදක් කළ ලෙසින් කල්පනා කළාය. නිර්මාල් කවර සම්බන්ධයක් ගොඩ නගා ගෙන තිබේද? තමාත් සැමියාත් තනි වූ බවක් නන්දිතාට දැනිණ.

පසුදින උදේ ගීති රියේ නැගී පිටත් ව ගිය පසු නන්දිතා ද තම රියෙන් පිටත්ව ගියා ය. ඇඹිල්ලවත්ත හන්දියේ බස් නැවතුම්පළේ සිටි සඳිප්ත ගීතිගේ රියට නගිනු දුටු නන්දිතා තිගැස්මට පත් වූවා ය. ගීතිගේ රිය පිටත්ව ගියේ ය. නන්දිතා වික්ෂිප්ත ව බලා සිටියා ය. පිටුපසින් පැමිණි කාරය නලා ශබ්ද කරන්නට විය. නන්දිතා ආවේගයෙන් යුතු ව රිය බොරලැස්ගමුව දෙසට පැද වූවා ය.

නන්දිතා එදින රාත්‍රියේ සැමියා සමඟ බරපතළ සාකච්ඡාවක් පැවැත්වීමට තීරණය කළා ය. ඒ සඳහා වේලාවක් සොයා ගැනීමට ඈ ජංගම දුරකතනයෙන් සැමියාට කතා කළා ය. කටුගහපිටිය දිනපොත පෙරළා බැලුවේ ය. හමුවීම් රැස්වීම් සාකච්ඡා යෙදී ඇති වේලාවන් පිරික්සුවේ ය. නිවසට පැමිණෙනුයේ රාත්‍රී දහයට බවත් දහයයි තිහට සාකච්ඡා කළ හැකි බවත් කටුගහපිටිය බිරිඳට දන්වා සිටියේ ය.

මධ්‍යම රාත්‍රිය ආසන්නයේ කතාව ඇරඹිණ. නිවස උඩු මහලේ සඳලුතලයේ වාඩිගත් නන්දිතා ටික වෙලාවක් ඈත අඳුර දෙස බලා සිටියා ය. සකලසූරියගේ නිවසේ පරණ වහලය පාරේ පහන්

කළුගේ එළියෙන් යම්තමට ඇස ගැසෙයි. පළමුව සවිස්තර ගැන නොපැවසීමට නන්දිතා තීරණය කළා ය. කොට කලිසමක් සහ මේස් බැනියමක් හැඳගත් කටුගහපිටිය සඳලුතලයට පැමිණියේ ය. ඩොබමන් වර්ගයේ බල්ලා ගේට්ටුවෙන් පිටතට බුරන හඬ පිටතින් ඇසිණ.

"අපි ගීතිගෙ කටයුතු ඉක්මන් කළොත් නරකද?" නන්දිතා වසර ගණනාවකට පසු දරුවන් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් මතු කළා ය.

"ඇයි මොකුත් ප්‍රශ්නයක්ද?"

"මම කියන්නෙ ප්‍රශ්න ඇතිවෙන්න කලින්"

"මේ ළමයි මේ රටේ ඉඳල වැඩක් තියෙනව ද?" කටුගහපිටිය තම සිතේ රැඳි අදහසක් හෙළි කළේ ය.

"අපි මහන්සිවෙලා හම්බ කළා. අ[illegible] විඳින්න ඕනෑ. මේ රටේ මොකක්ද වි[illegible] තියෙන සැපේ?"

"ඒක නං ඇත්ත."

"ළමයි විතරක් නෙවෙයි අපිටත් මේ රටේ ඇති සැපක් නැහැ. ළමයි ඉස්සර කරලා ඊළඟට අපිත් රටෙන් යන එකයි තියෙන්නෙ."

නන්දිතා අඳුර ලෙස බලාගෙන කල්පනා කළා ය. විදේශ රටවල සංචාරයේ යෙදෙන විට විඳීමට හැකි සැප සහ ලද හැකි සම්පත් ඇගේ සිහියට නැගිණ.

"ළමයිනුයි අපියි වෙන රටකට ගියා ම අපේ අම්මලා තාත්තලා?" නන්දිතා ඇසුවා ය.

"ගෙවල්වලට වඩා හොඳ වැඩිහිටි නිවාස තියෙනවා."

කටුගහපිටියගේ කියුමෙන් නන්දිතා තිගැස්සුණා ය. කටුගහපිටියගේ දෙමාපියන් ගැන බැලීමට තව දරුවෝ සිටිති.

තමාගේ දෙමව්පියන් ගමේ හුදකලාව වෙසෙන අයුරුත් මාසයකට වරක් ගොස් වියදම් සහ බෙහෙත් සපයා එන අයුරුත් නන්දිතාගේ සිහියට නැගිණ.

"අනේ මන්දා එහෙම හොඳ ද?" නන්දිතා ශෝකයෙන් යුතුව කීවා ය.

"හැමෝ ම ගැන බලන්න ගියොත් අපි හැමදා ම එක තැන. අපි මේ තත්ත්වෙට ආවෙ කොහොමද කියලා නන්දිතා හිතන්න."

දෙදෙනා ම ටික වෙලාවක් නිහඬව සිටියහ. ඈත නිවසක වාදක සංගීත සහ ගායනා හඬ අඳුර කපා ඇදී එයි. ප්‍රධාන පාරේ යන ගිලන් රියක හඬ ද එම හඬට මුසු වෙයි.

"දැන් තියෙන්නෙ විශ්ව ගම්මානයක්. බොරලැස්ගමුවෙ පදිංචි [illegible]කාවෙ නිව්යෝක්වල හරි ඕස්ට්‍රේලියාවෙ සිඩ්නිවල හරි [illegible]දිංචි වුණත් එකයි."

කටුගහපිටිය තම දැනුම පළ කළේ ය.

ගීතිගේ විවාහය පිළිබඳ ව කතා කිරීමට ගොස් කතාව විශ්ව ගම්මානයක් දක්වා ගිය අයුරු නන්දිතාට වැටහිණ. ඈ යළිත් මාතෘකාවට පිවිසියා ය.

"අපි ගීති ව කසාද බන්දල දෙනව නං කොයි වගේ කෙනෙකුට ද දෙන්නෙ?"

නන්දිතා ප්‍රධාන ප්‍රශ්නයට ළං වෙමින් ඇසුවා ය.

"විශ්ව ගම්මානෙක කොල්ලෙකුට" කටුගහපිටිය සිනාසුණේ ය.

නන්දිතා නිහඬ ව සිටියේ ප්‍රශ්නය බැරෑරුම් හෙයිනි.

"කසාදයක් කියන්නෙ අලුත් වටිනාකමක් ගන්න පුළුවන් දෙයක්. නෑකම්, ඇඳුනුම්කම්, යාළුකම් කසාදෙකට වැඩක් නෑ. ඒවයින් අලුතෙන් අපිට එකතුවෙන දෙයක් නැහැ. කසාදයකට

For E-Pusthakalaya

ජාති ආගම් රටවල් වැඩක් නැහැ."

"එහෙනං මොනවද බලන්න ඕනැ?" නන්දිතා ඇසුවේ තරහෙනි.

"ඇමෙරිකාව, ඕස්ට්‍රේලියාව, ජපානය, එංගලන්තය, ජර්මනිය, ප්‍රංශය වගේ රටක පුරවැසිකම තියෙන ස්ථිර පදිංචිය තියෙන ඉලන්දාරියෙක් ව ගීතිට හොයන්න ඕනැ. සිංහල නොවුණට කමක් නැහැ."

සැමියාගේ අදහසෙහි යටි අරුත නන්දිතාට වැටහිණ. ප්‍රසිද්ධ පවුල්වල දරුවන් විදේශ විවාහ සබඳතාවලින් බැඳී ඇති අයුරු ඇයට සිහි විය.

"ඉස්සර රජවරුත් තමන්ගෙ දූවල වෙන රටවලට දුන්නා. අපි කළා ම මොකද?" කටුගහපිටිය සිනාසුණේ ය.

For E-Pusthakalaya

නන්දිතා තවමත් කල්පනා කරමින් සිටියි.

"වෙන රටකින් කසාද බැන්ද ම ගීතිට ඒ රටේ පුරවැසිකම ලැබෙයි. ඊට පස්සෙ අපිටත් ඒ රටේ පදිංචි වෙන්න පුළුවන්." කටුගහපිටිය නන්දිතාගේ අත මිරිකා ගත්තේ කතාව නිම වූ ලෙසිනි.

"නිදමු" කියමින් කටුගහපිටිය ගෙතුළට ගියේ ය. නන්දිතා අඩ අඳුරේ සඳළුතලයට වී කල්පනා කරමින් සිටියා ය. සඳළුතලයේ විදුලි බුබුලෙහි ආලෝකය ඇයට පමණක් යොමුව තිබුණේ නාට්‍ය වේදිකාව මත හුදකලා වූ චරිතයක ස්වභාවය පළ කරමිනි. සැමියාගේ අදහස හෙළි වූ පසු සචිත්ත ගීති සම්බන්ධයක් ගැන කියනුයේ කෙසේදැයි ඇය සිතුවා ය. එය අහස පොළොව තරම් පරතරය ඇති සම්බන්ධයක් නොවේ ද?

පසුදින උදෑසන කටුගහපිටිය රියෙහි නැගී පිටත්ව ගියේ ය. ව්‍යාපාරිකයන්ගේ රැස්වීමකට ඔහුට ද ආරාධනා ලැබී තිබිණ.

නිර්මාල් ද තම රියේ නැගී පිටත්ව ගියේ ය. දියණිය සමඟ කතා කිරීමට ඉතා සුදුසු අවස්ථාවක් එළැඹ ඇතැයි නන්දිතා සිතුවා ය. සචිත්ත ගැන නොවිමසා පියාගේ අදහස පැවසීම වඩා මැනවැයි ඈ කල්පනා කළා ය.

"අපි ඊයෙ රෑ ඔයා ගැන කතා කළා." නන්දිතා ආයාසයෙන් ඇතිකරගත් සංයත ස්වරයකින් ගීතිට කීවා ය.

ගීති නිබන්ධයක් ලියනු සඳහා ශ්‍රී ලංකාවේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව කියවමින් සිටියා ය. කාන්තා අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ 12.4 වගන්තිය ඇගේ අවධානයට ලක්ව් තිබිණ. ශ්‍රී ලංකාවේ කාන්තා හිංසනය සහ අදාළ දඬුවම් ඇගේ නිබන්ධන මාතෘකාව විය. පොත අත ඇතිව ම ගීති කුතුහලයට පත් ව බැලුවා ය.

"අම්මල මොනවද මං ගැන කතා කළේ?"

"දැන් ඉතින් අලුත් ජීවිතයක් පටන් ගන්න කාලෙ හරිනෙ." නන්දිතා සිනාසුණා ය.

"මට කිසි හදිස්සියක් නැහැ අම්මා."

"අපිට හදිස්සියි."

"අම්මිල ඇයි හදිස්සි වෙන්නෙ?"

"අපි නිදහස් වෙන්න ඕන කාලෙ හරි කියල තාත්ති කියන්නෙ."

"අම්මිල නිදහසේ වැඩ කරගන්න."

"ඔයත් නිදහසේ වැඩ කරන්න හදන්නෙ? තාත්ති ඒවට ඉඩ දෙන එකක් නැහැ."

ගීති තිගැස්සුණා ය. තමාත් සචිත්තත් සම්බන්ධය පිළිබඳ ව මව පියා දැන සිටින්නේද? ගීති විමතියට පත් ව බලා සිටියා ය.

"තාත්ති හුඟක් දුර දිග හිතනවා. ඒ හින්දයි ඔයාලටත් මේ තරම් සැප සම්පත් පහළ වෙලා තියෙන්නෙ."

"මම නැහැ කිව්වෙ නැහැ."

"තාත්තියි මමයි කැමතියි ඔයාල මේ පුංචි රටක හිරවෙලා දුක් විඳිනවට වඩා හොඳ රටක සැප විඳිනව දකින්න" මවගේ කියුමට ගීනි විමතියට පත් ව බලා සිටියා ය.

"ඔයා හොඳ රටක පුරවැසිකම තියෙන කාට හරි දෙන්න තාත්තිට ඕනැ වෙලා තියෙනවා."

"අම්මී" ගීනි කෑගැසුවා ය.

නන්දිතා සංසුන් ව කතා කළා ය.

"ලංකාවෙන් ගිහින් දියුණු වුණු හුඟක් පවුල් පිටරට ඉන්නවා. ඒ අයට දැන් පුරවැසිකමත් ලැබිලා. [illegible] කරන්න ඕන සල්ලි අපිට තියෙනවා. [illegible] සල්ලි තියෙනවා. ඔයාට ඇවැදිවල ප්‍රශ්නයක් නැහැ."

"මට මොකටද අම්මී ඒවා?"

"නැතුව වෙන කාටද? ඔයාටයි අයියටයිනෙ. ඔයාට ඒ රටක පුරවැසිකම ගන්න මේක හොඳ අවස්ථාවක්."

"ඇයි මේ රට?"

"තාත්ති හුඟක් දුර හිතනවා. තාත්ති කියන්නෙ අපිට මේ රට මදි කියලා. අපි රටෙන් යන්න ඕන කියලා."

"මට බැහැ අම්මා. මට බැහැ. කසාදය කියන එකේ අර්ථය ඒක නෙමෙයි." ගීනි පොත ඇතින් අල්ලා සෙලවූවා ය.

"මෝඩකං කරන්න එපා." නන්දිතා නැගිට ඉවතට ගියා ය.

ගීනි තුෂ්ණිම්භූත ව බලා සිටියා ය. ඇගේ ඇසින් නැගී කඳුළු ගීනි පොත මතට වැටිණ.

12

එදා ඉරිදාවකි. සකලසූරිය සාලයේ වාඩි වී රූපවාහිනී සේවයක ධර්ම සාකච්ඡාවක් නරඹමින් සිටියේ ය. වේලාව උදේ නමයට පමණ ඇත. ගත වූ රාත්‍රියේ ආලිංගන නැටුමකට ගිය මනෝහරී සහ ආකාශ කාමරය තුළ ගොරවමින් නිදති. ධර්ම සාකච්ඡා හඬ යට කොට ගෙන ඔවුනගේ ගෙරවුම් හඬ ඇසේ. ගේට්ටුවට තට්ටු කරන හඬ පිටතින් ඇසෙන්නට විය. ආධාර පත්‍රකරුවන් විය [illegible] සකලසූරිය වෙනත් පුටුවක වාඩි වූයේ තමා ව පාරට පෙනෙනු වැළැක්වීම ය.

"මිසිස් සකලසූරිය" ගේට්ටුව දෙසින් කාන්තා කටහඬක් ඇසිණ.

සකලසූරිය නැගිට ගේට්ටුව අසලට ගියේ ය. ගේට්ටුවට උඩින් නන්දිතාගේ සිනාබර මුහුණ නිවස දෙස බලා සිටියි.

"ආ මිසිස් කටුගහපිටිය" සකලසූරිය ගෞරවයෙන් යුතු ව ඇය දෙස බලා ගේට්ටුව විවෘත කළේ ය.

දණ හිසේ පහළට තුන් කාලේ කලිසමක් ද ටීෂර්ට් එකක් ද හැඳ සිටින නන්දිතා සිනාසෙමින් කතා කළා ය.

"මං ආවෙ මිස්ට සකලසූරියලගෙ අසනීප බලන්න. දැන් නම් හොඳයි වගේ"

"වරදක් නෑ. යමු ගෙට. අනේ මොකට කරදර වුණා ද?"

For E-Pusthakalaya

"කරදරයක්යැ. අහල පහළ අයගෙ දුක සැප බලන එක යුතුකමක්නෙ."

දෙදෙනා නිවසට ඇතුළු වූහ. කටුගහපිටිය පවුලේ කාරුණිකභාවය ගැන සකලසූරිය දිගින් දිගට ම ස්තුති කළේ ය.

"මල්ලිකා"

සකලසූරිය ගෙතුළට ගියේ ය. මල්ලිකා කිරිබත අනුභවයට ලුණු මිරිස් තලනු ඩිග් ඩිග් හඬින් ඇසිණ. ඉරිදා රෙදි සෝදන දිනය බැවින් සචිත්ත කිලිටි රෙදි පොදියක් රැගෙන තම කාමරයේ සිට සාලය දෙසට යන්නට විය. ගීතිගේ මව දැකීමෙන් ඔහු තුළ කැළැඹීමක් හට ගැනිණ. ඔහු ආයාසයෙන් සිනාසුණේ ය.

"නන්දිකා ආන්ටි වාඩිවෙන්න."

"තැන්ක් යූ" නන්දිකා සාලයේ වාඩි වූවා ය.

"මොකද සචිත්ත ලොංඩ්‍රි එකක් දාල ද?"

"ඉරිදටනෙ රෙදි සෝද ගන්නෙ"

"වොෂිං මැෂින් එක හන්දා ලේසියි නේ ද?"

සචිත්ත කිසිත් නොකියා මඳ සිනාවක් පෑවේ ය. මෙතෙක් කල් නොතිබී රෙදි සෝදන යන්ත්‍රයක් මනෝහරී විසින් ගෙනැවිත් ඇත. එහෙත් එහි රෙදි සේදීමට බොහෝ නීති පවතී. එම නිසා සචිත්තත් සකලසූරියත් මල්ලිකාත් පිළිකන්නේ වතුර පයිප්පය අසල අතින් රෙදි සෝදා වියළා ගනිති.

"දැන් කවුරුත් රෙදි ටික වොෂිං මැෂිමට දැම්මා. ඩ්‍රයර් එකට දැම්මා. අයන් කරන්න විතරයි ඕනෑ."

නන්දිතා ආඩම්බර සිනාවක් පෑවා ය.

මව සහ පියා සාලයට පිවිසියෙන් සචිත්ත කිලිටි රෙදිත් රැගෙන මුළුතැන්ගෙය දෙසට ගියේ ය.

"මං ලෙඩ්ඩු බලන්න පලතුරු ටිකක් ගෙනාවා." නන්දිතා තමා ගෙන ආ පොලිතින් බෑගය මල්ලිකාට දුන්නා ය.

"අනේ මොකට කරදර වුණා ද? දැන් බෙහෙත් පිට ඉන්නවා."

මල්ලිකා ගෞරවයෙන් යුතු ව නන්දිතා අසල හිඳ ගත්තා ය. සකලසූරිය රූපවාහිනී යන්ත්‍රයේ ක්‍රියාකාරීත්වය නතර කළේ ය. මනෝහරී සහ ආකාශගේ ගෙරවුම් හඬ සාලයට ඇසෙයි. මල්ලිකා තුළත් සකලසූරිය තුළත් හට ගත්තේ ලජ්ජාවකි.

"[illegible]හපිටිය.........." සකලසූරිය ඇසුවේ ය.

"බ්ලඩ් ෂුගර් යූරින් ෂුගර් ටෙස්ට් කරන්න ගියා. එයා ළඟදි යූ. එස්. ඒ. යනවා. කොන්ෆරන්ස් එකකට. ඊට කලින් ටෙස්ට් එකක් කර ගන්න ඕන කිව්වා."

"මිස්ට කටුගහපිටිය නිතර ම පිටරටනෙ." සකලසූරිය කීවේ ය.

"ඒ නිසා හෙල්ත් එක ගැන බලන්න ඕනනෙ. හොස්පිට්ල් එකට ඇඩ්මිට් වෙලා හාට් කිඩ්නි ලිවර් ප්‍රෙෂර් නර්ව්ස් ගමනින් ගමන චෙක් කරනවා. මමත් එහෙමයි. අපි ලෙඩ වුණොත් අපේ මුළු සිස්ටම් එක ම අවුල් වෙනවනෙ." නන්දිතා සිනාසුණා ය.

තම සෞඛ්‍ය තත්ත්වය පිළිබඳ අසරණත්වයට පත් ලෙසින් සකලසූරිය බලා සිටියේ ය. මල්ලිකා තුළ ද තමාත් සැමියාත් පිළිබඳ ව හට ගත්තේ කනගාටුවකි. රෙදි ටික පෙගෙන්න දැමූ සචිත්ත පැමිණ කාමරයට ගියේ ය.

For E-Pusthakalaya

නන්දිතා තුළ සතුටක් ඇති විය. තමා පැමිණි කාරණය සචිත්ත ද අසා සිටිය යුතු වෙයි. සුව දුක් බැලීමට පැමිණි නියාවෙන් නන්දිතා පැමිණියේ ගීති සචිත්ත සම්බන්ධය වක් මඟින් නවතාලන්නට ය. තරුණ පරපුර සමග සෘජු ව ගැටුම් ඇති කර නොගෙන සූක්ෂම ලෙස ගැටලු නිරාකරණය කර ගත යුතු යයි ඈ සිතුවා ය. ඈ තම සැමියා සමඟ සාකච්ඡාවක යෙදුණේ ද ප්‍රවේශමිනි.

මල්ලිකා නැගිට යාමට සූදානම් වූයේ තේ කෝප්පයක් පිළියෙල කිරීමට බව නන්දිතාට වැටහිණ.

"තේ එහෙම එපා. මම උදේට පෑෂන් ජූස් බිව්වා."

"අපිත් අද උදේ කොළ කැඳ" සකලසූරිය කීවේ ය.

"අසනීප ගතිත් තියෙන නිසා දැන් [illegible] කෙනාගෙනුත් නිදහස් වෙන්න." නන්දිතා සිනාසුණා ය.

"මනෝහරීගෙන් නං නිදහස් වුණානෙ. මං කිව්වෙ සචිත්තගෙන්."

කාමරයේ සිටි සචිත්ත තිගැස්සී අවධානය යොමු කළේ ය. නන්දිතා පැමිණ ඇත්තේ ගීතිගේත් තමාගේත් විවාහය ඉක්මන් කිරීමට දැයි ඔහු තුළ අදහසක් පහළ විය. සකලසූරිය සහ මල්ලිකා නන්දිතාගේ අදහස වටහාගත නොහැකි ව බලා සිටියහ.

"දැන් සචිත්තගෙ වයස හරි නේද?" නන්දිතා ඇසුවා ය.

"ඔව්. දැන් විසි අටක්. ඒත් තව ම ඉගෙන ගන්න ඕනෑ කියනවා." මල්ලිකා කීවා ය.

"කසාද බැන්ද කියල ඉගෙන ගන්න බැරි වෙනවයැ. අපෙ නෑදෑ පවුල් දෙකක ළමයි කසාද බැඳල ඕස්ට්‍රේලියාවෙ ඉගෙන

ගන්නවා. ඉගෙන ගෙන ඉවර වෙලා කසාද බැන්දෙ ඉස්සර. දැන් යුරෝප්වල ඉස්කෝලෙ යන ගෑනු ළමයින්ටත් බබාල ඉන්නවා." නන්දිතා සිනාසුණා ය.

තිදෙනා ම මද වෙලාවක් නිහඬ ව සිටියහ. සචිත්ත කාමරයට වී අසා සිටියේ ය. නන්දිතා කියා ඇත්තේ තමා මෙන් ම ගීති ද රැකියාවේ මෙන් ම අධ්‍යාපනයේ යෙදීම විවාහයට බාධාවක් නොවන බව නොවෙ ද? සචිත්ත තුළ සතුටක් ඇති විය. තමාගේත් ගීතිගේත් සම්බන්ධයට ගීතිගේ දෙමාපියෝ කැමති වී තිබිණි.

"නිර්මාල් ළඟ දි කසාද බඳිනව ද?" මල්ලිකා ඇසුවා ය.

"එයා කොහෙ හරි රටකින් කෙනෙක් සොයා ගනීවි. එයාගෙ ඔෆිස් එකත් හුඟක් රටවලට සම්බන්ධනෙ. ඒ ගොල්ලන්ගෙ වැඩ [illegible]නෙ" නන්දිතා අත්ලෙන් අත්ල ගසා සිනාසුණා ය.

"පිටරට ගෑනු ළමයෙක්?" සකලසූරිය පුදුමයෙන් ප්‍රශ්න කළේ ය.

"මෙහෙ අය අරන් කොස් තම්බන්නයැ" නන්දිතා මුහුණ බැරෑරුම් කර ගත්තා ය.

මල්ලිකා සහ සකලසූරිය මවිත වී බලා සිටියහ.

"ගීතිටත් පිටරට කාව හරි බන්දල දීලා පිටරට පදිංචි කරවන්නයි අපේ අදහස" නන්දිතා සැහැල්ලු සිනාවක් පෑවා ය.

කාමරය තුළට වී අසා සිටි සචිත්ත තිගැස්සුණේ ය. ඔහු දොර දෙසට යාමට ගොස් නැවතිණ.

"මේ රටේ ඉඳල මොකක් ද ඇති පලේ. කන්න අඳින්න ද? සැප විඳින්න ද? හරි ආදායමක් ගන්න ද? කොටින් ම මේ මෙහෙ තියෙන්නෙ මැරි මැරී ජීවත් වීමක්. අපි ආස නෑ ළමයි ඒ තත්වෙ තියන්න." නන්දිතා කීවා ය.

For E-Pusthakalaya

"ළමයි දෙන්න ම පිට රටට කරල.........." සකලසූරිය කුතුහලයට පත් ව ඇසුවේ ය.

"නිර්මාල් කොහෙ හරි රටකින් බැන්ද ම එයා එහෙ පුරවැසියෙක් වෙයි. ගීති පුරවැසිකම තියෙන අපේ කෙනෙකුට දුන්න ම එයත් ඒ රටේ පුරවැසි වේවි. අන්තිමට අපිත් යනව එක රටකට. නැත්නම් රටවල් දෙකට ම."

නන්දිකා සිනාමුසු ව බලා සිටියා ය.

"නිර්මාල්ට නම් පිටරට ගනුදෙනු තියෙනවා. ඒත් ගීතිට කොහොමද මෙහෙ ඉඳල ඉලන්දාරි හොයන්නෙ?" සකලසූරිය ඇසුවේ ය.

"මිස්ට සකලසූරිය, දැන් තියෙන්නෙ ඉස්සර ලෝකෙ නෙමෙයිනෙ. ඉන්ටනෙට් එකේ ඕනෑ [illegible] තියෙන්නෙ. ඉංග්‍රීසි පත්තරවල දැම්මත් [illegible]."

For E-Pusthakalaya

"ඒ අය දැවැදිත් බලාපොරොත්තු වෙනව ද?"

"සමහරු පවුම් ඩොලර්වලින්. සමහරු මෙහෙ ගෙවල් දොරවල් වලින්. නිවාඩුවට ලංකාවට ආව ම ගත කරන්න නුවරඑළිය පැත්තෙ බංග්ලෝ එකක් එහෙම. අපි හිතා ඉන්නෙ ගීතිගෙ නමට තේ වත්තකුයි බංග්ලෝ එකකුයි අරන් දාන්න. පවුම් ඩොලර්වලිනුත් සලකන්න."

මල්ලිකා සහ සකලසූරිය අසරණ ව බලා සිටියහ. තම දරුවන් වෙනුවෙන් තමන්ට කළ හැකි දේ කුමක්දැයි ඔවුන් තුළ ලජ්ජාවක් ද කනගාටුවක් ද ඇති විය.

සචිත්ත ඇඳ මත වාඩි වී බරපතළ කල්පනාවක නිරත විය.

හුදුරු කාමරයේ ගෙරවීමේ තරඟය නැවතිණ. අස්වැසිල්ලක් ලත් ලෙසින් සකලසූරියත් මල්ලිකාත් මුහුණට මුහුණ බලා ඉවත

බලා ගත්හ. මනෝහරී නිදිමත ඇස් පොඩි කරමින් සාලයට ඇතුළු වූයේ නාන කාමරයට යන අටියෙනි. නන්දිතා දුටු ඈ තිගැස්සී ලජ්ජාවට පත් වූවා ය. වේෂ නිරූපණයෙන් තොර ව අමුත්තකු ඉදිරියට ඒමට සිදුවීම මනෝහරීගේ ලජ්ජාවට හේතු විය. ඇගේ ඇස් ඉදිමී කෙස් අවුල් වී තිබිණ. ඈ රාත්‍රී ගවුමට උඩින් හවුස් කබායක් හැඳ සිටියා ය.

"කටුගහපිටිය ආන්ටී උදේ ම?"

"දැන් දහයටත් ළඟයි." නන්දිතා සිනාසුණා ය.

"නින්ද ගියා. අද ඉරිදනෙ. සිකුරාදා සෙනසුරාදා හරියට පාටි. ඇමතිතුමත් රට ගිහින්. ආකාශටත් නිවාඩු." මනෝහරී මුළුතැන්ගෙය දෙසට ගියා ය.

[illegible] ඇසින් යුතු ව සාලයට පැමිණියේ ය. ඔහුගේ මුහුණ ඉදිමී තිබිණ. ඔහු ගත වූ රාත්‍රියේ බොහෝ මත්පැන් පානය කරන්නට ඇතැයි නන්දිතාට සිතිණ.

"ගුඩ් මෝනිං" නන්දිතා කීවා ය.

"මෝනිං මිසිස් කටුගහපිටිය"

"ආවා මිස්ට සකලසූරියගෙ අසනීප බලල යන්න"

"කොහොමද මිස්ට කටුගහපිටිය?"

"රටවල් කීපෙක ටුවර් එකක් යන්න ලැහැස්ති වෙනවා. මැනේජ්මන්ට් ගැන කොන්ෆරන්ස්."

"ගරු ඇමතිතුමත් කොන්ෆරන්ස් එකකට ගිහින්. මෙහෙ වැඩ මට පැවරිලා. මිස්ට කටුගහපිටියගෙ වැඩේ ගැන මම ගරු ඇමතිතුමාට කිව්වා. මං හිතන්නෙ සලකල බලන්නම් කියල ඇමතිතුමා කිව්වා."

"මම කියන්නම්. ආකාශ ගැන එයා නිතර කියනවා. වර්ණනා කරනවා."

ආකාශ නාන කාමරය දෙසට ගියේ ය. නන්දිතා ද සමුගෙන පිටව ගියේ තමාගේ අවශ්‍යතාව ඉටුකර ගත් ලෙසිනි. කිසිවකු අමනාප කොට නොගෙන පවුලේ ප්‍රශ්න විසඳා ගැනීමට හැකි වෙතැයි ඈ සතුටට පත් වූවා ය.

"මිනිහ වගේ ම ගැනිත් කරන්නෙ තමන්ගෙ පුරාජේරුව කියන එකයි. අපිට මොක ද පුතා පිටරට ගෑනියක් අරන් දුව පිටරට එකෙකුට දුන්නම." සකලසූරිය තරහෙන් කීවේ ය.

"අනේ උන්ගෙ පුරසාරම්. ලෙඩ බලන්න කියල ඇවිත් තියෙන්නෙ ලොකුකම් කියල යන්න. අපිට මොට ද ඔය මිනිස්සුන්ගෙ මඟුල්. ඕන එකෙකුට දී ගන්න එකනෙ ඇත්තෙ ඔය මඟුල් ගන්නව ඇත්තෙත් පිටරටනෙ. ඒකයි අපිට ලේසිය." මල්ලිකා හිත හදා ගත්තා ය.

●

අර්ධ සුබෝපභෝගී අවන්හලේ කොරිඩෝරය ගැඹුරු නිහැඬියාවක ගිලී පවතී. විදුලි බුබුළුවල කහ පැහැති අඩ එළිය එම නිහැඬියාවට පාළු ගුප්ත බවක් මුසු කරයි. සචිත්ත තම කාර්යාලයේ වැඩ නිම වී මෙහි පැමිණියේ ගීති සමඟ කතිකා කරගත් පරිදි ය. කාර්යාලයේ මිතුරෙකුගේ සමුගැනීමේ සාදය පැවැත්වූයේ මෙතැන ය. විවෘත භාවයත් අඩු වියදමත් මන්පැන් නොමැතිකමත් නිසා සචිත්ත මෙතැනට කැමැති විය. ගීති ශබ්දාගාරයක සිට තව ස්වල්ප වේලාවකින් මෙහි පැමිණිය යුතු ය. අද ඈ වීඩියෝ වාර්තා වැඩසටහනක ඉංග්‍රීසි පසුබිම් කථනයේ

යෙදෙයි. සිංහල පිටපත ඉංග්‍රීසියට පරිවර්තනය කිරීමත් ඉංග්‍රීසි කථනය යෙදීමත් ඇගේ එක් ආදායම් මාර්ගයක් ව පවතී. සචිත්තට ද එබඳු අවස්ථා උදාකර දිය හැකි බව ගීති කියයි. අමතර ආදායමක් උපයා ගැනීමට ඔහු තුළ ද කැමැත්තක් පවතී.

සචිත්ත මේසය මත වූ මෙනු පත පෙරළා බැලුවේ ය. විවිධ ආහාර වර්ග සහ මිල ගණන් එහි සඳහන් වෙයි. ගීති සමඟ කුමන් හෝ ආහාර වර්ගයක් භුක්ති විඳිය යුතු වෙයි. කුමකට කැමැතිදැයි ඈ තීරණය කළ යුතු වෙයි.

පියාට සහ මවට ද ආහාර රැගෙන යා යුතු යයි සචිත්ත සිතුවේ ය. ඔවුහු දිනපතා ම අඩු වියදම් ආහාර වේල් භුක්ති විඳිති. බත්, පිට්ටු, රොටි, ඉඳිආප්ප ගෙදර පිළියෙල වෙයි. ආප්ප, [illegible] පිටතින් ගෙනෙයි. ඉතා කලාතුරකින් දිනෙක මව නූඩ්ල්ස් පිළියෙල කර [illegible] කිරි හොදි හදයි. පියාට කහ මදය නැති ව බිත්තර බෙදයි. අක්කා විවාහ වීමට පෙර සිට ම ආහාර ගෙනැවිත් අනුභව කරයි. ෆ්‍රයිඩ් රයිස්, බුරියානි, පීසා, චපාති, කොත්තු ඒ අතර වෙයි.

මෙනු පත කියැවූ සචිත්තට පියා සම්බන්ධ සිද්ධියක් සිහි වෙයි. පියා එම සිද්ධිය විස්තර කළේ මවට ය. එවකට සචිත්තලා කුඩා ය. පියාගේ කාර්යාලයේ මිතුරන්ට වැටුප් දිනෙක අතිකාල ද ලැබී තිබුණේ ය. සාදයක් පැවැත්වීමට එක්වන්නැයි පියාට ද කීහ. පියා ද ඔවුන් සමඟ අවන්හලකට ගොස් ඇත. කල්තියා මුදල් එකතු කිරීමක් ආරම්භ විය. එකෙකුගෙන් රුපියල් සියයකි. අක්කාගේ පාසල් බෑගය කැඩී ඇති බවත් සචිත්තගේ මේස් කුට්ටම ඉරී ඇති බවත් පියාට සිහි වී ඇත. සාදයට මුදල් වැය කරනවාට වඩා මේස් කුට්ටමත් පාසල් බෑගයත් පියාගේ හිසට තදින් බලපා ඇත. තමාගේ බඩේ අජීර්ණයක් ඇති බව හඟවා ඔහු එතැනින්

පලා ගියේ ය. සචිත්තට එදා අලුත් මෙස් කුට්ටමක් ද අක්කාට කුඩා බෑගයක් ද රැගෙන පියා ගෙදර පැමිණියේ රටක් රාජ්‍යයක් දිනුවකු ලෙසිනි.

මෙම සිද්ධිය සිහි වීමෙන් සචිත්තගේ ඇසට කඳුළු නැගිණ. ඔහු තිගැස්සී බැලුවේ ගීතිගේ සෙරෙප්පු හඬ ළං ළං ව පැමිණි බැවිනි.

"අනේ සචිත්ත රෙකෝඩිං එක ටිකක් ඇදුණා. ප්‍රෝග්‍රෑම් ඩිරෙක්ටර් ආවෙ පරක්කු වෙලා."

"කමක් නැහැ."

සචිත්තගේ ඇසේ කඳුළු ඇති බව ගීති දුටුවා ය. ඇය තුළ බලවත් අනුකම්පාවක් හට ගත්තේ ය. ඈ කඳුළු ගැන නොවිමසුවා ය. ඔහු තමාගේත් ඔහුගේත් අනාගතය ග[illegible] [illegible]යි සිතුවා ය.

For E-Pusthakalaya

"සචිත්තට පාළු දැනුණ ද?"

"නැහැ"

"අපි මොනව හරි ගනිමු. නිකං කතා කර කර ඉන්නත් බැහැනෙ." ගීති අත වනා සේවකයකු කැඳවූවා ය.

"අපිට මොනවද ගන්න පුළුවන්?"

"මිස් දැන් ම ඩිනර් ගන්නව ද?"

සේවකයා ඇසුවේ වෙලාව සවස පහයි තිහ බැවිනි.

"ඩිනර් දැන් අවශ්‍ය නැහැ. පස්සෙ මට ගෙනියන්න ෆිෂ් ෆ්‍රයිඩ් රයිස් එක්ක පෝෂන් එකක් දෙන්න." සචිත්ත කීවේ ය.

"ඈයි එකක්?"

"දෙන්නෙකුට ඇති. අම්මටයි, තාත්තටයි."

"අපිට එග් සැන්ඩ්විච් විත් පොටේටෝ චිප්ස්" ගීති සේවකයාට කීවා ය.

සේවකයා හිස නමා පිට ව ගියේ ය.

"ඇත්තට ම අපිට මේ මාතෘකාව ඒ තරම් දුරට හිතට ගන්න ඕන නැහැ." ගීති කීවා ය.

"ඔව්. පැහැදිලි තීරණයක් තියෙනව නම්"

"මට තියෙනවා. අම්මිගෙ තාත්තිගෙ අදහස්වලට මම එකඟ නැහැ." ගීති කීවා ය.

සචිත්ත විමතියට පත් ව බලා සිටියේ ය.

"මෙතන විරෝධතාව එන්නෙ මගෙ අම්ම තාත්තගෙන් [illegible]ැති දේකට කැමැති වෙනවා."

"විරෝධතාව එන්නෙ මගේ අම්මි තාත්තිගෙන්. ඒක මම දන්නවා. ඒත් ඒ අදහස්වලට එකඟ වෙන්න මට බැහැ." ගීති කීවා ය.

"ඔයාගෙ අම්ම තාත්තා ඔයා ගැන හුඟක් බලාපොරොත්තු තියාගෙන ඉන්නෙ."

"හරි බලාපොරොත්තු නං හොඳ බලාපොරොත්තු නම් මමත් එකඟයි සචිත්ත. ඒ දෙන්නට ඕනෑ මාව කසාද බන්දලා දෙන්න නෙමෙයි, මොකක්ද පිම්මක් පැන ගන්න. මාව සුද්දෙකුට හරි මොකෙකුට හරි දීලා ඒ රටේ පුරවැසිකම අරන් දෙන්න. ඒ දෙන්නටත් පුරවැසියො වෙන්න."

දෙදෙනා ම ටික වෙලාවක් නිහඬව බලා සිටියහ.

"එහෙම දේවලට කැමති කෙල්ලො ඇති. මගෙ නෑදෑ ගෑනු

ළමෙක් පිටරට පදිංචි මෙහෙ කොල්ලෙක් ව බැන්දා. දෙන්න ම කල් තියා තීරණය කර ගත්ත දේ දන්නවා. බඳිනවා. රටින් පැන ගන්නවා. දික්කසාද වෙනවා. කසාද බැන්දෙ ම දික්කසාද පොරොන්දුව උඩ."

ගීතිගේ කියුමෙන් සචිත්ත තිගැස්සිණ. රට මෙතරම් ම භයානක තත්ත්වයකට පත් ව තිබේ ද?

"හරි පුදුමයිනෙ. එහෙම කසාද බඳින්න පුළුවන්ද?" සචිත්ත ඇසුවේ ය.

"දැන් සමහරුන්ට කරන්න බැරි දෙයක් නැහැ."

දෙදෙනා ම යළි නිහඬව සිටියහ.

"අපට දික්කසාද නීතිය ගැන උගන්වන කොන්වර [illegible] ඇත්ත තොරතුරු හෙළි කරනවා. ඉස්සර මිනිස්සු කසාද බැන්දෙ පොතේ නෙමෙයි හිතේ. පොතේ ලිවීම ආවෙ සුද්දො ආවට පස්සෙ. ඒක එංගලන්ත නීතියක්. හිතේ බැන්ද කසාදෙ දිගට තිබුණා. පොතේ බඳින කසාද කටුගාන්න හරි ලේසියි."

ඇඩි ස්වරයෙන් කරුණු හෙළි කරන ගීති දක්ෂ නීතිවේදිනියක වෙතැයි හැඟුණු සචිත්තගේ මුවගට සිනා නැගිණ.

"ඇයි සචිත්ත හිනාවෙන්නෙ?"

"ගීති ළඟදි ම හරි දක්ෂ ලෝයර් කෙනෙක් වෙයි."

ගීති සිනාසී සචිත්තගේ අත අල්ලා ගත්තා ය. සචිත්ත ඇගේ අත මිරිකා ගත්තේ ය.

"සචිත්ත මාව බඳිනවට ඔයාට මොකුත් ප්‍රශ්නයක් තියෙනව ද?"

"නැහැ. අපේ අම්ම තාත්ත කැමති වෙයි. ඒත් ඔයාගෙ අම්ම තාත්තා?"

"ඕන නං මාව පවුලෙන් අත්හරීවි. එහෙම වුණොත් නඩු කියන හැටිත් මම දන්නවා. කිසි ම ආශාවක් නැතුව ඒ හැමදේ ම අත්හැරලා දාන හැටිත් දන්නවා."

"අම්මට තාත්තට විරුද්ධව නඩු කියන්න?" සචිත්ත විමතියට පත් විය.

"හරි. ඒ නිශ්චල දේපොල, චංචල දේපොල, ඇවැදි හැමදේ ම අත් හැරලා මුල ඉඳල හැමදේ ම ගොඩ නගා ගන්නත් මම ලැහැස්තියි."

සචිත්ත ගීති දෙස මවිත වී බලා සිටියේ ය.

"[illegible] නැළවිලි ලුකිරි කතා ඕන නැහැ. ඔයා කැමතිනෙ. මම කැමතියි. අපි දැනට නිශ්ශබ්ද ව ඉඳිමු. නියම කාලය ආව ම අපි කසාද බඳිමු."

ගීති සචිත්තගේ අත තරයේ මිරිකා ගත්තා ය. සචිත්ත විස්මයටත් ප්‍රහර්ෂයටත් පත් ව බලා සිටියේ ය.

For E-Pusthakalaya

13

වෙඩි හඬ ඇසිණ. රතිඤ්ඤා පුපුරන හඬ ද වෙඩි හඬට එක් විය. සකලසූරියත් මල්ලිකාත් මිදුලට බැස ගේට්ටුවෙන් පිටත බැලූහ. ශබ්ද විකාශන යන්ත්‍රයක් සවිකර ගත් රියක් අපැහැදිලි හඬින් කිසිවක් කියමින් ඉදිරියට ගමන් කළේ ය. තවත් රිය ගණනාවක් කොඩිවලින් සැරසී ඉදිරියට ඇදිණ. වැඳගෙන සිටින පුද්ගලයෙකුගේ ඇවැන්ත රූප එම රියවල සවි කර තිබිණ. කෑකෝ ගැසීම් ඔල්වරසං නැගීම් අවට පැතිර ගියේ ය.

පළාත් සභා මැතිවරණ සටන ආරම්භ වී [illegible] සකලසූ[illegible] වටහා ගත්තේ ය.

රථ පෙරහැරේ පැමිණි රියක් ගේට්ටුව දෙසට හරවා නොඩකවා හෝන් ගසන්නට විය. සකලසූරිය සහ මල්ලිකා කැළැඹීමට පත්ව රිය දෙස බැලූහ. ඉදිරි වම් අසුනෙහි සිටි ආකාශ අතින් සංඥා කළේ ගේට්ටුව විවෘත කරන ලෙස ය. කැළඹීමට පත් සකලසූරිය ගේට්ටුව විවෘත කළේ ය. උරහිසට උඩින් වැඳගෙන සිටින පුද්ගලයෙකුගේ රූප අලවා සරසන ලද රිය මිදුලේ නැවතිණ.

ආකාශ සහ තවත් දෙදෙනෙක් රියෙන් බැස මත්පැන් බෝතල පිර වූ ලී පෙට්ටි දෙකක් ඔසවාගෙන නිවසට ඇතුළු වූහ. සකලසූරිය සහ මල්ලිකා වික්ෂිප්ත ව බලා සිටියහ. එම පෙට්ටි මනෝහරීගේ කාමරයෙහි තැබූ මිනිස්සු කලබලයෙන් යුතු ව ආපසු පැමිණියහ. සකලසූරියත් මල්ලිකාත් විමතියට පත්ව බලා සිටියහ.

"නාමයෝජනා දුන්නා. ඉලෙක්ෂන් එකට ලෑහැස්ති වෙන්න

For E-Pusthakalaya

ඔන." ආකාශ සකලසූරිය දෙස බලා පැවසුවේ උද්ධාමයට පත් ලෙසිනි.

"ආකාශත් හවුල්ද?" සකලසූරිය ඇසුවේ ය.

"ගරු ඇමතිතුමා මේ දිස්ත්‍රික්කෙ කැම්පේන් එකට හවුල්. අයිට බරට වැඩ."

කලබල ගති පෑ ආකාශ රියෙන් වහා පිටත් විය. රිය අන් පිරිස හඹා යන අටියෙන් ඉගිළ යන්නට විය. අසරණ ව බලා සිටි සකලසූරියත් මල්ලිකාත් නිහඬ ව ඇවිද ඉස්තෝප්පුවේ වාඩි වූහ. මල්ලිකා කම්මුලේ අත තබාගෙන කල්පනා කරන්නට වූවා ය. සකලසූරිය හාන්සි පුටුවේ දිග ඇදුණේ ය. දෙදෙනා ම බොහෝ වේලාවක් කල්පනා කරමින් සිටියහ.

"[illegible] මෙහෙත් ගැවසෙයිද?" මල්ලිකා ඇසුවා ය.

"සිද්ධ වෙන දේවල් හිතාගන්න බැහැ."

"බේබද්දො ගැවසෙනවට වත් ඡන්ද වැඩ කරනවට වත් පුතා කැමති වෙන්නෙ නැහැ."

"මට පෙනෙන්නෙ අපි මේ ගෙදර පිටස්තරයො වෙිගෙන එනව වගෙයි." සකලසූරිය සිත් වේදනාවෙන් යුතු ව පැවසුවේ ය.

"පුතා මොකක් හරි ලොකු දෙයක් කල්පනා කර කර ඉන්නෙ. ඇහුවට කියන කෙනෙක්යැ. ඒ පිට ඡන්ද වැඩත් මෙහාට කඩා වැටුණොත්?" මල්ලිකා කම්පා වූවා ය.

දින කීපයක් ගෙවී ගියේ ය. ආකාශ සහ මනෝහරී උදේ පිටත්ව යති. රාත්‍රී අට පමණ වන විට මනෝහරී තමාට පමණක් ආහාර රැගෙන ත්‍රීරෝද රියක නැගී ගෙදර එයි. ආකාශ රෑ බෝවී

පැමිණෙයි. එයට වැඩි කිසිවක් සිදු නොවෙතැයි සකලසූරිය සතුටු වූයේ ය. සචිත්ත මධ්‍යම රාත්‍රිය ආසන්න වන තෙක් පාඩම් කරයි. ගීති ද නීති විද්‍යාලයේ විභාගයකට සූදානම් වන බැවින් හමුවීම සඳහා වැඩි වෙලාවක් ගත නොකෙරේ.

සචිත්ත තුළ දැන් මවත් පියාත් කෙරෙහි පෙරටත් වඩා දයානුකම්පාවක් පවතී. ඔවුනට නොදන්වා ගීති පිළිබඳ ව තීරණයක් ගැනීම ඔහුගේ සිත පාරයි. එහෙත් ටික කාලයක් නිහැඬියාවට ඉඩ දීමට ගත් තීරණය රැකිය යුතු යයි ඔහු සිතයි. මෙම කාරණය රාත්‍රියේ නින්දට යන විට ඔහු සිත තදින් පාරයි. ඔහු මවගෙනුත් පියාගෙනුත් සිතින් සමාව ගනියි.

සචිත්ත පාන්දර අවදි වනුයේ පුද්ගලික බස් රියක් නොකඩවා හෝන් හඬ නංවාගෙන ඇඹිල්ලවත්ත පාර දිගේ ගමන් කිරීමත් සමඟ ය. හොර රහසේ ඉතාලි ගොස් මුදල් [illegible] අසල්වැසියෙක් දැන් මහරගම දෙහිවල අතර පාරේ බස් රියක් ධාවනය කරවයි. ඔහු පාන්දර පාර දිගේ බස් රිය පදවනුයේ තමාගේ ධනවත්කම පිළිබඳ ව සියලු දෙනාගේ අවධානය යොමා ගනිමිනි. අවදිවන සචිත්ත දැන් පළමු ව කරනුයේ ගේට්ටුවෙන් පිට ව තාප්පය පිරික්සීම ය. මැතිවරණ ප්‍රචාරක පෝස්ටර් අලවා තිබේ නම් ඔහු ඒවා ඉරා දමයි. පෝස්ටර් පමණක් නොව මැතිවරණ ක්‍රියාවලින් ද ඔහුගේ සිත කලකිරවයි. වැඳගෙන සිටිනවුන් සිනා පාන්නන් කාන්තාවන් මැද සිටිනවුන් දරුවන් සුරතල් කරන්නවුන් තාප්ප පුරා දැකිය හැකි ය.

එදා රාත්‍රියේ ගෙදර පැමිණි සචිත්ත ගේට්ටුවෙන් ඇතුළු වෙත් ම තිගැස්සුණේ ය. නිවස මිදුලේ මඩුවක් සාදා තිබිණ. එය එක්තරා දේශපාලන පක්ෂයක පැහැයෙන් සරසා දේශපාලකයාගේ පින්තූර ද අලවා තිබිණ. මනාප අංකය තොරණක් සේ දිස් විය. මඩුව තුළ

වූ නොහඳුනන පුද්ගලයන් කීප දෙනෙක් මත්පැන් පානය කළහ. තමා පැමිණ ඇත්තේ තම නිවසට දැයි සැකයක් සචිත්ත තුළ හට ගත්තේ ය. ඔහු වටපිටාව බැලුවේ ය. ඉස්තෝප්පුවේ කිසිවෙකු නැත.

"ඇයි මල්ලි? පාටි එකේ වැඩට ද?" මඩුව තුළ සිටියෙක් සචිත්තගෙන් ඇසුවේ ය.

"අද පෝස්ටර් ඉරන්ටත් තියෙනවා. අලවන්ටත් තියෙනවා." මිනිසා සචිත්තට වගකීම් පවරන්නට විය.

කෝපයට පත් සචිත්ත ඉක්මන් ගමනින් නිවස තුළට ගියේ ය. සාලයේ හිඳගෙන කල්පනා කරමින් සිටි සකලසූරිය සහ මල්ලිකා තිගැස්සී බැලූහ. ඔවුන් කබල්ලෑවන්ට යට වූ ඉත්තෑවන් බඳු යයි [illegible] සිතිණි.

"මොකක් ද අර මිදුලෙ අටවල තියෙන්නෙ? කවුද මේවට අවසර දුන්නෙ?" සචිත්ත කෝපයෙන් කෑගැසුවේ ය.

සකලසූරියත් මල්ලිකාත් බියෙන් තැතිගෙන බලා සිටියහ.

"ඇයි තාත්තා මේ රට කන කාපලුවන්ට වත්තට රිංගන්න දුන්නෙ?" තැති ගත් සකලසූරිය මනෝහරී සිටින කාමරය දෙස බැලුවේ ය. එහි විදුලි පහන දැල්වෙනු සචිත්ත දුටුවේ ය.

"රට කන උන්ට ඡන්ද වැඩ කර ගන්න තාත්තා අවසර දුන්න ද?"

"නෑ පුතා" සකලසූරිය කෙඳිරි ගෑවේ ය.

"කවුද දොරකඩ බැනර් එකක් ඇම්මෙ?" සචිත්ත ගිගිරුවේය.

"පුතා කලබල වෙන්න එපා. උන් මහ මදාවි මිනිස්සු" මල්ලිකා හඬන්නට වූවා ය.

For E-Pusthakalaya

"බැහැ. රට කන උන්ට මේ වත්තට රිංගන්න ඉඩ දෙන්න බැහැ. මම යනවා පොලීසි."

කාමරයේ දොර විවෘත කරගෙන මනෝහරී සාලයට පැමිණියා ය. ඇය තුළ තරහක් ද කැළැඹීමක් ද කැකෑරෙමින් තිබිණ.

"පොලිසි යන්නෙ කාට විරුද්ධව ද?"

මනෝහරී ප්‍රශ්න කළා ය. සචිත්ත වහා පාලනය කළ යුතු යයි ඈ සිතුවා ය. නොඑසේ නම් ඔහු තමාට ද ආකාශට ද තර්ජනයක් වනු ඇත.

"පොලිසි යන්නෙ වත්තට රිංගගෙන ඉන්න උන් පන්නන්න." සචිත්ත තදින් කිවේ ය.

"ඒක ආකාශ හදපු හට් එකක්"

"එයා කොහොම ද ගෙදර මිදුලෙ ඡන්ද හට් ගහන්නෙ?"

"ඇයි එයා මේ ගෙදර කෙනෙක් නෙමෙයි ද?"

"ගෙදර තව අය ඉන්න පුළුවනි. ඒත් ගෙදර මූලිකයා තාත්තා. තාත්ත මේ දේශපාලන වැඩවලට කැමති නෑ. තාත්තා විතරක් නෙමෙයි. අපි කවුරුවත් කැමති නෑ."

"තාත්ත තනි තීරණ ගන්නෙ කොහොම ද? මේක මගෙත් ගේ. මට තියෙන අයිතිය මගෙ කසාද මිනිහටත් තියෙනවා." මනෝහරී ගස්සා කීවා ය.

"නවත්තපල්ලා" සකලසූරිය කෙඳිරුවේ ය.

"තාත්තගෙ හොඳ හිතෙන් අයුතු ප්‍රයෝජන ගන්න එපා. ගෙදර අයිතියේ ප්‍රශ්නයක් නැහැ. ගෙදර පදිංචියේ ප්‍රශ්නත් නැහැ. ඒත් අපි ව දේශපාලන මඩ වළකට ඇද දමන්න එපා. අපි කවදාවත් දේශපාලන පන්දමාලා වුණේ නෑ. අපි අපේ කකුල් දෙකෙන් හිටගත්තු මිනිස්සු." සචිත්ත තදින් කතා කළේ ය.

මනෝහරී මඳක් පසුබැවා ය. සහෝදරයා ජීවිතේ කිසි දිනෙක නොවූ තරමට කෝප වී සිටින බව ඇයට දැනිණ.

"මම මුන්ට ගහල පන්නනවා." සචිත්ත ඉස්තෝප්පුව දෙසට ගියේ ය.

"පුතා" මල්ලිකා ඔහු වළක්වන්නට උත්සාහ කළා ය.

"දේශපාලනකාරයො මහ වස මිනිස්සු" ඈ සචිත්තගේ අතේ එල්ලුණා ය.

"ගෙයින් එළියට බැස්සමත් මුන්ට නිවට වෙලා ඉන්න ඕනැ. [illegible] මුන්ට නිවට වෙලා ඉන්න ඕනැ. මේක බල්ලන්ට ගිය රටක්."

සචිත්ත මිදුලට බැස්සේ ය. සකලසූරියත් මල්ලිකාත් ඔහුගේ ආරක්ෂාව පිණිස පිටතට පැමිණියහ. මනෝහරී බියපත් ව දොර ළඟ රැඳුණා ය.

ආකාශ පැමිණ පක්ෂ කාර්යාලය තුළට ගියේ ය. "ජයවේවා!" කියමින් සහායකයෝ ඔහු පිළිගත්හ. සචිත්ත මඩුව අසල නැවතුණේ ය.

"මම මේ වැඩේට කැමති නැහැ." සචිත්ත තැන්පත්කම ආයාසයෙන් ඇති කර ගනිමින් කතා කළේ ය.

"මාසයයිනෙ මල්ලියෙ" ආකාශ පුළුල් සිනාවක් ඇති ව පිටතට පැමිණියේ ය.

"අපි කවදාවත් දේශපාලන පක්ෂවලට ගෑවුණේ නැහැ. අපි නිදහස් මිනිස්සු"

For E-Pusthakalaya

"ඒකනෙ මල්ලියා එක ම තැන ඉන්නෙ. හෙට විතර ගරු ඇමතිතුමා එයි. මම මල්ලියට අඳුන්නල දෙන්නම්. මල්ලියාට ඕන සපෝට් එකක් ගන්න පුළුවන්."

"තාත්තත් මේ වැඩේට කැමති නෑ."

"ඇමතිතුමාට කියල සල්ලි ටිකක් පාස් කරවගෙන තාත්තගෙ බයිපාස් එක වුණත් කර ගත්තැකි. කලබල නොවී ඉන්නකො මල්ලියා."

ආකාශ සචිත්තගේ පිටට තට්ටු කළේ ය.

"අපේ ගරු ඇමතිතුමා මේ දිස්ත්‍රික්කෙ ඇක්ෂන් කොමිටි එකේ ඉන්නවා. ඇමතිතුමා වැඩ පෙන්වන්න නං අපි ඇමතිතුමාට වැඩ පෙන්නන්න ඕනැ. මාසෙන මල්ලියා."

For E-Pusthakalaya

ආකාශ සචිත්තගේ බඩ සිප ගත්තේ ය. [illegible] ව ඇඟිලි තුඩුවලින් ආකාශගේ කමිසයේ නැති දූවිලි ගසා දැමුවේ ය. ආකාශ අසරණ ව ඇල්වෙන නිවෙන මනාප අංකය දෙස බලා සිටියේ ය.

"හලෝ ආකාශ" කටුගහපිටිය ගේට්ටුවෙන් ඇතුළු විය. කොට කලිසමක් සහ ආකාශගේ පක්ෂයේ වර්ණයෙන් යුත් ටීෂර්ට් එකක් ඔහු හැඳ සිටියේ ය.

"හලෝ කටුගහපිටිය අංකල්" ආකාශ ඉදිරියට ගියේ ය.

සචිත්ත කටුගහපිටිය දෙස බලා ආයාසයෙන් සිනාසුණේ ගීති සහ තමා අතර සම්බන්ධය පිළිබඳ ව හටගත් සැකයෙන් යුතු ව ය. ගීතිගේ පියා නිසා ඔහු කෙරෙහි ගෞරවයක් ද සචිත්ත තුළ පවතී.

"වෙරි ගුඩ්. මොනව ද අපෙන් කෙරෙන්න ඕනැ? අපේ සම්පූර්ණ සහයෝගය."

කටුගහපිටිය ආකාශ වැලඳ ගත්තේ ය. තමා තරඟකාරී දෙපක්ෂයට ම මුදලින් උපකාර කරන බව ආකාශ කෙසේ දැනගන්නටදැයි කටුගහපිටිය සිතුවේ ය.

සචිත්ත කලකිරීමෙන් යුතු ව ගෙතුළට ගියේ ය. මනාප අංකයේ නිවෙන ඇල්වෙන විදුලි බුබුළුවල එළිය මිදුල පුරා විහිද තිබිණ.

සකලසූරිය බෙහෙත් පෙත්ත දිව යට තබාගෙන ඇඳේ වැතිර ගත්තේ ය. හෘදයාබාධ වළක්වා ගැනීමට දැනට ඇති සහනය බෙහෙත් පෙත්ත දිව යට තබා ගැනීමයි. ගත වූ සිද්ධියෙන් පසු ඔහුගේ පපුවේ ගැස්ම අධික විය. පිට කොන්ද දිගේ හට ගන්නා වේදනාව ද දැනෙන්නට විය. මල්ලිකා ද වරින් වර පැමිණ කාමරයට එබී බලා ආපසු ගියා ය.

සචිත්ත සහ මනෝහරී අතර හටගත් ගැටුම සකලසූරියගේ [illegible] අයිතිය පිළිබඳ ව බරපතළ ප්‍රශ්න ඉදිරි කාලයේ දී හට ගැනීමට ඉඩ ඇතැයි ඔහුට හැඟිණ. සකලසූරියට ඇති දේපොළ මෙම නිවසත් නිවස පිහිටි පර්චස් විස්සේ ඉඩමත් පමණි. නිවස ද වසර හැටකටත් වඩා පැරණි ය. ඔහු ඉඩම් මිලදී ගන්නා විට ඉදිකර තිබූ නිවසකි. සකලසූරියට චංචල දේපොළක් නැත. මනෝහරී විවාහයෙන් පසු ආකාශගේ නිවසක පදිංචි වෙතැයි ඔහු සිතා සිටියේ ය. දැන් බලන විට ආකාශට ඇති දේපොළක් නැත. ඔහු ඉතා සූක්ෂම ලෙස මෙම නිවසට රිංගා අභිමත පරිදි හැසිරෙයි. මනෝහරී ද සියුම් ලෙස ආධිපත්‍යය පතුරා සිටියි. අවසානයේ තමාත් බිරිඳත් පුතාත් උන් හිටි තැන් අහිමි වූවන් බවට පත්වන්නට ඉඩ ඇත.

ආකාශට දේශපාලන බලයක් පවතී. දේශපාලන බලය ඇති විට සකල බලය ම හිමි වෙයි. පොලීසිය අවනත වෙයි. රාජ්‍ය ආයතන කීකරු වෙයි. අසල්වැසියෝ නතු වෙති. කටුගහපිටිය

පවා දැන් වඩාත් සලකනුයේ තමාට නොව ආකාශට ය. මුලින් ආ කන් දෙකට වඩා පසුව ආ අං දෙක බලවත් ය.

"මොකද?" මල්ලිකා පැමිණ ඇසුවා ය.

"මොකුත් නෑ." සකලසූරිය පැවසුවේ ය.

මල්ලිකා ආපසු ගියා ය. ඈ සෝදිසි කරනුයේ තමා පසුව හිරවී මිය යා දැයි සැකයෙන් බව සකලසූරියට සිතිණ. ඔහු පපුව මත තම අත තබා ගත්තේ ය. තමාගේත් බිරිඳගේත් සචිත්තගේත් ඉරණම කුමක් වේදැයි ඔහු කල්පනා කරන්නට විය. එවිට ඔහුට සිතුණේ තමාත් මල්ලිකාත් වැඩිහිටි නිවාසයකට විසිවී යා හැකි බව ය. තම මව්පියන්ට පිං පිණිස දානයක් පිරිනැමීමට වැඩිහිටි නිවාසයට ගිය අයුරු සකලසූරියට සිහි විය.

For E-Pusthakalaya

වැඩිහිටි ගැහැනු පිරිමි ඉතා අසරණ ලෙස [illegible] සිටියහ. ඔවුහු තම ඉඩම්වලින් ද ගෙවල්වලින් ද පරිහරණය කළ භාණ්ඩවලින් ද තමන් වැවූ ගහ කොළවලින් ද ඈත් කරනු ලැබ හුදකලාව සිටිති. ඔවුනගේ දරුවෝ එම දේපොළ භුක්ති විඳිති. තවත් දරුවන් දේපොළ විකුණා රට හැර ගොසිණි.

මල්ලිකා සැමියා අසලට පැමිණ හිඳ ගත්තා ය. මිදුලේ සෝෂාව තවමත් ඇසෙයි. සංගීත හඬ ද නැගෙයි. දෙදෙනා ම ටික වෙලාවක් නිහඬ ව සිටියහ.

"කෝ පුතා?" සකලසූරිය ටික වෙලාවකට පසු ඇසුවේ ය.

"කන්නෙත් නැතු ව කාමරේ දොර වහගෙන නිදි."

"පුතාට ඔය තරම් තරහ යනව මම දැකල නැහැ. ඒ තරහ සාධාරණයි. බොහොම නිදහසේ තමන්ගෙ පාඩුවෙ ජීවත් වෙන්න කැමති ළමයනෙ."

"අනේ මන්දා ඉස්සරහට මොනව වෙයි ද කියලා. ආකාශත් කට්ට සූත්තර. අපේ එකීත් කට්ට සූත්තර. කසාද බැඳල ගිය එකා ගියා නං ඉවරනෙ."

"කොහෙ යන්න ද? උන් දෙන්න ම කළේ අපිව රවටන එක." සකලසූරිය කීවේ ය.

"ඉස්සරහට තමා ප්‍රශ්නෙ" මල්ලිකා කම්පා වූවා ය.

"මං නෝන එක්ක කතා කරන්න හිටියෙ කාරණාවක්. අපි මේ ගෙදර පුතාට ලියමු."

මල්ලිකා කුතුහලයට පත් ව බැලුවා ය.

"කොහොමත් ගේ අයිති පිරිමියටනෙ."

"[illegible]"

"ඉඩමෙ කොටසක් ලියමු. පර්චස් අටක් විතර. එයාට ඕන නං ගෙයක් හදාගන්න පුළුවන්නෙ."

"ලියල දුන්න ම අපිට පාරට බහින්න වෙයිද?" මල්ලිකාට හැඩුම් ආවේ ය.

ඇයට හැඩුම් ආවේ දේපොළ නැතිවීම පිළිබඳ හැඟීම නිසා නොවේ. ඉඩම බෙදීම වෙන්කිරීම ආදියත් සමඟ තම පවුල ද බෙදී වෙන්වී යන බැවිනි. දැන් තමනුත් දරු දෙදෙනාත් රණ්ඩු වෙවී හෝ එකට සිටිති.

"ලියල නොදුන්නොත් පුතා අමාරුවේ වැටෙයි" සකලසූරිය කීවේ ය.

"අනේ එහෙම වෙන්න නං දෙන්න එපා. අන්තිමට අපිට සාප කරයි."

මල්ලිකා කිමෝනා පොටෙන් කඳුළු පිස ගත්තා ය.

දින කීපයකට පසු සකලසූරිය තමා හඳුනන නොතාරිස්වරයකු වෙත ගියේ ය. නොතාරිස්වරයා නීතිඥයකු ද විය. තලතුනා නොතාරිස්වරයා කොන්ද නමාගෙන මේසය වෙත නැඹුරු වී ඔප්පුවක් කියවමින් සිටියේ ය. ඔහුගේ තට්ට හිසෙහි ඉතිරි සුදු කෙස් ගස් ස්වල්පයත් දුටු සකලසූරියට සිතුණේ තමා මෙන් ම ඔහු ද වියපත් ව ඇති බවයි. සකලසූරිය ඔහු හඳුනා ගත්තේ පන්සලේ දායක සභාවේ දී ය. හිස ඔසවා උපැස් යුවළට උඩින් බැලූ නොතාරිස්වරයා ටික වෙලාවක් බලා සිට "ආං" කීවේ ය. ඉක්බිති ව තමා ඉදිරිපිට ඇති පුටුවට අත දිගු කළේ ය.

"අයියගෙ ඉඩමෙ අඩියක් අල්ලගෙන මල්ලි වැට ගහලා. තණ්හාව. තණ්හාව." නොතාරිස්වරයා ඔප්පුව පෙන්වා සිනාසුණේ ය.

For E-Pusthakalaya

"ඉතින්...... මට දැන් නම නං.........."

"මම සකලසූරිය. පන්සලේ දි හම්බ වෙන්නෙ."

"මිස්ට සකලසූරිය ඉඩම් ප්‍රශ්න නඩුහබ නැති අයගෙ නම් ගම් අපිට මතක හිටින්නෙ නෑ."

නොතාරිස් යළිත් සිනාසුණේ ය.

සකලසූරිය තම අවශ්‍යතාව විස්තර කරන්නට විය. නොතාරිස් නීතිඥවරයකු වශයෙන් ද විවිධ ප්‍රශ්න ඇසුවේ ය. තම අදහස් විස්තර කළේ ය. ඉක්බිති ව උපදේශය දුන්නේ ය.

"හුඟාක් දේපොළ තියෙනව නං බෙදල ලියල දුන්නට කමක් නෑ. තියෙන්නෙ එක ඉඩම නං එක ගේ නං තමන්ගෙ ප්‍රාණභුක්තිය තියාගෙන මිසක් මේ සම්මත් ජාතියෙ ලියන්ට එපා."

නොතාරිස් මේසයට ගසා කීවේ ය. සකලසූරිය මුව අයාගෙන බලා සිටියේ ය.

"ඉඩම ගේ අයිති තමන්ට ද? භාර්යාවත් එක්ක හවුලෙ ද?"

"මට"

"දැන් ඉතින් වයසට ගිහින් භාර්යාව තමන් අතාරින්නෙත් නෑ. තමන් භාර්යාව අතාරින්නෙත් නෑ. ඒ වුණත් ප්‍රාණභුක්තිය වුණත් තමාටත් භාර්යාවටත් දෙන්නට ම තියෙන්න ඕනැ. නැත්නං තමන් මළා ම දරුවො අම්ම ව පැන්නුවොත්. මං මේ කියන්නෙ අපි ඉදිරිපිට සිද්ධවෙන දේවල්."

සකලසූරිය තුෂ්ණිම්භූත ව බලා සිටියේ ය.

"ඉන්නෙ දුවයි පුතයි කිව්වා."

"ඔව්. දුව විවාහකයි. පුතා තව ම නෑ."

"දුව විවාහක නං එයා ගන්නෙ සැමියගෙ පැත්ත. අම්ම තාත්තගෙ පැත්ත නෙමෙයි. පුතා විවාහ වුණා ම එයා ගන්නෙ භාර්යාවගෙ පැත්ත. අම්ම තාත්තගෙ පැත්ත නෙමෙයි. කොහොම වුණත් තමන්ගෙ දේපොළ සහ හැමදේ ම තීරණය වෙන්නෙ පිටස්තරයො අතින්. ඒ හන්දා බෙදමු ලියමු ප්‍රාණභුක්තිය තියාගෙන. තමන් දෙන්නාගෙ ප්‍රාණය තියෙන තුරු අයිතිය බලය තමන්ට. ප්‍රාණෙ ගියාට පසු ඒ අයට. ඕක තමයි මට දෙන්න පුළුවන් හොඳ ම අවවාදෙ."

සකලසූරිය විමතියට පත් ව බලා සිටියේ ය.

"ළමයි තනි අයිතිය ඉල්ලලා රණ්ඩු කළොත් කියන්ට එකෙකුටවත් ලියන්නෙ නෑ. මළාට පස්සෙ බූදල් වෙයි. නඩු කියල අරගනිල්ලා. නැත්නං මං කියන විදිහට කැමති වෙයල්ල

කියන්න. සමහර ළමයි ඉතා හොඳයි. සමහරු වසවර්තියො වගේ."

නොතාරිස් සකලසූරියගේ ඇත් අල්ලා සිනාසුණේ ය. සකලසූරිය තුෂ්ණිම්භූත ව බලා සිටියේ ලෝක ස්වභාවය වටහා ගත් ලෙසිනි.

සචිත්ත දැන් නිවාඩු දිනවල ගෙදර නොඑයි. ඔහු තුළ බලවත් නොසන්සුන් බවක් හටගෙන ඇත. ජීවිතය මෙතෙක් පැවතියේ නිසල ව ගලා යන නදියක් ලෙසිනි. මවත් පියාත් සොහොයුරියත් තමන්ගේ පාඩුවේ කල් ගෙවූ සමයක් තිබිණ. සචිත්ත එම දිවි පැවැත්මට ආශා කළේ ය. සහෝදරිය විවාහ වන තෙක් ගත කළ ජීවිතය අන්‍යයන්ට ප්‍රයෝජනයක් නොවූව ද හානියක් ද නොවී ය. පියා විශ්‍රාම වැටුපෙන් පවුල නඩත්තු කළේ තමාට හැකි පරිද්දෙනි. මව එයට උපරිම දායකත්වය සැපයුවා ය. තමාගේ රැකියාව තමාට ප්‍රමාණවත් විය. දැන් ඒ සියල්ල වෙනස් වෙමින් පවතී. හමා යමින් තිබූ මඳ සුළඟ සැඩ [illegible] චණ්ඩ මාරුතයක ලකුණු පහළ කරයි.

අහල පහළ රස්තියාදුකාරයෝ ද මැරයෝ ද මිදුලේ නිතර ගැවසෙති. ඔවුනගේ මත්පැන් ගඳ ද, දුම්වැටි ගඳ ද, ගංජා සුරුට්ටු ගඳ ද නිවස තුළට ද ඇදී එයි. ආකාශ විවිධ කටයුතු සඳහා ඔවුන් මෙහෙයවයි. කිසියම් මතභේදයක් ඇති වුවහොත් ප්‍රදේශයේ පිරිස සිටිනුයේ සචිත්තට නොව ආකාශට බව සකලසූරියත් මල්ලිකාත් දනිති. එම නිසා දේපොළ ලිවීම ඉක්මන් කළ යුතු යයි ඔවුහු තීරණය කළහ.

නිවසත් ඉඩමේ කොටසත් සචිත්තට ලිවීම ගැන මනෝහරී විරුද්ධ වූවා ය.

"එතකොට අපිට ගෙයක්" ඈ මවට කඩා පැන්නා ය.

"උඹලට හම්බවෙන කොටසෙ ගෙයක් හදාගනිල්ලා. මේ පරණ

ගෙවල් උඹලට හරියන්නෙ නැහැ." මල්ලිකා කීවා ය.

"පිරිමින්ට ගෙවල් එක්ක ඉඩම්. ගෑනුන්ට නිකං ඉඩම්. හරි අසාධාරණයි. එක ම පවුලෙ දෙන්නෙකුට දෙවිදිහක සැලකිලි."

"එක ම ගේ දෙන්නෙකුට දෙන්නෙ කොහොමද?"

"මොකද බැරි? ඔය දැනටත් ඉන්නෙ. ගෙයක් ඕන නං මල්ලිට ගෙයක් ඇවැද්දට දෙන තැනකින් කසාදයක් බන්දල දෙන එකනෙ ඇත්තෙ."

"උඹට ඕන විදිහට මල්ලි කසාද බඳින එකක් නෑ."

"ගෙයක් තියෙන කෙල්ලෙක් යාළුකර ගන්න එකනෙ තියෙන්නෙ."

"උඹත් ඔය ගෙවල් පිට ගෙවල් තියෙන මිනිහෙක් කසාද [illegible]"

මවගේ කියුමෙන් මනෝහරී තිගැස්සුණා ය. ඈ නිහඬ ව ඉවතට ගියේ මව තවත් කිසිවක් කියතැයි බියෙනි.

"අම්ම තාත්ත ව පාරට දමන්නෙවත් වැඩිහිටි නිවාසයකට තල්ලු කරන්නෙවත් නැති ව හොඳින් රැකබලා ගන්නවාය කියල දණ ගහල වැඳල මේ ඔප්පුවට අත්සන් කරන්න."

නොතාරිස් තැනගේ තියුණු කටහඬ නොතාරිස් කාර්යාලය පුරා පැතිර ගියේ ය. නිවස සහ ඉඩම් කොටසක් ප්‍රාණ භුක්තියට යටත් ව සචිත්ත ද ඉතිරි කොටස මනෝහරී ද භාර ගෙන අත්සන තැබූහ. සකලසූරියගේ අත්සන මත ඔහුගේ ඇසින් ගලා ආ කඳුළු පතිත විය. පියාගේ කඳුළු දුටු සචිත්ත තම කඳුළු පිසදා ගත්තේ ය.

For E-Pusthakalaya

14

වෙඩි හඬ ඇසෙයි. රතිඤ්ඤා පුපුරයි. සෝෂා හඬ නැගෙයි. මෝටර් සයිකල්, ත්‍රිරෝද රථ, වෑන් රථ හෝන් හඬවමින් එහා මෙහා ඉගිලෙයි. වෙඩි බෙහෙත් ගඳ වාතලයට මුසුව නාස් පුඩු වලින් ශරීරගත වෙයි.

සකලසූරියත් මල්ලිකාත් ඉස්තෝප්පුවට පැමිණ තුෂ්ණිම්භූත ව බලා සිටින්නට වූහ. ගේට්ටුවට උඩින් විසි වූ රතිඤ්ඤා මිදුල පුරා පුපුරන්නට විය. ගේට්ටුවට ගසන හඬ ද ඇසිණ. ගල් අහුරක් වහලය මත වැටිණ. තැතිගත් මල්ලිකා සකලසූරිය අල්ලා ගත් ය. කාමරයට වී සියල්ල අසා සිටි සචිත්ත වේගයෙන් ඉස්තෝප්පුවට පැමිණියේ ය.

For E-Pusthakalaya

"තාත්තයි අම්මයි යන්න ගේ ඇතුළට" සචිත්ත නියෝග කළේ ය.

මල්ලිකා සකලසූය ඇදගෙන ගෙතුළට දිව්වා ය.

"බල්ලො එක්ක හිටිය ම මැක්කො ඇගට එනවා." සචිත්ත කෝපයෙන් යුතුව ඉදිරි දොර වසා තමා ද සාලයට වූවේ ය.

පළාත් සභා මැතිවරණ ප්‍රතිඵල නිකුත් වී ඇත. ආකාශ සම්බන්ධ අපේක්ෂකයා ලබා ඇත්තේ පරාජයකි. එහි ප්‍රතිඵල වශයෙන් නිවසට ගල් මුල් එල්ල වෙයි. සකලසූරිය සාලයේ පුටුවක වැතිර මූව අයාගෙන බලා සිටියි. මල්ලිකා තම ගැහෙන පපුව මත අත තබා ගෙන බලා සිටියි. සචිත්ත කෝපයෙන් යුතු ව සාලයේ එහා මෙහා ඇවිදියි.

රට මොන තරම් ජඩ මානසිකත්වයකින් පෙළේ ඇයි සචිත්ත කල්පනා කළේ ය. මාස ගණනක් තිස්සේ දේශපාලකයන් නැටූ නාඩගම කුමක්ද? සචිත්ත ඔවුන්ගේ කිසූම් කෙරුම් දුටුවේ ඇසුවේ ජනමාධ්‍ය මගින් පමණි. ඔහු කිසිදු දේශපාලන පක්ෂයක රැස්වීමක් අසලටවත් නොගියේ ය. දේශපාලනයේ එකදු අර්ථවත් වචනයක් නොතිබිණ. එකිනෙකා බැණ වැදුණහ. නින්දා අපහාස කළහ. අසභ්‍ය වචන කීහ. ජනමාධ්‍ය ඒ ප්‍රලාප හැකිතාක් උපුටා දැක්වී ය. ජනයා කණ්ඩායම් වශයෙන් බෙදී ගියහ. ක්‍රෝධය, වෛරය, ඉරිසියාව, තණ්හාව සමස්ත සමාජය පුරා පැතිර ගියේ ය. බොරුව, වංචාව, දූෂණය, මැර බලය සමාජය පුරා පැතිර ගියේ ය. තමා කිසි දු පාප කර්මයකට ආසා නොවී යයි සචිත්ත හිත හදා ගත්තේ ඡන්දය දීමෙන් ද වැළකී සිටි හෙයිනි.

[illegible] කොට ගෙන කිසිවෙකු දුව එන හඬක් ඇසිණ. සචිත්ත ජනේලයෙන් පිටත බැලුවේ ය. ආකාශ ඉදිරි දොරට තලමින් සිටියි. සචිත්ත දොර විවෘත කළේ ය. ආකාශ වහා නිවසට ඇතුළු වී කාමරයට දුව ගියේ ය. සකලසූරියත් මල්ලිකාත් බිරන්තට්ටු ව බලා සිටියහ. සචිත්ත තරහෙන් ඔහු දෙස බලා සිටියේ ය.

කාමරයට දුව ගිය ආකාශ කල් තබා සූදානම් කර ගෙන සිටි බෑගය රැගෙන පිටතට ආවේ ය.

"මං ටික දවසකට පිට යනවා."

"මොකක්ද සිද්ධ වෙලා තියෙන්නෙ?" සකලසූරිය ඇසුවේ ය.

"අපි පරාද නැහැ. අපි දිනුම්. ඡන්දෙ දූෂිතයි. අපි තඩු කියනවා."

ආකාශ බෑගයක් රැගෙන දිව්වේ ය. සචිත්ත ඔහු යන දෙස බලා සිටියේ ය. ගේට්ටුව අසල වෑන් රියක් නවතා තිබිණ. රැවුල

වචා හිස මුඩු කොට ගත් කළු ඇඳුම් හැඳි මිනිස්සු කීප දෙනෙක් ගේට්ටුව අසල සිටියහ. ආකාශ සමඟ රියට නැගි ඔවුහු වේගයෙන් පිටත් ව ගියහ.

කලකිරීමට පත් සචිත්ත පුටුවක් මත හිඳ ගත්තේ ය. ඔහු පියා දෙස බැලුවේ ය. මව බෙහෙත් පෙත්තක් ගෙනැවිත් පියාගේ දිව යට තබනු ඔහු බලා සිටියේ ය. සියලු සිද්ධි ඉදිරියේ පියා මරණයෙන් වළක්වා ගැනීමේ සටනක යෙදී සිටිනැයි සචිත්තට සිතිණ. පාළු මූසල බවක් නිවස පුරා පැතිර යයි. පිටතින් ඇදී එන වෙඩි බෙහෙත් ගඳ චිතකයක ගිනි ඇවිලූ පසු නැගෙන දුමාරය වැනි යයි සචිත්තට සිතිණ. පරණ කෘත්‍රිම මල් පොකුරක් ස්ටූලය මත ඇත. එය පරණ මල් වඩමක් වැන්න. පාළු මූසල හැඟීමෙන් මිදෙනු සඳහා සචිත්ත ඉදිරි දොර විවෘත කොට පිටතට ගියේ ය.

සචිත්ත ගේට්ටුව අසලට ගියේ ය. ඇල්ලූ [illegible] කැබලි ගේට්ටුව අසල විසිර ඇත. එම කඩදාසි ඉරා දමන ලද ශෝක ප්‍රකාශ ලෙසිනි. සචිත්ත පාරට බැස ගීතිගේ නිවස දෙස බැලුවේ ය. එහි කිසිවෙක් පෙනෙන්නට නොසිටියහ. තාප්පය අද්දර බෝගන්විලා වැලේ රතු සහ සුදු මල් පිරී ඇත.

●

කුණාටුවකට පසු මුහුදත් ගොඩබිමත් සංසුන් වන්නා සේ මැතිවරණයෙන් පසු ප්‍රදේශයත් සකලසූරිය නිවසත් සංසුන් වන්නට විය. ආකාශ පිට ව ගියේ කොයිබට දැයි කිසිවෙක් නොදත් හ. මනෝහරී ද කිසිවක් නොකීවා ය. නුදුරු දිනෙක පැමිණෙන බව පමණක් පැවසුවා ය. දියණිය හෝ නිවසේ සිටීම සකලසූරියගේත් මල්ලිකාගේත් සතුටට හේතු විය. අල්පමාත්‍ර වශයෙන් හෝ තමා තුළ පැවති සංතුෂ්ටිය පසුගිය දිනවල හමා

ආ කුණාටුවත් සමඟ සසල වී යයි සචිත්තට සිතෙයි. එකී කුණාටුවත් නිම වුව ද තවත් කුණාටු හඹා එනු ඇත. ඔරොත්තු දීමට තම චිත්ත ශක්තිය අවශ්‍ය වෙයි. දහම් පාසලේ දී ගැටවරයකු ලෙස වර්ධනය කරගත් චිත්ත ශක්තිය පසුගිය කාලයේ දෙදරා ගොස් ඇත. ඔහුට හදිස්සියේ ම රේවත හිමියන් සිහි විය. දහම් පාසලේ දී ධර්මය ද භාවනාව ද ඉගැන්වූ රේවත හිමියෝ දැන් භාවනා මධ්‍යස්ථානයක් පවත්වාගෙන යති. සිතෙහි අසංතුෂ්ටිය ඇති වන ඇතැම් අවස්ථාවල ඔහුට රේවත හිමියන් සිහි වෙයි. විභාගය නිමව ඇති නිසාත් පසුගිය කාලයේ අසංතුෂ්ටිය වර්ධනය වූ නිසාත් රේවත හිමියන් හමුවීමට යාමට ඔහුට සිතිණ.

"මටත් දැන් ගෙදර ඇති වෙලා."

ගීති සචිත්තට පැවසුවා ය. ඔවුන් කතාබස් කරමින් සිටියේ [illegible] කොරිඩෝරයේ මේසයක් අසල ය. සචිත්ත දැන් ගීති සමඟ නිතර රියෙහි නොයන්නේ දෙමාපිය උදහසට ලක් වීම වළක්වා ගනු පිණිස ය.

"අපේ ගෙදර මට දුක අම්මා තාත්ත ගැන" සචිත්ත කීවේ ය.

"මට දුක මං ගැන" ගීති සිනාසුණා ය.

"මගෙ හිතේ හැටියට මට උවමනා හැටියට වැඩ කරගන්න මට තව ම බැරි වුණු එක ගැන."

සචිත්තට ඇගේ යටිහිත වැටහිණ. ඈ පවසනුයේ ළඟ දී ම දෙදෙනා විවාහ විය යුතු බව නොවේද?

"ගීතිට කලින් නිර්මාල් කසාද බඳීවි."

"සමහරුන්ට ඕනෑ පිටරට ගිහින් හම්බ කරගෙන මේ රටට ඇවිත් ගෙවල් දොරවල් හදාගෙන පවුල් වෙලා එක්තරා ජීවිතයක් ගත කරන්න. අපේ අයියා වගේ අයට ඕනෑ පිටරටින් එන සල්ලි

For E-Pusthakalaya

වලින් මෙහෙ වැඩ කරලා වෙන රටක පදිංචි වෙන්න. තාත්තිලටත් ඕනෑ වෙන රටකට යන්න. අයිය එන්. ජී. ඕ. එකේ ඇන් එමලි කියල සුදු කෙල්ලෙක් එක්ක ඒ කෙල්ලගෙ රටට යන්න හදනවා. එතකොට එයා ඒ රටේ පුරවැසියෙක් වෙනවලු. අම්මියි තාත්තියි හරි කැමතියි. ඒ අයටත් ඒ රටේ පුරවැසියො වෙන්න පුළුවන් කියල."

"ගීතිට තවමත් කෙනෙක් හොයනවද?"

"මටත් එක එක රටවලින් මනමාලයො හොයනවා. මගේ ජීවිතය ගැන මම බලාගන්නම් කිව්වම මාත් එක්ක රණ්ඩු. මට දැන් ගෙදරත් එපා වෙලා."

"අම්ම තාත්ත නිර්මාල්ගෙ උදව්වෙන් විශ්ව ගම්මානෙට යාවි." සචිත්ත සිනාසුණේ ය.

මවට සහ පියාට කුමක් හෝ තවත් ප්‍රශ්නයක් ඇති බවත් එය අපැහැදිලි බවත් ගීතිට හැඟෙයි. ඔවුන් දෙදෙනා කිසියම් අවුලකින් ගැලවීමට උත්සාහ කරන ලකුණු ඒ අතර වෙයි. ඒ බවක් සචිත්තට නොහැඟවීමට ගීති සිතා ගත්තා ය.

"මම හිතල තියෙනව දවස් කීපයකට පිට යන්න" සචිත්ත කීවේ ය.

"කොයි රටට ද?"

"අනේ මට මොන පිටරටවල් ද? මට එහෙම වියදම් කරන්න සල්ලි නැහැ. මම යන්න හිතා ඉන්නෙ භාවනා මධ්‍යස්ථානයකට."

සචිත්තගේ කියුමෙන් කුතුහලයට පත් ගීති ඇස් ලොකු කර බැලුවා ය.

"මහණ වෙන්න නෙමෙයි." සචිත්ත සිනාසුණේ ය.

"තායිලන්තය වගේ රටක නම් තාවකාලික පැවිද්දට එකතු වෙන්න තිබුණා. ඒ රටේ පෙම්වතා තාවකාලික ව පැවිදි වුණා ම පෙම්වතී සිල් මෑණි ආරාමයකට යනවලු. නැති නම් පෙම්වතාට ඇප උපස්ථාන කරනවලු."

"අනේ මාත් ආසයි එහෙම කරන්න." ගීති උනන්දුවෙන් යුතු ව කීවා ය.

"ඒත් ඉතින් තව ම මෙහේ එහෙම අවස්ථා සුලබ නැහැනෙ. ඇත්තට ම මේ හුඟක් ප්‍රශ්නවලින් ටික දවසකට හරි මිදිල ඉන්න තියෙනව නම් කොයි තරම් දෙයක් ද?" සචිත්ත කීවේ ය.

"සචිත්ත යන්නෙ භාවනා කරන්න ද?"

"රේවත හාමුදුරුවො එක්ක ටිකක් කතා බහ කරන්න. [illegible]ක් නිවෙනවා. භාවනා කරන්නත් පුළුවන්."

For E-Pusthakalaya

"මමත් එන්න ද?" ගීති ඇසුවා ය.

"දවස් කීපයක් ගෙදරින් පිට ඉන්න ඔයා යන්නෙ කොහොම ද? අම්ම තාත්ත ඔයා ව ඉතුරු කරන එකක් නැහැ."

"අපි මොනව කරනව ද? කොහේ යනව ද? කනව ද? බොනව ද? ලෙඩින් ද? අම්මී තාත්ති දන්නෙ නැහැ. කොටින් ම මම ගෙදර ඉන්නව ද කියලවත් දන්නෙ නැහැ. උදේ ඉඳල මහ රෑ වෙනකල් ඒ දෙන්න ඒ ගොල්ලන්ගෙ වැඩ." ගීති කලකිරීමෙන් යුතු ව පැවසුවා ය.

"ධනපති පවුල්වල දෙමව්පියො බය වෙන්නෙ කාරණා දෙකකටලු. එකක් පුතා විප්ලවවාදියෙක් හරි කුඩුකාරයෙක් හරි වෙයි කියලා. දෙක දුව ඩ්‍රයිවර් හරි වැඩකාරයා එක්ක හරි පැනල යයි කියලා."

සචිත්ත සිනාසුණේ ය. ගීති මඳ වෙලාවක් කල්පනා කර

සිනාසුණා ය.

"ඇත්තකුත් තියෙනවා. ඒත් අපිට අදාළ නැහැ." ගීති කීවා ය.

"ගීතිත් යනව නං අපි දෙන්න දවස් කීපයක් පිට ඉන්න එක හරි නැහැ. අපි පාන්දර ගිහින් එදා ම එමු. මට ආසයි භාවනා මධ්‍යස්ථානෙ දවසක් හරි ගත කරන්න. රේවත හාමුදුරුවො එක්ක කතා කරන්න."

"සචිත්ත එක්ක යන්න මට ආසයි. හැමදා ම එක තැන කැරකෙන ජීවිතේට වෙනසක් ඕනෑ." ගීති තීරණයක් ගත් ලෙස පැවසුවා ය.

සුසිනිඳු සුදු සේලයක් පරිද්දෙන් විහිදී ඇති මීදුම මැදින් ගීති කාරය පදවයි. වම් අසුනට වී නුහුරු නුපුරුදු එහෙත් චමත්කාර හැඟීමෙන් වෙළී සිටින සචිත්ත ප්‍රබෝධයෙන් යුතු ව වටපිට බැලුවේ ය. තරුණයකු හා තරුණියක [illegible] දුර බැහැරක යාම සුදුසුදැයි ඔහුට සිතිණ. එහෙත් චේතනාව පවිත්‍ර ය. රාගයෙන් තොර ය. අවට පැතිර පවත්නා මීදුම පරිද්දෙන් නිර්මල ය.

තමා තුළ ගීති කෙරෙහි පවතින ගෞරවය අධික වන ලෙසක් සචිත්තට දැනිණ. සුදු පැහැති සායකින් බ්ලවුසයකින් සැරසී අනවශ්‍ය වචනයකු දු නොදොඩා ඈ රිය පදවයි.

උස් කඳු මුදුනක විසල් අතු පතරින් හෙබි තුරුලතා උයනක් මැද පිහිටි භාවනා මධ්‍යස්ථානය බෙහෙවින් සිත් ගන්නා තැනක් විය. අවට පහළ භූමිය කොළ තිල් පැහැ ගත් ගහකොළවලින් පිරී පැවතිණ. තුරු මුදුන්හි සුපිපි මල්වල සුවඳ මඳ සුළඟට මුසුව කඳු මුදුනට ඇදී ආවේ ය. රිදී පැහැති ජලධාරා තැනින් තැන දිස් විය. විටෙක මීදුම පැමිණිය ද අවට ලෝකය කෙතරම් නිශ්චල ද

සුන්දර ද නැන්පත් ද යන්න සචිත්තට ද ගීතිට ද වැටහිණ. ඔවුහු හඬ නොනැඟෙන ලෙස අඩි තබා ඇවිද ගියහ.

රේවත හිමියෝ මඳ සිනාමුසු ව බලා සිටියහ. සචිත්ත ද ගීති ද පසඟ පිහිටුවා වැන්දහ.

"පිංබර යුවළක්" රේවත හිමියෝ ඇසූහ.

ගීති තුළ ද සචිත්ත තුළ ද ලජ්ජාවක් ඇති විය. හිමියන් එක් වර ම තමන් අවබෝධ කරගත් බව සචිත්ත සිතුවේ ය.

"ඔබ වහන්සේ බැහැ දැක ගන්ට ආවා" සචිත්ත කිවේ ය.

"ගිහියො නිතර ම බර මලු දෙකක් ඇතෙ එල්ලගෙන ඉන්නෙ. වම් අතෙ බර මල්ල අතීත කාරණාවලින් කට ළඟට පිරිලා. දකුණු අතෙ බර මල්ල අනාගත බලාපොරොත්තුවලින් කට ළඟට ම පිරිලා. මේ බර මලු දෙක උස්සගෙන ඇවිදින කොට හරි වෙහෙසයි. [illegible] වගේ ආරාමයකට ඇවිත් සිත නිවා ගන්න කොට බර මලු දෙක බිමින් තැබෙනවා. එතකොට අත් දෙක සැහැල්ලුයි. ආයෙත් බර මලු උස්සගෙන යන්න වුණත් පුළුවන්."

රේවත හිමියෝ මඳ සිනාමුසු ව බලා සචිත්ත සහ ගීති ආරාමය තුළට කැඳවා ගෙන ගියහ. හිමියන් වදාළේ තම ජීවිතය ගැන කොතරම් අර්ථාන්විත කියුමක් දැයි සචිත්ත සිතුවේ ය. විවෘත ඉස්තෝප්පුව ඉතා සරල සුන්දර ස්ථානයක් විය. ඉස්තෝප්පුව කෙළවරෙහි ඇඳි පුටුවක හිමියෝ අසුන් ගත්හ. සචිත්ත පසෙක තිබූ පැදුරක් ගෙන එළා ගීති සමඟ හිඳ ගත්තේ ය.

"මෙතනට වැඩිපුර ම එන්නෙ තලතුනා වයසක අත්තන් නෙවෙයි. තරුණ තරුණියො. ආගමට ලැදි ගුණ ගරුක තරුණ පිරිසක් රටේ ඉන්නවා." හිමියෝ පැවසූහ.

"අපිට දුර වැඩියි. නැත්නම් නිතර එනවා." සචිත්ත කිවේ ය.

For E-Pusthakalaya

"කොහොම ද දෙමව්පියෝ? සහෝදරිය? සනීපෙන් ද? සතුටෙන් ද?"

"තරමක් දුරට හාමුදුරුවනේ" සචිත්ත ආයාසයෙන් කීවේ ය.

සචිත්තගේ කියුම තුළ ගැබ්ව පවත්නේ ඔවුන් දුක්ඛ දෝමනස්සයන්ගෙන් පීඩිත බව යයි හිමියෝ වටහා ගත්හ.

"සචිත්ත මහත්තය දුර ගමනක් යන්න පුළුවන් කෙනෙක්. දුර ගමන් යන අය යන්නෙ බොහොම හෙමින්. ඉක්මන් වුණා ම පාර වරදිනවා. කකුල් පැටලිලා වැටෙනවා. තුවාල කර ගන්නවා. නැවතත් නියම පාරට එනකොට කාලය හුඟක් අපතෙ ගිහින්. හිමින් යන අය හුඟක් දුර ගිහින්. ගමන කොයි තරම් දුර වුණත් එක වරකට තියන්න පුළුවන් එක අඩියයි."

For E-Pusthakalaya

රේවත හිමියන්ගේ කියුම තමා දන්නා හඳුනන බොහෝ දෙනෙකු සම්බන්ධයෙන් සත්‍යයක් බව සචිත්තට වැටහිණ. ගීතිට තම දෙමව්පියන් සිහි විය. ඔවුන් ද ඉක්මන් ගමන් යන්නන් නොවේ ද?

දින ගණනාවක් වුව ද මෙහි ගත කරන්නට ලැබෙන්නේ නම් මැනවැයි ගීති සිතුවා ය. යන්ත්‍ර මෙන් දුවන මිනිසුන් තරගයට දුවන අසුන් වැනි මිනිසුන් අන්‍යයන් ගැන තබා තමන් ගැනවත් නොසිතන මිනිසුන් අතරින් මිදී අස්වැසිල්ලක් ලද හැකි වීම කොතරම් භාග්‍යයක් ද?

ජීවිතය ගැනත් ධර්මය ගැනත් සාකච්ඡා කොට භාවනායෝගී ව සිටින තරුණ පිරිස ද ඇක ගෙන දිවා ආහාරය වශයෙන් එළවලු සමඟ බත් ස්වල්පයක් අනුභව කළ ගීති සහ සචිත්ත ආපසු පිටත් වූයේ යළිත් මෙහි පැමිණීමේ අධිෂ්ඨානය ඇතිව ය.

බොහෝ දුරක් යන තෙක් දෙදෙනා ම නිහඬ ව ගමන් කළහ. ලබාගත් නැවුම් අත්දැකීම සිත තුළ ම ගුලි කොට ගෙන ගමනේ යෙදීම ඉතා ආශ්වාදජනක යයි ඔවුනට සිතිණ. දෙපස තිල්ල පසු කොට වැලමිටි වංගු ඔස්සේ පල්ලම් බැස්ස කාරය ඩීසල් දුමත් ශබ්දත් කලබලයත් සහිත නගරයට සේන්දු විය. අනතුරට ලක් වූ වාහන දෙකක තැලී පොඩි වූ මුහුණු පාර අද්දරට වී ඔවුන් දෙස බලා සිටිනු දක්නට ලැබිණ. ගිලන් රථයක් අධික වේගයෙන් වාහන අතරින් රිංගා ගියේ ය. අතීත කාරණය නමැති බඩු මල්ල වම් අතටත් අනාගත බලාපොරොත්තු නමැති දකුණු අතේ බඩු මල්ලත් ඔසවාගෙන ආපසු යන ලෙසක් සචිත්තට ඇතිණ.

15

මහ වැස්ස මදක් තුරල් වුව ද පොද වැස්ස තවමත් පවතී. සුළඟින් වැටුණු කොළ ද දිරා ගිය අතු කැබලි ද මිදුල පුරා විසිරී ඇත. වහලෙන් වැටෙන වතුර බොර දිය පාරවල් ලෙස මිදුල හරහා ඇදී යයි. අහසේ කළුව පොළොව මත ද වැටී ඇත.

සකලසූරිය හාන්සි පුටුවෙහි වාඩි වී පොතක් කියවමින් සිටියි. මල්ලිකා ඉස්තෝප්පුවේ තෙමෙන තැනට තැබූ ඇලුමිනියම් භාජනයේ වතුර හිස් කර යළි එතැන ම [illegible] කැටයෙන් වතුර වැටෙන හඬ යළි ඇසෙන්නට වූයේ භාජනය හිස් වූ බැවිනි.

"ගැටමාන්නගෙ ගෙදර මේක ද?"

ගේට්ටුව උඩින් ඉස්සී බැලූ කාන්තාවක් ඇසුවා ය. සකලසූරිය සහ මල්ලිකා ගේට්ටුව දෙස බැලූහ. කැඩුණු නහයක් ඇති රතු පැහැ කුඩයක් ඉහළා ගත් කාන්තාවකගේ හතරැස් මුහුණ ගේට්ටුවට උඩින් දිස් විය.

"නැහැ" මල්ලිකා හඬ නගා කීවා ය.

"එහෙනං කෝක ද?"

"ගැටමාන්න කෙනෙක් අපි දන්නෙ නැහැ."

"ආකාශ ගැටමාන්න" කාන්තාව තරහෙන් පැවසුවා ය.

මල්ලිකා සහ සකලසූරිය කුතුහලයට පත් ව එකිනෙකා දෙස බැලූහ.

"මට ආරංචියි මෙහේ කියල"

කාන්තාව ගේට්ටුව විවෘත කරමින් කීවා ය.

"ආකාශ කියල නං කෙනෙක් ඉන්නවා."

මල්ලිකා විමතියට පත් ව බලා සිටියාය. කළු සායක් සහ කළු බ්ලවුසයක් හැඳි කොණ්ඩය කැපූ කාන්තාව නහ කැඩුණු කුඩය ඉහළාගෙන නිවස දෙසට පැමිණියා ය. ඇගේ වයස අවුරුදු 40ක් පමණ වෙයි. සාමාන්‍ය උස මහතින් යුතු ඇයගේ මුහුණේ හතරැස් හැඩයක් තිබිණ. රවුම් දෑස් තරහ ගතියක් පෑවේ ය. ඇගේ අතෙහි කළු පැහැ පොලිතින් බෑගයක් ද විය.

"මම ආවෙ ආකාශ ගැටමාන්න හම්බ වෙන්න. මට ආරංචි වුණා එයා මෙහෙ ඕන්න බැහැල කියල."

කාන්තාව අවසරයක් නොලබා ම වාඩි වී ලේන්සුවෙන් මුහුණ පිස ගන්නට වූවා ය. සකලසූරිය සහ මල්ලිකා තිගැස්සී බලා සිටියහ. සචිත්ත කාමරයේ සිට පැමිණ කාන්තාව දෙස බලා මවත් පියාත් දෙස බැලුවේ අනතුරක සේයා හැඟුණු ලෙසිනි. මනෝහරී සැක මුසු බැල්මෙන් යුතු ව දොර අසලට පැමිණ හොරෙන් බලා සිටියා ය.

"ආකාශ සම්බන්ධයෙන් මේ නෝනට තියෙන ප්‍රශ්නෙ මොකක් ද?" සකලසූරිය ඇසුවේ ය.

"මට නැත්තං කාට ද ප්‍රශ්න? තව ම එයා මගෙ කසාද මිනිහා."

සකලසූරිය හාන්සි පුටුවේ කෙළින් වී යළි දිගැදුණේ ය. ඔහුගේ මුව ඇඩිව ඇරිණ. මල්ලිකා පුටුවක් අල්ලාගෙන නොවැටී හිඳ

ගත්තා ය. මනෝහරී දොර ළඟ සිට තියුණු බැල්මෙන් බලා සිටියා ය. කාමරයට ගිය සචිත්ත යළි ඉස්තෝප්පුවට පැමිණියේ කැළඹීමත් කුතුහලයත් ඇතිව ය.

"මම ඒ මිනිහට විරුද්ධව දික්කසාද නඩු පවරල තියෙන්නෙ. මම ඉල්ලන වන්දිය දෙන්ට ඒ මිනිහ බැහැ කියන හන්ද නඩුව කල් යනවා. එයාට බෑ තව කසාදයක් බඳින්න. තව ම දික්කසාදය දීල නැහැ."

සියලු දෙනා ම ටික වෙලාවක් ගල්ගැසී බලා සිටියහ. සකලසූරියගේ හිසින් නැගෙන දහදිය මුහුණ ඔස්සේ පපුව මතට වැටිණ. මනෝහරී සාලය මුල්ලක පුටුවක හිඳගෙන වියළුණු තොල් දිවෙන් තෙමා ගත්තා ය. ආකාශ තමාට පවසා ඇත්තේ දික්කසාද වූවෙකු බවයි. ඒ බව දෙමව්පියෝ නොදනිති. මෙම කාන්තාව පවසනුයේ තව ම දික්කසාද වී නැති බව [illegible]

"කසාදයක් දික්කසාද නොකර තව කසාදයක් බැඳල නම් ඔය මිනිහ හිරේ." කාන්තාව කීවා ය.

"මනෝහරී, ළමයා..........." සකලසූරිය අණ දෙන විලාසයෙන් කතා කළේ ය. මල්ලිකා බැලුවේ කුමට දියණිය කැඳවන්නේ දැයි අසන ලෙසිනි. මනෝහරී ඇඩී නොසන්සුන් විලාසයෙන් ඉස්තෝප්පුවට පැමිණියහ. කුමකින් කුමක් වේදැයි මල්ලිකා බලා සිටියා ය.

"උඹ දන්නව ද මේ කියන දේ?"

සකලසූරිය වෙව්ලන හඬින් ඇසුවේ ය. මනෝහරී ඉවත බලා ගත්තා ය. කාන්තාව මනෝහරී දෙස තියුණු බැල්මක් හෙළුවේ තම සැමියා අත්පත් කර ගත්තියක දෙස බලන අයුරිනි. කොට කලිසමකින් සහ අත් නැති බ්ලවුසයකින් වැසුණු මනෝහරීගේ

For E-Pusthakalaya

සිරුර දෙස රැවුරු ලෙස බැලුවා ය.

"මෙයා ද කසාද බැඳපු මිනිහෙක් ව බැඳල තියෙන්නෙ?" යන අදහස එම බැල්මෙහි ගැබ්ව තිබිණ.

"ඔය කියන්නෙ ඇත්තක් ද?" මල්ලිකා කාන්තාවගෙන් ඇසුවා ය.

කාන්තාව තම බෑගය තුළින් ලිපි ලේඛන අර ගන්නට විය. විවාහ සහතික, නඩු වාර්තා, තමන්ගේත් ආකාශගේත් මංගල ඡායාරූපය ආදිය ඇය දිග හැරියා ය. සියලුදෙනා තුෂ්ණිම්භූත ව බලා සිටියහ.

"මම දැන් හරි දුප්පත් ගෑනියෙක්. මගෙ සබ්බ සයුර ම මිනිහ ගත්තා. මං හරි අසරණයි. මම නඩුව දිනනවා. දික්කසාද නොවී කසාද බැන්දට එයා හිරෙත් යනවා. මේ නෝනටත් තියෙන්නෙ [illegible] ඒ මිනිහා මේ නෝනාවත් රවටලා." කාන්තාව හඬ නගා හඬන්නට වූවා ය.

සියලු දෙනා ම තුෂ්ණිම්භූත ව බලා සිටියහ. සකලසූරියට කිසි දෙයක් හිතා ගත නොහැකි විය. ඔහුගේ පපුවේ ගැස්ම අධික විය. කුනට්ටියෙන් ආරම්භ වන වේදනාව පිට දිගේ ඉහළට ඇදී යන්නට විය. ඔහු ආයාසයෙන් නැගිට ගෙතුළට ගියේ බෙහෙත් පෙත්ත දිව යට තබා ගනු සඳහා ය. සැමියාගේ අවශ්‍යතාව වටහා ගත් මල්ලිකා වහා ගෙතුළට ගියා ය. කාන්තාවන් දෙදෙනාට කැමැත්තක් කර ගැනීමට ඉඩ දී සචිත්ත ද කාමරයට ගියේ ඇඩී කලකිරීමක් ඇතිව ය.

කාන්තාව මනෝහරීට තමන්ගේ ලිපිනයත් සටහන් කර දී මිදුලට බැස ඇත් උඩට ඔසවා අහසට දෙස් දෙවොල් කියමින් හඬමින් පිට ව ගියා ය. ත්‍රන කැඩුණු කුඩය ඉහළා ගෙන ඈ යන

අසූරු මනෝහරී පාරට බැස බලා සිටියා ය. ඇගේ දෑසට නැඟුණු කඳුළු අතර කාන්තාවගේ රුව නොපෙනී ගියේ ය.

විදුලි කෙටිණ. අකුණු හඬ නැගිණ. යළිත් මහ වැස්සක් ඇද හැළෙන්නට විය. වැහි අඳුරට සැඳෑ අඳුර ද එක්ව ලෝකය කළු පැහැ ගත්තේ ය.

සචිත්ත ඇවිද ගොස් මව සහ පියාගේ කාමරයට එබී බැලුවේ ය. පියා ඇඳ මත වැතිර සිටියේ ය. මව ඔහුගේ පපුවෙහි සිද්ධාර්ථ තෙල් ගල්වා පිරිමදිමින් සිටියා ය. මව පියාගේ හෘද රෝගය සමනය කර ගැනීමේ උත්සාහයක යෙදෙන බව සචිත්තට වැටහිණ. මවගේ ඇසින් ගලා එන කඳුළු පියාගේ පපුවෙහි සුදු රෝම කූප මතට වැටිණ. සචිත්ත ආපසු ගියේ තම පපුවෙහි ද බරක් දැනුණු හෙයිනි. ඔහු ඇඳ මත වාඩි වී අඳුරේ ගිලී කල්පනා කරන්නට විය. අහසේ කොටන විදුලියේ එළිය ජනේල විදුරුව අතරින් වරින් වර කාමරයට වැටිණ.

For E-Pusthakalaya

මධ්‍යම රාත්‍රියේ ගෙතුළින් ඇසුණු හඬකින් සචිත්ත අවදි විය. බඩු බාහිරාදිය කැඩෙන බිඳෙන විසිවන වැටෙන හඬත් කිසිවකු කෑගසන හඬත් ගෙතුළින් ඇසිණ. සොරුන් විය යුතු යයි සිතූ සචිත්ත මෙට්ටය යටින් ඇඳ පොල්ලකුත් රැගෙන ඉස්තෝප්පුවට පැන්නේ ය. මනෝහරීගේ නියෝගාත්මක හඬ පිටතට ඇසිණ.

"පලයන්, ඇන් පලයන්" මනෝහරී නියෝග කළා ය.

"මේක දේශපාලන හතුරන්ගෙ කුමන්ත්‍රණයක්. මහත් සද්භාවයෙන් මම කියන්නෙ." ආකාශ කොඳුරනු ඇසිණ.

"මොන බාවෙන් වත් මට වැඩක් නෑ. තමුසෙ කිව්වෙ දික්කසාද වෙලා කියලා. තමුසෙ තව ම දික්කසාද වෙලා නෑ."

"දික්කසාදෙ ස්ථිරයි. තීන්දුව එන්න විතරයි තියෙන්නෙ."

"තීන්දු කළේ තමුසෙ ද? ඒ ගැනි ඉල්ලන වන්දිය දෙන්නෙ තමුසෙගේ..........."

"ඒක මම බලා ගන්නම්."

"මොකක් බලා ගන්න ද? දික්කසාද නොවී තව කසාදයක් බැන්ද ම හිරේ යන්න වෙන බව දන්නෙ නැද් ද?"

"ගරු ඇමතිතුමාට කියලා......"

"වහ ගනින් කට. තමුසෙගෙ ඇමතිත් කසාද කීයක් ද?"

කලහය ටික ටික අවරෝපණ පක්ෂයට බර විය. නියෝග ඇනුම්දීම් බවට පත් විය.

[illegible] කෙඳිරිලි බවට පත් විය. දෙදෙනා යළිත් සාමකාමී පවුල් ජීවිතයක් ආරම්භ කරන්ඩ ඇතැයි සචිත්ත සිතා ගත්තේ ය.

සචිත්ත අඳුරේ ම ඇවිද ගොස් පියාගේ හාන්සි පුටුවේ හිඳ ගත්තේ ය. පියා හිස ගල්වන නීලාදී තෛලයේ සුවඳත් පපුවේ ගල්වන සිද්ධාර්ථ තෛලයේ සුවඳත් ඔහුට දැනිණ.

ජීවිතය අන්තෝජටා බහිජටාවක් නොවේදැයි සචිත්ත සිතුවේ ය. එහි බහුල වශයෙන් පවත්නේ දුක්ඛ දෝමනස්සයයි. අල්ප වශයෙන් පීති පාමොජ්ජාව පවතී. සහෝදරියගේ ජීවිතයෙහි මතුපිටින් සතුටක් පැවතිය ද අභ්‍යන්තරය දුක් දොම්නස් ප්‍රවාහයක් නොවේ ද? ඈ කපටියකුට හසුවී සිටියී. ඔහු ඉතා සූක්ෂම ලෙස ඇය නතු කර ගනියි. උච්ඡ තලයේ පැවති කලහය ක්‍රමයෙන් සන්සුන් වූයේ ඔවුනගේ සූක්ෂමතාව නිසා විය යුතු ද? ඔහු කළ

කී දේ තමාට නොපෙනිණ. මෙවැන්නකු බිරිඳට වඳින්නට වුව බැරි නැත.

ගීති සමඟ තමා ගෙවන මතු ජීවිතය කෙබඳු වේදැයි සචිත්ත කල්පනා කළේ ය. විවාහය පිළිබඳ බියක් ඔහු තුළ හදිසියේ හට ගත්තේ ය. තමා සහ ගීති අතර කෙබඳු හෝ ආරවුලක් පැන නැඟුණහොත් කුමක් කළ යුතු ද? ඔහු තුළ විවාහය පිළිබඳ අනියත බියක් වැඩෙන්නට විය. විවාහ නොවී හුදකලාව වෙසෙන්නට ඇතොත් මැනවැයි ඔහුට සිතිණ. මාපිය අභාවයෙන් පසු සියලු වස්තුව දන් දී තවුස් දම් පිරීමට වනගත වූවන් පිළිබඳ කතා ඔහු කියවා ඇත.

සචිත්තට රේවත හිමියන්ගේ භාවනා මධ්‍යස්ථානය සිහි විය. මාපියන් නැති කලෙක එහි ගොස් බැඳීම්වලින් තොර දිවි පෙවතක් ගත කිරීමේ ආශාවක් ඔහු තුළ ලියලන්නට විය. එම සිතිවිල්ලේ ගැලී සිටින ඔහුට ගීති තමා දෙස බලා සිටින බවක් දැනෙන්නට විය.

For E-Pusthakalaya

සිතට ගලා එන සිතිවිලිවලින් මිදෙනු සඳහා සචිත්ත මිදුලට බැස්සේ ය. මහ වැසි පායා තිබුණ ද සීතල සිරිපොදක් සිරුරට දැනෙයි. ඔහු ගීතිගේ නිවස දෙස ටික වෙලාවක් බලා සිටින්නට විය. අනියත බිය තුනී කොට සිත සන්සුන් කර ගැනීමට ඔහු උත්සාහ කළේ ය.

16

ආකාශ දින කීපයක සිට අතුරුදහන් ව සිටියි. ඔහුට කුමක් සිදුවීදැයි මනෝහරී කල්පනා කරන්නට වූවා ය. පෙර දිනෙක රාත්‍රියේ තමා කළ බැණ වැදීම ආකාශගේ බැගෑපත් සමාව යැදීමෙන් කෙළවර විය. ඔහු කාමරය තුළට වී කළ කී දේ මනෝහරීගේ සිත මොළොක් කිරීමෙහි සමත් විය. මුල් බිරිඳගේ [illegible] ගුණත් මනෝහරීගේ යහගුණත් හෙළි කළේ ය. මනෝහරී විවාහ කර ගැනීමට තමා නොඉවසිලි වූ බව කියා සිටියේ ය. මනෝහරී ඔහුගේ බහ පිළිගත්තා ය. සැමියා කොතැනක හෝ සිට තමාට දුරකතන ඇමතුමක් හෝ දෙනු ඇතැයි ඇය තුළ බලාපොරොත්තුවක් ඇති විය.

සකලසූරිය දැන් දිනපතා පුවත්පත් කියවයි. එය මිලදී ගැනීමට ඔහු හන්දියේ කඩයට යනුයේ බිම බලාගෙන ය. ආපසු පැමිණෙන්නේ ද බිම බලාගෙන ය. ආකාශ පිළිබඳ ව කවුරුන් හෝ විමසතැයි ඔහු තුළ ලජ්ජාවක් පවතී. කටුගහපිටිය දකින විට සකලසූරිය අතුරු පාරක් හමුවන තෙක් ආපසු යයි. අතුරු පාරට හැරී ගොස් යළි ආපසු පැමිණෙයි.

සකලසූරිය නිවසට පැමිණ හාන්සි පුටුවට වී පුවත්පත බලයි. ඔහුට අවශ්‍ය අතුරුදහන් වූවන් පිළිබඳ නොහඳුනන මළ සිරුරු ගැන රිය අනතුරු ගැන කියවා ආකාශ පිළිබඳ ව තොරතුරක්

වේදැයි දැනගැනීමට ය. මල්ලිකා ද ඔහු අසලට වී තොරතුරු අපේක්ෂාවෙන් සිටියි. දියණිය වැන්දඹුවක වේද නොඑසේ නම් සිරගත වූ මිනිසෙකුගේ බිරිඳ වේද යන්න ඔවුන් තුළ කැකෑරෙයි. බහු විවාහ චෝදනා යටතේ ආකාශ සිරගත වුවහොත් මනෝහරීගේ විවාහය අවලංගු වෙයි. ඇයට අනෙකෙකු සමඟ විවාහ විය හැකි වෙයි. සකලසූරියගේ සිත විවිධ සිතුවිලිවලින් පිරෙයි.

ගේට්ටුව අසල වෑන් රියක් නැවතිණ. සකලසූරියත් මල්ලිකාත් තිගැස්සී බලා ගෙතුළට ගියහ. මනෝහරී සාලයේ පුටුවක වැතිර සිටියා ය. ගේට්ටුවට තට්ටු කරන හඬ ක්‍රමයෙන් උත්සන්න ව ගේට්ටු තැලීමක් බවට පත් විය. සකලසූරියත් මල්ලිකාත් මනෝහරීත් බැලුවේ තවත් විපතක ලකුණක් දැනුණු ලෙසිනි. හිත හදා ගත් මනෝහරී පිටතට ගියා ය. ස[illegible] බියපත් ව ඇය පසුපස ඉස්තෝප්පුවට ගියේ ය.

"ඒජන්සියා ඉන්නව ද? ඒජන්සියා" මිනිහෙක් මොර දුන්නේ ය.

ඉස්තෝප්පුවේ සිටි තිදෙනා වික්ෂිප්ත ව බලා සිටියහ. මිනිස්සු දෙදෙනෙක් සහ ගෑහැනු දෙදෙනෙක් ගේට්ටුව විවෘත කොට ගෙන ඇතුළට පැමිණියහ.

"ආකාශ කියන ඒජන්සිකාරයා අපිට ඕනෑ" මිනිහෙක් කෝපාවිෂ්ට ව කීවේ ය.

"මෙහෙ නැහැ" මනෝහරී වෙවුලන හඬින් කීවා ය.

"හොර ඒජන්සියක් දාගෙන අපේ සල්ලි කඩා ගත්තා. අපිට රට යන්නත් නෑ. සල්ලිත් නෑ." ගෑහැනියක් මොර දුන්නා ය.

For E-Pusthakalaya

"අපිට ආරංචියි ආකාශ කියන මිනිහ ඉන්නෙ මෙහෙ කියල. වෙන හොඳ ඒජන්සියකට බඳින්න අපිට අපේ සල්ලි ඕනෑ. ඕනෑමයි." අනෙක් ගෑහැනිය පොළොවේ ඇත් ගසා කෑගැසුවා ය.

"දැන් ටික දවසක ඉඳල අපිත් හොයනවා" සකලසූරිය ආයාසයෙන් කතා කළේ ය.

මනෝහරී පියා දෙස රවා බැලුවේ නිහඬ ව සිටින්නැයි තරවටු කරන ලෙසිනි.

"හොයා ගන්ට බැරි නං කා ගන්නවා. අපේ අයගෙන් ගත්තු රුපියල් ලක්ෂ දෙකක් අපිට දීලා. අපේ විතරක් නෙමෙයි තව හුඟ දෙනෙක්ගෙ සල්ලි අරන් මිනිහ මාරු වෙලා."

මිනිස්සු දෙදෙනෙක් බලෙන් ම නිවසට ඇතුළු වී ආකාශ සොයන්නට වූහ. සකලසූරිය කෝපයට පත් විය.

උසාවි [illegible]සරයක් නැතු ව ගෙවල් සෝදිසි කරන්න බෑ. මම පොලීසියට ටෙලිෆෝන් කරනවා." සකලසූරිය වෙව්ලන හඬින් කීවේ ය.

"අපිත් යං පොලිසි" ගෑහැනිය කෑගැසුවා ය.

"ඕකා අහු වුණොත් පොලිසි නෙමෙයි ගෙනියන්නෙ කනත්තට. මල් ශාලාවකට බඳින්න සල්ලි ලැහැස්ති කර ගන්නවා."

ගෑහැනු ද මිනිස්සු ද පහත් වචනයෙන් බැණ වැදුණහ. ඔවුහු පාරට වී නිවසට ගල් ද වැලි ද ගැසූහ. ඉක්බිති ව රියේ නැඟී පිටත්ව ගියහ.

සකලසූරියගේ අත්ල මනෝහරීගේ කම්මුල හරහා පහරක් ගැසුවේ ය. තිගැස්සුණු මනෝහරී හඬා ගෙන ගෙතුළට දුව ගියා ය. මල්ලිකා වික්ෂිප්ත ව බැලුවා ය. තමා දියණියගේ කම්මුලට

පහරක් ගැසූ බව සකලසූරියට අවබෝධ වූයේ ස්වල්ප වෙලාවකට පසුව ය. ඔහුගේ පපුව ගැහෙන හඬ ඔහුට ම ඇසිණ. අත් පා ඇඹරී යන ලෙසක් ද නිවස සහ අවට ඇල වී ඇද වී කැරකෙන බවක් ද සකලසූරියට දැනෙන්නට විය. ඔහු දණ නමා පහත් වී බිම වැතිර ගත්තේ ය. මල්ලිකා කෑ ගසාගෙන පහත් වී සැමියා බදා ගත්තා ය. සතියේ දිනෙක දහවල් කාලය වූ බැවින් කිසිවෙක් අසල නිවෙස්වල නොවූහ. මල්ලිකා හඬන්නට වූවා ය. මනෝහරී යළි මිදුලට දුව ආවා ය. පියා අසල පහත් වූ ඈ පියා වත්තම් කොට ගෙන ඉස්තෝප්පුවට ගෙන ආවේ මල්ලිකාගේ ද සහායෙනි.

හාන්සි පුටුවේ වැතිර ගත් සකලසූරිය මනෝහරීගේ අතින් අල්ලා ගෙන හඬන්නට විය. පියාගේ අත වෙව්ලන බව මනෝහරීට වැටහිණ. මනෝහරී පියාගේ අතක් අල්ලා ගත්තේ වසර විසි ගණනකට ඉහත කුඩා කාලයේ ය. එකල පි[illegible] සව්මත් ද? රළු ද? දැන් ඇට මතු වූ අත සීතලට වෙව්ලයි. මනෝහරී පියා අසල දණ ගසාගෙන ඉකි ගසමින් හඬන්නට වූවා ය. මල්ලිකාට ද ඉකි ගැසිණ.

සකලසූරිය බොහෝ වෙලාවක් ඉස්තෝප්පුවට වී සිටියේ ය. එවේලෙහි කෝප වුව ද දියණිය කෙරෙහි කරුණාවක් දයාවක් අනුකම්පාවක් ඔහු තුළ ලියලන්නට විය. කවර මුරණ්ඩුකමක් කළ ද ඒ තම දියණිය නොවේදැයි ඔහු සිතුවේ ය. පියෙකු වශයෙන් කළ යුත්තේ ඇයට පිහිටවීම නොවේ ද? ඇගේ අසරණභාවය පිළිබඳ ව අනුකම්පා කළ යුතු නොවේ ද?

සකලසූරියට දියණියගේ කුඩා අවදිය සිහි විය. දියණිය උපන් බව දැනගත් මොහොතේ තමා රෝහලේ කොරිඩෝර දිගේ එහා මෙහා ඇවිද ගියේ බලවත් සතුටකිනි. රෝගීන් බලන වේලාව එන තෙක් බලා සිටිය නොහැකි ව ඔහු මුරකරුගෙන් බැණුම් ද

For E-Pusthakalaya

ඇසුවේය. බැණුම් නොසලකා ඔහු මුරකරුට ද කීවේ "දුවෙක්" යනුවෙනි. දියණිය දුටු මොහොතේ ඔහු අත ගෑවේ මල්ලිකාගේ හිස ය. ඔහු දියණිය දෙස බැලුවේ රටක් රාජ්‍යයක් ලද්දෙකු ලෙසිනි.

දියණිය කුඩා කල තමා ඇය වඩාගෙන නැටූ අයුරු කවි සිංදු කී අයුරු ඔහුට සිහි වෙයි. පියා වැඩ නිම වී ගෙදර පැමිණෙන තෙක් දියණිය ඇස් ලොකු කොට ගෙන කටේ ඇඟිල්ලක් ගසා ගෙන බලා සිටි සැටිත් තමා ගෙන ආ ටොෆිය හෝ නාරං බික් ලොසින්ජර කමින් නැටූ සැටිත් ඔහුට සිහි වෙයි. ඈ අසනීප වූ දිනෙක කුලී රියකට ගෙවීමට මුදල් නැති ව ඇය ව කර පින්නාගෙන බොරලැස්ගමුව හන්දිය තෙක් දිවූ සැටි ද මල්ලිකා පස්සෙන් දුව ආ සැටි ද ඔහුට සිහි වෙයි.

[illegible] අතර පැවති සම්බන්ධය තරමක් දුරස් වූයේ ඇය වැඩි විය පත් වූ පසු ය. ඉන්පසු ඇය කෙරෙහි ඇති වූයේ ගෞරවය මිශ්‍ර සෙනෙහසකි. ඇගේ නැන සචිත්තට හිමි විය. සචිත්ත ද ගැටවරයකු වූ පසු දුරස් විය.

දියණිය සම්බන්ධ අතීත සැමරුම් ඇය විවාහ වූ දිනයේ වත් සකලසූරියගේ සිතට නොනැංගේ ය. අද ඈ අසරණ වීමත් ඇයට පහරක් දීමත් ඔහුගේ සිත සසල කරන්නක් විය. ගෙලත් පපුවත් තෙත් ව ඇති බවක් ඔහුට දැනිණ. නොනවත්වා ම ඇසින් කඳුළු ගලා එන බව ඔහුට වැටහිණ. ඔහු සරම් පොටෙන් කඳුළු පිසදා ගත්තේ ය.

මනෝහරී සාලයේ සැටියේ මුණින් තලා වී වැතිර සිටියා ය. මල්ලිකා සිටියේ ඇයට නුදුරේ හිඳ ඇන් දෙකම්මුල් මත තබා දෑස් පියාගෙන ය. සකලසූරිය සාලයට ඇවිද ආවේ ය. දියණිය දැකීමෙන් ඔහුගේ සංවේගය තවත් අධික විය.

"ළමයා, උඹ බය වෙන්න එපා. ඔය කොයි එකා නැති වුණත් උඹට අම්මයි තාත්තයි ඉන්නවා. උඹ හිත හදාගෙන උඹේ වැඩක් පලක් බලා ගනින්." සකලසූරිය හැඬුම් ස්වරයෙන් කිවේ ය.

මල්ලිකා පුදුම වී බලා සිටියා ය. හිස ඔසවා පියා දෙස බැලූ මනෝහරී ඉකි ගසමින් හඬන්නට වූවා ය.

වැඩ නිම වී ගෙදර පැමිණි සචිත්තට කිසියම් අමුත්තක් දැනිණ. කිසි දිනෙක සාලයේ නොරැඳෙන අක්කා සාලයට වී කල්පනා කරමින් සිටීමත් පියා ඇයට නුදුරේ වාඩි වී සිටීමත් මෙම අමුත්ත විය. ඔවුනගේ මුහුණුවල බැරෑරුම් සිද්ධියක් සටහන් වී ඇතැයි සචිත්ත සිතුවේ ය. ඇඳුම් මාරුකර ගත් සචිත්ත කුස්සිය දෙසට ගියේ ය. ගෑස් ළිප මත පරිප්පු හොද්ද පිසෙමින් තිබිණ. මව කබල් පුටුව මත හිඳ දෙකම්මුල් අත් මත තබාගෙන බලා සිටියා ය. සචිත්ත දුටු ඇ වහා නැගිට ළිප [illegible]

For E-Pusthakalaya

"මොකක්ද අද සිද්ධ වුණේ?" සචිත්ත පසෙක හිඳ ගත්තේ ය.

පරිප්පු ව්‍යංජනය රත් වී නටන දෙස බලා සිටි මල්ලිකා සිද්ධිය විස්තර කළා ය.

"ඔහු විවාහ කරගෙන හරි හොර ඒජන්සි කරල හරි මිනිහ ආයෙ එන්නෙ නැත්නං හොඳයි." සචිත්ත කිවේ ය.

මල්ලිකා විස්මිප්ත ව බැලුවා ය.

"එක්කො ඒ මිනිහ හිරේ යයි. නැත්නං රටින් පැනල යයි. ඒ දෙක ම හොඳයි. දැන්වත් අක්කට මොළේ පෑදිල ද?" සචිත්ත නැගිට සාලය දෙසට ගියේ ය.

මල්ලිකා ද සචිත්ත පසුපස ගියා ය.

"අපිට මහ නරක කාලයක් පුතා" සකලසූරිය අසරණ ලෙස කිවේ ය.

"මට නං හිතෙන්නෙ තාත්තෙ නරක කාලෙ ඉවරයි කියල. මං මුල දවස්වල ම හිතුවා ආකාශ කියන්නෙ මේ රටේ වංචනිකයන්ගෙ දූෂිතයන්ගෙ හොරුන්ගෙ තවත් එකෙක් කියල. ඒ හොර තක්කඩිකම්වලට මේ රටේ දේශපාලකයොත් එකතු වෙනවා. දෙගොල්ලන්ට දෙගොල්ල නැතුව පවතින්න බැහැ." සචිත්ත සාලයේ ඇවිදිමින් කතා කළේ ය.

"දැන් අපි මොක ද කරන්න ඕනෑ" සකලසූරිය ඇසුවේ ය.

"හොර ඒජන්සි වැඩ අපිට අදාළ නැහැ. අක්කට තියෙන්නෙ පොලිසියට පැමිණිලි කරල උසාවියෙ නඩු දාන්න. උසාවියෙන් දික්කසාද නියෝග ගන්න. ඊට පස්සෙ කැමැත්තක් කර ගන්න."

මනෝහරී හඬමින් සචිත්ත දෙස බලා සිටියා ය.

"දැන්වත් උඹ ඔය කරුමෙන් ගැලවියන්" සකලසූරිය [illegible]

කාමරයට ගිය සචිත්ත කල්පනා කරන්නට විය. අක්කා කෙරෙහි පෙර නොවූ අනුකම්පාවක් ඔහු තුළ හට ගත්තේ ය. ඇය බෙහෙවින් අසරණ ව සිටිතැයි ඔහුට සිතිණ. ඇයට උපකාර කළ යුතුයයි ඔහු සිතා ගත්තේ ය.

17

"ගීති සකලසූරියගෙ පුතා සචින්ත එක්ක තියෙන සම්බන්ධය නවත්වන්නෙ නැහැ." නන්දිතා තම සැමියාට පැවසුවේ ස්තෝත්‍ර ගායනා නිම වී රියෙහි නැගී ආපසු එන අතර ය.

"ඕ මයි ගෝඩ්" කටුගහපිටිය කෑගැසුවේ ය.

ස්තෝත්‍ර ගායනාවලින් පසු සැමියාගේ සිත සංසුන් ව ඇතැයි නන්දිතාට සිතිණ. නිවසෙහිදී ද දරුවන් ගැන සාකච්ඡා කිරීමට වේලාවක් කල් තබා වෙන් කර ගත යුතු වෙයි. මේ දිනවල බොහෝ කාර්යයන්ට මැදිව සිටින බැවින් කටු[illegible] ඇත්තේ බලවත් අවිවේකයකි.

"මේ ළමයගෙ මොළේට වෙදකම් කරන්න වෙයි. කවුරු හරි ස්පැශලිස්ට් කෙනෙක් ව චැනල් කරමු. සකලසූරියගෙ පවුලට එකතු වෙන්නෙ මොළේ නරක් වෙලා වෙන්නැති." කටුගහපිටිය උගුරෙන් ඕ හඬ පිට කළේ ය.

"කොහොත් ම ඉඩ දෙන්න බැහැ. මං හිතුවා ඒක අහල පහළකමට තියෙන හලෝ කියා ගැනීමක් කියලා" කටුගහපිටිය විය පදවමින් කතා කළේ ය.

නන්දිතා ස්තෝත්‍ර ගායනයට පෙරත් පසුත් තම පවුලට සුබ පතා ගනියි. අද විශේෂයෙන් ගීති ගැන සිහි කර සචින්ත සමඟ ඇති ප්‍රේම සම්බන්ධය බිඳී දෙමාපියන්ගේ අභිමතය ඉටු වේවායි ප්‍රාර්ථනා කළා ය.

"සකලසූරියලට පුළුවන් ද අපි එක්ක හැරෙන්න ඉඳ ගන්න. සකලසූරියලට පුළුවන් ද වෙන රටක පදිංචියට යන්න. අඩු ගණනෙ පුෂ් බයිසිකලයක්වත් තියෙන අය ද? එක මිනිහයි වැදගත් මිනිහෙකුට හිටියෙ. ආකාශ. දැන් ඒ මිනිහත් නෑ. අපේ ළමයට නං මොළේ අමාරුව." කටුගහපිටිය දිගට ම කතා කළේ ය.

"කියන දේ අහන්නෙ නැත්තං කොන්ත්‍රාත් එකක් දෙන හැටි මම දන්නවා. හිටි ගමන් මිනිහ වැනිෂ්. පාතාලයෙකුට පොඩි ගණනයි දෙන්න ඕන" කටුගහපිටිය සිවුරුහම් කළේ ය.

"තියෙන කරදර මදිවට තව කරදර පටල ගන්න එපා." නන්දිතා නොරිස්සුම්ව කීවා ය.

එදින රාත්‍රියේ කටුගහපිටිය ගීති සමඟ බරපතළ සාකච්ඡාවක යෙදුණේ ය. නිර්මාල් එමලි සමඟ විවාහ වී ඇමරිකාවට ගිය [illegible]යේ ද ගීතිත්, මවත්, පියාත් පමණි. ගීති රූපවාහිනිය න[illegible]මින් සිටින තැනට පැමිණි කටුගහපිටිය වාඩි විය.

"සද්දෙ අඩු කරන්න. නැත්තම් ඕෆ් කරන්න" කටුගහපිටිය අණ කරන ලෙසින් කීවේ ය.

ගීති රූපවාහිනී තිරය අක්‍රිය කළා ය. නන්දිතා පැමිණ වාඩි වූයේ අවුලකින් තොර කතා බහක් ප්‍රාර්ථනා කරමිනි.

"අපි ඕස්ට්‍රේලියාවට යන්න තීරණය කරල ඉවරයි. අයියා ඇමෙරිකාවෙ ස්ථිර පදිංචිය ගත්ත ම අපි ඇමරිකා යනවා. දැනට අපි තුන්දෙනා ඕස්ට්‍රේලියා යමු."

කටුගහපිටිය තැන්පත් ස්වරයෙන් කතා කළේ ය. ගීති තිගැස්සී බැලුවා ය.

For E-Pusthakalaya

"මම අම්මිට කිව්වා තාත්ති, මං ආස නෑ කියල වෙන රටවල පදිංචියට."

"ඔයා කොහොම ද එහෙම තීරණය කරන්නෙ? ඔයා පිළිගන්න ඕන අපේ තීරණේ" කටුගහපිටිය නොරිස්සුම් ව කීවේ ය.

"මම පුංචි ළමයෙක් නෙවෙයි."

"මං දන්නවා. ඔයා කතා කරන්න හදන්නෙ අයිතිවාසිකම් ගැන. වයස දහ අටට වැඩි වුණා ම තනි පුද්ගල අයිතිය ගැන. මම කියන්නෙ දූව ඔයාගෙ හොඳට. ඔයාගෙ දියුණුවට. අපේ කාලෙ දැන් ඉවරයි. දැන් තියෙන්නෙ ඔයාලගෙ කාලෙ. මෙහෙ ඉඳල දුක් විඳින්න එපා."

"මට මෙහෙ දුකක් නැහැ. තාත්තියි අම්මියි යන්න."

කටුගහපිටිය කෝපයෙන් යුතු ව පය [illegible] කතා කළේ ය.

For E-Pusthakalaya

"මම දන්නවා උඹේ වැඩ. උඹට ඕනැ සකලසූරියගෙ පුතා එක්ක කසාද බඳින්න."

"ඔව් තාත්ති."

ගීති නොපැකිළ ව කතා කළා ය. නන්දිතා තිගැස්සුණා ය.

"ඇයි ඔය තරම් මෝඩ? ගෑනු ළමෙක් හරි පිරිමි ළමෙක් හරි කසාද බඳින්න ඕන හොඳට කාල ඇඳල කැමති විදිහට වියදම් කරල ලෝකෙ තියෙන සැප සම්පත් විඳින්න බලාගෙන."

"ඔය හැටි සැප සම්පත් මොකට ද ජීවත් වෙන්න" ගීති ඇසුවා ය.

"මේ රටේ විඳින්න තියෙන්නෙ මොන සැප ද? සැපක් විඳින්න යන්න ඕනෑ වෙන රටකට."

"සැප විඳින්න බලාගෙන ද කසාදයක් කෙරෙන්න ඕනෑ."

"නැතුව තියෙන දේ නැති කර ගන්න ද? තමන්ගෙ ගොඩ ලොකු කර ගන්න නෙමෙයි ද?"

නන්දිතා දුවගේ සහ පියාගේ සංවාදය අසා සිටියා ය. තමා ද කතා කළ යුතු යයි ඈ සිතුවා ය.

"සම්බෝලයි බතුයි කාල හරි අපි එකට ඉඳිමු කියන කතා එකක් වත් නෑ සල්ලි හිඟ වුණා ම" නන්දිතා කීවා ය.

"සචිත්තවත් මමවත් ඒ බොළඳ කතා කියන්නෙ නැහැ." ගීති සිනාසුණා ය.

"අපි ගියා ම ඔයා කොහොම ද මෙහෙ තනියම ඉන්නෙ?" නන්දිතා ඇසුවා ය.

"මට තනි නැහැ. දැනුත් මම ඕන තරම් තනියම ඉන්නෙ. අම්මි තාත්ති සුමාන ගණන් රට ගිහින් ඉන්නෙ."

"අපි යන්නෙ මෙහෙ හැමදේ ම විකුණලා. මගෙ කම්පැනි ෂෙයාර්ස් විකුණන්න කොටස් වෙළෙඳ පොළට දැම්මා. මේ ගේත් විකුණන්න වෙනවා." කටුගහපිටිය ඉවත බලා කීවේ ය.

ගීති තිගැස්සුණා ය. පියාගේ කියුම බෙහෙවින් අකෘතඥ යයි ඇයට සිතිණ.

"ඒක හරි අසාධාරණයි. ගේ අපි හැමෝගෙම. මට අයියට අම්මිට තාත්තිට"

"තව ම කාටවත් ලියල නැහැ. අපිට සල්ලි ඕනෑ. මෙහෙ ගෙවල් තියාන බැහැ." කටුගහපිටිය කතා කළේ ඉවත බලාගෙන ය.

"ආපහු ලංකාවට ආපු දාට?"

"එන්නෙ මොකට ද? ආව ම හොටෙල් එකක කාමරයක් ගන්නවා."

"ගමේ ඉන්න ආච්චි සීයා?"

කටුගහපිටිය මදක් තිගැස්සී ඉවත බැලුවේ ය. ඔහුගේ මවත් පියාත් ගමේ වෙසෙති. ඉඳ හිට දිනෙක ඔවුන් බැලීමට යන ඔහු පැය බාගයක් පමණ රැඳී මුදලක් දී ආපසු එයි. නන්දිතා ද තම මව බැලීමට ගමට ගොස් ඥාතියෙකුට මුදල් ගෙවා එයි.

"අපි හිතනවා ඒ අය ගෙදර ඉන්නවට වඩා හොඳයි කියල වැඩිහිටි නිවාසවලට කරන එක. තව වයසක අය ඉන්න හන්දා තනියක් නැහැ. අපි එහෙ ඉඳල සල්ලි එවවා ම වැඩිහිටි නිවාසෙන් කෑම බීම දෙයි. දානත් ලැබෙනවනෙ."

කටුගහපිටිය තම මවට පියාටත් නැන්දනි[illegible] ඉදිරිපත් කළේ ය.

For E-Pusthakalaya

"මට පුළුවන් ආච්චිල සීයල ව බලල එන්න යන්න" ගීති කීවා ය.

"ආච්චිල සීයල තව ටික දවසයි. තමන්ගෙ අනාගතේ ගැන බලා ගන්න හිතට ගන්නවා" කටුගහපිටිය තරවටු ස්වරයෙන් කතා කළේ ය.

"ඒ වුණාට අසාධාරණයි"

"නීතිය ඉගෙන ගන්නට ඇන්ම ම නීති කතා කරන්න එනවා" නන්දිතා සිනාසුණා ය.

"අපි ප්‍රධාන කාරණාව කතා කරමු. ඇත්තට ම තාත්තිලා මේ ගේ විකුණනව ද?" ගීති ඇසුවා ය.

කටුගහපිටියත් නන්දිතාත් එකිනෙකා දෙස බලා ඉවත බලා ගත්හ. කටුගහපිටිය ආයාසයෙන් කතා කළේ ය.

"අපිට හුඟක් සල්ලි ඕනැ වෙනවා."

"වෙන විසඳුමක් නැත්නම් විකුණ ගන්න. මම කියන්නෙ මගේ පදිංචිය නෙමෙයි. මම පුළුවන් විදිහට කොහේ හරි ජීවත් වෙන්නම්. තාත්තිල තමන්ගෙ රටේ තමන්ගෙ බිම් අඟලක්වත් නැති මිනිස්සු වෙන එක ගැනයි මට කනගාටු."

නන්දිතාට හැඬිණ. ටික වෙලාවක් ඉවත බලා සිටි කටුගහපිටිය ආයාසයෙන් කතා කළේ ය.

"ගේ විකුණුවා ම ඔයාගෙ කොටස මම ඔයාට දෙනවා. ඔයා කැමැත්තක් කර ගන්න. එහෙම නැත්නම් මම ඔයාට පොඩි ගෙයක් අරන් දෙන්නම්. මට දැනට කරන්න පුළුවන් එච්චරයි." කටුගහපිටිය පිටව ගියේ ය.

[illegible]ගෙන හඬන්නට වූවා ය. දියණිය ඇඩි මනයක පීහිටා ඇති බව ඇයට වැටහිණ. දියණිය හැර දමා යා නොහැකි යයි නන්දිතා සිතුවා ය. ඇයට තමාගෙන් බලවත් අසාධාරණයක් සිදු වී යයි නන්දිතාට සිතෙයි. දියණිය සමඟ ගත කිරීමත්, කතා බහ කිරීමත්, එක්ව ගමන් බිමන් යාමත් අවශ්‍යතා විමසීමත් වසර ගණනාවකින් සිදු වී නැත. ඇය සමඟ තබා පුතා සමඟවත් සතුටු සාමිචියක් කළ දිනයක් මතක නැත. තම මව සමඟ කීමට දියණියට කොතෙක් දේ තිබෙන්න ඇද් ද? අවසානයේ දී සිදු වූයේ තමන් එක් ලෝකයක ද දරුවන් එක් ලෝකයක ද ජීවත් වීමයි. දියණිය සමඟ ජීවිත කාලය ම රැඳෙන්න ඇයට සිතෙයි. එහෙත් සැමියා සමඟ යා යුතු ද වෙයි.

තමා නිවැරදි යයි ගීතිට සිතෙයි. විවාහය ධනය බලය සහ සමාජ තත්ත්වය ව්‍යාප්ත කර ගැනීමක් නොවේ යයි ඇට සිතෙයි. තමා කරනුයේ දෙමව්පියන්ගෙන් පළි ගැනීමක් ද? නැතැයි සිතීමට

ඈ වෑයම් කළා ය. පළි ගැනීමට ලැබෙනැයි සියුම් සතුටක් ද ඒ සමඟ ඇනෙයි. සචිත්ත විග්‍රහ කළ පරිදි අතීතයේ සිටු මැඳුරුවල ද වර්තමානයේ ධනවත් නිවෙස්වල ද තරුණියන් මෙහෙකරුවන් හෝ රියැදුරන් සමඟ පැන යනුයේ පළිගැනීමේ චේතනාවෙන් විය හැකි ය. එහෙත් තමා යනුයේ මෙහෙකරුවෙකු සමඟ නොවේ. උගත් තරුණයකු සමඟ යයි සිතා සතුටක් ඇති කර ගැනීමට ගීති වෑයම් කළා ය.

ගත වූ කාලයේ තමා සතුටක් ලැබුවේ සචිත්ත ඇසුරු කිරීමෙනි. කතා බහේ යෙදීමෙනි. විවාහයෙන් පසු එම සුහදත්වය තවත් වර්ධනය කර ගත හැකි වෙයි. සැබවින් ම දෙමව්පියන් සමඟ වෙසෙන තම නිවස නිවසක් ද? බිත්ති වහල භාණ්ඩ ආදිය පමණින් නිවසක් වේ ද? තමන් එක [illegible] යට [illegible] නොහඳුනන අමුත්තන් නොවේ ද? බාහිර රූපයෙන් විනා අභ්‍යන්තරික ව මව පියා තමා ව නොහඳුනති. තමා මව පියා නොහඳුනයි. වර්තමානයෙහි පවත්නේ බිත්ති ද වහල ද බිම ද සියලු තාක්ෂණික මෙවලම් ද ඇතත් නිවෙසක් නැති මිනිසුන්ගෙ ලෝකයකැයි ගීතිට සිතෙයි. තමාට අවශ්‍ය ඇත්තට ම නිවසක විසීම යයි ඈ සිතුවා ය. තමා කොතැනක හෝ සචිත්ත සමඟ විසීමට ඈ තරයේ අධිෂ්ඨාන කර ගත්තා ය.

●

ගීති විවාහ කර ගැනීමේ අදහස සෘජුව ම මව සහ පියා සමඟ කියන්නේ කෙසේ දැයි සචිත්ත කල්පනා කළේ ය. එම අදහස කීමට අවශ්‍ය වචන ඔහු වරින්වර ගොනු කළේ ය. සුදුසු අවස්ථා කල්පනා කළේ ය. වචන ගොනු වුව ද අවස්ථා උදා වුව ද සෘජු

For E-Pusthakalaya

ව කතා කිරීමට පැකිළීමක් ඇති වෙයි. අවසානයේ දී ඔහු මනෝහරීට එම කාර්යය පැවරීමට තීරණය කළේ ය.

මනෝහරී දැන් ඔහේ තමන්ගෙ පාඩුවේ ජීවත් වෙයි. මව සහ පියා සමඟ ද පෙරට වඩා බැඳී සිටියි. සරුංගලයක් ලෙස පාවූ ඇගේ ජීවිතය හමා ආ සුළඟින් ඉරී බිම පතිත ව ඇත. ඈ උසාවිය තම විවාහය කවු ගා දමන තෙක් බලා සිටින්නියකි.

"අක්කා, මට කාරණාවක් කියන්න තියෙනවා"

සචිත්ත මනෝහරීගේ කාමරයට ගොස් කීවේ ය. මනෝහරී කුතුහලයට පත් ව බැලුවා ය.

"අම්මල ඇහුව නං මට මේ ගැන කෙළින් ම කියන්න පුළුවන්. අහන්නෙ නැතිව මට කියන්න අමාරුයි."

[illegible] මනෝහරී තුළ මඳ ඉවක් ඇති විය.

"මම කැමතියි ගීති කසාද බඳින්න."

මනෝහරීගේ මුවගට මඳ සිනාවක් නැගිණ. සචිත්ත ලජ්ජාවෙන් යුතු ව බලා සිටියේ ය.

"මං හිතුවා. මං දැකල තියෙනවා දෙන්න එහෙ මෙහෙ යනවා. ඒ ළමයා හරි හොඳයි. මගෙ ජීවිතේට වඩා ඔයාලගෙ ජීවිතේ වාසනාවන්ත වෙයි."

"අම්මල මොනව කියාවි ද?"

"මම අම්මලට කියන්නම්."

මල්ලිකා මුළුතැන්ගෙට වී රාත්‍රී ආහාර පිළියෙල කරමින් සිටියා ය. මනෝහරී දැන් පෙර මෙන් නොව ගෙතුළ නිතර ගැවසෙයි. ඈ මව අසලට ගොස් මඳ වෙලාවක් රැඳී සිටියා ය.

"අම්මට කියන්න කාරණාවක් තියෙනවා."

මනෝහරීගේ කියුමට මල්ලිකා කුතුහලයට පත් ව බැලුවා ය.

"කටුගහපිටිය ගෙදර ගීති ගැන මල්ලි අම්මලට කියන්න කිව්වා."

ඉඳි ආප්ප වංගෙඩිය අතින් ගත් මල්ලිකා පුදුමයට පත් ව බලා සිට මඳ සිනාවක් පෑවා ය. පසුගිය කාලයේ කරදර දුක් ගැහැට නිසා දැන් ඇගේ සිරුර කෙසඟ ය. එබැවින් ඇස් ලොකු ව පවතී. ඈ ඇස් තවත් ලොකු කර බලා සිටියා ය.

"මල්ලි ද කිව්වෙ?"

"ඔව්. අම්මලට කියන්න ලජ්ජලු."

"අහල පහළ කීප දෙනෙක් මට කිව්වා. මමත් අහන්න මොකක් ද වගේ හින්ද ඔහේ හිටියා. මේ පාරෙන් පිට වුණා ම සිද්ධ වෙන දේවල් මම දන්නවයැ."

"ඒ ළමයා හොඳයි." මනෝහරී කීවා ය.

"කටුගහපිටියල නං රටෙත් නැහැ. ඉතුරු වෙලා ඉන්නෙ ඒ ළමය විතරයි. ඒ ළමය ම හිටිය ම මදැ." මල්ලිකා සිනාසුණා ය.

මල්ලිකා සාලයට ගොස් සකලසූරිය දෙස බැලුවා ය. සකලසූරිය සචිත්තගේ රාක්කයෙන් ගත් පොතක් කියවමින් සිටියේ ය. මල්ලිකා ගොස් ඔහුගේ කනට රහසක් කීවා ය. සකලසූරියගේ ඇස් ලොකු වී මුව බාගෙට ඇරිණ. ඔහු ටික වෙලාවක් එලෙස ම සිටියේ ය. පොත බිම වැටිණ.

"මල්ලි" මනෝහරී උස් හඬින් කතා කළා ය.

සචිත්ත සාලයට පැමිණියේ ය. මවත් පියාත් අක්කාත් බලා සිටින ඉරියව් දුටු සචිත්තට ලජ්ජා සිතිණ. ඔහු බිම බලා ගත්තේ ය.

"කටුගහපිටියලත් හිටිය නං තමා හොඳ" සකලසූරිය කීවේ ය.

"නැති එකත් හොඳා" මල්ලිකා කීවා ය.

"හිටිය නං ඔය මිනිස්සු යකා නටයි."

"අපරාදෙ ගෙවල් දොරවලුත් විකුණල ගියෙ. දැන් ඒ ගේ අරන් තියෙන්නෙ අපේ ජාතියෙ මිනිස්සුවත් නෙවෙයි." සකලසූරිය කම්පාව පළ කළේ ය.

"පිට ජාති කාරයො හුඟක් වැඩි ගණන් ගෙවනවා. අනික් මිනිස්සුන්ට බැහැ ඒ ගණන්වලට ගන්න." සචිත්ත කීවේ ය.

"කටුගහපිටියලගෙ යුතුකමක් තිබුණා තමන්ගෙ ළමයට ඒ ගේ ලියල දෙන්න." මල්ලිකා කීවා ය.

"දැන් ඔය කතා වැඩක් නෑ අම්මෙ. නොලැබී ගිය දේපොළ නෙමෙයි ප්‍රධාන කාරණාව ගැන කතා කරමු." සචිත්ත කීවේ ය.

For E-Pusthakalaya

"පුතා කැමති නම් අපි කැමතියි. පුතා තීරණ ගන්නෙ ඇත්තෙ හිතල මතලනෙ." සකලසූරිය කීවේ ය.

"ඔව්. මම හිතුවා. මමත් කැමතියි. ගීතිත් කැමතියි. එයා පිටරට ගියෙත් නැහැ. පිටරටින් කසාද බඳින්න කැමති වුණෙත් නැහැ." සචිත්ත කීවේ ය.

"දැන් ඒ ළමය කොහෙ ද?" මල්ලිකා ඇසුවා ය.

"ගෙදරක ඇනෙක්සියක් අරන්. එයාගෙ තාත්ත ගේ විකුණපු එකේ එයාගෙ පංගුව දීල තියෙන්නෙ. ගෙයක් සල්ලිවලට ගන්න එයා කැමතියි."

"ගෙවල් අරන් පදිංචි වෙන්න ද?"

සකලසූරිය බිඳුණු හඬින් ඇසුවේ ය. පුතා පවුලෙන් වෙන් වෙනැයි ඔහු තුළ දුකක් ඇති විය.

"පුතා ඒ ළමයා එක්ක මේ ගෙදර ම පදිංචි වෙන්න." සකලසූරිය කිවේ ය.

"මාත් කැමතියි. වෙන්වෙන විදිහ නෙමෙයි අපි එක්වෙන විදිහයි කල්පනා කරන්න ඕනෑ." සචිත්ත කිවේ ය.

කතාව ඉතා නිරවුල් ව සිදුවීම ගැන සචිත්ත තුළ සතුටක් ඇති විය. ඔහු තම කාමරයට ගොස් බොහෝ වේලාවක් කල්පනා කළේ ය. ගීති තමා වෙනුවෙන් කළේ විශාල පරිත්‍යාගයකැයි ඔහුට සිතෙයි. එතෙර ගොස් කුමන හෝ ජීවිතයක් ගත කිරීමට වෙර දරන ගැහැනුන් මිනිසුන් සිටින රටක ඈ තම රටෙහි ම රැඳුණා ය. තම නිවස අහිමි වුව ද නොසැලී සිටියා ය. ගීති සමජීවිකාව ඇත්තියකැයි ඔහුට සිතේ. අයවැය දෙකෙහි සම ව ජීවත්වීම සමජීවිකාවයි. ඒ සඳහා අල්පේච්ඡතාව තිබිය යුතු වෙයි. සුඛෝපභෝගී ජීවිතයකට වඩා කුටුම්බය For E-Pusthakalaya කැමතිව සිටියි.

ජීවිතය පිළිබඳ නැවුම් බලාපොරොත්තු රැසක් සිත තුළ ගොනු කර ගත් සචිත්ත මිදුලට බැස්සේ ය. විවාහය ඉතා සරල අයුරින් සිදු කිරීමට ගීති ද එකඟ ව සිටියි. විවාහ ලේකම් කාර්යාලයට ගොස් විවාහය සිදු කිරීම, ඉක්බිති ව දෙදෙනා දින කිපයකට පිටත්ව යාම, පසු ව තම නිවසට පැමිණීම එහි මූලික අංග වෙයි.

වසරකට පෙර සිට හෝටල් වෙන් කිරීමත් මාස ගණනක සිට සූදානමක් රුව වඩවන ආහාර ගැනීමත් මුහුණු පේශල් කිරීමත් ළමයින් සහ මිතුරු මිතුරියන් සූදානම් කිරීමත් රන් ආභරණ සඳහා ණය වීමත් ඉංග්‍රීසි බසින් ආරාධනා පත් මුද්‍රණයත් හෝටලයට යාමට සහ පිට ව මඳ දුරක් යාමට සුඛෝපභෝගී ඇවැන්ත රථ කුලියට ගැනීමත් නැත. යුවළ පිටත් ව යන රිය ගීතිගේ රියයි. පැදවීම මනාලිය විසින්ම ය. මනාලිය විසින්

පදවාගෙන යන ලබන රියෙහි මනාලයා නැග යාම කොතරම් ආස්වාදජනක අත්දැකීමක්දැයි හැඟුණු සචිත්තට සිනා ගියේ ය.

සචිත්ත පාර දිගේ මඳක් ඇවිද්දේ ය. කටුගහපිටිය නිවස දැන් කාමර කුලියට දෙන හෝටලයක් බවට පත් වෙමින් පවතී. එහි නාම පුවරුවෙහි රතු පැහැ විදුලි බුබුළු නිවෙමින් දැල්වෙයි. ගීතිගේ කාමරය ද නොහඳුනන උදවියගේ තාවකාලික ලැගුම් කුටියක් බවට පත්වනු ඇත. මෙම නිවස ඉදි වූ දිනවල ආගමික වතාවත් සිදු වූ සැටිත් පසුව සාද පැවති සැටිත් දැන් ලැගුම් හලක් බවට පත්ව ඇති සැටිත් සචිත්තට සිහි විය. එම නිවස ගීතිට අහිමිවීම පිළිබඳව තම සිතෙහි මෝදු වන්නට වූ කනගාටුව සචිත්ත යටපත් කර ගත්තේ බැඳීම්වලින් විනිර්මුක්ත වීමට ඇති උවමනාව බලවත් කර ගනිමිනි.

For E-Pusthakalaya පාරෙන් එහා පැත්තෙහි පිහිටි සුවිසල් නිවස ගීතිට අහිමි වුව ද පාරෙන් මෙහා පැත්තෙහි පිහිටි තම නිවසෙහි දොරටු ඇය වෙනුවෙන් විවෘතව පවතින බව සචිත්තට විශ්වාස ය.

සචිත්ත ආපසු මිදුලට ගොස් අවට ලෝකය දෙස හැරී බැලුවේ ය. මුළු පරිසරය ම නිසල ය. නැන්පත් ය. පුර පක්ෂයේ අඩ සඳක් අහසේ පායා තිබිණ.

- නිමි -

[redacted]

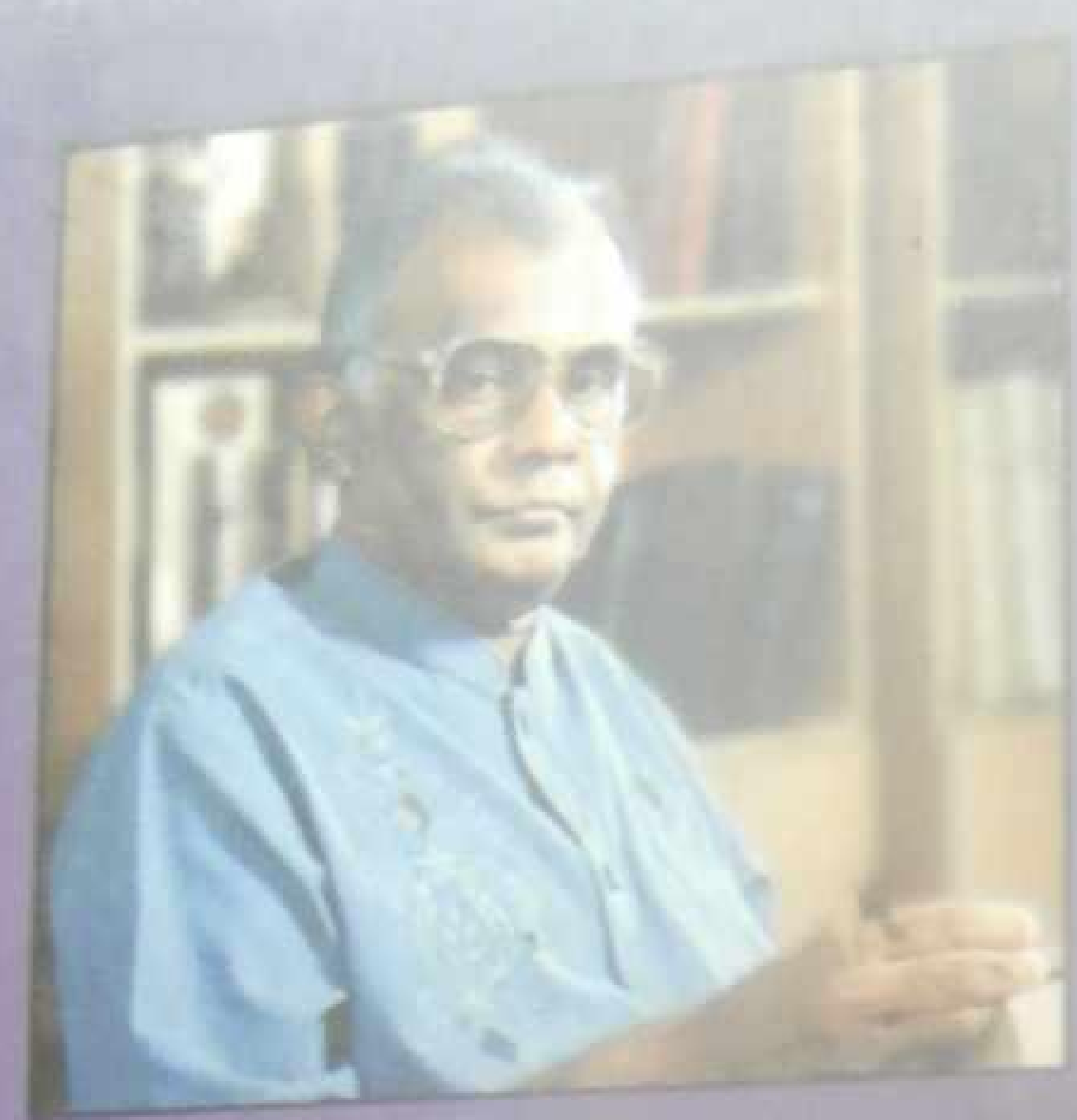

අපේ රාළලාගේ දේශය

සෝමවීර සේනානායක

අපේ රාළලාගේ දේශය සෝමවීර සේනානායක ලියූ දසවැනි නවකතාවයි. ඔහු මීට පෙර ලියූ මවකගේ ගීතය, යශෝරාවය [illegible] හොඳම නවකතාවට හිමි රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මාන පිරිනැමිණ. ඔහු ලියූ රජ කාලේ පුංචි ළමයි කෘතිය හොඳම යෞවන සාහිත්‍ය නිර්මාණයට හිමි රාජ්‍ය සම්මානයෙන් පිදුම් ලැබීය.

For E-Pusthakalaya

අපේ රාළලාගේ දේශය ද වස්තු විෂය, ශෛලිය සහ කතා කලාව විසින් නව මගක් ගත් නවකතාවකි.

විවිධ සම්මාන රැසකින් උපහාර ලත් සෝමවීර සේනානායක නිර්මාණශීලී ලේඛණය පිළිබඳ ශාස්ත්‍රපති උපාධිධාරියෙකි. හිටපු පුවත්පත් කතුවරයෙකි. ජනමාධ්‍ය පිළිබඳ ආචාර්යවරයෙකි.

ISBN 978-955-551-738-6

Rs. 280.00

9 "789555"517386"